

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης «Σύγχρονες διατάξεις για την ελληνική ιθαγένεια και την πολιτική συμμετοχή ομογενών και νομίμως διαμενόντων μεταναστών και άλλες ρυθμίσεις».

Στη συνεδρίαση της Τρίτης, 9 Μαρτίου 2010, ξεκίνησε η συζήτηση του νομοσχεδίου επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα ολοκληρωθεί η συζήτηση επί της αρχής και θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου κατόπιν αιτήσεως των Βουλευτών του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού. Είχαν εγγραφεί για να ομιλήσουν ενενήντα δύο Βουλευτές, το λόγο έχει ο Βουλευτής του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Τηλέμαχος Χυτήρης. Θα τηρηθεί αυστηρά ο χρόνος.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Πολύ αυστηρά; Υπάρχει ουρά εδώ ομιλητών απ' ό,τι βλέπω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλή σας ημέρα. Είμαι απ' αυτούς που πιστεύουν ότι στο δημοκρατικό μας σύστημα ορισμένα νομοθετήματα πρέπει να ψηφίζονται απ' όλους. Υπάρχουν διαφορές και αυτό είναι καλό, αλλά υπάρχει και ο κοινός στόχος που λέμε, η κοινή λογική. Ένα απ' αυτά τα νομοθετήματα είναι το παρόν νομοθέτημα για το οποίο συζητάμε. Πιστεύω ότι η συντηρητική παράταξη εν γένει θέλει να επιβεβαιώσει, θέλει να δικαιώσει το όνομά της ότι είναι συντηρητική. Φοβάται να κάνει κάποια βήματα. Φοβάται να γίνουν κάποιες αλλαγές οι οποίες επιβάλλονται από την πραγματικότητα και από την ιστορία. Και τι γίνεται; Στο τέλος οι αλλαγές περνάνε, διότι είναι αναπόφευκτο, και μετά από χρόνια σκέφτονται ότι είχαν κάνει λάθος τότε με τη στάση τους.

Αυτό αν το δείτε στην ιστορική συνέχειά μας θα δείτε ότι έχει συμβεί πολλές φορές. Έχει συμβεί από το 1922, τότε που οι πρόσφυγες οι Έλληνες που ήρθαν εδώ αντιμετώπισαν ένα κομμάτι του πολιτικού κόσμου τότε το οποίο υποστήριζε ότι δεν έπρεπε οι πρόσφυγες να ψηφίζουν. Δεν έπρεπε να βάζουν και υποψηφιότητα, διότι ήταν ξένοι. Αντιλαμβάνεστε ότι όταν το θυμικό επικρατεί, κάνουμε λάθη. Οι πολιτικοί κάνουν λάθη.

Εδώ και χρόνια είχε περάσει ένα νομοσχέδιο για τις ταυτότητες. Ξεσηκώθηκε όλος ο κόσμος! Ήρθε η Νέα Δημοκρατία λοιπόν πεντέμισι χρόνια. Ο κ. Καραμανλής είχε υπογράψει πρώτος δημοψηφίσματα το ένα, το άλλο. Το άλλαξε αυτό; Συνέβη τίποτα; Έχουμε πάψει να είμαστε ορθόδοξοι επειδή δεν το γράφει η ταυτότητα; Όχι βέβαια. Επομένως εδώ επικεντρώνεται η ομιλία μου. Στη στάση μας απέναντι στις αλλαγές. Τα «πάντα ρει», αγαπητέ συνάδελφε Άδωνι Γεωργιάδη «και ουδέν μένει», έλεγε ο Ηράκλειτος. Τι πρέπει να κάνουμε εμείς; Εμείς πρέπει ως συντεταγμένη πολιτεία να βάλουμε τους κανόνες. Ποιος είναι ικανοποιημένος από την κατάσταση σήμερα του μεταναστευτικού έτσι όπως έχει στη χώρα μας; Είναι ένα χάος, δεν είναι; Δεν το βλέπουμε όλοι μας; Δεν πρέπει να βάλουμε κάποιους κανόνες; Αυτούς τους κανόνες βάζουμε. Μια τακτοποίηση γίνεται.

Εντάξει έχετε αντιρρήσεις ότι δεν θα έπρεπε έτσι, θα έπρεπε διαφορετικά κ.λπ.. Αλλά πρέπει να είμαστε -πιστεύω εγώ- πρέπει να είμαστε θετικοί σε αυτό το οποίο σήμερα έχουμε να αντιμετωπίσουμε. Δεν το προξενήσαμε εμείς, η ιστορία. Δεν είναι και πρώτη φορά! Τα μεταναστευτικά ρεύματα και τα λοιπά που έχουν συμβεί επανειλημμένως και η Ελλάδα, επανειλημμένως, έχει βρεθεί σε τέτοια πράγματα και έχει αφομοιώσει καταστάσεις και το ξέρετε. Καθαρότητα υπάρχει παντού, σε όλους τους Έλληνες; Δεν προέρχονται απ' όπου προέρχονται; Δεν είμαστε Έλληνες όλοι μας; Δεν αγαπάμε τη χώρα μας; Έτσι δεν είναι;

(SM)

(SS)

Αυτό, λοιπόν, πρέπει να το αντιληφθούμε και ανάλογη πρέπει να είναι η στάση μας. Είναι λάθος που μερικοί δραματοποιείτε τις καταστάσεις. Είναι λάθος γιατί δημιουργείτε και ένα φανατισμό, ο οποίος μεταφέρεται και στη βάση. Αυτό δεν είναι σωστό.

Ο πολιτικός ηγέτης πρέπει να καθοδηγεί, να δείχνει μπροστά, να πείθει για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν. Δεν μπορούμε τους μετανάστες να τους έχουμε σε ένα τσουβάλι όλους. Οι λαθρομετανάστες να είναι στο ίδιο τσουβάλι με τους νόμιμους μετανάστες. Και προφανώς τα

σύνορα πρέπει να προφυλαχθούν, δεν το συζητάμε αυτό και πρέπει να είναι το πρώτο μέλημα. Και προφανώς πρέπει να υπάρχουν οι επαναπροωθήσεις και αυτό δεν το συζητάμε. Αυτοί που είναι νόμιμοι που εργάζονται εδώ, που έχουν τα παιδιά τους τα οποία σπουδάζουν εδώ, μεγαλώνουν εδώ, που η ζωή τους είναι συνδεδεμένη με την Ελλάδα, αυτοί πρέπει να πολιτογραφηθούν. Αφήστε το Έλληνες, αυτοί πρέπει να γίνουν πολίτες της χώρας στην οποία εργάζονται και υπάρχουν. Πρέπει να έχουν δικαιώματα, υποχρεώσεις. Πολίτες πρέπει να γίνουν, όπως όλοι οι άλλοι πολίτες. Αυτό κάνει το παρόν νομοσχέδιο και δεν είναι ακραίο. Είναι ο μέσος όρος των αντιστοίχων ευρωπαϊκών νομοσχεδίων. Όλοι έχουμε συγγενείς και φίλους στο εξωτερικό. Ξέρουμε ότι εκεί έχουμε δημάρχους, οι οποίοι προέρχονται από την Ελλάδα. Έχουμε Βουλευτές στη Γερμανία, στην Αυστραλία. Στην Αμερική μέχρι Πρόεδρο πήγαμε να εκλέξουμε εκεί. Ο ελληνικός πολιτισμός και η ελληνική παράδοση αυτό είναι; Ήταν πάντα ανοικτός ο ελληνικός πολιτισμός και η ελληνική παράδοση. Επομένως, στην πράξη πρέπει να το αποδεικνύουμε αυτό και όχι τα μεγάλα λόγια, όταν χρειάζεται και σήμερα χρειάζεται. Και είναι και οικονομικό στοιχείο η ένταξη των νομίμων μεταναστών.

Και είναι και παράδειγμα αν θέλετε στους άλλους μετανάστες. Όταν δουν ότι οι νόμιμοι γίνονται κανονικοί πολίτες αυτό είναι παράδειγμα και για τους άλλους εις τρόπον ώστε και αυτοί να γίνουν νόμιμοι και αυτοί να μπου μέσα στο σχήμα της Δημοκρατίας και αυτοί να έχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Και δεν χρειάζονται ακραίες θέσεις όπως είχαμε λάβει παλαιότερα με τον μαθητή θυμόσαστε εξ Αλβανίας ο οποίος ήταν άριστος στα μαθήματά του και τον κυνηγήσαμε επειδή σήκωσε την ελληνική σημαία. Και ήρθαν τελικά οι Αμερικανοί και τον πήγαν στο Πανεπιστήμιο στο MIT, επειδή από εδώ ένα κομμάτι του ελληνικού λαού τον έδωξε και τον γιουχάισε. Δεν είναι σωστά πράγματα αυτά.

Και πιστεύω, κύριε Άδωνι, που είσαστε και Εισηγητής του ΛΑΟΣ και που έχετε και ένα πολύ ωραίο όνομα, ότι πρέπει να τιμούμε αυτήν την ιστορία και αυτόν τον πολιτισμό στην πράξη. Και το όνομά σας επομένως. Και εγώ έχω αρχαίο όνομα, όπως και εσείς.

ΑΔΩΝΙΣ-ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πολύ ωραίο όνομα.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Πολύ ωραίο επίσης.

Αλλά θα έλεγα και κλείνω ότι πρέπει να τιμάμε αυτό και δεν θα ήθελα να συμβεί το ίδιο και με τον αρχηγό σας, διότι «καρατζαφέρ» -κοίταξα το λεξικό μου για να δω τι σημαίνει- δεν είναι ελληνικό και σημαίνει ο μαύρος νικητής. Δεν θα ήθελα, λοιπόν, να δικαιωθεί ο μαύρος νικητής. Εμένα μου αρέσει αυτό το επίθετο διότι, δείχνει από πού προέρχεται όλος ο ελληνισμός, τι διαδρομή έχει τραβήξει, τι στενά έχει περάσει, για να βρίσκεται σήμερα εδώ και να αποτελεί την Ελλάδα. Αυτό είναι ένα πολύ ωραίο ιστορικό δεδομένο, αλλά μην μιλάμε για καθαρότητα σε ακραίες καταστάσεις, διότι όλοι μας ξέρουμε.

Γι' αυτό σας καλώ να υπερψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο, διότι είναι απλώς ένα βήμα, δεν λύνει κανένα μεταναστευτικό πρόβλημα, μην έχουμε αυταπάτες. Είναι ένα βήμα και θα δούμε στο βήμα αυτό με τα κριτήρια που βάζει το νομοσχέδιο, πώς μπορούμε να εντάξουμε -όπως είναι καθήκον μας- ως πολίτες με δικαιώματα και υποχρεώσεις αυτούς που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα νομίμως σήμερα και κυρίως τα παιδιά τους, τα οποία έχουν ελληνική παιδεία, μεγαλώνουν εδώ, είναι είκοσι-είκοσι πέντε χρονών και είναι στον αέρα. Δεν είναι δυνατόν αυτό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Χυτήρη.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου Αρμοδιότητας του Υπουργείου Εσωτερικών, ορίζει ως κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Μαυρίκο Γεώργιο.

Κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλούσα τους ομιλητές να τηρήσουν τον χρόνο, γιατί έχουν γραφτεί πάρα πολλοί συνάδελφοι να μιλήσουν.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Των δέκα λεπτών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Όχι, έχετε δίκιο. Έγινε μια ανοχή στο Προεδρείο για τον κ. Χυτήρη, αλλά θα τηρηθούν αυστηρά τα επτά λεπτά.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ιωάννης Κοραντής. Ορίστε, κύριε Κοραντή, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύρια Πρόεδρε, θα φροντίσω να τηρήσω το χρόνο που μου δόθηκε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα αποτελεί αυτό το οποίο θα αποκαλούσα τη βιαιότερη πολιτική απόπειρα αλλαγής της σύνθεσης του εκλογικού σώματος, από της ιδρύσεως του ελληνικού κράτους. Παράλληλα συνιστά μια εξίσου «βίαιη» και ανιστόρητη απόπειρα αλλοίωσης της εθνολογικής, πολιτιστικής φυσιογνωμίας και ταυτότητας του ελληνικού έθνους κράτους. Λέω βίαιη και βιαιότητα εντός εισαγωγικών για να μην νομισθεί, ότι πιστεύω ότι με αξιόποινες πράξεις των οργάνων της διοίκησης, επιδιώκεται μια τέτοια αλλαγή. Απλά μέσα από τη νομιμοφάνεια ενός νομοθετήματος, προωθείται κάτι το οποίο πλήττει τον πυρήνα της ύπαρξης της έννοιας του έθνους του μέλλοντός μας.

Και είναι σαφές, επίσης, ότι υπακούει σε οφθαλμοφανείς μικροπολιτικές σκοπιμότητες, αρκεί να αναφερθώ στο άρθρο 21 το οποίο προβλέπει τις προθεσμίες για την εγγραφή στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους -ουσιαστικά μέχρι τέλος Αυγούστου- για τους αλλοδαπούς, οι οποίοι θα ψηφίσουν στις δημοτικές εκλογές.

Ποια ήταν η φιλοσοφία η οποία διείπε το καθεστώς μέχρι σήμερα; Αν ανατρέξουμε στην αιτιολογική έκθεση του νόμου 3284/2004 που είχε ψηφιστεί και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από τη Νέα Δημοκρατία και είναι ο ισχύων νόμος σήμερα, διαβάζω τα εξής: «Βασική αρχή απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας παραμένει η αρχή της καταγωγής, (δικαίωμα αίματος- jus sanguinis) σύμφωνα με την οποία το άτομο αποκτά αυτοδίκαια με την γέννησή του την ιθαγένεια του Έλληνα γονέα του, ανεξάρτητα από τον τόπο γέννησής του. Η καθιέρωση και διατήρηση της αρχής της καταγωγής οφείλεται ιστορικά στην ανάγκη να συγκρατηθεί ο δεσμός των ελλήνων μεταναστών και των απογόνων τους με την μητέρα πατρίδα».

Η συνισχύουσα νομοθετική ρύθμιση προέβλεπε ότι όλως εξαιρετικώς και μόνο ως επικουρική λύση, την επιλογή του δικαίου του εδάφους και μόνο κανονικά προκειμένου να περιορίζεται το φαινόμενο των ατόμων χωρίς ιθαγένεια.

Και τώρα βλέπουμε να ανατρέπεται αυτή η νομική τάξη. Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αντί του δικαίου της καταγωγής που είναι το δίκαιον του αίματος, προβάλλεται και θεσμοθετείται το επικουρικό δίκαιο του τόπου γεννήσεως, για να μην αναφερθώ ενδεχομένως και στο δίκαιο του τόπου σπουδών μια που καθιερώνεται ότι οι έχοντες θητεύσει έξι χρόνια σε ελληνικά θρανία γίνονται Έλληνες εκ μόνου του τίτλου αυτού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Αλήθεια όμως, κύριε υπουργέ, τι πάει να κάνει η Κυβέρνηση αυτή τη στιγμή; Πάει να λύσει με το νομοσχέδιο αυτό, το μεταναστευτικό; Η Κυβέρνηση όταν υπέγραφε το 2003 τον Κανονισμό Δουβλίνο II, δεν γνώριζε τι έπραττε, χωρίς καμία απολύτως δικλείδα ασφαλείας; Η Κυβέρνηση σήμερα αντί να βάζει πρώτα την Ελλάδα και τους Έλληνες δίνοντας δικαίωμα πραγματικά -όχι δικαίωμα θεωρητικά όπως είχε πει ο Πρωθυπουργός- ψήφου στους ομογενείς, δίνετε ένα τέτοιο δικαίωμα στους αλλοδαπούς;

Και αλήθεια μια που μιλάμε για αλλοδαπούς βλέπω, κύριε Υπουργέ των Εσωτερικών, ότι ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Παπανδρέου συνυπογράφει -πολύ σωστά- το νομοσχέδιο.

Αλήθεια -επειδή ρώτησα το Υπουργείο Εξωτερικών- οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών είχαν ερωτηθεί, είχαν δώσει στοιχεία; Διότι σας διαβεβαιώνω και παρακαλώ να με διαψεύσετε ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες δεν είχαν ιδέα. Ούτε οι αρμόδιες υπηρεσίες για τις Βαλκανικές χώρες ούτε για τις Μεσανατολικές. Το θέτω υπόψη σας μπορείτε να το επαληθεύσετε αν θέλετε.

(RG)

(SM)

Έγινε χθες αναφορά από κάποιους συναδέλφους για το ότι πάει να λυθεί το δημογραφικό πρόβλημα. Μα, αντί να κοιτάξουμε τους πολυτέκνους, αντί να δώσουμε ενίσχυση στις οικογένειες να μπορέσουν να ανοιχθούν, αντί να κλείνει η δημογραφική καμπύλη, να ανέλθει, τι πάμε να κάνουμε; Να αποκαταστήσουμε με αλλοδαπούς αυτό το οποίο η ελληνική πολιτεία, η Κυβέρνηση

θέλει να κάνει, δηλαδή να δώσει τα κίνητρα στην ελληνική οικογένεια να αναπτυχθεί και να μεγαλώσει;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Πόσοι είμαστε, κύριε Υπουργέ, πόσοι είναι οι αλλοδαποί εδώ; Έχουμε ακούσει τεράστιους αριθμούς. Ο Πρωθυπουργός είχε μιλήσει για νομιμοποιηθέντες 534 χιλιάδες. Η Υπουργός Εσωτερικών είχε αναφερθεί για 900 χιλιάδες. Λίγο αργότερα το Υπουργείο Εσωτερικών μιλούσε για πάνω από 1 εκατομμύριο. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής Μεταναστών ο κ. Κολομπανί, εδώ στην Ελλάδα αναφέρεται σε 2,5 εκατομμύρια.

Εγώ θα σας πω απλά επίσημα στοιχεία. Τέσσερα χρόνια 2006-2007-2008-2009, πίνακας συλληφθέντων λαθρομεταναστών για παράνομη είσοδο και παραμονή στη Διεύθυνση Αλλοδαπών της Ελληνικής Αστυνομίας 480.085, δηλαδή μισό εκατομμύριο.

Παραδέχεστε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τουλάχιστον για κάθε συλληφθέντα υπάρχει άλλος ένας, ο οποίος έχει μπει, χωρίς να συλληφθεί; Τουλάχιστον! Ο ΟΗΕ μιλάει για 2 έως 3, εγώ δεν πάω τόσο ψηλά. Άρα μέσα σ' αυτή την τετραετία μπήκαν, χωρίς να συλληφθούν, τουλάχιστον άλλες 500.000 αλλοδαποί. Τι θα τους κάνετε; Αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη έχετε σωρεία παραδειγμάτων αρνητικών αντιδράσεων, όσον αφορά τη διαχείριση -εντός ή εκτός εισαγωγικών- των μεταναστών. Έχετε αρνητικά παραδείγματα. Στο Ηνωμένο Βασίλειο πρέπει να σας θυμίσω ότι έγινε τον Ιούνιο του 2005 -στο Λονδίνο και λίγους μήνες αργότερα στην Γλασκόβη- με αυτουργούς, ποιους; Γνήσιους εντός εισαγωγικών υποτίθεται Βρετανούς υπηκόους Πακιστανούς πλήρως ενσωματωμένους στη βρετανική κοινωνία, οι οποίοι όμως, κινήθηκαν εναντίον της νέας τους πατρίδος.

Θέλετε να έρθουμε στα καθ' ημάς; Να σας δώσω ένα πολύ απλό παράδειγμα. Γνωστός καθηγητής – μεγάλο όνομα στην ελληνική κοινωνία- ο οποίος κατάγεται από τα Κύθηρα μου έλεγε προ ημερών ότι στα Κύθηρα με πληθυσμό 3.000 οι Αλβανοί είναι 1.300. Είναι συγκεκριμένα στοιχεία και σας δίνω ένα και μόνο παράδειγμα. Αντιλαμβάνονται οι ψηφοφόροι όλων υμών και ημών ποια θα είναι η αντίδραση του πληθυσμού, όταν θα έρθει η ώρα να ψηφίσουν οι Αλβανοί και να εκλέξουν δημοτικό σύμβουλο Αλβανό; Και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η πρώτη προσφυγή που θα ασκηθεί ενώπιον δικαστηρίου θα δικαιωθεί, διότι θα διεκδικήσει εύλογα ο αλλοδαπός και θα πει γιατί μόνο την ιδιότητα του δημοτικού συμβούλου, θα ζητήσει να γίνει και αντιδήμαρχος και δήμαρχος. Πού θα πάμε; Πώς θα κινηθείτε, συσχετίζοντας όλη αυτή την παρουσία των αλλοδαπών με το όργιο του παραεμπορίου και των διαφυγόντων κερδών, όταν καλείται ο Έλληνας φορολογούμενος να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη ή μάλλον το κράτος βάζει βαθιά το χέρι στην τσέπη του και διαφεύγουν δισεκατομμύρια ευρώ από τους φόρους; Υπάρχει μια πολύ μεγάλη αταξία, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Συμπληρώνω και ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε. Αυτό το νομοθέτημα δεν πρόκειται να φέρει την λύση. Αλλάξτε το. Πάρτε το πίσω και κυρίως, καλώ όλους και όλες τις συναδέλφισσες και συναδέλφους που θα κληθούν να αντιμετωπίσουν τους ψηφοφόρους τους πολύ σύντομα -πάρα πολύ σύντομα, όταν θα πάνε να εξηγήσουν στις εκλογικές τους περιφέρειες τη στάση τους- να συνταχθούν μαζί μας και να ζητήσουν αυτό το οποίο είναι το δημοκρατικό δικαίωμα όλων των Ελλήνων. Δημοψήφισμα. Να ακουστεί η φωνή του Έλληνα και της Ελληνίδας γι' αυτό το πράγμα, το οποίο αφορά το μέλλον όλων μας, όχι μόνο ημών που είμαστε εδώ μέσα και της δικής μας γενιάς, αλλά των παιδιών μας και των εγγονιών μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κοραντή.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσερχόμαστε στη συζήτηση για το νομοσχέδιο αυτό με βαθιά συναίσθηση της ιστορικής ευθύνης που πρέπει να έχουμε όλοι και κυρίως της ευθύνης αυτής που πρέπει να έχει η Κυβέρνηση. Γιατί το νομοσχέδιο αυτό θα προσδιορίσει τη φυσιογνωμία της χώρας μας για τα επόμενα χρόνια, τις επόμενες γενιές. Κατά συνέπεια, ας ακουστούν και μερικές νηφάλιες

φωνές και σκέψεις, ώστε να γνωρίζουμε γιατί ακριβώς συζητούμε εδώ.

Υπάρχει ένα αμείλικτο ερώτημα στο οποίο η Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να απαντήσει.

Είμαστε η χώρα υποδοχής λαθρομεταναστών. Είμαστε η πύλη από την οποία εισέρχονται χιλιάδες λαθρομετανάστες και έχουμε τα πιο χαλαρά μέτρα για την ένταξή τους την κοινωνική.

Σ' αυτό το ερώτημα η σημερινή Κυβέρνηση αποφεύγει να απαντήσει και αποφεύγει να απαντήσει, γιατί τα στοιχεία που υπάρχουν είναι καταλυτικά. Τα στοιχεία αυτά αφορούν τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Τι συμβαίνει στις άλλες χώρες της Ευρώπης; Πώς αντιμετωπίζουν το ζήτημα; Το αντιμετωπίζουν με περισσή, κατά τα κριτήρια της Κυβέρνησης βέβαια αυστηρότητα, όπως πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να γίνει και εδώ.

Τι διακυβεύεται σε σχέση με τα ζητήματα που συζητούμε τώρα εδώ; Διακυβεύεται υποστηρίζουμε εμείς αυτή η ίδια η έννοια του έθνους και κατά τον ορισμό του έθνους στα εξωτερικά στοιχεία του είναι η ιστορία, η θρησκεία, η γλώσσα, η παράδοση, η κοινή τύχη και ο πολιτισμός.

Με την αθρόα εισαγωγή λαθρομεταναστών στη χώρα και τη νομιμοποίησή τους με χαλαρά κριτήρια πιστεύουμε ότι αλλοιώνεται κατά τρόπο καταλυτικό η φυσιογνωμία αυτής της χώρας και αυτή την ευθύνη αναλαμβάνει η σημερινή Κυβέρνηση και την αναλαμβάνει με τη συγκυριακή πλειοψηφία που διαθέτει στο Κοινοβούλιο. Δεν προσφεύγει σε δημοψήφισμα, γιατί γνωρίζει πολύ καλά ότι βρίσκεται σε δυσαρμονία με το λαϊκό αίσθημα. Αποφεύγει να πάει σε δημοψήφισμα, γιατί ξέρει ότι θα το χάσει. Εμείς θα επιμείνουμε μέχρι τέλους και ίσως να γίνει κάποια έκπληξη που κανείς δεν την περίμενε από την κυβερνητική πλευρά.

Στοιχεία που υπάρχουν σε σχέση με άλλες χώρες αφορούν το πώς γίνεται κανείς Γερμανός, Ελβετός, Δανός πολίτης και νομίζω ότι θα έπρεπε να τα είχατε υπ' όψιν σας και να τα λάβετε υπ' όψιν σας και να προσαρμοστείτε αναλόγως, ως ευρωπαϊκή χώρα που είμαστε.

Πριν συνεχίσω, επειδή ακούστηκαν και διάφορες κραυγές εδώ χθες, θα ήθελα να θυμίσω και πιστεύω ότι ισχύει για όλους, αυτό που έλεγε ο Βολτέρος, δηλαδή ότι διαφωνώ για όσα λες, αλλά θα υπερασπίζομαι μέχρι θανάτου το δικαίωμά σου να μπορείς να το λες. Και επαναλαμβάνω, ελπίζω να ισχύει για όλους.

Πάμε τώρα να δούμε τι γίνεται στις άλλες χώρες. Η γερμανική νομοθεσία για την απόδοση ιθαγένειας. Η πολιτογράφηση ενός αλλοδαπού μετανάστη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματοποιείται μόνο σε περίπτωση που ισχύουν ορισμένες προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων, να είναι επί οκτώ συνεχόμενα χρόνια κάποιος μόνιμος ή και νόμιμος, κάτοικος της Γερμανίας -εμάς μας αρκούν τα πέντε- να έχει στην κατοχή του άδεια ή δικαίωμα διαμονής, να γνωρίζει τη γερμανική γλώσσα, να έχει λευκό ποινικό μητρώο, να αποδέχεται τις αρχές του γερμανικού συντάγματος, να έχει τη δυνατότητα οικονομικής συντήρησης, τόσο του εαυτού του, όσο και των μελών της οικογένειάς του, χωρίς να λαμβάνει κρατικό επίδομα. Να αποποιηθεί την προηγούμενη ιθαγένειά του και άλλες δέκα προϋποθέσεις, τις οποίες η σημερινή Κυβέρνηση θα έπρεπε να είχε λάβει υπ' όψιν της, όπως και εκείνες που αφορούν την ελβετική νομοθεσία.

(AM)

(RG)

Τα λέω εν τάχει. Στην Ελβετία θα πρέπει κανείς να είναι επί δώδεκα συνεχόμενα έτη νόμιμος και μόνιμος και κάτοικος της Ελβετίας.

Και τέλος, να αναφέρω μόνο την περίπτωση της Δανίας, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που υπάρχουν εκεί θα πρέπει ο μετανάστης να αποποιηθεί την προηγούμενη ιθαγένειά του, να είναι επί εννέα συνεχόμενα χρόνια νόμιμος και μόνιμος κάτοικος της Δανίας, να μην έχει καταδικαστεί για κάποιο αδίκημα, να συντηρεί τον εαυτό του και να μην έχει δεχθεί κανενός είδους κρατική, κοινωνική βοήθεια, επιδόματα για χρονικό διάστημα, το οποίο θα καλύπτει τα τεσσεράμισι τουλάχιστον από τα πέντε τελευταία έτη.

Πέραν αυτών, θα ανατρέξω σε μία μελέτη που έκανε ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αιγαίου κ. Κωνσταντίνος Ρωμανός και εν τάχει θα σας αναφέρω ορισμένα στοιχεία που νομίζω ότι είναι χρήσιμα για όλους. Η ελληνοποίηση των αλλοδαπών –αναφέρει ο Καθηγητής- είναι ένα μέτρο, το οποίο αλλοιώνει για πάντα τη σύνθεση του εκλογικού σώματος υπέρ του κυβερνώντος κόμματος,

εδραιώνει το μεγαλύτερο εποικισμό των νεότερων χρόνων που γνώρισε η Ελλάδα με κατάφορη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου, προσκαλεί νέα κύματα μεταναστών στην Ελλάδα, ευνοεί τον τουρκικό επεκτατισμό εις βάρος του ελληνικού έθνους, διασπά την κοινωνική συνοχή και μπορεί να επιφέρει συγκρούσεις μεγάλης κλίμακας εντός της Ελλάδος.

Για να αποτραπούν τα χειρότερα, όσο ακόμη υπάρχει καιρός, Σύνταγμα και νόμοι θα πρέπει πρώτον, να εξαντλήσουμε χωρίς άλλη καθυστέρηση τα περιθώρια νόμιμης διαμαρτυρίας, όπως πράττουμε εμείς και τέλος, να απαιτήσουμε δημοψήφισμα για το μεταναστευτικό, γιατί η Νέα Δημοκρατία «ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κολοκοτρώνη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αττικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Ιωάννης Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι αλήθεια ότι η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο κάνει μία φιλότιμη προσπάθεια να εμφανιστεί ως προοδευτική, ως φιλομεταναστευτική, φιλολαϊκή, να εμφανιστεί ότι δήθεν προστατεύει και σέβεται τα δικαιώματα των μεταναστών και των προσφύγων.

Βέβαια, η προσπάθεια αυτής της Κυβέρνησης είναι έκθετη μπροστά στην αντιλαϊκή πολιτική που η ίδια ακολουθεί και στρέφεται σε βάρος των δικαιωμάτων όλων των εργαζομένων και των Ελλήνων και των μεταναστών. Μπορεί η Κυβέρνηση να αντιπαρατίθεται εδώ στη Βουλή με ξενοφοβικές αντιλήψεις που ακούγονται και από τη Νέα Δημοκρατία και από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, όμως, είναι η Κυβέρνηση που με αυτές τις δυνάμεις έχει συγκροτήσει το «μαύρο» μέτωπο για να υλοποιήσει την πολιτική σε βάρος των εργαζομένων.

Η προσπάθεια της Κυβέρνησης να εμφανιστεί ως προστάτης των μεταναστών είναι έκθετη μπροστά στη σημερινή πραγματικότητα που βιώνουν χιλιάδες μετανάστες της χώρας μας, στις διακηρύξεις της μηδενικής ανοχής, στην εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία, την επιλεκτική και με το σταγονόμετρο νομιμοποίηση και παροχή ασύλου, την κακοπληρωμένη και ανασφάλιστη εργασία, την εκμετάλλευση από διάφορα κυκλώματα, την αποστέρηση βασικών, κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Η προσπάθεια της Κυβέρνησης είναι έκθετη μπροστά στη διαχρονική πολιτική που ακολούθησαν, τόσο οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσο και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, με την ενεργό συμμετοχή στην πολιτική του ιμπεριαλισμού, ιδιαίτερα στην περιοχή μας, των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, των συμμάχων τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη στήριξη πολεμικών επιχειρήσεων, αντιπαραθέσεων, συρράξεων, με την εκμετάλλευση λαών τρίτων χωρών, μια πολιτική που αναπαράγει και διαιωνίζει το φαινόμενο της μετανάστευσης και της προσφυγιάς. Και αν κρίνουμε από τις χθεσινοβραδινές ευχαριστίες του Προέδρου Ομπάμα και τις διακηρύξεις του Έλληνα Πρωθυπουργού ότι η Ελλάδα και οι Ηνωμένες Πολιτείες μοιράζονται κοινές αξίες και αρχές, αυτή η πολιτική και θα συνεχιστεί και θα ενταθεί.

Και βέβαια, η προσπάθεια της Κυβέρνησης είναι έκθετη μπροστά στις ρυθμίσεις αυτού του ίδιου του νομοσχεδίου που απέχει πολύ από το να χαρακτηριστεί φιλομεταναστευτικό ή προοδευτικό.

Κατά τη γνώμη μας, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο συνδέεται με την επιδίωξη για περισσότερη χειραγώγηση και ενσωμάτωση στο αστικό πολιτικό σύστημα μέρους των μεταναστών. Η επιδίωξη αυτή γίνεται ακόμα πιο φανερή στις διατάξεις για την πολιτογράφηση, όπου τα πολιτικά δικαιώματα εξαρτώνται από την οικονομική κατάσταση του μετανάστη και την πολιτική του, επί της ουσίας, συμφωνία με το συγκεκριμένο οικονομικό και κοινωνικό σύστημα.

Το αποτέλεσμα του νομοσχεδίου θα είναι τα πολιτικά δικαιώματα να δοθούν σε ένα μόνο μέρος των μεταναστών και θα αξιοποιηθούν για να ενταθούν οι διακρίσεις και οι διαχωρισμοί ανάμεσα σε νέους και παλιούς μετανάστες, σε προνομιούχους και μη, σε νόμιμους και παράνομους.

Το νομοσχέδιο διατηρεί το διαχωρισμό σε νόμιμους και παράνομους μετανάστες. Η αυτοδίκαιη κτήση ιθαγένειας από τα ανήλικα παιδιά μεταναστών προϋποθέτει πενταετή μόνιμη και συνεχή παραμονή των δύο γονιών, τη στιγμή που χιλιάδες μετανάστες δεν μπορούν να εκδώσουν ή να ανανεώσουν τις άδειες παραμονής τους, παρόλο που ζουν και εργάζονται χρόνια στην Ελλάδα. Επί

της ουσίας, θα εκβιάζονται οι μετανάστες να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια, προκειμένου να ξεφύγουν από το καθεστώς ανασφάλειας, στο οποίο βρίσκονται και διαβιούν.

Η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας είναι ότι το δικαίωμα της ιθαγένειας αφορά τα ίδια τα παιδιά των μεταναστών. Οι προτάσεις μας για κτήση ιθαγένειας μετά την ενηλικίωση και εφόσον τα ίδια τα παιδιά το επιθυμούν, σε συνδυασμό με τη βασική μας θέση για νομιμοποίηση όλων των μεταναστών χωρίς όρους και προϋποθέσεις, όλα τα παιδιά των μεταναστών, ανεξάρτητα από το καθεστώς των γονιών, για εγγραφή σε ειδικά δημοτολόγια και έκδοση πιστοποιητικού γέννησης, αφενός καλύπτει όλα τα παιδιά, αφετέρου δίνει τη δυνατότητα στα ίδια τα παιδιά των μεταναστών να επιλέξουν όσο το δυνατόν πιο ελεύθερα αν θέλουν την ελληνική ιθαγένεια. Δεύτερον, οι τελικές προτάσεις της Κυβέρνησης για την κτήση με πολιτογράφηση επιβεβαιώνουν την αρχική εκτίμηση του κόμματός μας ότι αυτή η διαδικασία θα συνδεθεί με όρους που θα οδηγήσουν στη διαρκή ομηρία των μεταναστών από τους μηχανισμούς της κρατικής και εργοδοτικής τρομοκρατίας. Διατηρούνται όλα τα ποινικά κωλύματα και όπου μαζί με σοβαρά αδικήματα περιλαμβάνεται η αντίσταση κατά της αρχής, η συκοφαντική δυσφήμιση, ενώ θεωρείται έγκλημα που αποκλείει την πολιτογράφηση, ακόμη και η έμπρακτη αλληλεγγύη προς μετανάστες χωρίς χαρτιά. Η προσθήκη των λόγων δημόσιας τάξης και ασφάλειας έχουν μοναδικό στόχο το διαρκή εκφοβισμό και την υποταγή του μετανάστη. Κριτήριο της ενεργούς και ουσιαστικής συμμετοχής στην πολιτική ζωή της χώρας, όπως αναφέρεται στο νομοσχέδιο, θα είναι όχι απλώς η γνώση του πολιτικού συστήματος της Ελλάδας, αλλά η υιοθέτησή του, δηλαδή, η αποδοχή του. Κατά συνέπεια, τα κριτήρια αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν και θα χρησιμοποιηθούν για να κλείνει η «στρόφιγγα» της πολιτογράφησης σε όσους μετανάστες δεν κηρύττουν υποταγή και πίστη στα ιερά και όσια του σημερινού συστήματος της εκμετάλλευσης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τόσο οι απόψεις που υποστηρίζουν ότι η απόδοση εύκολης ιθαγένειας είναι επαναστατική και προοδευτική, δήθεν εξέλιξη, όσο και εκείνες που θεωρούν εθνική μειοδοσία την απόδοση ελληνικής ιθαγένειας σε μη Έλληνες στο γένος, είναι εξίσου επικίνδυνες για την εργατική τάξη και το λαό.

Η ιθαγένεια, όπως και όλα τα δημοκρατικά και πολιτικά δικαιώματα, έχει ταξική διάσταση. Δεν λύνει από μόνη της τα σοβαρότατα κοινωνικά προβλήματα των μεταναστών, γιατί η αιτία αυτών των προβλημάτων είναι κοινωνική και ταξική.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα των εξαθλιωμένων και απελπισμένων των γαλλικών προαστίων που ξεσηκώθηκαν, παρά το γεγονός ότι και Γάλλοι πολίτες ήταν και τη γαλλική ιθαγένεια είχαν. Από την άλλη μεριά, υπάρχει το παράδειγμα των Ελλήνων πολιτικών προσφύγων στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, που παρά το γεγονός που από δική τους επιλογή δεν πήραν την ιθαγένεια των χωρών αυτών, απολάμβαναν όλα τα δικαιώματα που είχαν οι πολίτες των χωρών του σοσιαλισμού.

Τελειώνοντας, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καλεί τους Έλληνες και μετανάστες εργαζόμενους, από κοινού και συντονισμένα, να αποκρούσουν την αντιλαϊκή επίθεση. Να διεκδικήσουν άμεση νομιμοποίηση των μεταναστών που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα. Να διεκδικήσουν χορήγηση ασύλου στους πρόσφυγες και όσους προέρχονται από χώρες ιμπεριαλιστικής κατοχής και εμφυλίων πολέμων.

(XS)

(AM)

Να επιτραπεί η έξοδος τους προς τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επιθυμούν. Καμία εκχώρηση της φρούρησης των συνόρων σε νατοϊκούς και ευρωενωσιακούς μηχανισμούς, όπως ο Frontex. Ταυτόχρονα απευθυνόμαστε στον ελληνικό λαό και λέμε ότι, πραγματική και οριστική λύση του μεταναστευτικού δεν μπορεί να υπάρξει σε συνθήκες κυριαρχίας των μονοπωλίων και του ιμπεριαλισμού.

Η πρόταση του Κ.Κ.Ε. για έναν άλλον δρόμο ανάπτυξης με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες, δεν αποτελεί μόνο λύση για τα οξυμένα προβλήματα του λαού μας. Είναι συγχρόνως συμβολή για την ανατροπή αυτού του συστήματος και σε άλλες χώρες έτσι ώστε να μπει ένα τέλος στην τραγωδία

των εξαθλιωμένων, κυνηγημένων και ξεριζωμένων μεταναστών και προσφύγων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Γκιόκα.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Αρκαδίας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι την ανάγκη να επισημάνω ότι η χώρα έχει μεταναστευτική πολιτική. Η χώρα έχει δύο νόμους, συν τον Κώδικα Ιθαγένειας με τον οποίο καθορίζεται η διαδικασία προσέλευσης, πρόσκλησης μεταναστών στη χώρα, μέσα από τη νόμιμη οδό.

Κύριε Υπουργέ, με την ευκαιρία, επειδή είναι νόμοι του κράτους και ο ν.8386 και ο ν.3536, μπορείτε να μου πείτε αυτή τη στιγμή -όχι σε εμένα, στη Βουλή- πόσες αιτήσεις υπάρχουν φέτος για να έρθουν μετανάστες να εργαστούν στη χώρα; Οι νομαρχίες πρέπει να γνωρίζουν αυτή τη στιγμή, πόσες αιτήσεις έχουν υποβληθεί. Είναι ένα ζήτημα στο οποίο το Υπουργείο σας θα πρέπει να μας απαντήσει για να πληροφορηθεί ο ελληνικός λαός, πόσους μετανάστες έχει ανάγκη η ελληνική οικονομία, η ελληνική κοινωνία για να εργαστούν.

Διότι το πρόβλημα, δεν έγκειται στο γεγονός ότι η Ελλάδα σήμερα έχει τη δυνατότητα να επιστρέφει στην διεθνή κοινότητα, αυτό το οποίο δανείστηκε πριν από μερικές δεκαετίες, όταν έφευγαν οι δικοί μας άνθρωποι για να εργαστούν στο εξωτερικό. Επιστρέφουμε με υπερηφάνεια σήμερα στη διεθνή κοινότητα αυτόν τον πλούτο που μας προσέφεραν άλλοι, φιλοξενώντας εδώ μετανάστες, προσφέροντας εδώ δουλειά. Δεν είναι αυτό το ζήτημα.

Το ζήτημα είναι η λαθρομετανάστευση, ή εάν θέλετε, για να μην ενοχλείται η Αριστερά, ο μη νόμιμος τρόπος εισόδου στη χώρα υπηκόων τρίτων χωρών και η διαχείριση του όλου προβλήματος. Αυτό με το οποίο διαφωνεί η Νέα Δημοκρατία, δεν είναι ακριβώς ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να αποκτούν την υπηκοότητα και την ιθαγένεια οι νομίμως ευρισκόμενοι στη χώρα, αλλά είναι ο δικός σας τρόπος προσέγγισης του όλου προβλήματος, της έκπτωσης των προϋποθέσεων σε τέτοιο βαθμό ώστε να εκπέμπετε αρνητικό μήνυμα στη διεθνή κοινότητα και ιδιαίτερα στις περιοχές εκείνες όπου υπάρχει ανθρώπινη εκμετάλλευση, αισχρή εκμετάλλευση του πόθου να μεταβούν σε μία ευτυχέστερη και πλουσιότερη κοινωνία εξαθλιωμένοι πολίτες, μάζες σε σαπιοκάραβα που πληρώνουν όσα δεν έχουν να πληρώσουν, έγκυες γυναίκες τις οποίες εκμεταλλεύονται για να έρθουν εδώ, αφού εσείς εκπέμπετε το μήνυμα, ότι εδώ θα μπορέσουν να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια.

Αυτό είναι το ζήτημα. Ο λάθος τρόπος διαχείρισης, το λάθος μήνυμα το οποίο εκπέμπετε, σε μία χώρα η οποία χαρακτηρίζεται από πολυνησία, σε μία χώρα στην οποία ακούμε κατά καιρούς και από εσάς τώρα τελευταία τις εξαγγελίες για τη φύλαξη των συνόρων, για την πάταξη της λαθρομετανάστευσης. «Μηδενική ανοχή στη λαθρομετανάστευση», είτε επί λέξει χθες ο Εισηγητής σας, αλλά λάθος πολιτική.

Κατ' αυτόν τον τρόπο θα πείσετε όλους αυτούς οι οποίοι σπεύδουν να εκμεταλλευτούν τον ανθρώπινο πόνο και την ανθρώπινη επιθυμία για πρόοδο και ευτυχία; Τους λέτε «ελάτε εδώ και εμείς με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο θα πραγματώσουμε αυτά τα οποία σας υπόσχονται οι έμποροι των ελπίδων, οι έμποροι της εκμετάλλευσης». Αυτή είναι η βασική μας διαφωνία. Η μείωση των προϋποθέσεων για να αποκτήσει κανείς νομίμως την ελληνική ιθαγένεια.

Για να συνεχίσετε τη γνωστή πρακτική του λαϊκισμού του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από τη μία μεριά εμφανίζεστε ότι πάτε να λύσετε το πρόβλημα σύμφωνα με τις δικές σας αντιλήψεις και από την άλλη καθησυχάζετε και τους Έλληνες που ανησυχούν, λέγοντας «θα φυλάξουμε τα σύνορα, θα πατάξουμε τη λαθρομετανάστευση και μην ακούτε εδώ εκείνους οι οποίοι από φόβο» έτσι μας είπε Βουλευτής σας «από άγνοια» μας είπε άλλος Βουλευτής σας «λένε άλλα». Εσάς δεν θα σας έχω ακούσει, δεν ξέρω πώς μας στολίζετε, γιατί φροντίζετε τον τελευταίο καιρό να επιδίδεστε μόνο στη σπύλωση της δικής μας παράταξης και ιδιαίτερα των δικών μας Κυβερνήσεων. Δεν κάνετε τίποτε άλλο. Φροντίζετε, λοιπόν, να εκδηλώνετε μία ρατσιστική συμπεριφορά απέναντι όλων ημών που διαφωνούμε.

Στο όνομα του ότι εσείς δεν είστε ρατσιστές, εσείς και η Αριστερά, εκδηλώνετε πραγματικά ρατσισμό. Ποιος σας δίνει το δικαίωμα να στηλιτεύετε κατά αυτόν τον τρόπο όλους όσους έχουμε

διαφορετική άποψη; Σε ποιες δημοκρατικές αξίες εδράζονται αυτές οι τοποθετήσεις, ότι είμαστε φοβικοί, ότι είμαστε ανίκανοι να αντιληφθούμε το μέλλον, ότι δεν μας ενδιαφέρει η προοπτική της χώρας; Δεν έχετε τέτοια δικαιώματα. Επίσης ακούστηκε στην Αίθουσα, ότι: «Ας γίνουν πολίτες, αφήστε το Έλληνες».

Σας προβλημάτισε το πανό προχθές στη διαδήλωση των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι μη νομίμως ευρίσκονται στη χώρα που έλεγε «όχι στην ελληνομάθεια»; Σας προβλημάτισε; Γιατί εμένα με προβλημάτισε πάρα πολύ.

Έχετε σκεφθεί πού οδηγούν όλες αυτές οι τοποθετήσεις; Δηλαδή, η Ελλάδα υποδέχεται τους υπηκόους τρίτων χωρών, προσφέρει εργασία, προσφέρει φιλοξενία, καταβάλλει τεράστιο τίμημα και αυτό πρέπει να ξέρουν οι Ευρωπαίοι για τις αλλαγές και οι φίλοι μας στη Διεθνή Κοινότητα του '89. Καμία άλλη χώρα στην Ευρώπη και στον κόσμο δεν έχει καταβάλει τέτοιο κόστος με την υποδοχή τεραστίου ρεύματος μεταναστών μη νομίμως εισελθόντων στη χώρα.

Η Ελλάδα, λοιπόν, που τα κάνει όλα αυτά, θα φθάσουμε να μην είναι η Ελλάδα του πολιτισμού στον οποίο όλοι απευθυνόμαστε, να μην είναι η Ελλάδα η οποία είναι η κοινωνία της ανοχής, η κοινωνία η οποία είναι ανοιχτή, φιλελεύθερη, δέχεται τους πάντες γιατί κάποιιοι θέλουν έτσι να το παρουσιάσουν, όχι γιατί έτσι είμαστε. Και αυτή είναι η διαφωνία μας. Γιατί οι αξίες μας είναι αυτές οι οποίες τροφοδότησαν και την ευρωπαϊκή ιδέα και τον οικουμενισμό.

Αλλά, εάν το κάνετε βέβαια, γιατί πιστεύετε ότι έτσι θα ενισχύσετε τις δυνάμεις σας στις προσεχείς δημοτικές εκλογές, κάνετε τεράστιο σφάλμα. Δεν είναι δυνατόν να πιστεύετε σε τέτοιου είδους πρακτικές, δεν είναι δυνατόν να πιστεύετε σε αυτά τα οποία καταγγέλθηκαν, όταν μέχρι το 2004 κυβερνούσατε για τις παράνομες ελληνοποιήσεις. Και έγινε μια μεγάλη συζήτηση τότε και ήρθατε μετά στη Βουλή και μας βρήκατε μία-δύο περιπτώσεις οι οποίες δεν ήταν και έτσι –σας είχε απαντήσει ο κ. Νάκος- όπως και κατά καιρούς μας λέτε διάφορα επιμέρους ζητήματα.

Απαντήστε μας κεντρικά στα θέματα αυτά. Είναι υπόθεση που αφορά το μέλλον του τόπου, της χώρας, της ελληνικής κοινωνίας. Και εάν σκέφτεστε να εξυπηρετήσετε μικροκομματικές πολιτικές και στόχους εκλογικούς, κάνετε λάθος και δεν αξίζετε να κυβερνάτε κατ' αυτόν τον τρόπο αυτή τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λυκουρέντζο.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Αττικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Παντελής Ασπραδάκης.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη σημερινή συζήτηση στη Βουλή για την ψήφιση του νομοσχεδίου περί ιθαγένειας, η Κυβέρνηση προκαλεί μεγάλο πλήγμα στη διαφθορά και την αδικία, στοχεύοντας παράλληλα στην ευνομία και στη δικαιοσύνη.

Δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μία κοινωνία των ίσων ευκαιριών. Προωθεί την ομαλή ένταξη στην ελληνική κοινωνία για ανθρώπους από άλλες χώρες που ζουν και εργάζονται πολλά χρόνια στην πατρίδα μας, ενώ παράλληλα θεσπίζει συγκεκριμένους κανόνες για τις δραστηριότητές τους.

Δυστυχώς, με ευθύνη των προηγούμενων κυβερνήσεων, δεν υπήρξε καμία ουσιαστική πολιτική αντιμετώπισης των συνεπειών και των αλλαγών που επήλθαν από την αθρόα προσέλευση μεταναστών. Αντίθετα, αφήσαμε το πρόβλημα να πάρει εκρηκτικές διαστάσεις, με αποτέλεσμα να διαταραχθεί η κοινωνική συνοχή και να δημιουργηθεί κλίμα ρατσισμού και ξενοφοβίας.

Ο μεγάλος αριθμός μεταναστών και ιδιαίτερα παράνομων μεταναστών ήταν συνέπεια και της γεωγραφικής μας θέσης αλλά και της δυσκολίας να φυλάξουμε τα χερσαία και θαλάσσια σύνορά μας. Όμως ήταν και αποτέλεσμα μίας πολιτικής που αδυνατούσε να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, μίας πολιτικής που το άφηνε να μεγαλώνει και να γιγαντώνεται με αρνητικές συνέπειες για τη χώρα, τους Έλληνες πολίτες αλλά και τους ίδιους τους μετανάστες.

(BM)

(1XS)

Αυτοί ήρθαν να φτιάξουν τη ζωή τους και όχι να αναστατώσουν τη ζωή των Ελλήνων πολιτών.

Μην ξεχνάμε ότι πολλοί απ' αυτούς δεν έχουν πατρίδα και επιθυμούν η Ελλάδα να είναι η πρώτη τους πατρίδα.

Η Ελλάδα σήμερα με τη μεγάλη της ιστορία και με παγκόσμια πολιτιστική προσφορά έχει τη δύναμη να είναι ανεκτική στην κουλτούρα και τον πολιτισμό μεταναστών από λαούς και κράτη που έχουν προσφέρει κι έχουν συμβάλει στη διαμόρφωση της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς. Ταυτόχρονα, δεν πρέπει να παραβλέπουμε ότι, παρά τα όποια προβλήματα έχει προκαλέσει στον κοινωνικό ιστό, ένα σημαντικό μέρος απ' αυτούς τους ανθρώπους που στήριξαν την Ελλάδα με τη δουλειά τους στα μεγάλα έργα, στους Ολυμπιακούς Αγώνες, στην αγροτική παραγωγή, πρόσθεσαν το δικό τους κόπο στον κόπο των Ελλήνων πολιτών για μια καλύτερη ζωή. Και συνεχίζουν βέβαια να προσφέρουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης κατά τη διαβούλευση, αλλά και μέσα στην Επιτροπή, έκανα κάποιες επισημάνσεις και προτάσεις που μπορούν να οδηγήσουν, πιστεύω, σε μια καλύτερη υποδομή και προετοιμασία, προκειμένου ο νέος νόμος να επιτύχει τους σκοπούς του και να μην αφήσει παράθυρα για εκμετάλλευση των μεταναστών που θα ζητήσουν πολιτογράφηση, αλλά και για να μην υπάρξουν παράνομες πολιτογραφήσεις, όπως πιθανόν γινόταν μέχρι σήμερα. Αυτές οι επισημάνσεις αφορούν την οργάνωση και στελέχωση των αρμόδιων υπηρεσιών, που θα συμβάλουν από εδώ και πέρα στην εφαρμογή του νόμου, στο να εμποδίσουμε εμπόριο συστατικών επιστολών και μαρτύρων, αλλά και στο να σταθούμε εμπόδιο στην προσπάθεια για παράνομες μεταδημοτεύσεις εν όψει δημοτικών εκλογών. Επίσης, πιστεύω ότι θα διευκόλυνε τις διαδικασίες ένας τετραψήφιος τηλεφωνικός αριθμός για άμεση εξυπηρέτηση των μεταναστών, ώστε να έχουν έγκαιρη και έγκυρη ενημέρωση για όλα αυτά τα θέματα που σχετίζονται με την ιθαγένεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ευνόητο ότι οι παρεμβάσεις και οι ενέργειές μας ως κράτος για τη μετανάστευση πρέπει να συνεχισθούν και να αφορούν τόσο την ομαλή ένταξη των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία όσο και την απομάκρυνση κάποιων που δεν θέλουν ή δεν μπορούν να ενταχθούν και που προκαλούν πολλαπλά προβλήματα στη χώρα μας. Ταυτόχρονα, μεγάλο στοίχημα αποτελεί ένα ολοκληρωμένο -μετά από διακρατικές συμφωνίες και συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση- σχέδιο προστασίας των συνόρων μας για να μπει τέλος στην παράνομη μετανάστευση και στο δουλεμπόριο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μου έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση οι επισημάνσεις δυο μεγάλων προσωπικοτήτων, οι οποίοι έχουν προσφέρει από μεγάλες θέσεις και πολλά στην ελληνική κοινωνία. Αναφέρομαι βέβαια στον πρώην Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον κ. Στεφανόπουλο και τον νυν Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον κ. Κάρολο Παπούλια. Ο κ. Στεφανόπουλος σε συνέντευξή του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Δεν είναι δυνατόν να έχεις γεννηθεί σε έναν τόπο και να μην έχεις λόγο γι' αυτό τον τόπο», ενώ ο κ. Παπούλιας επεσήμανε: «Ας μην ξεχνάμε ότι οι δικοί μας άνθρωποι και συμπατριώτες ήταν κάποτε ξένοι κάπου αλλού». Εξάλλου, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πριν από χρόνια ένας Έλληνας έφτασε ένα βήμα πριν από το αξίωμα του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών. Αναφέρομαι στο συμπατριώτη μας, τον κ. Μάικλ Δουκάκη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι μετανάστες είναι πραγματικότητα. Υπάρχουν, ζουν και μοχθούν ανάμεσά μας. Έχουν προβλήματα, ελπίδες, όνειρα, οικογένειες. Ήρθε η ώρα να καταφέρουν να γίνουν ένας από εμάς, να ταυτιστούν με τα όνειρα και τους στόχους της πατρίδας μας. Ήρθε η ώρα να αγκαλιάσουμε τα παιδιά των μεταναστών, τα οποία γεννήθηκαν στην Ελλάδα και μεγάλωσαν μέσα στο ελληνικό σχολείο. Σαν φυσική συνέπεια των παραπάνω, έρχεται και η συμμετοχή στην προσπάθεια για καλύτερες τοπικές κοινωνίες με το δικαίωμα του «εκλέγειν» και του «εκλέγεσθαι» στις δημοτικές εκλογές. Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να επισημάνω ότι δεν υφίσταται θέμα αλλοίωσης των επικείμενων δημοτικών εκλογών, καθώς ακόμα και στην περιφέρεια Αττικής, από την οποία προέρχομαι, το μεγαλύτερο ποσοστό των μεταναστών που θα αποκτήσουν ιθαγένεια είναι 1,5%, ενώ πανελλαδικά δεν ξεπερνά το 1%.

Με δικαιώματα, λοιπόν, αλλά και με υποχρεώσεις. Και όταν λέμε υποχρεώσεις, εννοούμε τη θέλησή τους να προσαρμοστούν στις συνθήκες της ελληνικής κοινωνίας, τον απόλυτο σεβασμό στους συμπολίτες τους, την υπακοή στους ελληνικούς νόμους και την προσφορά τους στις ανάγκες της χώρας μας σε μια δύσκολη οικονομική συγκυρία, όπου όλοι οι Έλληνες δοκιμάζονται.

Φυσικά, ψηφίζω το νομοσχέδιο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ασπραδάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχαήλ Μπεκίρης.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι Βουλευτές, για άλλη μια φορά η Κυβέρνηση επιλέγει να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη, φέρνοντας για συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής ένα σχέδιο νόμου που αποτελεί ένα απλό πυροτέχνημα. Χωρίς καμία ουσιαστική προετοιμασία, χωρίς να έχει προηγηθεί ένας γόνιμος, ουσιαστικός, εποικοδομητικός διάλογος με την κοινωνία, τα κόμματα και τους φορείς, επιλέγετε να νομοθετήσετε, χωρίς να λαμβάνετε υπ' όψιν σας ότι στην πιο κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα μας άλλες θα έπρεπε να είναι οι προτεραιότητές σας και όχι το στενό μικροκομματικό σας όφελος. Μια συνειδητή επιλογή για εσάς, που όμως καμία απολύτως σχέση δεν έχει με τους προβληματισμούς της ελληνικής κοινωνίας, η οποία περιμένει απαντήσεις και όχι περικοπές, που αναζητά διέξοδο σε αδιέξοδα που εσείς μόνοι σας δημιουργήσατε με πρόχειρες επιλογές, με επιπόλαιες κινήσεις. Μια κοινωνία που απαιτεί, αλλά δυστυχώς δεν βλέπει μέτρα ανάπτυξης, αλλά μέτρα συρρίκνωσης των εισοδημάτων, στραγγαλισμό των χαμηλόμισθων και των χαμηλοσυνταξιούχων, αφανισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Αντί, λοιπόν, να εργάζεστε και να δείχνετε συγκεκριμένα αποτελέσματα της δουλειάς σας στην κοινωνία, είτε αρκείστε στο να κατασκευοφανείτε το παρελθόν είτε αρέσκεσθε στην ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής του τόπου είτε επιλέγετε να αλλάξετε την ατζέντα και να ασχοληθείτε με θέματα που θα μπορούσαν με την ανάλογη συνέπεια και σοβαρότητα, την οποία χρήζουν, να εξεταστούν αργότερα και όχι αυτή την κρίσιμη στιγμή για όλους τους Έλληνες.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, αυτή σας η αγωνία να ανοίξετε τώρα το ζήτημα της μεταναστευτικής πολιτικής και της ιθαγένειας; Εδώ ακόμη, μετά από πέντε μήνες στη διακυβέρνηση, η δημόσια διοίκηση, τα νοσοκομεία, οι Οργανισμοί, η ίδια η Κυβέρνηση σε επίπεδο Γενικών Γραμματέων είναι ακέφαλη. Κι εσείς τρέχετε, προκαλώντας δικαιολογημένες απορίες και ενστάσεις, να αυξήσετε το εκλογικό σώμα εν όψει των δημοτικών εκλογών με μετανάστες. Αυτή είναι η προτεραιότητά σας; Τι φοβάστε, άραγε; Γιατί δεν δείχνετε και το ίδιο ενδιαφέρον για τους ομογενείς μας; Αυτή σας η στάση μόνο υποκριτική και επικίνδυνη θα μπορούσε να χαρακτηριστεί. Θα μπορούσε ο καθένας μέσα σ' αυτή την Αίθουσα να αντιληφθεί το κατ' επείγον του θέματος, εάν δεν υπήρχε συγκεκριμένη μεταναστευτική πολιτική, η οποία θα έδινε λύσεις στα ζητήματα της ιθαγένειας.

Κυρία και κύριοι της Συμπολίτευσης, οφείλετε να γνωρίζετε ότι η Κυβέρνηση Καραμανλή με τους νόμους 3386 και 3536 δημιούργησε για πρώτη φορά μεταναστευτική πολιτική στη χώρα. Με το νόμο 3284 η χώρα μας απέκτησε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό, δίκαιο κώδικα ιθαγένειας. Σας υπενθυμίζω ότι η πολιτική, την οποίαν εμείς σχεδιάσαμε κι εμείς υλοποιήσαμε, είχε ως βασικό της μέλημα και στόχο την ενσωμάτωση των μεταναστών που μπορούν να ενταχθούν στη χώρα μας με όρους ισότητας και αξιοπρέπειας, αλλά και την απόδοση της ιθαγένειας όχι σε ευκαιριακούς μετανάστες, αλλά σε όσους πράγματι προσπαθούν να καταστήσουν την Ελλάδα το επίκεντρο των οικογενειακών, των εργασιακών, των βιοτικών τους αναγκών, το επίκεντρο του ίδιου τους του μέλλοντος. Εμείς υπογράψαμε τη σύμβαση με την Τουρκία για την επαναπροώθηση παράνομων μεταναστών. Εμείς εμπλέξαμε τη μικτή ευρωπαϊκή δύναμη, τη FRONTEX, για να βοηθήσει στη φύλαξη των συνόρων μας. Και αν υπάρχουν κενά και αδυναμίες, εδώ είμαστε για να συμβάλουμε στη βελτίωσή τους. Και αν χρειάζεται περισσότερο εκσυγχρονισμό το θεσμικό μας πλαίσιο, είμαστε στη διάθεσή σας. Δεν διεκδικούμε το αλάθητο. Είναι βέβαιον, όμως, ότι δεν δεχόμαστε να καταντήσετε την Ελλάδα «ξέφραγο αμπέλι», στοχεύοντας αποκλειστικά και μόνο σε μικροκομματικά οφέλη.

Κυρία και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση με το παρόν σχέδιο νόμου είναι σαφές ότι δεν επιθυμεί να βελτιώσει την υπάρχουσα νομοθεσία περί μετανάστευσης και ιθαγένειας. Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι παραβλέπει την κοινωνική συνοχή, αγνοεί σύγχρονα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος μας, όπως η λαθρομετανάστευση και το δουλεμπόριο. Δεν ασχολείται με το μείζον ζήτημα των χιλιάδων παρανόμως διαβιούντων στη χώρα μας και άλλα πολλά. Είναι όμως τέτοια η αγωνία σας που δεν διστάζετε –όχι πως περιμέναμε και κάτι διαφορετικό από εσάς– να χρησιμοποιήσετε ακόμη και παιδιά μεταναστών ως προμετωπίδα και ως ασπίδα των πυρών που

δικαιολογημένα δέχεσθε από τα κόμματα και από την κοινωνία. Βάζετε μπροστά ανήλικα, ταλαιπωρημένα παιδιά για να επηρεάσετε την κοινωνία, ότι τάχα το κάνετε για το δικό τους καλό.

(FT)

(BM)

Όχι, κύριοι της Κυβέρνησης. Κανείς δεν πρόκειται να σας πιστέψει, κανείς δεν μπορεί να αποδεχθεί αυτή σας την τακτική.

Ελάτε στην Πάτρα, κύριε Υπουργέ, να πείσετε τους πολίτες που υφίστανται πάνω από μια δεκαπενταετία το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης, που αντιμετωπίζουν καθημερινά το πρόβλημα της ανεργίας, που πληρώνουν την αδιαφορία και τα «όχι» της δική σας Κυβέρνηση, που δεν βλέπουν να υπάρχει αναπτυξιακή πολιτική, πολιτική αντιμετώπισης απασχόλησης, ότι σήμερα προτεραιότητά σας είναι να δώσετε την ελληνική ιθαγένεια σε χιλιάδες μετανάστες και ότι η λαθρομετανάστευση δεν αποτελεί πρόβλημα για εσάς.

Μην κρύβεστε, λοιπόν, πίσω από δυστυχημένα παιδιά, μην κρύβεστε πίσω από την υποτιθέμενη διάθεση της παγκόσμιας κοινότητας για τη δήθεν πολυπολιτισμικότητα. Μην κρύβεστε πίσω από τους δήθεν προοδευτικούς που αποτελούν το 0,001% αυτής της χώρας.

Ξέρετε κι αν δεν το ξέρετε οφείλετε να το μάθετε, ότι με την πρόχειρη αυτή επιλογή σας θα αναδείξετε τη χώρα μας σε παγκόσμιο κέντρο υποδοχής λαθρομεταναστών. Με δική σας ευθύνη, με δική σας επιλογή θα καλλιεργήσετε στους Έλληνες πολίτες φοβικά σύνδρομα, θα ισχυροποιήσετε την ξеноφοβία, θα οδηγήσετε τον τόπο σε κοινωνικές εκρήξεις, θα δώσετε άλλοθι στα άκρα. Ωθείτε τους πολίτες σε ρατσιστικές συμπεριφορές ξένες προς τον πολιτισμό μας, ξένες προς την ιδιοσυγκρασία μας. Κι όλα αυτά για να εμπλουτίσετε εκλογικούς καταλόγους με μετανάστες, για να εκμεταλλευτείτε το δράμα χιλιάδων ανθρώπων που αναζητούν ένα καλύτερο αύριο, χωρίς να σας ενδιαφέρει απολύτως η γνώμη της ελληνικής κοινωνίας, που ήδη αντιμετωπίζει τη χειρότερη περίοδο της σύγχρονης ιστορίας μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για εμάς λύση είναι η ενσωμάτωση, γιατί απλά πιστεύουμε ότι η ιθαγένεια αποτελεί τη φυσική συνέχεια της ενσωμάτωσης, την αποδοχή της παιδείας μας, του πολιτισμού μας, της ιστορίας μας. Δεν μπορεί όλες οι σύγχρονες χώρες να αναζητούν την ανάδειξη του πολιτισμού τους, του έθνους τους, της παιδείας τους και της ιστορίας τους και η Ελλάδα σήμερα να φοβάται να μιλήσει για την ελληνικότητα μην τυχόν και ενοχληθούν κάποιοι δήθεν προοδευτικοί.

Αυτή σας η τακτική δεν αποτελεί μήνυμα, αλλά προσβολή για τις Ελληνίδες και τους Έλληνες.

Αντί, λοιπόν, για άλλη μια φορά να ρέπετε στην προχειρότητα και στον ερασιτεχνισμό, αναζητήστε ό,τι καλύτερο υπάρχει σε άλλες χώρες και αποφύγετε όσα τους δημιούργησαν προβλήματα.

Απαιτήστε από την Τουρκία να τηρήσει τα συμφωνημένα και επιμείνετε προς την Ευρώπη για άμεσα μέτρα φύλαξης των συνόρων μας. Μην παίζετε άλλο με τη φωτιά, γιατί το να καείτε εσείς, μπορεί και να μην ενδιαφέρει κανέναν. Το να βάζετε όμως τη χώρα σε περιπέτειες, ενδιαφέρει όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το ιδιωτικό Γενικό Λύκειο Ελληνογαλλικής Σχολής «Άγιος Ιωσήφ».

Σας πληροφορούμε ότι αυτή την ώρα παρακολουθείτε νομοθετικό έργο του Υπουργείου Εσωτερικών, για τις σύγχρονες διατάξεις για την ελληνική ιθαγένεια και την πολιτική συμμετοχή ομογενών και νομίμως διαμενόντων μεταναστών και άλλες ρυθμίσεις.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευάγγελος Αντώναρος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλώντας από αυτό εδώ το Βήμα στις 16 Νοεμβρίου, κατά τη συζήτηση επίκαιρης ερώτησης που είχα απευθύνει τότε στον Υπουργό Εσωτερικών, τον κ. Ραγκούση πριν αυτό το θέμα καλά καλά γίνει επίκαιρο, είχα ερωτήσει εάν και κατά πόσο η Κυβέρνηση σκοπεύει να φέρει στη Βουλή προς έγκριση ρύθμιση με στοιχεία αυτοματισμού, για την παροχή υπηκοότητας στα παιδιά των μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα. Και είχα ακουμπήσει τότε σε μια δήλωση που είχε κάνει πριν από λίγες ημέρες ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

Φοβάμαι ότι οι ρυθμίσεις τις οποίες συζητάμε σήμερα, επιβεβαιώνουν με τον χειρότερο τρόπο τους φόβους που τότε είχαν εκφραστεί σε τούτη εδώ την Αίθουσα. Διότι, το ΠΑΣΟΚ, προφανώς, εξυπηρετώντας κάποιους δικούς του σκοπούς, που συνάδελφοί μου από το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, από το χώρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έχουν αναλύσει με πολύ πειστικό και λεπτομερειακό τρόπο, φέρνει μια τέτοια ρύθμιση η οποία είναι ξένη όχι μόνο προς αυτά τα οποία πρέπει να ισχύουν στη χώρα μας, αλλά είναι ξένη και ριζικά αντίθετη με αυτά που ισχύουν στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα έλεγα σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και εάν υπάρχουν μια-δύο χώρες ακόμη, που τα παιδιά των μεταναστών που γεννιούνται στο έδαφος αυτών των χωρών έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν την υπηκοότητα αυτών των χωρών πρώτον, οι ρυθμίσεις αυτές εφαρμόζονται με πολύ μεγάλη φειδώ και περίσκεψη και δεύτερον, οι χώρες αυτές συζητούν ήδη και πρόκειται να αποφασίσουν μια αντιστροφή αυτών των ρυθμίσεων, έτσι ώστε να μην είναι αυτό δυνατόν.

Τι προσπαθεί να κάνει εδώ η Κυβέρνηση; Προσπαθεί τα παιδιά των μεταναστών που έχουν μπει, κατά κανόνα, παράνομα στη χώρα και έχουν νομιμοποιηθεί κατά τη διαδικασία, κατά τη διάρκεια της παραμονής τους εδώ να τα κάνει Έλληνες υπηκόους. Τι θα γίνει με τους γονείς τους; Δεν θα αποκτήσουν στη διαδρομή την ελληνική υπηκοότητα; Θα αποκτήσουν όλα τα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών; Θα αποκτήσουν το δικαίωμα του «εκλέγειν» κατ' αρχήν; Θα γίνουν εν δυνάμει ψηφοφόροι, όπως ελπίζει το ΠΑΣΟΚ, του σημερινού κυβερνητικού κόμματος;

Ξέρετε, δεν είναι τυχαίο ότι τώρα πια όλες οι Ευρωπαϊκές χώρες –και δεν αναφέρομαι μόνο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης- δίνουν την υπηκοότητά τους σε μετανάστες από τρίτες χώρες, δηλαδή από εξωευρωπαϊκές χώρες -για να το πω πιο κομψά- αν όχι με το σταγονόμετρο, ασφαλώς με μεγάλη περίσκεψη και ιδιαίτερη φειδώ. Και φυσικά, εννοώ τους νόμιμους μετανάστες, εκείνους οι οποίοι έχουν εισέλθει με κανονικές διαδικασίες στη χώρα και όχι εκείνους οι οποίοι λάθρα βρέθηκαν κάποια στιγμή στη χώρα, της οποίας ζητούν την υπηκοότητα και αφού νομιμοποιηθούν ζητούν να γίνουν πολίτες αυτής της χώρας.

Οι περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν όχι όλες, αποφεύγουν –για να χρησιμοποιήσω μια ήπια έκφραση- να δώσουν, να παραχωρήσουν αυτό το δικαίωμα σε τέτοιου είδους μετανάστες, δηλαδή τους νομιμοποιημένους, ακριβώς, γιατί θα ανοίξουν διάπλατα πόρτες, θα ανοίξουν την όρεξη εκείνων, οι οποίοι για οικονομικούς, κυρίως, λόγους θέλουν να φύγουν από τις χώρες καταγωγής τους, όπου αντιμετωπίζουν μεγάλα κοινωνικά και βιοτικά προβλήματα και θέλουν να έρθουν στις ευπορότερες χώρες της Ευρώπης να εγκατασταθούν και να έχουν καλύτερες προοπτικές για τη ζωή τους.

Τι θα γίνει, λοιπόν, εάν αύριο αποφασίσει κάποια κυβέρνηση, η σημερινή Κυβέρνηση, να νομιμοποιήσει τις πολλές εκατοντάδες χιλιάδες παράνομων μεταναστών στη χώρα; Θα πάρουν και αυτοί την ελληνική υπηκοότητα, θα δημιουργήσουμε ένα διαφορετικό εκλογικό σώμα, θα δημιουργήσουμε μια νέα ισορροπία, στην ουσία ανισορροπία, μεταξύ του τοπικού πληθυσμού και εκείνων οι οποίοι θέλουν να έρθουν εδώ για δικούς τους λόγους;

Η χώρα μας, ξέρετε, δεν είναι μια οποιαδήποτε χώρα. Είναι η χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τα μεγαλύτερα θαλάσσια σύνορα, είναι η χώρα που λόγω γειτνίασης με όλες εκείνες τις περιοχές, από τις οποίες προέρχονται οι παράνομοι μετανάστες, λειτουργεί ως μαγνήτης και γι' αυτό ακριβώς χρειάζεται ιδιαίτερη περίσκεψη στην αντιμετώπιση αυτού του θέματος.

Γίνεται πολύ συχνά αναφορά στον προοδευτικό νόμο περί ιθαγενείας που ισχύει στη Γερμανία, με δύο διαφορές. Ο νόμος του 1999 που ψηφίστηκε στη Γερμανία ήρθε να αντικαταστήσει το νόμο του 1913, δηλαδή 86 χρόνια μετά οι Γερμανοί άλλαξαν το νόμο τους. (PS)

(FT)

Οι νόμοι αυτοί δεν αλλάζουν από τη μία μέρα στην άλλη. Οι νόμοι αυτοί θέλουν μεγάλη συζήτηση, θέλουν μεγάλη ζύμωση στην κοινωνία, θέλουν ιδιαίτερη μελέτη όλων των στοιχείων που χρειάζονται.

Και το δεύτερο, ο νόμος αυτός που άρχισε να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου του 2000 αφορά στη δυνατότητα και όχι στην αυτόματη παροχή υπηκοότητας στα παιδιά μεταναστών που γεννήθηκαν μετά την 1.1.2000 στη Γερμανία, δηλαδή, από εκεί και πέρα και όχι για τα παιδιά που είχαν ήδη γεννηθεί.

Για μία ακόμη φορά απευθύνω έκκληση στην Κυβέρνηση να σκεφτεί καλύτερα αυτό το οποίο πάει να κάνει, να θεσπίσει ασφαλιστικές δικλείδες, να βρει λύσεις, οι οποίες είναι αποδεκτές, όχι μόνο από τη μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και είναι συμβατές με το ευρωπαϊκό δίκαιο, με αυτό που ισχύει στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Διαφορετικά, φοβούμαι πάρα πολύ ότι αν έρθουμε σε ένα χρόνο ξανά εδώ και δούμε τους αριθμούς των μεταναστών που εισέρχονται παράνομα στη χώρα, είμαι βέβαιος ότι θα διαπιστώσουμε –ένας φόβος μου είναι- ότι θα έχουμε μία μεγάλη αύξηση αυτού του αριθμού, γιατί ακριβώς όλοι θα έχουν διαπιστώσει ότι η Ελλάδα είναι ένας τόπος εύκολης πρόσβασης σε ευρωπαϊκή υπηκοότητα και συνεπώς, στον ευρύτερο ευρωπαϊκό χώρο. Κάτι τέτοιο δεν πρέπει να συμβεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αντώνιο.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Γρηγόριος Αποστολάκος.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την ακλόνητη βεβαιότητα ότι σήμερα δεν συζητάμε ένα νομοσχέδιο το οποίο μπορεί να αντιμετωπιστεί με τη συνήθη κοινοβουλευτική διαδικασία. Ατράνταχτος μάρτυρας αυτής της διαπίστωσης είναι το γεγονός ότι περίπου οι μισοί Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου έχουν εγγραφεί να μιλήσουν.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως αντιπρόσωποι του λαού και του έθνους οφείλουμε, λοιπόν, να δώσουμε πειστική απάντηση στους ψηφοφόρους μας, πειστική απάντηση στον ελληνικό λαό και στο ελληνικό έθνος, -γιατί είμαστε αντιπρόσωποι του έθνους και του λαού- για ποιο λόγο ψηφίζουμε ή δεν ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα πρέπει να δώσετε την πειστική απάντηση. Και θα δώσετε την πειστική απάντηση, όχι κρυπτόμενοι πίσω από την κομματική πειθαρχία ή την υπακοή στα κυβερνητικά κελεύσματα. Θα δώσετε την απάντηση μέσα από την ονομαστική σας ψήφο και ατομικά ο καθένας, διότι θα υποχρεωθείτε σήμερα ή αύριο να δώσετε απάντηση στον ελληνικό λαό και στο ελληνικό έθνος, γιατί ψηφίζετε αυτό το νομοσχέδιο.

Άρα, δεν έχετε κανένα επιχείρημα να κρυφτείτε πίσω από την οποιαδήποτε κομματική πειθαρχία. Θα πάρετε θέση, όπως θα πάρουμε και εμείς θέση με την ατομική και την ονομαστική μας ψήφο. Είναι μία ατράνταχτη αλήθεια από την οποία δεν θα μπορέσετε να ξεφύγετε.

Έχω να κάνω τρεις επισημάνσεις. Η πρώτη επισημάνση σχετίζεται με αυτό καθ' εαυτό το νομοσχέδιο και είναι δύο τα ερωτήματα τα οποία θα πρέπει να απαντηθούν. Άραγε, είχε ανάγκη η χώρα, είχε ανάγκη το ελληνικό έθνος, ο ελληνικός λαός από ένα τέτοιο νομοθέτημα; Άραγε, η ισχύουσα νομοθεσία δεν κάλυπτε όλα τα θέματα, τα οποία θέλει να ρυθμίσει η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης; Χωρίς αμφιβολία, ναι. Ο κώδικας της ελληνικής ιθαγενείας και η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας με τα ευρωπαϊκά προβλεπόμενα μέσα από την κοινοτική νομοθεσία δίνουν απαντήσεις και στα δύο θέματα αυτά. Και δίνουν απαντήσεις, κυρίως, για το θέμα της απόδοσης της ιθαγενείας και της νόμιμης παραμονής των μεταναστών στην Ελλάδα.

Γιατί το κάνετε άραγε αυτό; Μήπως δεν αντιμετωπίζετε το γεγονός ότι κάποιο παιδί μετανάστη στα 18 του χρόνια θα αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια; Έχετε πάρει πειστική απάντηση από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Νάκο, για όλα αυτά τα θέματα.

Θα προσπαθήσω, λοιπόν, για την οικονομία του λόγου και του χρόνου που επιβάλλει ο Κανονισμός της Βουλής να είμαι πάρα πολύ επιγραμματικός και να δω πού είναι το πολιτικό πρόβλημα το οποίο έχετε δημιουργήσει αυτήν τη στιγμή στη χώρα. Γιατί έχετε δημιουργήσει, κύριε Υπουργέ, ένα μεγάλο πολιτικό πρόβλημα.

Δεύτερον, μία αυταπόδεικτη άλλη αλήθεια είναι το γεγονός ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορείτε να ισχυριστείτε ότι προστατεύετε την εθνική και την κοινωνική μας συνοχή. Όταν ήδη έχετε φροντίσει να εξασφαλίσετε, αποδεχόμενοι τις οδηγίες του Δουβλίνου, την ευρωπαϊκή συνοχή των λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τώρα με το νομοθέτημα αυτό αρνείστε και δεν μπορείτε να εξασφαλίζετε την εθνική και την κοινωνική συνοχή του ελληνικού λαού και του ελληνικού έθνους. Αυτή ήταν μία πρώτη παρατήρηση.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει να κάνει με το νομοσχέδιό σας. Εγώ διαβάζω την εισηγητική έκθεση εδώ, όπου έχει δύο αιτιολογικές βάσεις. Η μία αναφέρεται στην προσπάθεια την οποία κάνετε να συνδέσετε τη μεταναστευτική πολιτική με την προσπάθεια αφομοίωσης των προσφύγων από τη Μικρά Ασία και κάνετε και μία άλλη προσπάθεια να δώσετε μία αιτιολογική βάση στο νομοθέτημά σας, αναφερόμενοι στους μετανάστες Έλληνες στα δύσκολα χρόνια των προηγούμενων δεκαετιών. Όμως, κύριε Υπουργέ, διαβάζω εδώ με πολύ μεγάλη προσοχή το πόρισμα, το οποίο σας υπέβαλε η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου του κ. Αλεβιζάτου και των λοιπών συνεργατών του, τον περασμένο Νοέμβριο. Το πόρισμα αυτής της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου είναι αυτούσια ad hoc η εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου, το οποίο έχει μία άκρως δογματική αντίληψη για το τι σημαίνουν τα δικαιώματα του ανθρώπου, για το τι σημαίνει μεταναστευτική πολιτική. Και αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι και η ομάδα εργασίας την οποία συστήσατε για τη μεταναστευτική πολιτική, με απόφαση του Πρωθυπουργού της χώρας, είναι οι ίδιοι άνθρωποι. Είναι ο κ. Αλεβιζάτος, η κυρία Δημητριάδου Αντιγόνη από τη Σοσιαλιστική Διεθνή, η κυρία Δραγώνα Θάλεια και οι λοιποί συνεργάτες της.

Άρα, πήρατε ένα πόρισμα αυτής της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και το μετατρέψατε σε νομοθέτημα. Το συμπέρασμα το οποίο βγάζω είναι ότι τελικά δεν νομοθετείτε εσείς, νομοθετεί ο κ. Αλεβιζάτος και η παρέα του. Αν μπορείτε να το διαψεύσετε, διαψεύστε το. Αλλά το πόρισμα το οποίο σας υπέβαλε είναι ίδιο με την εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου. Φοβάμαι, λοιπόν, ότι δεν νομοθετείτε εσείς, όπως δεν νομοθετήσατε και χθες, όταν κατά τη διάρκεια συζήτησης του νομοσχεδίου για τους Διευθυντές και τους Γενικούς Διευθυντές του ελληνικού κράτους, της ελληνικής διοίκησης, μας φέρατε μία τροπολογία, όπου άλλοι σας την έφεραν και αυτή. Τελικά τι γίνεται; Οι Υπουργοί είναι υπό την επιτροπεία κάποιου κέντρου που εμείς δεν γνωρίζουμε;

Και υπάρχει και μία τρίτη παρατήρηση, κύριε Υπουργέ. Η τρίτη παρατήρηση έχει να κάνει με το εξής: Για μας, κατά την προσωπική μου εκτίμηση αυτή την στιγμή, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –και θέλω να απαντήσετε σε αυτά τα ερωτήματα, είναι δικά σας τα ερωτήματα- το νομοσχέδιο για την απόδοση της ελληνικής ιθαγενείας που έχει ένα ξεκάθαρο προεκλογικό χαρακτήρα και μία σκοπιμότητα, είναι μέρος μίας τριλογίας, η οποία θέλει να αλώσει το πολιτικό σύστημα.

Θέλετε από εκεί να αλώσετε πρώτα μέσα από την ψήφο των μεταναστών την ελληνική αυτοδιοίκηση και έπεται το νομοσχέδιο για τον «Καλλικράτη», όπου στην ουσία, μέσα από αυτήν τη φερόμενη διοικητική μεταρρύθμιση -γιατί είμαστε υπέρ της διοικητικής μεταρρύθμισης, αλλά κατά του «Καλλικράτη»- θέλετε να αλώσετε την τοπική αυτοδιοίκηση. Και έπεται ως διοικητική προϋπόθεση για να φέρετε τον εκλογικό νόμο, όπου θέλετε να καταργήσετε στην ουσία τη λαϊκή κυριαρχία και το σύστημα αντιπροσώπευσης.

Αυτό είναι το πολιτικό συμπέρασμα το οποίο βγάζω, κύριε Υπουργέ, εγώ. Αυτό το νομοθέτημα είναι μέρος αυτής της τριλογίας και σε κάθε περίπτωση είναι μέρος ενός συγκεκριμένου πολιτικού σχεδιασμού, που έκαναν ο Πρωθυπουργός της χώρας και οι συνεργάτες του οι στενοί, ίσως εν αγνοία των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι κάτω από το πρόσχημα της κομματικής πειθαρχίας και της πολιτικής ταύτισης, έρχονται να υποστηρίξουν αυτό το σχέδιο που στοχεύει στην άλωση του πολιτικού συστήματος της χώρας.

Σε ό,τι μας αφορά θα μας βρείτε αντιμέτωπους. Θα έχετε ένα ηχηρό «όχι» και γι' αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο καλείστε να αποσύρετε, θα έχετε ένα ηχηρό «όχι» για ό,τι ετοιμάζεται για την τοπική αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού και θα έχετε και ένα ηχηρό «όχι» σε ό,τι προετοιμάζεται για τον εκλογικό νόμο. Είναι καιρός ακόμα να το αποσύρετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(AS)

(PS)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αποστολάκο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Αμοιρίδης.

Ουδείς Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου έχει άγνοια πάντως, όλοι έχουν έγνοια και γνώση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητέ συνάδελφε, απευθυνθήκατε στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, ότι πρέπει να πάρετε απάντηση. Από εσάς εδώ σήμερα περίμενα να καταδικάσετε την πράξη που έλαβε χώρα στην περιοχή σας, όταν δεκατρείς ανήλικοι έβαλαν φωτιά για να κάψουν με μολότοφ δέκα μετανάστες.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Το καταδικάζουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Και δεν έφτασε αυτό, αφού δεν κήκαν καλά έριξαν και οινόπνευμα μετά για να τους κάψουν. Και ανέβηκαν οι άνθρωποι στον πρώτο όροφο και πήδηξαν για να φύγουν. Αυτά τα διαβάζουμε. Είναι εικόνα αντιμετώπισης του προβλήματος; Έπρεπε να το καταδικάσετε και όχι να μας κάνετε μαθήματα για το τι πρέπει να απαντήσουμε. Αυτό έπρεπε να πείτε πρώτο- πρώτο, ότι το καταδικάζετε, πέρα από το νομοσχέδιο, πέρα από όλα. Δεν το καταδικάσατε όμως, καν. Είστε περήφανος γι' αυτό που έγινε; Αν είστε υπερήφανος, τότε θα κριθείτε κι εσείς από τους πολίτες.

Άκουσα και τον κ. Κολοκοτρώνη που μίλησε για κάποια έκρηξη. Περιμένει κάποια έκρηξη σήμερα. Αφού δεν σας βγήκε πολιτικά το δημοψήφισμα, αγαπητοί συνάδελφοι του ΛΑΟΣ, δεν μαζέψατε τις υπογραφές που θέλατε....

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δημοκρατικά όχι πολιτικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Το βράδυ πετάγατε χαρτάκια γύρω από το Σύνταγμα: «Όλοι στο Σύνταγμα στις επτά το απόγευμα, στις 10 του μηνός».

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είναι δική σας προβοκάτσια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Όχι διάλογος παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Αν δεν είναι δικό σας τότε το παίρνω πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεχίστε την αγόρευσή σας παρακαλώ κ. Αμοιρίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε, αγόρευση είναι.

Από τη στιγμή που χάσατε το παιχνίδι πολιτικά με τις υπογραφές, σήμερα μιλήσατε για έκρηξη κι εγώ προσπαθώ να καταλάβω ποια είναι αυτή η έκρηξη που περιμένουμε. Είναι το απόγευμα, γι' αυτό ρωτάω. Περιμένουμε κάποια κοινωνική έκρηξη σήμερα για το νομοσχέδιο;

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε περιόδους ειρήνης και πολλές φορές και μαύρης ανώμαλης περιόδου πολιτικής, εμφανίζεται πάντα η Δεξιά να έχει ένα πατριωτικό πρόσωπο. Το πρόβλημα είναι αν εμφανίζεται σε περιόδους πολέμου και αυτό το έχει αποδείξει μόνο η Κεντροαριστερά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ειδικά στο Μακεδονικό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Δυστυχώς, σε περιόδους πολέμου, τότε που πρέπει να φανεί ο πατριωτισμός τότε είναι που η Κεντροαριστερά που βγαίνει ένα βήμα μπροστά. Σε περιόδους ειρήνης πολύ καλά κάνατε.

Βγήκατε και με τις ταυτότητες τότε, ότι θα χαθεί η Ορθοδοξία. Η Ορθοδοξία από το 88% πήγε στο 92% στην Ελλάδα. Εγώ βέβαια ήμουν θιασώτης της υπογραφής να αναγράφεται το θρήσκευμα.

Άσχετα όμως με αυτό, αυτό από το οποίο πρέπει να διαφυλάξουμε στη χώρα, δεν είναι να αναγράφεται το θρήσκευμα στην ταυτότητα, αλλά πρέπει να προφυλάξουμε την Εκκλησία από τα «Βατοπέδια». Αυτό είναι το ζητούμενο. Αυτό να κυνηγάτε, την ουσία να κυνηγάτε. Σας φτάνει ο τίτλος στην ταυτότητα, όχι το βάθος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κι εγώ είμαι ένας πρόσφυγας. Έζησα από την παιδική ηλικία τα προβλήματα που έζησαν οι πρόσφυγες, σε μια περιοχή που ήταν εκτός σχεδίου, σε σπίτια που δεν είχαν φωτισμό και πήγαμε σχολείο χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα. Τί αντιλήφθηκα; Αντιλήφθηκα ότι οι πρόσφυγες για να νιώσουν Έλληνες και να ενσωματωθούν, πολέμησαν το 1941 κατά των Γερμανών με την υπόλοιπη Ελλάδα και η Ελλάδα δεν τους αποδέχθηκε. Έτσι έγινε η ενσωμάτωση.

Ένα δεύτερο θέμα είναι ότι με την έλευση των προσφύγων από τη Μικρά Ασία και τον Πόντο καταργήθηκε το φεουδαρχικό σύστημα. Τότε μοιράστηκαν οι κλήροι. Έγινε η κατάτμηση και

άλλαξε η Ελλάδα. Η Ελλάδα βάδισε προς τη δημοκρατία με την έλευση των προσφύγων.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και με τους Πακιστανούς και με τους Αφγανούς;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Αλλάξαμε ολόκληρο σύστημα διοίκησης στην Ελλάδα μόνο με την έλευση.

Κύριε Υπουργέ στο νομοσχέδιο ξεκινάτε από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Δεν ήταν μόνο ο ξεριζωμός του ελληνισμού, παρακάτω φαντάζομαι εννοείτε τον ελληνισμό: «Δημιουργία πληθυσμών με διαφορετικές κουλτούρες και τρόπο ζωής» Φαντάζομαι ελληνικούς πληθυσμούς εννοείτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Έτσι για να τ' ακούσουν και οι συνάδελφοι του ΛΑΟΣ, που χθες παραστράτησαν. Εκτιμώ ότι πιθανόν να έπρεπε να γραφτεί, αλλά είναι ελληνικοί πληθυσμοί. Είναι ξεκάθαρο αυτό, για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις και βέβαια εκμετάλλευση, γιατί φαντάζομαι ότι θα υπάρξει πολιτική εκμετάλλευση αν αυτό δεν ξεκαθαρίσει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι Έλληνες υπάρχουν σε όλα τα Θεσμικά Όργανα εκπροσωπώντας άλλες χώρες, σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και στην περιφερειακή διοίκηση και στο Ευρωκοινοβούλιο. Είναι Έλληνες που γεννήθηκαν αλλού ή έφυγαν από εδώ, είναι μετανάστες αλλά εκπροσωπούν τις χώρες εκείνες.

Όσον αφορά δε το όφελος στις εκλογές, πόσος νομίζετε ότι θα είναι ο αριθμός; Θα είναι διακόσιες εξήντα έξι χιλιάδες και αν υπολογίσω το δικό μου τόπο, είναι περίπου το 0,6% του πληθυσμού που θα επηρεάσει τις εκλογές. Αυτό είναι το ποσοστό. Το 0,6% θα συμμετέχει στις δημοτικές εκλογές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Από τις άλλες εκλογές.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν γεννούν αυτοί;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Τι θέλετε δηλαδή; Τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα και υπάρχει οικογένεια να μη συμμετέχουν στα κοινά; Πιστεύετε ότι ...

ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άρα είναι παράνομοι.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ πάρα πολύ κύριοι συνάδελφοι μη διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Το νομοσχέδιο ξεκαθαρίζει: τους νόμιμοι μετανάστες οι οποίοι αποκτούν οικογένεια στην Ελλάδα. Για μένα να σας πω κάτι; Όποια οικογένεια με παιδιά ζει στην Ελλάδα έχει δικαιώματα. Αυτό πιστεύω εγώ. Εσείς πετάξετε την οικογένεια στη θάλασσα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Έρχεται δηλαδή το καράβι από την Τουρκία, πνίγονται οι γονείς και ένα παιδί μένει μόνο του. Αυτό το παιδί δεν έχει ταυτότητα, δεν ξέρουμε από πού είναι. Θα έρθει στην Ελλάδα και θα του πούμε φύγε είσαι παράνομος; Γύρνα να βρεις τη χώρα σου. Είσαι πέντε χρονών δεν γνωρίζεις ακόμη τίποτα. Αυτό θέλετε; Να το κάνουμε αυτό!

Πήρατε την απάντηση από τον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών. Ναι, βίζα στην Ελλάδα, βίζα στους Έλληνες χωρίς να ρωτάει αν θα κάνει και τους μετανάστες Έλληνες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αφού μας απαντάει ο Ομπάμα είμαστε μεγαλείο!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Την πήρατε την απάντηση χθες.

Το νομοσχέδιο δεν έχει καμμία σχέση με τη λαθρομετανάστευση. Τόσα χρόνια η κακή διπλωματία και η μη φύλαξη των συνόρων δημιούργησαν προβλήματα. Δημιούργησε προβλήματα και μέσα στο κράτος σε πολλές περιπτώσεις διαφθοράς.

Υπήρξαν οι παράνομες ελληνοποιήσεις. Αυτό καταπολεμεί το νομοσχέδιο. Ένα νομοσχέδιο όμως το οποίο έρχεται σήμερα να δείξει την κατεύθυνση, την στήριξη της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, να δείξει τη σημερινή κουλτούρα της Ελλάδας αλλά και να προστατεύσει τις παράνομες ελληνοποιήσεις σε όλους αυτούς τους ανθρώπους, εσείς το καταψηφίζετε.

Κάντε ένα βήμα και στηρίξτε κυρίως την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι πάνω από έθνη, πάνω από λαούς και πάνω από Έλληνες. Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια γιατί αυτό ακριβώς είναι ο ελληνισμός: Στήριξη της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Αμοιρίδη.

Καλείται στο Βήμα για τη δική του αγόρευση ο Βουλευτής Αργολίδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Ανδριανός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ θα θέλαμε -οι περισσότεροι πιστεύω σε αυτή την Αίθουσα- την ίδια σπουδή που δείχνει η Κυβέρνηση για το θέμα της μετανάστευσης να την έδειχνε και για άλλα χρήσιμα ζητήματα, όπως το φορολογικό, το αναπτυξιακό, για τη στελέχωση των γενικών γραμματειών και τη στελέχωση της διοίκησης.

Μην κρυβόμαστε όμως πίσω από το δάκτυλό μας. Είναι σαφείς οι λόγοι που οδήγησαν την Κυβέρνηση να σπεύσει στην κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου. Ο πρώτος λόγος είναι να δημιουργήσει εκλογική πελατεία για τις επερχόμενες εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης γιατί η Κυβέρνηση υποθέτει ότι οι άνθρωποι στους οποίους θα εκχωρήσει το δικαίωμα του ψήφου θα την ανταμείψουν τους υποψηφίους που θα στηρίζει το ΠΑΣΟΚ. Είναι εύλογη αυτή η προσδοκία, δεν είναι όμως πολιτικά έντιμη η μεθόδευσή της.

Αν λοιπόν θέλετε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ να αποκρούσετε αυτή την κατηγορία ο δρόμος είναι ξεκάθαρος: αποσυνδέστε το νομοσχέδιο αυτό από τις προσεχείς εκλογές.

Και σε αυτό το σημείο θα μου επιτρέψετε μια επισήμανση. Είναι εντελώς άδικο για να μην πω απαράδεκτο και εξωφρενικό να σπεύδετε όταν σας συμφέρει να εκχωρείτε δικαίωμα ψήφου και από την άλλη με δική σας ευθύνη να μην προχωράει η αναγνώριση του αντίστοιχου δικαιώματος στους Έλληνες ομογενείς, στους Έλληνες του εξωτερικού.

Όταν η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση προωθούσε το νομοσχέδιο για την ψήφο των ομογενών από τον τόπο της κατοικίας τους, από μόνοι μας τότε είπαμε ότι σε περίπτωση που ψηφιστεί θα ισχύσει από τις μεθεπόμενες εκλογές. Κάντε λοιπόν και σεις το ίδιο.

Ο δεύτερος λόγος που σπεύδει η Κυβέρνηση είναι ο αποπροσανατολισμός της κοινής γνώμης από τα σκληρά δημοσιονομικά μέτρα που πήρε. Είναι γνωστή η συνταγή του ΠΑΣΟΚ: «Διαίρει και βασίλευε». Αυτό που θέλει να πετύχει και με αυτό το νομοσχέδιο είναι να χωρίσει την κοινωνία στα δύο. Από τη μια μεριά οι δήθεν προοδευτικοί και από την άλλη οι δήθεν αντιδραστικοί. Από τη μια οι δήθεν εκσυγχρονιστές και από την άλλη οι δήθεν εθνικιστές. Ελπίζει έτσι η Κυβέρνηση ότι εκείνοι που θα συνταχθούν μαζί της στο θέμα της ιθαγένειας, θα αναγκαστούν να την στηρίξουν και στα υπόλοιπα ζητήματα.

(AS)

Αυτή η προσδοκία είναι εύλογη, είναι, όμως, εξαιρετικά επικίνδυνος ο τρόπος που μεθοδεύεται. Θα είναι δική σας αποκλειστικά ευθύνη, αν ένα νομοσχέδιο, που ως διακηρυκτικό στόχο έχει την κοινωνική συνοχή, οδηγήσει τελικά στο ακριβώς αντίθετο.

Και επειδή ψάχνετε για αφορμές, για να κολλήσετε ταμπέλες δεξιά κι αριστερά, είμαι ξεκάθαρος. Προφανώς τα παιδιά που γεννήθηκαν στην Ελλάδα από ξένους γονείς, γονείς που ήρθαν νόμιμα στην Ελλάδα, εργάζονται νόμιμα και πληρώνουν τους φόρους τους, τα παιδιά που πηγαίνουν σε ελληνικό σχολείο και αισθάνονται την Ελλάδα ως τη μόνη πατρίδα τους, τα παιδιά που αυτοπροσδιορίζονται ως Έλληνες, είναι άδικο και απάνθρωπο εμείς να πούμε ότι είναι κάτι άλλο, παρά Έλληνες.

Προφανώς, αν αυτά τα παιδιά επιλέξουν την Ελλάδα ως πατρίδα τους, με πλήρη επίγνωση του τι συνεπάγεται αυτό, θα είναι τιμή μας να τους αποδώσουμε το προνόμιο του Έλληνα πολίτη. Όπως, είναι υποχρέωσή μας πρώτα απ' όλα ηθική, να εξασφαλίσουμε για όλα τα παιδιά που ζουν στην Ελλάδα τα στοιχειώδη.

Όμως το πλαίσιο στο οποίο εμείς συζητάμε την ιθαγένεια, είναι το πλαίσιο της ενσωμάτωσης, η Νέα Δημοκρατία νομοθέτησε σ' αυτό το πλαίσιο ως κυβέρνηση. Η ενσωμάτωση έχει σαφείς προϋποθέσεις: Πρώτα απ' όλα την Κοινωνία, την Παιδεία, τον Πολιτισμό και την Ιστορία του Έθνους. Δεύτερον, τη δίκαιη και αποτελεσματική αντιμετώπιση ζητημάτων, όπως η παράνομη είσοδος στη χώρα, το άσυλο, η απέλαση, η άδεια παραμονής και εργασίας. Αυτά θα έπρεπε να κοιτάζουμε πρώτα απ' όλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, προσπαθήσατε να δημιουργήσετε την εντύπωση ότι το νομοσχέδιο, το οποίο συζητάμε, είναι δήθεν ευρωπαϊκού χαρακτήρα. Σας αποδείξαμε με

επιχειρήματα ότι αυτό δεν ισχύει. Η νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι πιο κοντά σ' αυτά που λέμε εμείς, παρά σ' όσα προτείνετε εσείς. Μιλάτε για το στόχο της πολυπολιτισμικότητας. Εμείς σας λέμε ότι η ανεκτικότητα στην ιδιαιτερότητα του άλλου –με το άλφα κεφαλαίο- είναι ανέφικτη αν δεν έχει πρώτα και κύρια διασφαλιστεί μία κοινή γλώσσα επικοινωνίας, ένα κοινό πλαίσιο αρχών και αξιών.

Δείτε τι συμβαίνει στη φίλη Γαλλία και στο Ηνωμένο Βασίλειο, δύο χώρες που -πρέπει να τονίζουμε κάθε φορά- έχουν παρελθόν αποικιοκρατικό. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε τη δημιουργία των προϋποθέσεων για νέες κοινωνικές αναταραχές. Αντιθέτως, αυτό που χρειάζεται είναι να ενθαρρύνουμε την ενσωμάτωση, που θα εμπλουτίσει και την οικονομία και την κοινωνία και τον πολιτισμό μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, νομοθετείτε πρόχειρα και με μικροκομματικά κριτήρια και το ξέρετε. Εμείς θέλουμε μια σύγχρονη, δίκαιη, ανθρωπιστική, αποτελεσματική μεταναστευτική πολιτική. Οι άξονές της είναι γνωστοί και αποδεκτοί -αν όχι από όλους- τουλάχιστον από τη μεγάλη πλειονότητα των Ελλήνων:

Πρώτον, αποτελεσματικότερη φύλαξη των συνόρων. Πιέστε κι εσείς -όπως το κάναμε κι εμείς- για ουσιαστικότερη συμμετοχή των εταίρων μας στη φύλαξη των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεύτερον, προγραμματισμός. Πόσους και για τι είδους εργασία μετανάστες χρειάζεται η χώρα. Τρίτον, πιο αποτελεσματική αστυνόμευση. Καμία ανοχή στην παραβατικότητα αλλά και σεβασμό στα δικαιώματα των μεταναστών.

Τέταρτον, ενεργή πολιτική ενσωμάτωσης. Υποχρέωση, αλλά και διευκόλυνση της μάθησης της ελληνικής γλώσσας, της ιστορίας, του πολιτισμού, της πολιτικής αγωγής.

Αυτοί είναι οι άξονες και πρέπει να τους υπηρετήσουμε ταυτόχρονα, συστηματικά, χωρίς καμία έκπτωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ελληνισμός έφτασε στην ακμή του όταν υπήρξε εξωστρεφής. Δεν μας εκφράζει ούτε ο απομονωτισμός, ούτε η φοβικότητες. Θέλουμε μία κοινωνία συνοχής και ανεκτικότητας. Αυτός, όμως, ο στόχος δεν επιτυγχάνεται μ' αυτό το νομοσχέδιο γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα απ' ό την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδριανό.

Καλείται στο Βήμα για τη δική της αγόρευση, η Βουλευτής Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Θεοχάρη.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε από χθες κινείται σε τρεις βασικούς άξονες:

Πρώτον, την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας για τα παιδιά μεταναστών που γεννήθηκαν στην Ελλάδα και πηγαίνουν σε ελληνικό σχολείο. Δεύτερον, τη θέσπιση βασικών προϋποθέσεων όπως είναι, γνώση της ελληνικής γλώσσας και ιστορίας και η ένταξη του μετανάστη στην οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας για την απόκτηση ιθαγένειας με πολιτογράφηση. Και τρίτον, τη συμμετοχή των ομογενών και νόμιμων μεταναστών σε εκλογές Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με προϋποθέσεις που διασφαλίζουν τη νομιμότητα.

Συζητώντας αυτό το νομοσχέδιο, αυτό που θέλω να υπογραμμίσω είναι ότι η σημερινή συζήτηση αφορά ένα υπαρκτό πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας και πρέπει να γίνει υπεύθυνα και νηφάλια, χωρίς διάθεση για ανούσιο εθνικισμό. Πρέπει να κοιτάξουμε την πραγματικότητα κατάματα, χωρίς στρουθοκαμηλισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε μας αρέσει είτε όχι, η Ελλάδα είναι σταυροδρόμι μεταναστευτικών ρευμάτων και αποτελεί ελκυστικό τόπο προορισμού αλλοδαπών από την Ασία, την Αφρική, τη Μέση Ανατολή και την Ανατολική Ευρώπη. Αντιμετώπιση του προβλήματος, σημαίνει αντιμετώπιση των αιτιών που δημιουργούν τους πολέμους, τα αυταρχικά καθεστώτα, τη φτώχεια του τρίτου κόσμου. Περιφρούρηση των συνόρων μας, σημαίνει πολιτική συνεργασία με τους Ευρωπαίους εταίρους.

Ακόμα, όμως, κι αν καταφέρουμε να καταπολεμήσουμε αποτελεσματικά, από δω και στο εξής, την ανεξέλεγκτη εισροή μεταναστών, τους οποίους δεν έχουμε τη δυνατότητα ως κράτος να

απορροφήσουμε και να συντηρήσουμε, το ζήτημα των ήδη υπαρχόντων μεταναστών στη χώρα μας παραμένει. Πρέπει να αναλογιστούμε ότι στην πλειονότητά τους αποτελούν οικονομικούς μετανάστες, που ερχόμενοι στην Ελλάδα αναγκάστηκαν να δουλεύουν με τρόπο που ήταν σε βάρος του Έλληνα πολίτη.

Με τη νομιμοποίησή τους, όπως κι αν έγινε αυτή -κι όλοι γνωρίζουμε ότι υπήρξαν στρεβλώσεις και αποσπασματικές κινήσεις- δούλεψαν στην αγροτική παραγωγή, στην οικοδομή, συνέβαλαν στην αύξηση του ΑΕΠ. Αρχισαν να αποκτούν ρίζες στη χώρα μας. Τα παιδιά τους πηγαίνουν στα ίδια σχολεία με τα δικά μας και αναγνωρίζουν ως μόνη πατρίδα τους τη χώρα μας. Κατάφεραν να προκόψουν παρά τις αντιξοότητες και να ενσωματωθούν στην ελληνική κοινωνία. Σε αυτούς τους ανθρώπους οφείλουμε να δώσουμε τη δυνατότητα, με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο νομοσχέδιο, να αποκτήσουν τα παιδιά που θα γεννήσουν εδώ, την ελληνική ιθαγένεια.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι ζουν και εργάζονται στις ίδιες γειτονιές με εμάς. Και όλες οι αποφάσεις που λαμβάνονται σε τοπικό επίπεδο, όλες οι πολιτικές που ακολουθούνται, τους αφορούν και τους επηρεάζουν. Δεν πρέπει, λοιπόν, κι εκείνοι να έχουν γνώμη και άποψη για αυτές τις πολιτικές; Δεν θα γίνουν καλύτεροι πολίτες, μέσω της συμμετοχής τους; Αντίστοιχα, δεν θα βελτιωθούν και οι δημοτικές αρχές, αφού, πλέον, δεν θα παραμελούν ένα σημαντικό μέρος του εκλογικού σώματος; Έχουν ριζώσει στη χώρα μας, μοιράζονται τις ελπίδες και τους φόβους μας, η κρίση του αγγίζει όσο κι εμάς, ίσως και περισσότερο. Δεν μπορούμε να αρνούμαστε το δικαίωμά τους να είναι συμμέτοχοι στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Η άρνηση, η περιφρόνηση και η αδιαφορία τους οδηγεί στην απομόνωση, στην γκετοποίηση, την ανομία, την διαφθορά και την πικρία απέναντί μας. Αυτή είναι η Ελλάδα που θέλουμε να τους δείξουμε; Δεν είναι υποκριτικό να τους εμπιστευόμαστε τις οικοδομές, τα κτήματά μας, τον τουρισμό, την φροντίδα των γονιών και των παιδιών μας, αλλά να τους κρατάμε ξένους, σε απόσταση και να μη τους αναγνωρίζουμε το δικαίωμα να αποκτούν την ελληνική ιθαγένεια;

Οι περισσότεροι από εμάς έχουμε συγγενείς που έφυγαν από την Ελλάδα κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες και πήγαν στην Αμερική για να διεκδικήσουν μια καλύτερη ζωή. Και παρ' όλες τις αρχικές δυσκολίες και την καχυποψία, τους δόθηκε αυτή η ευκαιρία. Η αμερικανική κοινωνία θα ήταν φτωχότερη, πολιτισμικά και οικονομικά, χωρίς τη μεγάλη ελληνική κοινότητα των ομογενών που ζουν, εργάζονται και πολλές φορές μεγαλουργούν εκεί.

Εμείς, λοιπόν, τι φοβόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ότι θα αλλοιωθεί η ελληνική μας ταυτότητα; Ας μη ξεχνάμε ότι το πρόβλημα της μετανάστευσης και της προσφυγιάς το έχουμε ζήσει κι εμείς. Είναι συνυφασμένο με την ιστορία μας, καθορίζει την ταυτότητά μας. Περισσότερο κινδυνεύουμε από τη νόθευσή της με κάθε λογής ξενόφερτες συνθήκες, παρά με την ενσωμάτωση των μεταναστών, την μετάγγιση σ' αυτούς των αξιών μας, της νοοτροπίας και του πολιτισμού μας. (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ)

Το νομοσχέδιο δεν έρχεται να νομιμοποιήσει παράνομους μετανάστες. Έρχεται να βάλει τέλος στην αδιαφάνεια, που κυριαρχεί με το σημερινό καθεστώς της ιθαγένειας στη χώρα μας. Έρχεται για να δώσει το μήνυμα ότι την ελληνική ιθαγένεια την προσφέρουμε σ' όσους την έχουν κερδίσει, αποδεικνύοντας έμπρακτα ότι σέβονται τους νόμους μας, τις αξίες και τις αρχές μας, τα ήθη και τα έθιμα της κοινωνίας που τους δέχθηκε, τους φιλοξενεί και τους αγκαλιάζει.

Ελληνισμός είναι οι αξίες, η γλώσσα μας, η ανθρωπιστική παιδεία και θεώρηση του κόσμου. Έχουμε όλοι ευθύνη να στηρίζουμε επιτέλους τις αλλαγές που βάζουν τη χώρα σε μια πορεία ευνομίας και δικαιοσύνης.

(SS)

Αλλαγές που κάνουν τον Έλληνα περήφανο για την πατρίδα του και σίγουρο για το μέλλον. Για όλους αυτούς τους λόγους ψηφίζω το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Θεοχάρη.

Παρακαλείται ο κ. Αθανάσιος Οικονόμου, Βουλευτής Ιωαννίνων του ΠΑΣΟΚ να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές πως αν θέλουμε να

διαφωνούμε για τα κριτήρια της πολιτικής συμμετοχής των μεταναστών επ' αόριστον, σίγουρα μπορούμε. Υπάρχει πάντα η ύλη που εκτρέφεται η άρνηση. Άλλωστε σ' αυτό είναι αστείρευτοι όσοι δεν διαθέτουν ούτως ή άλλως τα πολιτικά ανακλαστικά για να κατανοήσουν ότι τα πράγματα που καλούμαστε στην ουσία να αντιμετωπίσουμε δεν επίκεινται, έχουν ήδη συμβεί, ότι τα βήματα που κάνουμε σήμερα, δεν είναι παρά η στοιχειώδης επιτάχυνση, ώστε να φτάσουμε στο σημείο στο οποίο έπρεπε να είμαστε προ καιρού, εκεί που επιβάλλει όχι μόνο η κουλτούρα μας, αλλά η ίδια η συγκυρία που πλέον διογκώνει το πρόβλημα, καθώς επίσης και οι διεθνείς μας υποχρεώσεις.

Στην ουσία σήμερα διατυπώνουμε τις αυτονόητες απαντήσεις σε μια πραγματικότητα που φωνάζει ένα πράγμα: Η κοινωνική ευαισθησία, ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα, η εμπάθυνση στη δημοκρατία, δεν είναι απλώς έννοιες που επειδή έχουν θετικό πρόσημο, είναι η συνταγή του πολιτικώς ορθού. Είναι θέματα κοινωνικής επιβίωσης. Είναι αναγκαίες αλλαγές που πρέπει να γίνουν ώστε να μην ανατροφοδοτείται η πηγή της κρίσης.

Δεν έχει νόημα να χάνουμε τις εξελίξεις με πολιτικά διλήμματα που στην ουσία υπάρχουν μόνο στο μυαλό και στην πρακτική όσων διατηρούν λάθος φόβους. Γιατί φοβάστε λάθος πράγματα, κύριοι συνάδελφοι της δεξιάς πτέρυγας και ειδικά της ορεινής δεξιάς πτέρυγας. Ανησυχείτε για την αλλοίωση της εθνικής μας ταυτότητας και την αποεθνικοποίηση της ημετέρας παιδείας, την ίδια στιγμή που η ιστορική διαδρομή της ελληνικότητας, δείχνει πως η δύναμή της βρίσκεται ακριβώς στην προσαρμοστική της ικανότητα. Αυτή και όχι η μονολιθικότητα αποτέλεσε πάντα τον θεμέλιο της κοινωνικής συνοχής και της διάρκειας στο χρόνο.

Είναι πιο γόνιμο, λοιπόν, να ανησυχείτε για το πώς θα αυξήσουμε τη δύναμη της κοινωνίας, ώστε να ενισχύσουμε την προσπάθεια που κάνει η χώρα για την προάσπιση της εθνικής μας κυριαρχίας από τους παντός τύπου κερδοσκόπους. Ανησυχείτε για την αύξηση της παράνομης μετανάστευσης και ό,τι αυτή σημαίνει για την εγκληματικότητα και το γενικό αίσθημα ασφάλειας των πολιτών, την ίδια στιγμή που είναι προφανές από τις διατάξεις του νομοσχεδίου ότι εντάσσεται πλήρως στον ευρύτερο κυβερνητικό σχεδιασμό για την εδραίωση της ευνομίας της χώρας, που χωρίς σοβαρή πολιτική για τη μετανάστευση και το άσυλο δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί.

Σας προτείνω, λοιπόν, να ανησυχείτε περισσότερο για τις συνέπειες που ήδη βιώνει η ελληνική κοινωνία εξ αιτίας της διαμόρφωσης των όρων κοινωνικής απομόνωσης και τελικά, κοινωνικής εκδικητικότητας από εκείνους που μας κάνουν όταν είναι να τους απομυζούμε, αλλά δεν μας κάνουν όταν πρέπει να τους αναγνωρίσουμε το στοιχειώδες.

Δεν είναι η δική τους πολιτική συμμετοχή και η ασυλία που πρέπει να μας φοβίζει, αλλά η ασυλία που απολαμβάνουν μέχρι σήμερα εκείνα τα οργανωμένα συμφέροντα που έφτιαξαν τον πιο τρομακτικό κύκλο βίας και ανομίας, τον κύκλο της εμπορίας των ανθρώπων, με αντικείμενο εκμετάλλευσης τους απροστάτευτους πρόσφυγες και τους οικονομικούς μετανάστες.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει ένας εξ ίσου σημαντικός κίνδυνος που παρά το γεγονός ότι εκπορεύεται από μια εντελώς αντίθετη ιδεολογική παράδοση, περιγράφει επίσης, μια εκτός τόπου και χρόνου αντιμετώπιση της μετανάστευσης. Δεν είναι σοβαρό να μην υπάρχουν όχι σε οποιοδήποτε κριτήριο συνοδεύει την οριοθέτηση της πολιτικής συμμετοχής των μεταναστών. Όσο επικίνδυνο είναι το να καλλιεργούμε φοβίες και ρατσισμό κάτω από υπερπατριωτικές υστερίες, άλλο τόσο είναι επικίνδυνο να μην αναγνωρίζουμε το όριο των αντοχών που έχουμε ως χώρα υποδοχής. Δεν προσφέρουμε έτσι υπηρεσίες σε κανέναν. Και τη χώρα μας αποστερούμε από τις εξαιρετικά θετικές πλευρές της μετανάστευσης και από την πολυεπίπεδη ανανέωση που συνεπάγεται η οργανωμένη ενσωμάτωση των μεταναστών και τους ίδιους τους πρόσφυγες ωθούμε σε απάνθρωπες συνθήκες. Αυτή ακριβώς την ανάγκη, την ανάγκη να σταθούμε εκεί που βρίσκεται το μέτρο ισορροπώντας ανάμεσα σ' αυτό που μπορούμε, αυτό που θέλουμε και αυτό που πρέπει, υπηρετεί το παρόν νομοσχέδιο.

Πρώτον, γιατί με την κατεύθυνση που δίνει, επιχειρεί να διευθετήσει ένα περιβάλλον που έτσι όπως είναι σήμερα, δεν μπορεί να αντιμετωπίσει αυτό που έρχεται ως ακόμα μια συνέπεια της οικονομικής κρίσης, την αύξηση της μεταναστευτικής ροής, βεβαίως και των παράνομων ωρών, αλλά και του κύριου όγκου αυτής της προσφυγιάς που σχετίζεται ευθέως από την αλλαγή των παγκόσμιων δημογραφικών ισορροπιών, τις περιφερειακές συγκρούσεις που δυστυχώς εντείνονται και την αστάθεια της περιόδου αυτής.

Δεύτερον, γιατί είναι σχεδιασμένο με τέτοιο τρόπο, ώστε να συγκεκριμενοποιεί το όριο και να τηρεί την απαραίτητη ισορροπία αξιών που οφείλει να χαρακτηρίζει κάθε σύγχρονη πολιτική μετανάστευσης. Τα κριτήρια που τίθενται για την πολιτική συμμετοχή είναι ξεκάθαρα και υπηρετούν δύο παράλληλες στοχεύσεις. Αφ' ενός την ομαλή ένταξη των νόμιμων μεταναστών και ειδικά εκείνων της δεύτερης γενιάς, των παιδιών, δηλαδή που δεν έχουν ούτε ως ή άλλως καμμία άλλη πατρίδα, και αφ' ετέρου, τα στεγανά που απαιτούνται για την αποτροπή της παράνομης μετανάστευσης.

Τρίτον, γιατί επιτέλους απελευθερώνει από τα βαρίδια που δημιούργησε η χρόνια σύγχυση στα περί υπηκοότητας και ιθαγένειας και στους ομογενείς. Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, ειδικά για τις περιοχές, όπως είναι η Ήπειρος από την οποία κατάγομαι που είναι όμορη με χώρα προέλευσης ομογενών μεταναστών. Διαμορφώνει τη βάση για να σταματήσει ένα πρόβλημα που διέσπειρε στις τοπικές κοινωνίες, εκεί που δεν θα έπρεπε, το πρόβλημα της μετανάστευσης, το έκανε κοινό στους αλλοδαπούς με τους ομογενείς. Και δεν χρειάζεται νομίζω να πω τίποτα περισσότερο γι' αυτό, είναι σαφής η τεράστια εθνική ζημιά που συνεπάγεται αυτό και την πληγή που δημιούργησε στη συνοχή της τοπικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειδικά γι' αυτό το νομοσχέδιο, έχει πολύ μεγάλη σημασία ο βαθμός συναίνεσης που θα επιτύχουμε. Πέρα από το πρόβλημα που επιχειρεί να διαχειριστεί, ενσωματώνει ευρύτερα ζητήματα. Αναφέρεται ευθέως στο βαθμό αυτοπεποίθησης που έχουμε ως κοινωνία για τη δημοκρατία μας και τις αξίες μας. Προσδιορίζει το βαθμό αποτελεσματικότητας και σοβαρότητας με τον οποίο μπορούμε να σχεδιάσουμε σύγχρονες και προοδευτικές πολιτικές απάντησης στα παγκοσμιοποιημένα φαινόμενα.

Ορίζει τελικά έναν ορίζοντα, ένα μέτρο αισιοδοξίας για τη χώρα που θέλουμε και την πολιτεία που δομούμε. Και αυτό επιτρέψτε μου, έχει να κάνει όχι τόσο με την πολιτική συμμετοχής των μεταναστών, αλλά κυρίως με τη δική μας πραγματική πολιτική συμμετοχή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Οικονόμου.

Παρακαλείται ο κ. Σάββας Αναστασιάδης, Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας στη Β' Θεσσαλονίκης να λάβει το λόγο.

Προηγουμένως, επιτρέψτε μου μια ανακοίνωση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων και συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα: «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθητές και ένας εκπαιδευτικός-συνοδός τους, από το Δημοτικό της Σχολής Ι.Μ. Παναγιωτόπουλου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Αναστασιάδη, έχετε το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η μαζική είσοδος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεταναστών και λαθρομεταναστών στη χώρα μας τα τελευταία είκοσι χρόνια, διαμόρφωσε μια νέα πραγματικότητα. Η μετανάστευση και η λαθρομετανάστευση αναδείχθηκαν σε κυρίαρχο πρόβλημα της χώρας μας. Σήμερα, οι πολίτες της χώρας μας, οι κάτοικοι της χώρας μας, το 10% δεν έχουν γεννηθεί εδώ. Αυτό είναι ένα ποσοστό που είναι μακράν μεγαλύτερο από τα ποσοστά που ισχύουν στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Μπορεί να αγγίξει μόνο τα ποσοστά των ΗΠΑ, αλλά οι ΗΠΑ, όπως γνωρίζετε, είναι μια χώρα που από την ίδρυσή της είναι χώρα μεταναστών.

Η χώρα μας από έθνος μεταναστών τα τελευταία είκοσι χρόνια, έγινε χώρα υποδοχής μεταναστών. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με αίσθημα ευθύνης, αναγνωρίζοντας και κατανοώντας αυτό το πρόβλημα, με το ν. 3386/2005 και τον 3536/2007, διαμόρφωσε μια ολοκληρωμένη μεταναστευτική πολιτική, ενώ με τον ν. 3284/2004 διαμόρφωσε ένα σύγχρονο κώδικα ιθαγένειας. Παρ' όλα αυτά και λόγω αδυναμίας φύλαξης των συνόρων μας, λόγω της ιδιαιτερότητας και της γεωγραφικής θέσης που έχει η χώρα μας, η λαθρομετανάστευση τα τελευταία χρόνια αυξήθηκε στη

χώρα μας.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αντί να βελτιώσει και να συμπληρώσει αυτά τα νομοθετήματα, αντί να ενισχύσει τη φύλαξη της χώρας μας, προχωρεί σε περισσότερη χαλάρωση των προϋποθέσεων για τη διαδικασία απόκτησης ιθαγένειας.

Και φυσικά, κυρία Υπουργέ, δημιουργείται εδώ ένα εύλογο ερώτημα και μία εύλογη απορία σε όλο τον ελληνικό λαό. Υπό τις παρούσες συνθήκες, με τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας -όπως με τραγικό τρόπο και εσείς και ο Πρωθυπουργός και όλοι οι αρμόδιοι αναφέρεσθε σε κάθε ευκαιρία- ήταν επείγουσα και απαραίτητη προϋπόθεση να φέρετε αυτό το νομοθέτημα στη Βουλή για ψήφιση;

Εδώ δεν καταφέρατε να φέρετε ακόμη το φορολογικό νομοσχέδιο για ψήφιση, που είναι απαραίτητο για να κινηθεί η οικονομία. Δεν δώσατε δικαίωμα στους ομογενείς μας να ψηφίσουν, όταν έφερε το νόμο η Νέα Δημοκρατία. Αρνηθήκατε την ψήφο στους ομογενείς, που είναι αποδεδειγμένα Έλληνες.

Μόλις προχθές φέρατε τον νόμο για τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης και δεν φέρατε ακόμη τον αναπτυξιακό νόμο που θα δώσει δύναμη, θα κινήσει την αγορά και την οικονομία και φέρνετε εσπευσμένα το νομοσχέδιο για τη νομιμοποίηση των μεταναστών και των λαθρομεταναστών;

Σε μία περίοδο που ζητάτε συναίνεση για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που βαραίνουν τη χώρα, έρχεστε με ένα νομοθέτημα και διχάζετε την κοινωνία. Πηγαίνετε στους οπαδούς σας να τους ρωτήσετε, ρωτήστε τα παιδιά που μας παρακολουθούν από τα θεωρεία, ρωτήστε τους Βουλευτές σας να δείτε ποια είναι η άποψή σας. Αυτό είναι σήμερα το πρόβλημα της χώρας; Αυτό ζητάει ο ελληνικός λαός από εμάς; Αυτό ζητάει από την Κυβέρνηση ή μήπως ζητάει να του δώσετε ελπίδα και προοπτική, για να αντιμετωπίσει τα προβλήματά του, να του δώσετε λύση στα προβλήματα που αντιμετωπίζει καθημερινά;

Είναι πασιφανές, ότι το νομοσχέδιο αυτό στοχεύει μόνο σε εκλογικά οφέλη. Δεν εξηγείται αλλιώς το γεγονός, πως δίνετε το δικαίωμα στους αλλοδαπούς να εγγραφούν σε εκλογικούς καταλόγους μέχρι την 30η Αυγούστου του 2010. Γιατί αυτή η διάκριση; Τι τους πείραζε αν γραφόντουσαν στους εκλογικούς καταλόγους μέχρι και τις 30 Μαρτίου, όπως ισχύει για όλους τους Έλληνες; Και θεωρείτε, μάλιστα, την συμμετοχή των μεταναστών στις εκλογές ως αποδεικτικό στοιχείο κοινωνικής ενσωμάτωσης. Κατά συνέπεια θεωρείται αυτό και ως θετική προϋπόθεση για την κτίση της ελληνικής ιθαγένειας. Εμμέσως, δηλαδή, ωθείτε τον μετανάστη να συμμετάσχει στις επόμενες δημοτικές εκλογές, προκειμένου να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια. Σε μία περίοδο που οι άνεργοι της χώρας μας έφθασαν τις 700.000, έρχεστε με αυτό το νομοσχέδιο να νομιμοποιήσετε και να προσθέσετε και άλλες στρατιές ανέργων στους ανέργους της χώρας.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προσπαθεί να πραγματοποιήσει τη διαδικασία της πολιτογράφησης με έναν ιδιαίτερα απλοϊκό και πρόχειρο τρόπο, ενώ η αυτόματη απόδοση ιθαγένειας, χωρίς καμία υποχρέωση αίτησης ή δήλωσης σε παιδιά που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα, δεν ισχύει πουθενά σε καμία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βέβαια, οι προϋποθέσεις και οι όροι είναι τόσο χαλαροί που δεν δημιουργούν καμία δικλείδα ασφαλείας.

Η Ελλάδα με αυτόν τον τρόπο γίνεται πόλος έλξης λαθρομεταναστών. Μέσω της αυτόματης απόδοσης της ιθαγένειας στα ανήλικα παιδιά, η Κυβέρνηση νομιμοποιεί τους γονείς, ως γονείς ημεδαπού για να αποκτήσουν πολιτικά δικαιώματα και να έχουν δικαίωμα να ψηφίσουν στις ερχόμενες δημοτικές εκλογές.

Δεν είναι πιο λογικό και πιο ασφαλές για τη χώρα μας η ιθαγένεια να αποδίδεται με τη βούληση του ενδιαφερομένου, όταν ενηλικιωθεί και με δική του αίτηση, όταν ο ίδιος ζητήσει να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια; Προς τι η μείωση του χρόνου; Τι εξυπηρετεί; Και τι σημαίνει έξι χρόνια φοίτησης, χωρίς την υποχρέωση ολοκλήρωσης καμιάς βαθμίδας τουλάχιστον εκπαίδευσης; Και τι θα πει γνώση της ελληνικής γλώσσας, χωρίς να απαιτείται πιστοποιητικό γλωσσομάθειας; Είναι ερωτήματα και απορίες που έχει όλος ο ελληνικός λαός, κύριε Υπουργέ. Θα πάμε να ψηφίσουμε αύριο στις δημοτικές εκλογές και δίπλα μας θα έχουμε έναν αλλοδαπό που δεν θα γνωρίζει τι του λένε, γιατί δεν θα γνωρίζει τη γλώσσα. Και αυτός θα κρίνει το εκλογικό αποτέλεσμα.

Η ελληνική Κυβέρνηση έχει επικεντρωθεί ουσιαστικά στην αβασάνιστη νομιμοποίηση των κάθε είδους λαθρομεταναστών για μικροκομματικούς και μόνο, λόγους, χωρίς να εξετάζει εάν έχουν εργασία, χωρίς να εξετάζει εάν έχουν κατοικία, χωρίς ουσιαστικά να εξετάζει εάν γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα και εάν έχουν λευκό ποινικό μητρώο.

Τα προβλήματα που δημιουργούνται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτό το νομοσχέδιο, έρχονται στο μέλλον. Τότε, κυρία Υπουργέ, θα είναι πολύ αργά. Αναλογιστείτε τι πάτε να κάνετε και όσο είναι καιρός αποσύρετε το συγκεκριμένο νομοθέτημα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, κύριε Αναστασιάδη.

Παρακαλείται ο κ. Ευστάθιος Κουσουρνάς Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δωδεκανήσου, να λάβει το λόγο. Ορίστε, κύριε Κουσουρνά, έχετε το λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΣΟΥΡΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι συνάδελφοι, με το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα κάνουμε ένα σημαντικό βήμα στην αναγνώριση και επίλυση του μεγάλου θέματος της μετανάστευσης. Σε μία χώρα που έχει ζήσει την προσφυγιά, σε μία Ελλάδα με κοινότητες ομογενών -που μας κάνουν περήφανους- στις περισσότερες χώρες του κόσμου, θα ήταν τουλάχιστον απρεπές, να κλείσουμε τα μάτια και τα αυτιά μας στην αγωνία των συνανθρώπων μας που αναζητούν στη χώρα μας μία νέα πατρίδα.

Τις τελευταίες δεκαετίες η Ελλάδα δέχθηκε ένα μεγάλο κύμα οικονομικών, κυρίως, μεταναστών. Μπροστά στο πρωτόγνωρο αυτό φαινόμενο η πολιτεία απέτυχε να ανταποκριθεί. Η τεράστια γραφειοκρατία, οι πολύπλοκες διαδικασίες νομιμοποίησης, η έλλειψη συντονισμού και οργάνωσης, δημιούργησαν ένα διάτρητο σύστημα υποδοχής, ένταξης και ενσωμάτωσης.

Τα παραδείγματα ανομίας και αυθαιρεσίας που ανέφερε ο Πρωθυπουργός πριν από λίγες ημέρες στην προ ημερησίας διάταξης συζήτηση στη Βουλή, δεν ταιριάζουν σε μία χώρα με τέτοια ιστορία. Το νομοσχέδιο του κώδικα της ελληνικής ιθαγένειας, αποτελεί το πρώτο σκαλοπάτι σε μία προσπάθεια που συντελείται σε παγκόσμιο επίπεδο. Το πρόβλημα υπάρχει κύριοι συνάδελφοι και δεν μπορούμε να εθελοτυφλούμε.

Η πάταξη της παράνομης μετανάστευσης και του δουλεμπορίου, η οργανωμένη υποδοχή και φιλοξενία των μεταναστών, η δημιουργία αποτελεσματικού συστήματος ασύλου, η προστασία των συνόρων μας, αποτελούν θέματα συνυφασμένα και επιτακτικά.

Προέρχομαι από τον ακριτικό νομό των Δωδεκανήσων, όπου η παράνομη μετανάστευση έχει πάρει διαστάσεις τα τελευταία χρόνια και αποτελεί κυρίαρχο πρόβλημα πολλών νησιών. Τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους. Το 2006 είχαμε χίλιους σαράντα λαθρομετανάστες, το 2007 τεσσεράμισι χιλιάδες, το 2008 είχαμε -σχεδόν τριπλασιάστηκαν- δωδεκάμισι χιλιάδες, το 2009 με την αυξημένη επιτήρηση και με την προσπάθεια της FRONTEX, ο αριθμός έφτασε τους επτά χιλιάδες επτακόσιους.

Πιστεύω ότι, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει την πολιτική βούληση να επιλύσει όλα αυτά τα προβλήματα και σαφείς προτάσεις για να φέρει εις πέρας το εγχείρημα της παράνομης μετανάστευσης.

Πολλά ακούγονται τις τελευταίες εβδομάδες για το σημερινό νομοσχέδιο, περί αλλοίωσης της εθνικής μας ταυτότητας, περί απώλειας της εθνικής συνοχής. Νομίζω πως όλοι οι Βουλευτές, είμαστε δέκτες μηνυμάτων μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με περιεχόμενο πως «κινδυνεύει η πατρίς αν ψηφιστεί το νομοσχέδιο». Είναι αστείο να πιστέψουμε, ότι ο ελληνικός πολιτισμός και η ελληνική ταυτότητα που άντεξαν αιώνες ζυγού ξένων κατακτητών, θα αλλοιωθούν από μία κίνηση ανθρωπιάς, ισότητας, ισονομίας και κοινωνικής αλληλεγγύης. Είναι το ίδιο το νόημα του ελληνισμού, που αντιτίθεται στον δογματισμό, στην απομόνωση και στην ξενοφοβία.

(Στο σημείο αυτό την έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Φίλιππος Πετσάλνικος)

Το νομοσχέδιο αφορά τους μόνιμους μετανάστες. Σε ανθρώπους που χρόνια ζουν ανάμεσά μας, εργάζονται και μοχθούν, όπως και εμείς. Σε ανθρώπους που όπως και εμείς, αγωνιούν για το μέλλον της χώρας μας. Σε ανθρώπους με όνειρα και φιλοδοξίες. Μιλάμε για ανθρώπους που αναζητήσαν μία νέα πατρίδα στη χώρα μας και μοιράζονται τα όνειρα και τις δυσκολίες μας, για ανθρώπους που δεν ξεχωρίζουν από κάθε συνάνθρωπό μας, για παιδιά που δεν ξεχωρίζουν μέσα

στην τάξη του σχολείου από τα δικά μας, για ανθρώπους που έχουν αποδείξει ότι αξίζει να μοιραστούν μαζί μας τα δικαιώματα, αλλά και τις υποχρεώσεις που συνεπάγεται η ελληνική ταυτότητα.

Δεν μπορούμε να κρατούμε άλλο στο περιθώριο αυτούς τους ανθρώπους. Οφείλουμε να τους δώσουμε προοπτική, να τους δώσουμε τη δυνατότητα να αποκτήσουν πραγματικά την πατρίδα που αναζητήσαν στη χώρα μας. Να αποδείξουμε ότι ανταποκρινόμαστε και αναγνωρίζουμε την αφοσίωσή τους.

Με πολύ συγκεκριμένο τρόπο και μεθοδολογία, το νομοσχέδιο καλύπτει τα ζητήματα αυτά. Και το νομοσχέδιο αυτό –δεν μιλάω, όπως διατείνονται πολλοί, για μία αθρόα απόδοση ιθαγένειας– καθορίζει σαφώς και με τρόπο πρακτικό τις προϋποθέσεις και τη μεθοδολογία που απαιτούνται για τη λήψη της ιθαγένειας.

Ορίζουμε τη σημασία του να είσαι Έλληνας και αγκαλιάζουμε τους νόμιμους μετανάστες που αγωνίστηκαν και μόχθησαν για να βρίσκονται σε θέση να την αποκτήσουν. Αποτρέπουμε τα φαινόμενα ανομίας και διαφθοράς στο σύστημα πολιτογράφησης. Καθορίζουμε σαφώς τα κριτήρια που απαιτούνται, διασφαλίζοντας παράλληλα ανθρώπινα δικαιώματα των προσφύγων και όσων αναζητούν πολιτικό άσυλο στη χώρα μας. Δημιουργούμε τις συνθήκες για πλήρη οικονομική, κοινωνική και πολιτική ενσωμάτωση όσων έμπρακτα αποδεικνύουν ότι σέβονται τους νόμους της χώρας μας και μοιράζονται τις ελπίδες και τις αγωνίες μας. Μεριμνούμε για την ελληνική παιδεία και την ομαλή ενσωμάτωση των μεταναστών που θα έχουν το δικαίωμα να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια. Κάνουμε το μεγάλο λογικό βήμα της πολιτικής τους συμμετοχής με το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις δημοτικές εκλογές, κλείνοντας ένα θέμα που από ατομία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, άφησε ανοιχτό. Δημιουργούμε συνθήκες ανάπτυξης, αποτρέποντας την οικονομική εκμετάλλευση των μεταναστών και τα φαινόμενα «μαύρης» εργασίας, στηρίζοντας παράλληλα την ελληνική οικονομία και την αξιοποίηση του διαθέσιμου εργατικού δυναμικού.

Η απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας στους νόμιμους μετανάστες που πληρούν τα κριτήρια που έχουν τεθεί, δεν τους αποδίδει μόνο δικαιώματα, αλλά και υποχρεώσεις. Ο Πρωθυπουργός μίλησε για ευνομία και την ευνομία αυτή σήμερα διασφαλίζουμε, ευνομία στις διαδικασίες, στην ένταξη και ενσωμάτωση, στην υποδοχή, στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην εργασία, στην παιδεία, στην υγεία. Χωρίς προκαταλήψεις, με σεβασμό στον άνθρωπο, επιλέγουμε να δώσουμε την ελληνική ταυτότητα σε όσους με υπερηφάνεια την επιλέγουν και μοχθούν γι' αυτήν. Σπάμε τα στεγανά του δογματισμού και δημιουργούμε τις συνθήκες ενός κράτους δικαίου και ανθρωπιάς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εγγεγραμμένοι ακόμη πενήντα συνάδελφοι Βουλευτές για να μιλήσουν. Αυτό σημαίνει ότι μόνο ο χρόνος που απαιτείται για τις τοποθετήσεις των συναδέλφων, είναι τουλάχιστον έξι ώρες. Θα μιλήσει και ο Υπουργός, σε λίγο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τέσσερις κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι. Άρα, αυτό σημαίνει ότι θα χρειαστούν πάνω από επτά ώρες συνεδρίασης ακόμη.

Θα ήθελα να προτείνω, αν δεν έχετε αντίρρηση, να υπάρξει μία μείωση του χρόνου για τους ομιλητές, λόγω του μεγάλου αριθμού τους, αντί των επτά λεπτών σε πέντε. Δέχεται το Σώμα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Όχι, είναι σοβαρό το ζήτημα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Να υπάρξει και άλλη συνεδρίαση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όχι, πρέπει να ολοκληρώσουμε σήμερα επί της αρχής. Εάν έχετε αντίρρηση, δεν προχωρούμε σε αυτήν την περιστολή του χρόνου, αν και σε ένα πεντάλεπτο, εκτιμώ ότι υπάρχει η δυνατότητα του να καταθέσει κάθε συνάδελφος τις απόψεις του.

Να πάμε σε έξι λεπτά;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ομοφώνως, λοιπόν, έξι λεπτά.

Παρακαλώ, να έρθει στο Βήμα ο κ. Δημήτριος Καρύδης, Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας, η Ελλάδα, για πολλές δεκαετίες υπήρξε –όπως και άλλες χώρες της Ευρώπης- χώρα εξαγωγής οικονομικών μεταναστών, αλλά και πολιτικών προσφύγων. Σχεδόν σε κάθε ελληνική οικογένεια, θα βρούμε μέλη της να έχουν αναζητήσει μια καλύτερη τύχη, ένα καλύτερο αύριο σε τρίτες χώρες. Είναι ακόμη ζωντανές οι μνήμες της αθρόας μετανάστευσης συμπολιτών μας στην Αμερική, την Αυστραλία, τη Γερμανία και άλλες χώρες.

Η τρίτη γενιά μεταναστών έχει να επιδείξει πολύ σημαντικές επιτυχίες. Άλλωστε, μόλις εχθές το βράδυ είδαμε στους δέκτες των τηλεοράσεών μας, πολλούς συμπατριώτες μας, στην εκδήλωση που διοργανώθηκε στο Λευκό Οίκο για την Ομογένεια, εν όψει των εκδηλώσεων για την 25η Μαρτίου, την Εθνική μας Εορτή. Είδαμε, λοιπόν, εκεί πολλούς επιφανείς συμπατριώτες μας, οι οποίοι είναι γερουσιαστές, βουλευτές των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, μεγάλοι επιχειρηματίες και νομίζω ότι όλοι αισθανθήκαμε υπερήφανοι γι' αυτούς. Και αυτό, βέβαια, δεν οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στη βούληση των συμπατριωτών μας, να ενταχθούν στην οικονομική, κοινωνική και πολιτική ζωή της χώρας υποδοχής, αλλά και στο γεγονός ότι οι χώρες αυτές χειρίστηκαν υπεύθυνα το θέμα αυτό και με σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Από αυτές τις ιστορικές μνήμες πρέπει να παραδειγματιστούμε και να υιοθετήσουμε τις καλές και αποτελεσματικές πρακτικές ένταξης, να εφαρμόσουμε μία ολοκληρωμένη μεταναστευτική πολιτική, κοινωνικής και οικονομικής ένταξης των μεταναστών. Θέλουμε μία πολιτική που να μην καλλιεργεί φαινόμενα ρατσισμού, ξενοφοβίας, ανασφάλειας και καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Οι ανισότητες, η φτώχεια, οι πολιτικές διώξεις, οι οικολογικές καταστροφές, οι πόλεμοι και η βία είναι άλλωστε, οι κύριες αιτίες μετακίνησης οικονομικών μεταναστών και προσφύγων προς τις πιο ανεπτυγμένες χώρες. Έχει αποδειχθεί πλέον ότι πέρα από την αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής, το μέγεθος της ζωής των μεταναστών συνδέεται άμεσα με την κατακόρυφη επιδείνωση των συνθηκών ζωής στις χώρες καταγωγής και αυτές στο άμεσο μέλλον δεν πρόκειται να βελτιωθούν, όπως εκτιμούμε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα βρίσκεται στο σταυροδρόμι αυτό των μεταναστευτικών ροών. Για πολλούς οικονομικούς μετανάστες αποτελεί πύλη εισόδου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έρχονται για να φύγουν. Όμως, πολλοί παγιδεύονται και εδώ και έτσι διογκώνεται ο αριθμός των παράνομων μεταναστών. Άλλοι έρχονται, βέβαια, στη χώρα μας ή ήρθαν στο παρελθόν για να βρουν μια καλύτερη ζωή.

Η Ελλάδα είναι γεγονός ότι με τα σημερινά δεδομένα δεν μπορεί να υποδεχθεί και να αποδεχθεί απεριόριστο αριθμό μεταναστών, νόμιμων ή παράνομων. Πρέπει να τεθούν συγκεκριμένα όρια. Αυτό σημαίνει μηδενική ανοχή στη λαθρομετανάστευση με αυστηρή και αποτελεσματική φύλαξη των θαλασσίων συνόρων, αλλαγή στο καθεστώς χορήγησης ασύλου και προσδιορισμό συγκεκριμένου αριθμού μεταναστών στη χώρα.

Η ένταξη του νόμιμου μεταναστευτικού πληθυσμού στην κοινωνία μας και ιδιαίτερα της δεύτερης γενιάς, είναι καθοριστικό θέμα. Εάν για όλους αυτούς δε γίνουν πραγματικές προσπάθειες οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ένταξης, τότε αναμφίβολα, υπονομεύεται η κοινωνική συνοχή και η δημοκρατική νομιμοποίηση του κράτους. Δεν ταιριάζουν στην ιστορία και τον πολιτισμό της χώρας μας τα απαράδεκτα κέντρα υποδοχής μεταναστών, τα συχνά περιστατικά αστυνομικής βίας εις βάρος δύστυχων και απελπισμένων ανθρώπων. Οι βίαιες απελάσεις προσφύγων που μας αφήνουν εκτεθειμένους στο σύγχρονο κόσμο και αυτούς τους αφήνουν εκτεθειμένους σε φυλακίσεις και πολιτικές διώξεις στις χώρες καταγωγής. Δεν πρέπει και δεν έχουμε το δικαίωμα να στεκόμαστε απαθείς μπροστά στα αδιέξοδα που δημιουργεί ο κοινωνικός αποκλεισμός και η απουσία στοιχειώδους αλληλεγγύης και ανοχής.

Αντίθετα, έχουμε υποχρέωση σε αυτούς που δούλεψαν και δουλεύουν στη χώρα μας και βοήθησαν στην οικονομική της ανάπτυξη, που δούλεψαν στα μεγάλα έργα, στις αγροτικές καλλιέργειες, στην ύπαιθρο, στη βιομηχανία και σε πολλούς τομείς της οικονομικής και κοινωνικής μας ζωής. Είναι αυτοί που συνέβαλλαν και συμβάλλουν σε πολλές περιπτώσεις στην άνοδο της οικονομίας της χώρας μας. Σ' αυτούς, λοιπόν, τους γονείς που κατοικούν πολλά χρόνια στη χώρα μας, τα παιδιά που γεννιούνται εδώ, πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια, να

γίνουν ισότιμα μέλη της κοινωνίας, στην οποία ανήκουν.

Το «Ε» της «Ελευθεροτυπίας» την Κυριακή που μας πέρασε, έκανε ένα σημαντικό αφιέρωμα. Μίλησαν παιδιά μεταναστών που ζουν ή γεννήθηκαν εδώ. «Πατρίδα είναι το σπίτι μου», είπε κάποιο κορίτσι που πάει στην Γ' Λυκείου. «Πατρίδα γιε μένα δεν είναι μόνο η γη που με γέννησε, αλλά και η γη που με μεγάλωσε και έμαθα γράμματα και απέκτησα προσωπικότητα», είπε ένα άλλο κορίτσι της Γ' Λυκείου.

(XS)

(2AM)

Και αυτά τα παιδιά, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να τα ακούσουμε πάρα πολύ καλά. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε δύσκολες στιγμές, δίνουμε μια σκληρή μάχη και είμαστε αναγκασμένοι να πετύχουμε. Στις δύσκολες αυτές στιγμές η χώρα μας δεν μπορεί να αγνοεί τα θέματα κοινωνικής ένταξης, συνοχής και ιδιαίτερα της κοινωνικής και πολιτικής ένταξης των χιλιάδων οικονομικών μεταναστών.

Τις διατάξεις του νομοσχεδίου που εξετάζουμε σήμερα θα έπρεπε να τις έχουμε ψηφίσει εδώ και πολλά χρόνια. Οι χώρες-μέλη της Ένωσης έχουν υιοθετήσει προ πολλού και εφαρμόζουν αντίστοιχο νομοθετικό πλαίσιο. Όλες οι αναπτυγμένες χώρες που υποδέχονται οικονομικούς μετανάστες νόμιμους ή παράνομους ακολουθούν πρακτικές και κανόνες που σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε Καρύδη, γιατί είναι πάρα πολύ μεγάλος ο αριθμός των συναδέλφων που έχουν εγγραφεί, οπότε ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ: Δίνουμε καθημερινά τη μάχη με συστηματικό τρόπο για να περιορίσουμε την παράνομη μετανάστευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας δεν ενδείκνυται για πολιτική εκμετάλλευση, δεν αποτελεί τεστ εθνικοφροσύνης για κανένα μας. Οι υστερικές κραυγές που ψαρεύουν στα θολά νερά της οικονομικής κρίσης πρέπει να απομονωθούν. Δεν έχουμε άλλα περιθώρια στη σημερινή δύσκολη συγκυρία να οξύνουμε τα πάθη και να διχάσουμε τον ελληνικό λαό.

Αντίθετα πρέπει να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, να εξασφαλίσουμε όλοι μαζί την κοινωνική συνοχή και να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις των καιρών για ειρηνική συνύπαρξη και υψηλό αίσθημα κοινωνικής αλληλεγγύης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτιρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δώδεκα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γενικό Λύκειο του Άουγκσμπουργκ Γερμανίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Θα έλεγα ότι, είναι τυχεροί γιατί ήλθαν την ώρα που συζητούμε ένα νομοσχέδιο που αφορά τη μεταναστευτική πολιτική και τους μετανάστες και τα ίδια τα παιδιά στη Γερμανία, ένα κομμάτι της Ελλάδας, το Άουγκσμπουργκ.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Αντώνης Σαμαράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια προκαταρκτική παρατήρηση. Αυτό που κάνει η Κυβέρνηση είναι αδιανόητο. Με τροπολογία, προσθήκη που κατατέθηκε προχθές, παρέχεται στον Πρωθυπουργό η δυνατότητα να συγκροτεί επιτροπές και ομάδες εργασίας οι οποίες θα αντιμετωπίζουν κρατικά θέματα με

απόρρητο ή εμπιστευτικό χαρακτήρα.

Θα μπορεί επίσης να προβεί ένα κόμμα και σε απευθείας αναθέσεις αναλόγου έργου σε εταιρείες, στα μέλη των οποίων θα καταβάλλεται αμοιβή, το ύψος της οποίας θα καθορίζεται απευθείας από τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό των Οικονομικών.

Δεν ξέρω αν έχετε καταλάβει τι κάνετε. Νομοθετείτε την παρανομία, καθιστάτε νόμιμες πράξεις, που μέχρι σήμερα θεωρούνται πολλαπλά παράνομες. Αυτή είναι η διαφάνεια που επαγγέλλεσθε, αυτή είναι η εξυγίανση του δημοσίου ή μήπως είναι η πλήρης νομιμοποίηση της αυθαιρεσίας; Αυτά είναι τα νέα ήθη που φέρνετε; Τι είδους απευθείας αναθέσεις εθνικών ζητημάτων σε ξένες εταιρείες έχετε στο μυαλό σας; Έχετε καταλάβει ότι δεν διοικείται μία, μη κυβερνητική οργάνωση αλλά κυβέρνηση δημοκρατικής χώρας;

Είστε μία κυβέρνηση που ενώ έχει πρόβλημα δημοσίου ελλείμματος καταργεί ψηφισμένα δημόσια έσοδα της προηγούμενης Κυβέρνησης, εγγράφει σε μια δύσκολη χρονιά παραπανίσιες δαπάνες για να φουσκώσει το έλλειμμα, ύστερα ενώ το έλλειμμα έχει διογκωθεί, αρνείται να πάρει έγκαιρα μέτρα και υφίσταται επίθεση από τους κερδοσκόπους στις διεθνείς αγορές. Και μετά, ενώ πλέον έχει πρόβλημα δημοσίου δανεισμού βγαίνει και δηλώνει δημόσια ότι την οικονομία που διαχειρίζεται τη βλέπει σαν Τιτανικό.

Κάνετε ό,τι μπορείτε για να κλονίσετε την εμπιστοσύνη των πάντων και τώρα βγάζετε αυτήν την τροπολογία της ντροπής, γιατί αυτό είναι η τροπολογία σας, είναι ντροπή, κύριε Υπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να την αποσύρετε αμέσως και να μη διανοηθείτε να ξαναφέρετε τέτοιες τροπολογίες στη Βουλή των Ελλήνων.

Τώρα, σε ό,τι αφορά το μεταναστευτικό νομοσχέδιο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες αφού έλυσαν το πρόβλημα της φύλαξης των συνόρων, έδωσαν λύση και στο πρόβλημα της ενσωμάτωσης των μεταναστών και των παιδιών τους.

Βασική τους μέριμνα δεν είναι να δώσουν μαζικά χαρτιά στον κόσμο που θέλουν να εντάξουν, αλλά να τους εντάξουν ψυχολογικά στις κοινωνίες τους και αυτή η ένταξη γίνεται ομαλά, γίνεται σταδιακά με τρόπο που να μην προκαλεί τις τοπικές κοινωνίες έτσι ώστε και οι μετανάστες να νιώθουν τελικά ότι είναι κομμάτι της κοινωνίας και ότι αντιμετωπίζονται ως κομμάτι της κοινωνίας. Γι' αυτό και αυτές οι χώρες θέτουν τις λεγόμενες ασφαλιστικές δικλείδες.

Το νομοσχέδιο που φέρνει για ψήφιση η Κυβέρνηση δεν θέτει καμία τέτοια ασφαλιστική δικλείδα. Χρησιμοποιεί την αυτόματη χορήγηση ιθαγένειας στα παιδιά των νομίμων μεταναστών, ως μέσο για να επισπεύσει την πολιτογράφηση των νόμιμων αλλά και τη νομιμοποίηση των παράνομων. Η Ελλάδα είναι γνωστό ότι είναι πύλη εισόδου παράνομων μεταναστών στην Ευρώπη, από δοκιμαζόμενες χώρες της Αφρικής και της Ασίας.

Αντί να φροντίσουμε να κλείσουμε αυτήν την πύλη, τη μετατρέπουμε σε μαγνήτη μαζικής λαθραίας μετανάστευσης, σε κέντρο νομιμοποίησής τους με απώτερο προορισμό άλλες ευρωπαϊκές χώρες, πέραν όσων βέβαια θα μείνουν εδώ.

Σήμερα αναρωτιούνται κάποιοι τι θα γίνει με όλα τα παιδιά που γεννήθηκαν εδώ. Η απάντηση για εμάς είναι τριπλή.

Πρώτον, για όλα αυτά τα παιδιά προβλέπεται ήδη διαδικασία πολιτογράφησης. Κάποια από αυτά θα πάρουν πλήρη δικαιώματα Έλληνα πολίτη, με βάση την υπάρχουσα, κύριε Υπουργέ, νομοθεσία. Δεύτερον, με βάση τη σημερινή πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, όλα τα παιδιά από γονείς νόμιμους μετανάστες, θα πάρουν ελληνική ιθαγένεια όταν ενηλικιωθούν με μόνη προϋπόθεση να έχουν τελειώσει την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση και να διαλέξουν την ελληνική ιθαγένεια και όχι εκείνη των γονιών τους.

Τρίτον, με τη ρύθμιση αυτή τους δίνεται προοπτική ένταξης στην ελληνική κοινωνία καθώς και το κίνητρο ενσωμάτωσης μέσω της εκπαίδευσης, αλλά δεν συμπαρασύρουμε έτσι και την πολιτογράφηση των γονέων, γιατί τα παιδιά που γεννιούνται εδώ θα παίρνουν το δικαίωμα να διεκδικήσουν την ελληνική ιθαγένεια όταν ενηλικιωθούν. Ως τότε θα είναι μόνιμοι κάτοικοι, δεν θα είναι Έλληνες πολίτες και δεν θα συμπαρασύρουν την πολιτογράφηση των γονιών τους, αφού ακόμα δεν θα έχουν ασκήσει το δικαίωμα της ιθαγένειας.

Με αυτή την απλή, λογική, σύγχρονη πρόταση της Νέας Δημοκρατίας ενισχύεται η διαδικασία

ένταξης των παιδιών αλλά δεν μετατρέπεται η χώρα σε πόλο έλξης για την προσέλκυση νέων μεταναστών. Ενσωματώνουμε τα παιδιά δηλαδή, μέσα από την ημετέρα παιδεία, μέσα από την ελληνικότητα της εκπαίδευσης και ενσωματώνουμε τους γονείς τους μέσα από την προοπτική πολιτογράφησης.

Δεν πολιτογραφούμε μαζικά γονείς και παιδιά χωρίς να εντάσσουμε κανέναν. Προτείνουμε ό,τι κάνουν και άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Όπως η Γαλλία που ίδρυσε Υπουργείο Εθνικής Ταυτότητας και Μετανάστευσης, όπως η Βρετανία όπου των εργατικών η Κυβέρνηση εντάσσει τους μετανάστες και τα παιδιά τους στην έννοια της βρετανικότητας και όπως η Ισπανία όπου η σοσιαλιστική Κυβέρνηση κάνει το ίδιο με την ταυτότητα της ισπανικότητας.

Όμως η Κυβέρνηση απέρριψε την πρότασή μας και υιοθέτησε μια ρύθμιση που οδηγεί χωρίς να το ομολογεί στη μαζική πολιτογράφηση των πάντων χωρίς ασφαλιστικές δικλίδες και παρακάμπτοντας τελείως την παιδεία, την εκπαίδευση και την εθνική ταυτότητα ως μέσο ενσωμάτωσης. Δηλαδή κινείται αντίθετα προς το πνεύμα και το γράμμα ολόκληρης της σύγχρονης ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

(BM)

(2XS)

Και κάτι τελευταίο: Οι Ευρωπαίοι εταίροι μας έχουν επιβάλλει τη Συμφωνία «ΔΟΥΒΛΙΝΟ 2», με την οποία εμποδίζονται νόμιμοι μετανάστες σε ευρωπαϊκά κράτη-μέλη του Νότου να πηγαίνουν σε ευρωπαϊκές χώρες του Βορρά. Η Συμφωνία «ΔΟΥΒΛΙΝΟ 2» υπογράφηκε το 2003 επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πήραν δηλαδή τότε μέτρα πώς να μην βγαίνουν οι νόμιμοι μετανάστες από την Ελλάδα, όχι πώς να μην μπαίνουν οι παράνομοι στην Ελλάδα. Όλες οι άλλες χώρες του ευρωπαϊκού Νότου κατάφεραν στο μεταξύ να ελέγξουν την παράνομη εισροή των μεταναστών κι έχουν διατηρήσει αυστηρές προβλέψεις πολιτογράφησης και ιθαγένειας. Η Ελλάδα δεν κατάφερε να ελέγξει την εισροή παράνομων μεταναστών από τα σύνορά της. Πράγματι είναι μια διαδικασία δύσκολη. Τώρα όμως διευκολύνει με την πολιτογράφηση και την ιθαγένεια. Αυτό σημαίνει ότι δίνουμε σε πολλούς μετανάστες, που θα είναι πια Έλληνες, τη δυνατότητα να παρακάμψουν τα εμπόδια της Συμφωνίας «ΔΟΥΒΛΙΝΟ 2» και να μεταβούν για εγκατάσταση σε όποια ευρωπαϊκή χώρα θέλουν ως Έλληνες πολίτες πια, δηλαδή ως ευρωπαίοι πολίτες.

Η Νέα Δημοκρατία αυτόν το νόμο θα τον καταργήσει, κύριε Υπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και θα τον καταργήσει, πρώτον, γιατί δεν προάγει την ομαλή ενσωμάτωση, αλλά τη μαζική πολιτογράφηση. Δεύτερον, γιατί πυροδοτεί μέσα στην Ελλάδα το ρατσισμό και την ξενοφοβία. Τρίτον, γιατί μας φέρνει σε σύγκρουση με όλους τους εταίρους μας, που δεν θα δουν με καλό μάτι την παράκαμψη της Συμφωνίας «ΔΟΥΒΛΙΝΟ 2». Τέταρτον, διότι στη θέση του θα βάλουμε το πολύ πιο ισορροπημένο και ευρωπαϊκό σχέδιό μας για απόδοση ιθαγένειας στα παιδιά των νόμιμων μεταναστών στην ενηλικίωσή τους κι εφόσον έχουν τελειώσει την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση.

Τέλος, η Νέα Δημοκρατία θα επαναφέρει, όπως έχει δεσμευθεί, τον εθνικό χαρακτήρα του τίτλου του Υπουργείου Παιδείας, αυτό που σήμερα ανακαλύπτουν και ανακάλυψαν ήδη οι περισσότεροι από τους εταίρους μας και αυτό που μόλις κατέργησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το νομοσχέδιό σας όμως, κύριε Υπουργέ, όχι μόνο δυναμιτίζει την κοινωνική συνοχή, αλλά το κάνετε και στον χειρότερο δυνατό πολιτικό χρόνο. Ενώ ζούμε την πιο βαθιά οικονομική και κοινωνική κρίση που έχει, πιστεύω, μεταπολεμικά περάσει η Ελλάδα, βρήκατε τη στιγμή να ανοίξετε το δρόμο για μαζικές πολιτογραφήσεις δεκάδων χιλιάδων στην αρχή, εκατοντάδων χιλιάδων στο μέλλον νομιμοποιημένων μεταναστών. Σας προειδοποιήσαμε να μην το κάνετε. Σας δώσαμε διέξοδο για να το αποφύγετε. Εσείς επιμείνατε. Έχετε ακέραια την ευθύνη για ό,τι θα συμβεί στο εξής.

Αλλά και σε περίοδο έντονων κλυδωνισμών, αν θέλετε, σε ολόκληρο τον κόσμο μετατρέπετε την Ελλάδα σε πανίσχυρο πόλο έλξης παράνομης μετανάστευσης και σε προθάλαμο για τη μετέπειτα διοχέτευσή τους στην Ευρώπη. Σας προειδοποιήσαμε να μην το κάνετε. Εσείς επιμείνατε. Θα έχετε ακέραια την ευθύνη για ό,τι θα συμβεί στο εξής.

Σε φάση έντονων κλυδωνισμών μέσα στην Ελλάδα δίνετε την εντύπωση ότι προσπαθείτε επίσης –

και αυτό είναι πολύ επικίνδυνο- να αλλάξετε το ελληνικό εκλογικό Σώμα, έστω και μόνο για τις δημοτικές εκλογές. Σας προειδοποιήσαμε σε κάθε τόνο να μην το κάνετε. Εσείς επιμένετε. Θα έχετε ακέραια την ευθύνη για ό,τι θα συμβεί στο εξής.

Δεν ξέρω πόσους νομίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι θα κερδίσει. Το πιθανότερο είναι να χάσει πολύ περισσότερους. Έτσι κι αλλιώς πιστεύω ότι μόλις οι Ευρωπαίοι εταίροι μας αντιληφθούν τι πάει να γίνει και πως όσοι εδώ πολιτογραφηθούν αθρόα θα καταλήξουν στις δικές τους χώρες, θα αντιδράσουν, την ώρα που νέα κύματα μεταναστών θα εισρέουν παράνομα στην Ελλάδα. Το θέλετε και αυτό; Η προσπάθεια πάντως του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να παίξει με την αγωνία των μεταναστών θα γυρίσει μπούμερανγκ σε βάρος του. Γιατί το πρόβλημα δεν είναι οι ξένοι μετανάστες. Το πρόβλημα είναι όσοι τους φέρνουν εδώ για να τους εκμεταλλευθούν και αφού τους φέρουν, κερδοσκοπούν πάνω στην ανασφάλειά τους και προσπαθούν πολιτικά να τους αιχμαλωτίσουν.

Ζητάμε από τον ελληνικό λαό να μην πέσει στην παγίδα της πόλωσης, να μην στραφεί κατά των μεταναστών, αλλά μόνο κατά εκείνων που κερδοσκοπούν σε βάρος τους. Άλλωστε, οι ίδιοι οι μετανάστες καταλαβαίνουν ποιοι προσπαθούν ομαλά να εντάξουν στην ελληνική κοινωνία όσους θέλουν ειλικρινά να ριζώσουν εδώ και ποιοι προσπαθούν να τους μετατρέψουν σε κομματικά υποχείρια και να στρέψουν και την ελληνική κοινωνία εναντίον τους.

Αυτό το επικίνδυνο νομοσχέδιο εμείς ζητήσαμε να μην το φέρετε για ψήφιση. Ζητήσαμε να το αλλάξετε, ζητήσαμε να το αναστείλετε. Δεν μας ακούσατε. Η Νέα Δημοκρατία σας προειδοποιεί με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο: Οδηγείτε την ελληνική κοινωνία σε επικίνδυνα αδιέξοδα, αν τελικά κάνετε νόμο του κράτους αυτό το μεταναστευτικό νομοσχέδιο. Μην το κάνετε. Θα έχετε ακέραια την ευθύνη για ό,τι συμβεί.

Και μην χαμογελάτε, κύριε Υπουργέ. Δεν είναι η ώρα.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υπουργέ, θα κάνετε κανονική ομιλία τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ωραία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αρμόδιος Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ο κ. Ραγκούσης, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αμέσως μετά, κύριε Καρατζαφέρη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Θα ήταν καλό ο κύριος Υπουργός να απαντήσει συνολικά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εάν ο κύριος Υπουργός θέλει να ακούσει και εσάς και μετά να τοποθετηθεί, το Προεδρείο δεν έχει καμία αντίρρηση. Εκ του Κανονισμού, όπως γνωρίζετε, τόσο οι Υπουργοί όσο και οι Αρχηγοί των Κομμάτων έχετε το δικαίωμα να ζητάτε το λόγο. Και τον έχετε ζητήσει και εσείς.

Κύριε Ραγκούση, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, συζητώντας το ελληνικό Κοινοβούλιο το παρόν νομοσχέδιο, είχε τη δυνατότητα μέσα στη διάρκεια των τοποθετήσεων που έχουν προηγηθεί να ξεκινήσει τη συζήτηση για ένα πραγματικά πάρα πολύ σημαντικό και σοβαρό θέμα για την ελληνική κοινωνία και τον τόπο. Είχε όμως και τη δυνατότητα πριν από λίγο, όχι απλώς να ακούσει τις απόψεις του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά -όπως προσωπικά πιστεύω- να ζήσει και μία ιδιαίτερη στιγμή, η οποία χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι όσο ο χρόνος παρέρχεται τόσο το πραγματικό πολιτικό πρόσωπο αποκαλύπτεται.

Μου έκανε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, πολύ μεγάλη εντύπωση η συχνότητα, με την οποίαν ο κ. Σαμαράς χρησιμοποίησε στην ομιλία του φράσεις του τύπου «μην διανοηθείτε», «μην τολμήσετε», «αποσύρετε», «μην προχωρήσετε» και ούτω καθεξής. Δεν ξέρω τι νοοτροπία αντανακλούν όλες αυτές οι φράσεις, αυτό που ξέρω όμως είναι ότι ο κ. Σαμαράς για μιαν ακόμη

φορά δεν απέφυγε τον πειρασμό να προχωρήσει ενώπιον του ελληνικού Κοινοβουλίου σε διαστρέβλωση και παραποίηση διατάξεων που, εν πάση περιπτώσει πια, γραπτώς έχουν διανεμηθεί και είναι στη διάθεση όλων των Βουλευτών. Αποκορύφωμα δε ήταν ότι, για μιαν ακόμη φορά κι ενώ του έχει επισημανθεί κατ' επανάληψη, εξήγγειλε μία καθ' όλα έωλη και αστήρικτη προαναγγελία κατάργησης ενός νομοσχεδίου, το οποίο γνωρίζει πολύ καλά ότι παράγει έννομες συνέπειες που από το Σύνταγμα δεν μπορούν να ακυρωθούν. Και δεν μπορεί κανείς να διανοηθεί ότι ο κ. Σαμαράς αυτό δεν το γνωρίζει. Άρα, δεν μπορεί να μην καταλήξει στο συμπέρασμα ότι συνειδητά προβαίνει σε μια σειρά από διαπιστώσεις, διατυπώσεις, αλλά και πολιτικές παρατηρήσεις που ο ίδιος προσωπικά γνωρίζει ότι στην πραγματικότητα δεν έχουν καμία σημασία, καμία αξία.

Μίλησε για απόσυρση. Είπε ότι έχει ζητήσει για μιαν ακόμη φορά την απόσυρση αυτού του νομοσχεδίου, αυτών των διατάξεων, την οποία δεν υιοθετούμε.

Ο κύριος Σαμαράς αρνείται να αντιληφθεί ότι η Κυβέρνηση, η κοινοβουλευτική πλειοψηφία, έχει πει τρία μεγάλα «ναι» σε απόσυρση πολιτικών. Και γι' αυτό το λόγο είμαστε σήμερα εδώ.

Το πρώτο «ναι» που έχουμε πει είναι στην οριστική και αμετάκλητη απόσυρση πολιτικής ή πολιτικών, με τις οποίες άνοιξαν τα σύνορα της χώρας, το 1991 και το 1992, κύριε Σαμαρά, με αποτέλεσμα τότε να έρθουν στην Ελλάδα, χωρίς χαρτιά, χωρίς διατυπώσεις, για πρώτη φορά μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο χιλιάδες οικονομικοί μετανάστες, χωρίς κανέναν απολύτως έλεγχο. Έχουμε πει ένα δεύτερο μεγάλο «ναι» στην απόσυρση της πολιτικής των μαζικών «ναι» και αυτόματων νομιμοποιήσεων, που μόνο την τελευταία φορά, το 2005 και το 2007, είχαν σαν αποτέλεσμα μαζικά, άκριτα και αυτόματα να νομιμοποιηθούν στην Ελλάδα από την Κυβέρνηση Καραμανλή εκατόν πενήντα χιλιάδες οικονομικοί μετανάστες, οι οποίοι αποτελούν τον καλύτερο πρεσβευτή, αλλά και μαγνήτη παρόμοιων συμπεριφορών.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΤΖΟΣ: Δεν θυμάστε καλά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Γιατί εάν για την Ελλάδα ιστορικά μια πράξη, μια απόφαση, που εκ των πραγμάτων αποτελεί το καλύτερο, το πιο ηχηρό παγκοσμίως προσκλητήριο για περεταίρω προσέλευση παράνομων μεταναστών στη χώρα -είναι ακριβώς αυτή η διαδικασία που τελευταία φορά, όχι πρώτη, πραγματοποιήθηκε το 2005 και 2007- τότε τι μήνυμα στέλνει όταν εκατόν πενήντα χιλιάδες, αδιακρίτως και χωρίς καμμία προσωπική εξέταση των δεδομένων και των δικαιολογητικών που συνοδεύουν εδώ την παρουσία τους παίρνουν νόμιμη κάρτα παραμονής στη χώρα; Ότι ελάτε κι εσείς, κινηθείτε και ζήστε στη χώρα μερικά χρόνια παράνομα και κάποια στιγμή θα έρθει η ώρα, όπως έκανε στο παρελθόν τρεις φορές και το ελληνικό κράτος θα σας νομιμοποιήσει ξανά.

Και αυτή η πολιτική είναι που εμείς είπαμε οριστικά και αμετάκλητα να αποσυρθεί. Γιατί, αυτή η πολιτική που τελευταία φορά πραγματοποιήθηκε από την Κυβέρνηση Καραμανλή το 2005 και το 2007, είναι ο πραγματικός μαγνήτης, το πραγματικό προσκλητήριο παράνομης μετανάστευσης στη χώρα μας.

Αλλά είπαμε και ένα μεγάλο «ναι» σε μια απόσυρση ακόμη μιας πολύ σοβαρής πολιτικής, που αντιβαίνει κατά τη γνώμη μας κάθε διαδικασία και κάθε έννοια κράτους δικαίου. Και αυτό το «ναι» αφορούσε πολιτικές οι οποίες έχουν σχέση με την αυθαίρετη και αδιαφανή διαδικασία απονομής της ιθαγένειας, που είχαμε την ευκαιρία με ντοκουμέντα να παρακολουθήσουμε να αποδεικνύεται από τον Πρωθυπουργό της χώρας, το Γεώργιο Παπανδρέου, στην προ ημερησίας διάταξης συζήτηση για το ίδιο θέμα, σε επίπεδο αρχηγών.

Άρα, έχουμε πει τρία «ναι» στην απόσυρση τέτοιων πολιτικών και γι' αυτό είμαστε εδώ που είμαστε, γι' αυτό φέρνουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Άρα, αγαπητοί συνάδελφοι, εάν αυτό το νομοσχέδιο αποσυρθεί, όπως ο κύριος Σαμαράς ζητά, τότε η Ελλάδα έχει ένα δρόμο. Αυτόν που μέχρι σήμερα έχει ακολουθήσει, δηλαδή το δρόμο της πρόσκλησης στην παράνομη μετανάστευση, την πολιτική η οποία θέλει το ελληνικό κράτος να έχει νομιμοποιήσει περίπου εκατοντάδες χιλιάδες, πεντακόσιες-εξακόσιες χιλιάδες μετανάστες και να τους έχει στο περιθώριο, χωρίς καμμία προοπτική, χωρίς καμμία ελπίδα, χωρίς το δικαίωμα όχι να

πάρουν την ελληνική ιθαγένεια αυτόματα, αλλά σε ένα σύγχρονο κράτος δικαίου να διεκδικήσουν, εάν αυτοί θέλουν και εάν αυτοί πιστεύουν ότι πρέπει να κάνουν, το δικαίωμα της κτίσης της ελληνικής ιθαγένειας.

Όμως, ο κύριος Σαμαράς, δυστυχώς, σήμερα επέλεξε αυτό το νομοσχέδιο να κάνει και κάτι ακόμη χειρότερο. Επέλεξε μια κρίσιμη στιγμή για τον τόπο, επέλεξε μια ώρα που ο Έλληνας Πρωθυπουργός βρίσκεται στο αποκορύφωμα μιας διεθνούς εκστρατείας, προσωπικής δικής του και της Κυβέρνησης, άρα και της Ελλάδας στο σύνολό της, να μεταβάλλει ένα δυσμενέστατο κλίμα, παρόμοιο του οποίου ίσως η χώρα δεν έχει ξανασυναντήσει τις τελευταίες δεκαετίες, για να μπορέσει να υπηρετήσει το εθνικό συμφέρον, για να μπορέσει να υπηρετήσει το συμφέρον του τόπου. Και ο κύριος Σαμαράς διάλεξε αυτήν εδώ την ημέρα που ο Γεώργιος Παπανδρέου κορυφώνει την προσπάθειά του για να αλλάξει το παγκόσμιο κλίμα υπέρ της χώρας μας και των εθνικών συμφερόντων, αγαπητοί συνάδελφοι, ναι για να καταφέρει ένα πισώπλατο χτύπημα. Ένα πισώπλατο χτύπημα στον Πρωθυπουργό, που προκύπτει στην πραγματικότητα από την προσπάθεια να αμφισβητήσει την ηθική ακεραιότητα του Έλληνα Πρωθυπουργού.

Γιατί, αυτή η διάταξη που γνωρίζει πολύ καλά ότι έχουμε φέρει, είναι μια διάταξη που προέκυψε ως ανάγκη για την Ελλάδα και το θεσμό του Έλληνα Πρωθυπουργού και όχι για το Γεώργιο Παπανδρέου, στην προσπάθεια ακριβώς που αυτούς τους μήνες κάνει για να ανασκευάσει, να ανασυγκροτήσει μια Ελλάδα η οποία ήταν ετοιμόρροπη. Ήταν ετοιμόρροπη μετά τις πολιτικές που ασκήθηκαν στο δημοσιονομικό τομέα από την προηγούμενη Κυβέρνηση, τα τελευταία έξι χρόνια. Και αυτό, κατά τη γνώμη μου, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία να μην καταλογιστεί ως ένα στίγμα πολιτικό σε αυτή την αντιπολιτευτική πολιτική που έχει υιοθετήσει ο κύριος Σαμαράς το τελευταίο διάστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι σήμερα οι πολιτικές ένταξης κινήθηκαν μεταξύ της ατολμίας και της αναποτελεσματικότητας, αυτή είναι η γνώμη μας. Πολλές φορές έφτασαν στα όρια της αδιαφάνειας και της διαφθοράς. Είχαμε την ευκαιρία στο πλαίσιο της διαρκούς επιτροπής να ακούσουμε φορείς, εκπροσώπους μεταναστών, οι οποίοι, χωρίς κανένα δισταγμό, μπροστά σε μέλη της προηγούμενης Κυβέρνησης είπαν ότι αυτή τη στιγμή, αυτό που κυκλοφορεί στους νόμιμους μετανάστες στη χώρα μας είναι ότι εάν θέλεις να έχεις κάποια εμπλοκή με το ελληνικό κράτος είτε για να ζητήσεις ιθαγένεια, είτε για να ζητήσεις νόμιμη παραμονή, είναι ότι πρέπει να βρεις το μέσο για να επιτύχεις κάτι τέτοιο.

Παιδιά που έχουν γεννηθεί εδώ και έχουν μεγαλώσει εδώ, δεν είναι ακόμη Έλληνες πολίτες. Παιδιά που έχουν παρακολουθήσει το ελληνικό σχολείο, είναι ακόμη για την Πολιτεία ξένοι. Άνθρωποι που ζουν χρόνια μαζί μας, εργάζονται μαζί μας, πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές και φόρους, δεν έχουν λόγο για το μέλλον της χώρας. Αιτούνται την ελληνική ιθαγένεια και απλά περιμένουν την απάντηση της Πολιτείας για χρόνια και πάντα βεβαίως, με το φόβο ότι η αίτησή τους μπορεί να απορριφθεί και πάντα βεβαίως, χωρίς καμμία αιτιολογία.

Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις όπου η ελληνική ιθαγένεια, αυτή η τόσο σοβαρή υπόθεση, αποτέλεσε αντικείμενο μικρών ή μεγάλων εξυπηρετήσεων και τα ντοκουμέντα υπάρχουν. Θυμόμαστε όλοι τις συγκλονιστικές αποκαλύψεις –ξαναλέω- του Πρωθυπουργού για την παράκαμψη και του πνεύματος και του γράμματος του σημερινού Κώδικα Ιθαγένειας από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία, με αποκορύφωμα άνθρωποι οι οποίοι δεν ξέρουν τον εθνικό ύμνο, που κατοικούσαν στην Καβάλα και δεν γνώριζαν σε ποιο δημοτικό διαμέρισμα, σε ποιο γεωγραφικό διαμέρισμα της χώρας μας ανήκει η Καβάλα, να παίρνουν την ελληνική ιθαγένεια. Από εκείνους που τώρα μας εγκαλούν –αποκορύφωμα ο κ. Σαμαράς- για χαλαρότητα στις διαδικασίες απόδοσης της ελληνικής ιθαγένειας, ότι δηλαδή, εμείς αντιμετωπίζουμε με χαλαρό τρόπο την ελληνική ιθαγένεια, έχουν αναρωτηθεί άραγε -όσοι βιάστηκαν να μας κατηγορήσουν- που οδηγεί το να συνεχίσουν τα πράγματα ως έχουν; Μπορούμε στα σοβαρά να οραματιστούμε μια κοινωνία ειρήνης και ασφάλειας, ενώ διατηρούμε τόσους ανθρώπους στο περιθώριο; Εμείς πιστεύουμε πως όχι.

Το νομοσχέδιο για τις σύγχρονες διατάξεις για την ελληνική ιθαγένεια, ακριβώς, σε αυτό αποσκοπεί. Να απαντήσει με τρόπο υπεύθυνο σε τρία ζητήματα: Στα παιδιά δεύτερης γενιάς, σε ένα σύγχρονο κώδικα πολιτογράφησης που συνάδει με ένα σύγχρονο κράτος δικαίου, καθώς επίσης,

βεβαίως και στο τρίτο μεγάλο κομμάτι που έχει να κάνει με την πολιτική συμμετοχή όχι μόνο των οικονομικών μεταναστών, αλλά και των ομογενών στις τοπικές εκλογές πρώτου βαθμού.

Δηλαδή, όλα αυτά για να απαντήσει με τρόπο υπεύθυνο στο μείζον ζήτημα και της ένταξης των νομίμων μεταναστών στην πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας, αλλά όχι μόνο σ' αυτό, αλλά και στις ανάγκες διαμόρφωσης ενός σύγχρονου κράτους δικαίου.

Πρώτο μας μέλημα –το έχουμε ξεκαθαρίσει- είναι τα παιδιά δεύτερης γενιάς, αυτά που γίνονται φίλοι με άλλα ελληνόπουλα στα σχολεία, που παίζουν μαζί τους, που ζουν τα προβλήματα και τα άγχη της ηλικίας τους. Γιατί υπάρχουν παιδιά που γεννιούνται εδώ και δεν γνωρίζουν άλλη πατρίδα, υπάρχουν και τα παιδιά που ήρθαν εδώ σε πολύ μικρή ηλικία, παρακολουθούν όμως το ελληνικό σχολείο. Προβλέπουμε ότι πρέπει, βεβαίως, να έχουν παρακολουθήσει επιτυχώς τουλάχιστον έξι τάξεις του ελληνικού σχολείου, για να πάρουν με αίτηση που συμπληρώνουν την ελληνική ιθαγένεια και στα δεκαοκτώ, όταν ενηλικιωθούν, τους δίνουμε τη δυνατότητα, εάν επιθυμούν τότε που ενηλικιώθηκαν, να μη συνεχίσουν να την έχουν, να ζητήσουν να την αποβάλλουν.

(PS)

(FT)

Άρα, να είναι συνειδητοί Έλληνες πολίτες. Και το μείζον κεντρικό ερώτημα που υπάρχει, κυρίως για την Αξιωματική Αντιπολίτευση, είναι ένα και μέχρι σήμερα δεν έχει απαντηθεί. Ποιος είναι ο κίνδυνος για την Ελλάδα; Τι θα πάθει η Ελλάδα; Πώς θα ζημιωθεί η Ελλάδα αν αυτά τα παιδιά που μεγαλώνουν στην Ελλάδα, που μεγαλώνουν ως Έλληνες και των οποίων οι γονείς θέλουν να αποκτήσουν αυτά τα παιδιά την ελληνική υπηκοότητα, αποκτήσουν αυτήν την ελληνική υπηκοότητα στα δώδεκα στα δεκατρία τους; Τι κακό θα συμβεί στη χώρα, αν αυτά τα παιδιά το ναυρίτερο δυνατό αρχίσουν και μεγαλώνουν ως συνειδητοί Έλληνες πολίτες, ως πραγματικά ελληνόπουλα.

Υπάρχουν βεβαίως και άλλα παιδιά που πληρούν τα παραπάνω. Επειδή η Ελλάδα, όμως, άργησε είναι πλέον ενήλικες και για αυτά τα παιδιά προβλέπουμε ότι αν πληρούν μια από τις δύο παραπάνω προϋποθέσεις, μπορούν να υπαχθούν στις παραπάνω ρυθμίσεις.

Εκτός από τα παιδιά βεβαίως υπάρχουν και οι ενήλικες μόνιμοι μετανάστες. Άνθρωποι που ήρθαν και αποφάσισαν να ζήσουν εδώ., άνθρωποι που ζουν και εργάζονται για χρόνια στη χώρα μας, άνθρωποι που αισθάνονται ότι είναι έτοιμοι να γίνουν μέλη της ελληνικής κοινωνίας, άνθρωποι που μας τιμούν με αυτήν τους την επιθυμία. Σε όλους αυτούς η Ελλάδα δίνει το δικαίωμα να ελπίζουν. Μπορούν, εφόσον οι ίδιοι το επιθυμούν, να αιτηθούν -όχι να αποκτήσουν αυτόματα- να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια.

Είναι μείζον, είναι κεντρικό στοιχείο της λογικής αυτού του νομοσχεδίου για εμάς και το έχει πει ο Γιώργος Παπανδρέου στην προ ημερησίας διάταξης συζήτηση ότι «Έλληνας και γεννιέσαι και γίνεσαι». Όμως, εδώ μιλούμε για το επόμενο. Και το επόμενο είναι ότι αν κάποιος αποφασίσει -όπως είπε και συμφωνώ ένας συνάδελφος- αν κάποιος συνειδητά θελήσει να γίνει Έλληνας πολίτης κάτι που δεν μπορεί παρά να περιποιεί τιμή γι' αυτή τη χώρα, τότε εμείς πρέπει να αποφασίσουμε τις αυστηρές, τις αξιοπρεπείς, τις αξιοπίστες, τις διάφανες διαδικασίες, με τις οποίες η χώρα μας, αν αποφασίσει, θα του απονεμίσει την ελληνική ιθαγένεια.

Άρα, μιλούμε για τις συγκεκριμένες διαδικασίες που διασφαλίζουν ότι όσοι έχουν γνήσια τη θέληση θα μπορούν -αλλά δεν είναι βέβαιο ότι θα μπορούν όλοι- να πολιτογραφηθούν. Είναι διαδικασίες που δεν μένουν απλά στο σχετικής αξίας χρονικό όριο, διαδικασίες που αποτελούν ένα συνολικό ολοκληρωμένο πακέτο με συγκεκριμένες προϋποθέσεις για την πολιτογράφηση. Όσοι ήδη ζουν νόμιμα στη χώρα, μπορούν να αιτηθούν να πολιτογραφηθούν, εφόσον έχουν συμπληρώσει πέντε χρόνια νόμιμης διαμονής. Όσοι ζουν και είναι ήδη νόμιμοι μετανάστες, έχουν στη συντριπτική τους πλειοψηφία πολύ περισσότερα και από πέντε και από έξι και από επτά και από οκτώ χρόνια. Γιατί η τελευταία διαδικασία μαζικής και αυτόματης πολιτογράφησης -το γνωρίζουν πολύ καλά οι συνάδελφοι της προηγούμενης κυβέρνησης- είχε έναν όρο, ότι όλοι όσοι νομιμοποιήθηκαν, είχαν έρθει στη χώρα μέχρι 31-12-2004. Άρα, ήδη είναι πολύ περισσότερα χρόνια από τα πέντε εδώ. Όσοι βεβαίως μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου θα έρθουν στη χώρα,

πρέπει να έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον επτά χρόνια για να αιτηθούν, ξαναλέω, την πολιτογράφηση.

Και ουσιαστικά αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό είναι, μαζί με τον ένα χρόνο περιθώριο που έχει το ελληνικό κράτος για να τους απαντήσει, το γερμανικό μοντέλο σε αυτή του τη διάσταση. Αυτά είναι τα οκτώ χρόνια του γερμανικού μοντέλου. Και εδώ, βεβαίως, δεν μπορεί κανείς όταν μιλάει για γερμανικό μοντέλο, να μη θυμηθεί, από τα διάφορα στάδια που έχει περάσει η προσέγγιση του κ. Σαμαρά και της Νέας Δημοκρατίας γι' αυτό το θέμα, ότι δεν είναι πάνω από ένας - ενάμισης μήνας που μας προκάλεσε δημοσίως να το υιοθετήσουμε το γερμανικό μοντέλο. Και ξέρετε ότι το γερμανικό μοντέλο έχει αυτά τα δύο, τρία βασικά χαρακτηριστικά. Πρώτον, οκτώ χρόνια για να κάνεις αίτηση και δεύτερον, τα παιδιά όταν παίρνουν τη γερμανική ιθαγένεια, την παίρνουν από τη γέννησή τους και στα δεκαοκτώ, απλώς αποφασίζουν, αν έχουν δύο ιθαγένειες, ποια από τις δύο θα αποβάλλουν. Αυτό, λοιπόν, είναι το γερμανικό μοντέλο, το επτά συν ένα χρόνια.

Και βεβαίως είναι ένα ερώτημα. Γιατί από τη μία απευθύνεται η πρόκληση για το γερμανικό μοντέλο και όταν τα πράγματα εξελίσσονται κατά αυτόν τον τρόπο, θυμόμαστε και κατασκευάζουμε άλλου τύπου προσπάθειες να διαφύγουμε από ένα πραγματικό πρόβλημα που δεν έχει η κυβέρνηση, δεν έχει η κοινοβουλευτική πλειοψηφία, έχει η κοινωνία, έχει ο τόπος.

Σήμερα ισχύει, γιατί κι αυτό πρέπει να το πούμε, το ασαφέστατο κριτήριο του ήθους και της προσωπικότητας. Για πρώτη φορά από το παρόν νομοσχέδιο τίθεται ως προϋπόθεση η γνώση της ελληνικής γλώσσας, γνώση που εξετάζεται με γραπτές εξετάσεις για πλήρη διαφάνεια. Γραπτώς εξετάζεται και η γνώση του πολιτεύματος, βεβαίως και της ελληνικής πολιτικής ιστορίας. Συμπληρώνεται από το παρόν νομοσχέδιο ο κατάλογος με τα αδικήματα που αποτελούν κόλλημα για την αίτηση πολιτογράφησης...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα χρειαστώ λίγα λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εντάξει, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): ... δηλαδή μία σειρά από αδικήματα που αν κάποιος τα έχει διαπράξει, αποκλείεται από τη διαδικασία πολιτογράφησης.

Παραδείγματος χάρη, ο σημερινός, ο ισχύω κώδικας -όχι το δικό μας νομοσχέδιο, που θα ψηφιστεί μετά- δεν προβλέπει αδικήματα, όπως η συμμετοχή στο οργανωμένο έγκλημα.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχει πρόβλημα στη σημερινή διαδικασία απόδοσης ιθαγένειας -το γνωρίζουμε πολύ καλά- σε μια εποχή που η Ελλάδα δέχεται πιέσεις προς αυτή την κατεύθυνση. Ο Υπουργός σήμερα μπορεί να αρνηθεί ή να εγκρίνει χωρίς να αιτιολογήσει την απόφασή του, χωρίς να δώσει λογαριασμό, χωρίς κανείς να μάθει το παραμικρό. Ο Υπουργός μπορεί επίσης να απαντήσει, όποτε ο ίδιος κρίνει. Σίγουρα για εμάς, όχι για όλους, το έχουμε ήδη πει, αυτή δεν είναι μια διαδικασία που συνάδει με ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος δικαίου. Γι' αυτό και εισάγουμε την υποχρεωτική αιτιολόγηση της απόφασης που πρέπει, σας παρακαλώ, να γνωρίζετε ότι μόνο η Ελλάδα αυτή τη στιγμή, η Πολωνία και πιθανότατα η Μάλτα δεν την έχουν ακόμα θεσπίσει. Ακόμα και χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Τουρκία, περιλαμβάνουν στο εσωτερικό τους δίκαιο, στο εθνικό τους δίκαιο, την υποχρέωση αιτιολόγησης απέναντι σε τέτοιες αιτήσεις. Και η απάντηση, βεβαίως, εντός συγκεκριμένου χρονικού ορίου που δεν μπορεί να ξεπερνά τα δύο χρόνια.

Βεβαίως, πέραν όλων αυτών, θεσπίζουμε για πρώτη φορά και δευτεροβάθμιο όργανο με επικεφαλής ανώτατο δικαστικό επίτιμο μέλος του Συμβουλίου της Επικρατείας που θα μπορεί να ελέγχει όλες τις αποφάσεις που θα εκδίδονται μετά από αιτήσεις για την απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας. Αυτές είναι οι βασικές προβλέψεις για την απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας για όσους ζουν νόμιμα και μακροχρόνια στην Ελλάδα.

Τέλος -το επαναλαμβάνουμε μέχρι να το κατανοήσουν όλοι στην Αίθουσα, αν και πια χάσαμε κάθε ελπίδα σε ό,τι αφορά τον κ. Σαμαρά και τη Νέα Δημοκρατία- καμία διάταξη του νομοσχεδίου δεν αφορά παράνομους μετανάστες. Κανένας μετανάστης χωρίς χαρτιά, δεν νομιμοποιείται από αυτό το νομοσχέδιο. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα, που επαναλαμβάνεται, από το ότι με αυτό το

νομοσχέδιο νομιμοποιούνται παράνομοι μετανάστες ή ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει μέσα διατάξεις, χρήση των οποίων μπορεί να κάνει κάποιος που δεν κατοικεί νόμιμα στην Ελλάδα. Οι τελευταίοι που πήραν το δικαίωμα να κατοικούν νόμιμα στην Ελλάδα, ήταν από την κυβέρνηση Καραμανλή, σας το ξαναλέω, η τελευταία μαζική και αυτόματη νομιμοποίηση που έγινε το 2005 και ολοκληρώθηκε το 2007.

Παρακολουθήσαμε όλοι, βεβαίως, τις συνεχείς προσπάθειες πολλών να παραπληροφορήσουν την κοινή γνώμη είτε από άγνοια είτε πια από σκοπιμότητα, αφού επαναλαμβάνεται. Σήμερα, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο, δεν μπορεί πια, αφού είναι γραπτά τα ντοκουμέντα, να μιλήσει ξανά για δήθεν νομιμοποίηση μεταναστών που δήθεν γίνεται με αυτό το νομοσχέδιο. Και βεβαίως εμείς δεν το κρύβουμε ότι θα περιμέναμε μια φράση αυτοκριτικής, ιδίως από πρωταγωνιστές περιόδων της χώρας που γέννησαν το πρόβλημα και που το παρέδωσαν στην κατάσταση που το παρέδωσαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ κύριε Υπουργέ ολοκληρώνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα έχουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο εκτός από τις προβλέψεις για τα παιδιά δεύτερης γενιάς, αλλά και τις σύγχρονες διατάξεις, τον Κώδικα Πολιτογράφησης εισαγάγει και μια άλλη καινοτομία για την οποία έχει στο παρελθόν δεσμευτεί και η προηγούμενη Κυβέρνηση με τρόπο πιο ρητό, πιο κατηγορηματικό και πιο ευρύ, που περισσότερο δεν γίνεται. Και όταν έρθει η ώρα -γιατί ήδη έχει περάσει ο χρόνος- θα δώσουμε και τα απαραίτητα ντοκουμέντα στο Σώμα.

Όταν ήρθε εδώ ο ύπατος αρμοστής του ΟΗΕ ο κ. Γκουτιέρες, είχαμε την ευκαιρία και δημοσίως να καταθέσει μια σειρά από εμπειρίες, διεθνείς εμπειρίες, ευρωπαϊκών χωρών εμπειρίες, για το πόσο ωφέλιμο ήταν για την ένταξη, αλλά και για την απογκετοποίηση πολλών κοινωνιών που έχουν και ζουν αντίστοιχα προβλήματα με τα δικά μας, το γεγονός της παροχής του δικαιώματος «εκλέγειν» και «εκλέγεσθαι» στους οικονομικούς μετανάστες. Και αυτό γιατί, όπως είπε χαρακτηριστικά, όταν οι μετανάστες ψηφίζουν στις τοπικές εκλογές δένονται με την τοπική κοινωνία και οι δήμαρχοι, εκ των πραγμάτων, αναγκάζονται να προσέχουν τις γειτονιές, να προσέχουν τους ίδιους.

Αυτός ακριβώς είναι και ο στόχος της ρύθμισης για τη συμμετοχή και των ομογενών, αλλά και των νομίμων μεταναστών στις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ακούστηκε το επιχείρημα «να το αφήσουμε για τις επόμενες εκλογές» και μάλιστα ακούστηκε από όσους το έχουν ήδη καταγεγραμμένο στα ντοκουμέντα τους.

(AS)

(PS)

Και μάλιστα υπόσχονταν και την ψήφο αυτή να τη δώσουν και στο δεύτερο βαθμό της Αυτοδιοίκησης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε παρακαλώ την ομιλία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εκείνο το οποίο για μια ακόμη φορά πρέπει να πούμε είναι ότι εάν όλοι οι νόμιμοι μετανάστες και ομογενείς που δικαιούνται αιτηθούν τη συμμετοχή τους -γιατί αυτό θα το ξέρουμε μόνο το καλοκαίρι- αυτοί δεν θα ξεπερνούν παρά τις λίγες δεκάδες χιλιάδες. Κι αυτό σε κάθε νομό, όπως το έχουμε επίσημα καταμετρημένο στο Υπουργείο Εσωτερικών, δεν θα ξεπεράσει το 1% του συνολικού Εκλογικού Σώματος και πάλι με την προϋπόθεση ότι θα αιτηθούν.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να συμπληρώσω μία κουβέντα ακόμα. Σε κάθε περίπτωση, αυτό το νομοσχέδιο δεν θα κριθεί με την ψήφισή του. Θα κριθεί, όταν μετά από περίπου δύο χρόνια, θα είμαστε σε θέση να μιλήσουμε για τα αποτελέσματα που θα επιφέρει.

Εμείς πιστεύουμε ακράδαντα ότι μετά από δύο χρόνια, η Ελλάδα θα είναι εδώ, η Ελλάδα δεν θα έχει πάθει τίποτα, η Ελλάδα δεν θα έχει μολυνθεί, η Ελλάδα θα είναι ακόμα πιο δυνατή, σθα είναι ακόμα πιο ασφαλής, θα είναι ακόμα πιο ανθρώπινη. Εμείς θα βαδίσουμε στη βάση της αρχής ότι σφραγίζουμε τα σύνορά μας, ανοίγουμε την καρδιά μας, γιατί αυτό πιστεύουμε ότι επιτάσσει το εθνικό συμφέρον και το συμφέρον του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί - συνοδοί της πρώτης ομάδας από το Γυμνάσιο Κάτω Κλειτορίας Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είπατε για το ταξίδι του Πρωθυπουργού στην Ουάσιγκτον. Πράγματι, ήταν ένα επιτυχημένο ταξίδι, που παραλίγο να το τινάξετε στον αέρα εσείς. Δεν ξέρω πόσο έχετε ενημερωθεί από τον Πρωθυπουργό, αλλά η κ. Ναπολιτάνο με το νομοσχέδιο αυτό που φέρνετε σήμερα εδώ έχει στυλώσει τα ποδάρια. Χρειάστηκε να υπάρξουν άλλοι παράλληλοι δρόμοι, για να ανοίξουν τα εμπόδια που εσείς βάλατε τώρα. Για να ξέρουμε ακριβώς πώς έχουν τα πράγματα, για εκείνους που δεν είναι αρκούν έως μνημένοι για το τί συνέβη στην Ουάσιγκτον. Με μερικούς μπορούμε και συνεννοούμεθα και με τα μάτια εδώ μέσα.

Όσον αφορά το άλλο θέμα στο οποίο αναφερθήκατε για τον κύριο Πρωθυπουργό, εμείς το καταλαβαίνουμε. Πρέπει επιτέλους όλοι να καταλάβουμε ένα πράγμα. Ο οποιοσδήποτε Πρωθυπουργός -είτε είναι της Νέας Δημοκρατίας είτε είναι του ΠΑΣΟΚ- δεν είναι εξ αρχής ύποπτος. Ξεκινάμε ότι ο Πρωθυπουργός είναι ύποπτος. Έτσι ξεκινάμε και ότι θα κάνει είναι λοβιτούρα. Επιτέλους, πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στους θεσμούς της χώρας. Κι αν κάποια στιγμή υπήρξε κάποιος κατώτερος των περιστάσεων, δεν μπορεί να είναι κανόνας ότι όλοι οι Πρωθυπουργοί είναι ύποπτοι. Περί τίνος έχουμε να κάνουμε; Στην ουσία ο Πρωθυπουργός ζητάει κάποιες εμμέσως πλην σαφώς έκτακτες εξουσίες. Αυτό είναι.

Λέει, λοιπόν: «Σ' αυτή τη δύσκολη περίοδο χρειάζεται να αναπτύξω ένα-δυο μηχανισμούς για να μην τους φέρνω μέσα από τη γραφειοκρατία της δημόσιας πολιτικής ζωής». Αυτό λέει. Θα μπορούσε να το πει ο κ. Καραμανλής, θα μπορούσε να το πει ο κ. Σαμαράς ή κάποιος άλλος αύριο, αν η χώρα βρισκόταν σ' αυτή την έκτακτη κρίση, εκτός εάν δεν λαμβάνουμε υπόψη μας αυτή την παράμετρο. Όποιος προσπερνά αυτή την παράμετρο, φέρνει ατυχία μεγάλη στον εαυτό του. Από 'κει και πέρα όμως, κύριε Υπουργέ, θα βάλουμε κάποιες ασφαλιστικές δικλίδες προστασίας του Πρωθυπουργού. Δηλαδή, πρώτον: όριο χρονικό. Αυτή η εξουσιοδότηση δεν μπορεί να είναι για πάντα. Υπολογίζουμε ότι αν η κρίση είναι δύο χρόνια, τότε δύο χρόνια, αν η κρίση είναι τρία χρόνια, τρία χρόνια. Αυτό ισχύει για τρία χρόνια, όσο ισχύει η κρίση, ώστε να μπορεί ο Πρωθυπουργός να φτιάξει μια Επιτροπή, έστω και απόρρητη για να μπορέσει να διαπραγματευτεί κάποια πράγματα. Η Βουλή δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό.

Δεύτερον: Ένα ποσό. Δεν μπορεί ο Πρωθυπουργός μόνος του και αφ' εαυτού να πει ότι δίνω 1.000.000.000 ευρώ σε κάποιον, αν βεβαίως δεν είναι κανένας Πρωθυπουργός τρελός. Εν πάση περιπτώσει, προστατεύστε τον.

Και τρίτον, ότι αυτό περνάει από τον έλεγχο μίας Επιτροπής. Εάν δεν είναι η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, μπορούμε με την ευχή του Προεδρείου να φτιάξουμε μια Επιτροπή Ελέγχου, ακριβώς αυτής της κατάστασης. Ο Πρωθυπουργός όμως πρέπει να έχει μία ευχέρεια εκεί που βρίσκονται σήμερα τα πράγματα.

Χρειάζεται δηλαδή, εν πάση περιπτώσει, να φτιαχτεί ένας μηχανισμός αντιμετώπισης των γραφίδων που μας επιτίθενται. Θα πρέπει να το κάνουμε μέσα από μία λογιστική. Ή δεν το κάνουμε σήμερα στο Υπουργείο Εξωτερικών με τα μυστικά κονδύλια; Το ίδιο πράγμα είναι. Δηλαδή, ζητάμε μία επέκταση των μυστικών κονδυλίων που υπηρετήσατε όλα τα κόμματα ευόρκως, να υπάρξει στο γραφείο του πρωθυπουργού. Περί αυτού πρόκειται. Πρέπει ή δεν πρέπει; Εκεί μπαίνει η λογική. Εάν δεν πρέπει να καταργήσουμε και τα μυστικά κονδύλια του Υπουργείου Εξωτερικών. Εγώ πιστεύω σ' αυτή την έκτακτη κρίση που υπάρχει ότι πρέπει όλοι μας να γίνουμε

ένα σκαλοπάτι πιο υπεύθυνοι. Αυτή είναι όλη η ιστορία.

Κι ακούω από κάποιους, από την «παλιά, καλή παρέα» ότι γίναμε δεκανίκι του ΠΑΣΟΚ, ότι ο Καρατζαφέρης έγινε «Υπουργός Προπαγάνδας» του Παπανδρέου. Αυτά ούτε σαν αστεία δεν είναι ωραία. Ο Λαζόπουλος να τα πει, δεν βγάζουν γέλιο. Αυτή τη στιγμή, χρειάζεται να αναλάβουμε ευθύνες. Είναι ευχάριστο πράγμα για κανέναν, να παίρνει μέτρα που δεν αρέσουν στο λαό; Κι ακόμη περισσότερο είναι ευχάριστο για κάποιον να λέει: «Βρε παιδιά, να βοηθήσουμε για την υλοποίηση αυτών των μέτρων κι όταν δεν έχει και κέρδη;». Χρειάζεται ευθύνη και σοβαρότητα για να βγούμε από την κρίση. Όποιος σε αυτήν εδώ την Αίθουσα νομίζει ότι αυτά τα μέτρα είναι αρκετά, απατάται πολύ. Τώρα φρενάραμε την ύφεση δηλαδή, πηγαίναμε με εκατό χιλιόμετρα προς τον γκρεμό, και τώρα η ταχύτητα είναι δέκα. Δεν σταματήσαμε καν, πολύ περισσότερο δεν υπάρχει ανάταξη. Για να έρθει η ανάταξη, χρειάζεται εκείνη η πολιτική που θα κάνει ελκυστικές τις επενδύσεις στη χώρα.

Βεβαίως, να απευθυνθώ και στο ΠΑΣΟΚ. Επιτέλους έχετε είκοσι μεγάλες επενδύσεις. Βγάλτε τες από το γραφείο, σπρώξτε λίγο την κ. Κατσέλη. Η πρότασή μου προς τον Πρωθυπουργό ήταν η εξής: Να τις πάρει το γραφείο του Πρωθυπουργού. Να πάρει τρεις ανθρώπους, δεν χρειάζεται παραπάνω και να απαντάει σε οποιαδήποτε αίτηση μέσα σε σαράντα οκτώ ώρες. Είδα τον Αλιέκ ενάμισι χρόνο στο γραφείο της Νέας Δημοκρατίας και μισό χρόνο σε εσάς. Έχουμε ανάταξη, έχουμε ανάγκη επιτέλους, χρειαζόμαστε επενδύσεις. Αν δεν βγαίνουμε χωρίς επενδύσεις. Μέχρι τότε θα πηγαίνουμε στα δανεικά;

Ας καταλάβετε όλες και όλοι, ότι αυτό που έγινε στο ταξίδι του Πρωθυπουργού και στο οποίο, εν πάση περιπτώσει, επιτρέψτε μου να πούμε ότι εμείς δεν το είδαμε με την αντίστροφη φορά, αλλά βοηθήσαμε, και η Γερμανία και η Γαλλία και η Αμερική είχαν ένα λόγο. Ένα μόνο λόγο, τίποτα άλλο δεν είχαν. Μην περιμένετε τίποτα άλλο, παρά να πάρουμε κάτω από 6,20% τα επόμενα λεφτά. Το μόνο που είχε αυτό το ταξίδι. Τον Απρίλιο που θα χρειαστούμε τα 10.000.000.000 ευρώ να τα πάρουμε με 5%, με 5,2%, με 5,4%, Αυτό ήταν όλο. Αλλά κι αυτό είναι σημαντικό. Εσείς τί θέλετε; Θέλετε να πάρουμε τον Απρίλιο με 7%, με 8%; Απέτυχε το ΠΑΣΟΚ, επάνω τα επιτόκια; Την άλλη Ελλάδα; Εγώ θέλω κάτω τα επιτόκια κι ας το πιστωθεί το ΠΑΣΟΚ. Κάποια στιγμή θα καταλάβουν οι Έλληνες ότι κάποιοι βοήθησαν προς αυτή την κατεύθυνση με κόστος. Αυτό όμως, χρειαζόμαστε. Αυτά για να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε, κύριε Υπουργέ, γιατί εμείς ξέρετε είμαστε στην κρίση βοηθοί για να βγούμε από την κρίση, αλλά στο θέμα αυτό είμαστε απέναντι. Είπατε ορισμένα πράγματα που ήθελα να σας προστατεύσω. Είπατε ότι δεν θα νομιμοποιηθούν όλοι, αλλά μόνο εκείνοι, οι οποίοι έχουν χαρτιά. Άκουσα καλά κύριε Υπουργέ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ): Μόνο αν έχουν χαρτιά, είπατε, θα μουν στη διαδικασία.

Ακούστε κάτι χαρτιά που έχω εδώ: Εδώ έχω από τη Δημοκρατία της Αλβανίας έγγραφα, για να μπορέσουν να χρησιμοποιηθούν για τον κ. Ραγκούση, για τα εξής δύο πρόσωπα: Το ένα είναι Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και το άλλο είναι Μπουμπουλίνα Λασκαρίνα και στις φωτογραφίες είναι ο αστυνόμος και η γυναίκα του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Πότε, κύριε Καρατζαφέρη; Πείτε ημερομηνία. Χρησιμοποιήθηκαν αυτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ): Δεν λέω τώρα. Η ελληνική Πολιτεία είναι ενιαία. Σε αυτήν την Πολιτεία βασίζεστε, κύριε Υπουργέ. Αυτά τα χαρτιά. Δεν θα πείτε εσείς «Ότι ισχύουν τα χαρτιά που μου ήρθαν μετά τις 4 Οκτώβριου». Θα σας φέρουν τα χαρτιά της Μπουμπουλίνας και του Κολοκοτρώνη για να μπορέσουν να νομιμοποιηθούν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Είναι του 1999 και είναι πλαστά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ): Αυτή είναι η κατάσταση και καταθέτω τα χαρτιά για τα Πρακτικά, για να μπορεί να ενημερωθεί ο οποιοσδήποτε.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχω το σχετικό έγγραφο της αστυνομίας που εικονίζεται ο αστυνομικός Νικόλαος Καρακώστας και η σύζυγός του Παρλοβάντζα Κωνσταντίνα, ως Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Λασκαρίνα Μποουμπουλίνα.

Θα ήθελα να παρακαλέσω να έχω λίγο την προσοχή της Βουλής και ιδιαιτέρως, των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ.

(RG)

(AS)

Θα ήθελα να δούμε μήπως βοηθήσουμε και συναντηθούμε σε ένα πλαίσιο. Εγώ είμαι έτοιμος να καταθέσω κάποιες προτάσεις. Να δούμε θα συμφωνήσουμε; Μπορούμε να συμφωνήσουμε σε αυτή την Αίθουσα, ή δεν μπορούμε; Και πιστεύω κύριε Υπουργέ, να τα ακούσετε με προσοχή.

Προτείνουμε:

Πρώτο. Άμεση παροχή ελληνικής ιθαγένειας σε όλους τους ομογενείς, χωρίς άλλες προϋποθέσεις, πλην της ελληνικής καταγωγής και συνείδησης. Διευκόλυνση των ομογενών με μείωση της γραφειοκρατίας. Επιθυμητή η δήλωση του ομογενούς στη χώρα προέλευσης ότι είναι ελληνικής καταγωγής, εκτός εάν κάτι τέτοιο τον θέτει σε κίνδυνο.

Δεύτερο. Θεμελίωση του δικαιώματος αίτησης για ιθαγένεια σε αλλογενείς αλλοδαπούς, μετά την πάροδο, τουλάχιστον, δέκα ετών μόνιμης, νόμιμης και συνεχούς διαμονής στη χώρα.

Συμφωνούμε σε αυτό; Πιστεύω ναι.

Τρίτο. Τα κριτήρια απονομής της ιθαγένειας πρέπει να είναι:

A. Επαρκής γνώση της Ελληνικής Γλώσσας και Ιστορίας.

B. Πλήρης ενσωμάτωση στην ελληνική κοινωνία, έμπρακτη απόδειξη ενδιαφέροντος και φιλοπατρίας για την Ελλάδα.

Γ. Στήριξη των θέσεων της Ελλάδος στα εθνικά θέματα.

Δ. Ασφαλισμένη εργασία καθ' όλο το διάστημα της παραμονής του στη χώρα, μη λήψη οποιασδήποτε κρατικής βοήθειας-επιδομάτων, κατά τη διάρκεια της 10ετούς παραμονής, για πάνω από 1,5 χρόνο.

Στα δέκα χρόνια.

E. Μη τελεσίδικη ποινική καταδίκη για πλημμέλημα τα τελευταία πέντε χρόνια ή για κακούργημα οποτεδήποτε. Σε περίπτωση εκκρεμούς ποινικής δίωξης κατά του αιτούντα αλλοδαπού, αναστολή (πάγωμα) της αιτήσεώς του.

ΣΤ. Διατήρηση του ισχύοντος σήμερα εξ αίματος κανόνα, δηλαδή απονομή της ιθαγένειας στους απογόνους των Ελλήνων το γένος, με τη γέννηση. Η γέννηση αλλοδαπού στην Ελλάδα και η μόνιμη διανομή του έως την ενηλικίωσή του, να μην οδηγεί στην απονομή ιθαγένειας αυτοδικαίως, αλλά να συνεκτιμάται μαζί με άλλα στοιχεία.

Ακούτε συγκεκριμένες προτάσεις.

Z. Παρακολούθηση της 9ετούς υποχρεωτικής εκπαίδευσης σε δημόσιο, ελληνικό σχολείο.

Τέταρτο. Η ιθαγένεια θα πρέπει να απονέμεται σε αλλογενείς αλλοδαπούς, με φειδώ και κατ' εξαίρεση δεν θα πρέπει να οδηγεί σε αλλοίωση του χαρακτήρα του Έθνους-Κράτους, ούτε να δύναται να δημιουργήσει στο μέλλον έγερση μειονοτικών ζητημάτων, ιδιαίτερα από όμορες και ισλαμικές χώρες.

Το αυτονόητο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κύριος ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ)

Πέμπτο. Η απονομή ιθαγένειας αφορά τον σκληρό πυρήνα της κρατικής υπόστασης και το κράτος πρέπει να διατηρήσει το δικαίωμα και τη διακριτική ευχέρεια να την απονέμει κατά την κρίση του και όχι υποχρεωτικά.

Έκτο. Η ψήφος των αλλοδαπών στις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης, εκτός του ότι έρχεται σε

ευθεία αντίθεση με το Σύνταγμα, πλήττει την εθνική μας κυριαρχία, διότι παραχωρείται το δικαίωμα ψήφου σε πολίτες τρίτων χωρών, οι οποίοι οφείλουν πίστη στα Συντάγματα των χωρών προέλευσης και υπάρχει κίνδυνος εξυπηρέτησης ξένων συμφερόντων από ημεδαπές αρχές (lobbying), ειδικά σε παραμεθόριες περιοχές. Η παραχώρηση δικαιώματος ψήφου στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι περίπτωση μη συγκρίσιμη.

Έβδομο. Απαιτούμε άμεσο έλεγχο και καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης, διότι διαρρηγνύει τον κοινωνικό ιστό, επιτείνει τα ήδη μεγάλα προβλήματα ανεργίας και εγκληματικότητας και αλλοιώνει τον χαρακτήρα της Ελλάδας, ως Έθνους-Κράτους, δεδομένου και του δημογραφικού προβλήματος. Στα παραπάνω θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της η Ευρωπαϊκή Ένωση για τη φύλαξη των νοτίων συνόρων της. Τυχόν διευκόλυνση της απονομής της ιθαγένειας θα οδηγήσει σε μαζικότερη εισροή λαθρομεταναστών, κάτι που έρχεται σε αντίθεση με τα συμφέροντα και τα δίκαια του ελληνικού λαού.

Όγδοο. Η ελληνική ιθαγένεια δεν αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα –όπως ακούστηκε από τον Πρωθυπουργό- πλην των Ελλήνων και η απονομή της είναι στη διακριτική ευχέρεια του ελληνικού κράτους μέσα στα πλαίσια του Συντάγματος και του εθνικού συμφέροντος και έτσι θα πρέπει να παραμείνει. Θα πρέπει να διασφαλιστούν τα νόμιμα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των μεταναστών, όπως και των Ελλήνων, τα οποία καταστρατηγούνται το ίδιο από την αυθαιρεσία του κεφαλαίου. Το ελλαδικό κράτος θα πρέπει να εξασφαλίσει τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μεταναστών.

Ένατο. Η απονομή ιθαγένειας δεν είναι η λύση για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των μεταναστών. Σκοπός της ιθαγένειας είναι να ορίσει το Ελληνικό Έθνος και η χρήση της για να καλύψει το έλλειμμα της πολιτείας στην προστασία άλλων δικαιωμάτων, συνιστά κατάχρηση που μπορεί να οδηγήσει σε αντίθετα αποτελέσματα και σε ουσιαστική ακύρωση του αρχικού σκοπού της ιθαγένειας.

Κατόπιν αυτού, καλούμε την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να τροποποιήσει άμεσα τη σχετική πρόταση νόμου, να πράξει κάθε τι δυνατόν για την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης και να απονεμίσει άμεσα την ιθαγένεια σε όλους τους Έλληνες ομογενείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά που ακούσατε δεν είναι προτάσεις του ΛΑΟΣ, είναι προτάσεις της Νομαρχιακής Επιτροπής Θεσσαλονίκης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της μεγαλύτερης νομαρχιακής της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Συμφωνούμε με το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Συμφωνούμε με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτό. Ναι, συμφωνούμε με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτό. Συμφωνούμε με το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Οι δικοί σας, οι ψηφοφόροι σας, αυτοί που σας έστειλαν εδώ, αυτοί το ψήφισαν, αφού είχε προηγηθεί ο κ. Ξυνίδης, αφού είχε προηγηθεί ο κ. Βούγιας κάθισαν οι άνθρωποι με σκέψη και σοβαρότητα την οποία δεν βρίσκουμε εδώ και απεφάσισαν αυτά που σας διάβασα. Και αυτά, βεβαίως, εμείς δεν τα αρνούμεθα, τα αρνείστε εσείς. Δηλαδή, ερχόμαστε εμείς και δεν αρνούμαστε αυτά που λέει το πατριωτικό, λαϊκό ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ερχόσαστε εσείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. της νομενκλατούρας και λέτε όχι. Έ, στο τέλος βρείτε τι είστε; Είστε με τον λαό; Έ, κάποιος εξ' αυτών έχουν υπογράψει.

Και, βεβαίως, πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα κερνάμε. Πέρασαμε τις πεντακόσιες χιλιάδες υπογραφές. Πεντακόσιες τρεις χιλιάδες σήμερα και εμείς θα συνεχίσουμε. Το ένα εκατομμύριο θα το φτάσουμε και θα πάμε στην Ευρώπη βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας και θα σας έχουμε από την πίσω πόρτα και μακάρι να σας είχαμε και εσάς. Εσάς δεν σας έχουμε, αλλά έχουμε όλους τους ψηφοφόρους σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Μάθαμε τις διευθύνσεις, τα τηλέφονά τους, κοντά μας είναι και βεβαίως ανάμεσα στην μεγάλη έκπληξη κύριε Παπουτσή είναι ότι ο βασικός συντελεστής επιτυχίας του κ. Ραγκούση, το Κανάλι των Κυκλάδων ψήφισε στον αέρα και λέει: Αγαπάω τον Ραγκούση, αλλά αυτό είναι λάθος του Ραγκούση.

Επομένως, πάμε να κάνουμε μία αναμέτρηση κύριε Υπουργέ, στο Κανάλι σας κάτω εις τη Σύρο για

να δείτε ότι θα σας διασύρω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Κυρίες και κύριοι, εμείς δεν μπορούμε να παρακολουθήσουμε αυτή την πολιτική και παρακαλώ να κατατεθούν στα Πρακτικά για να μάθει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τι λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο λαός λέει όχι. Έχετε δει πολλούς να λένε ναι; Δεκαπέντε τοις εκατό. Γιατί φοβάστε τον λαό; Εγώ το διαγράφω και αυτό. Το είπα και πριν και θα το πω και του Πρωθυπουργού. Κάνε μία ψηφοφορία στην Κοινοβουλευτική σου Ομάδα πίσω από το παραβάν. Εάν πάρει πλειοψηφία, θα πούμε ότι το ψηφίζουμε και εμείς. Ούτε η πλειοψηφία των Βουλευτών δεν το θέλει.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κάνετε λάθος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Δεν το θέλει. Έξω στο Περιστύλιο μιλάμε με όλους. Δεν το θέλει, με το ζόρι, γογγύζοντας. Γιατί, λοιπόν, πάτε κόντρα εις τη φυσιολογική εξέταση των πραγμάτων εις την πορεία των πραγμάτων; Πείτε, να ρωτήσουμε τον λαό. Δημοψήφισμα έχουν ζητήσει όλοι. Γι' άλλους λόγους έχει ζητήσει το ΣΥΡΙΖΑ, γι' άλλους λόγους ζητήσατε εσείς. Θυμηθείτε ότι αναγκαστήκατε να διώξετε τον Σημίτη γιατί είπε ο Πρωθυπουργός τότε να γίνει δημοψήφισμα για τη Λισσαβόνα. Όλοι το θέλουν το δημοψήφισμα. Γιατί δεν κάνουμε επιτέλους δημοψήφισμα, εδώ και τώρα, να δούμε τι θα πει ο λαός; Πιστεύω ότι η εμμονή σας να πηγαίνετε κόντρα στον λαό δεν θα σας οδηγήσει πουθενά.

Θα κλείσω με τούτο. Ότι η μακροήμερευση δεν θα είναι όσο υπολογίζετε. Τον Ιούνιο έρχονται άγρια πράγματα και σε αυτή την αγριότητα που θα βρεθείτε, δεν θα βρείτε ανθρώπους να συμβάλλουν στο να βγείτε από την κρίση, γιατί έχετε δημιουργήσει νέες συνθήκες απαγορευτικές και απογοητευτικές σε εκείνους που θέλουν να σας βοηθήσουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη.

Ο κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας έχει το λόγο για έξι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Αμέσως μετά ή πριν θέλετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, τώρα παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Υπουργέ, να ακούσετε και εμάς. Να απαντήσετε και σε εμάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Προηγείται από τον Κανονισμό, κύριε Ζώη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ναι, ο Κανονισμός υπάρχει, αλλά υπάρχει και ένα έθιμο, κύριε Πρόεδρε. Θα απαντάει κάθε τόσο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Ζώη, είστε πολύπειρος στην Αίθουσα αυτή, σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Ζώη, θα έχουμε την ευκαιρία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Θα ήθελα απλώς να κάνω δύο αναφορές σε σχέση με σημεία της τοποθέτησης του κ. Καρατζαφέρη.

Όπως είχαμε την ευκαιρία κύριε Καρατζαφέρη, να πούμε και στη Διαρκή Επιτροπή όταν συζητήσαμε εχθές μία αντίστοιχη πρόταση του Βουλευτή σας του κ. Βορίδη για την τροπολογία, την προσθήκη στην οποία αναφερθήκατε και εσείς, αναφέρθηκα και εγώ προηγουμένως και ο κ. Σαμαράς, θέλω το Σώμα να γνωρίζει ότι έχει γίνει απολύτως ρητώς και κατηγορηματικώς ξεκάθαρο στην αιτιολογική έκθεση αυτής της προσθήκης, ότι μιλούμε μόνο για θέματα κατεπείγουσας και

μείζονος εθνικής σημασίας, ιδιαιτέρως σε περιόδους κρίσιμες για την οικονομία, την κοινωνία και τους θεσμούς.

Είναι μία ανάγκη, που βγήκε σε αυτή την περίοδο –απόδειξη το γεγονός ότι τώρα έρχεται αυτή η προσθήκη- είναι μια ανάγκη που βγήκε μέσα στην προσπάθεια του Έλληνα Πρωθυπουργού και της ελληνικής Κυβέρνησης να αντιμετωπίσουν αυτή την απίστευτη κρίση, που αντιμετωπίζει η χώρα μας και κανείς δεν μπορεί να προεξοφλήσει τίποτα για το μέλλον, ότι -ο μη γέννοιτο- μπορεί να ξανασυμβεί κάποια στιγμή τέτοια ή παρόμοια. Και Βεβαίως, χωρίς καμία αμφιβολία, αυτή η ρύθμιση δεν μπορεί ούτε στο μυαλό του Έλληνα Πρωθυπουργού, ούτε στο μυαλό το δικό μας, να μη συνδυάζεται με τους κανόνες της απόλυτης διαφάνειας απέναντι στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, απέναντι στον ελληνικό λαό και πάντοτε, μιλώντας για περιόδους ύψιστης εθνικής σημασίας και κρισιμότητας.

Αύριο, στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή θα έχουμε την ευκαιρία να δώσουμε και περαιτέρω διευκρινίσεις σε ερωτήματα που έχουν τεθεί, ακριβώς, όμως, σε ένα πλαίσιο εποικοδομητικής -αν μη τι άλλο- προσέγγισης μιας ανάγκης που προέκυψε, όχι από το πρόσωπο του Γιώργου Παπανδρέου, ούτε από το πρόσωπο κανενός άλλου μέσα στην Κυβέρνηση, αλλά από την ανάγκη που προέκυψε στην ίδια τη χώρα όλο αυτό το διάστημα.

Τέλος, απλώς να δώσω μία διευκρίνιση που οι συνάδελφοι-μέλη του κόμματός σας που συμμετέχουν στη Διαρκή Επιτροπή γνωρίζουν. Αυτά τα χαρτιά, τα οποία αναφέρατε προηγουμένως, χρησιμοποιήθηκαν από τον κ. Γεωργιάδη, ο οποίος μας ενημέρωσε ότι είναι χαρτιά που δεν λήφθηκαν υπ' όψιν σε καμία νομιμοποίηση που αναφέρετε ότι επιχειρήθηκε να πραγματοποιηθεί το 1999. Ήταν πλαστά χαρτιά, τα οποία θα μπορούσε κάποιος να χρησιμοποιήσει αν ήθελε κ.ο.κ..

Κύριε Πρόεδρε, αυτό που έχει σημασία να τονίσω σ' αυτό το σημείο, είναι ότι έχουμε μεταξύ των άλλων, όπως είπατε και εσείς, πράγματι στο θέμα αυτό μια μεγάλη διαφορά, την οποία κανείς δεν αρνείται. Και σεις με το θάρρος της γνώμη σας την έχετε καταθέσει μέσα στη Διαρκή Επιτροπή. Εμείς λέμε ότι κάποιος, ο οποίος εμπίπτει στο δίκαιο του αίματος, ο οποίος γεννήθηκε κάπου, κάποτε από προγόνους Έλληνες, για να πάρει από το ελληνικό κράτος σήμερα την ελληνική ιθαγένεια, θα πρέπει να μην εμπίπτει σε μια σειρά από ποινικά κωλύματα, των οποίων ο κατάλογος είναι πάρα πολύ μεγάλος.

Η δική σας άποψη, του κόμματός σας, που θαρρετά λέγεται -και αν δεν είναι έτσι διορθώστε με, γιατί τουλάχιστον τα μέλη του κόμματός σας, οι συνάδελφοι Βουλευτές στην Επιτροπή έχουν κατ' επανάληψη απαντήσει σε αντίστοιχες ερωτήσεις μας- είναι ότι αν κάποιος εξ' αίματος Έλληνας ζητήσει σήμερα να πάρει την ελληνική ιθαγένεια, ο οποίος δεν ξέρει τίποτα σχετικό με την ελληνική γλώσσα ή τον ελληνικό Εθνικό Ύμνο και έχει καταδικαστεί για βαριά κακουργήματα, θα πρέπει το ελληνικό κράτος να του δώσει την ελληνική ιθαγένεια.

Εμείς σ' αυτό το κεντρικό σημείο, ανάμεσα στα άλλα, διαφωνούμε μαζί σας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Για τη νομαρχιακή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μας είπατε τίποτα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Αφού διαβάζει Νέα Δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ο κύριος Καρατζαφέρης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, για το θέμα ο κ. Σαμαράς προσθετικά αναφέρθηκα και εγώ, βάλτε δικλίδες ασφαλείας γύρω από το μεταναστευτικό, θα πω ότι παρεισφρύνουν ενίοτε Ρουσσόπουλοι και Μαντέληδες. Αυτό σας το λέω, γιατί πάντα ο κάθε Πρωθυπουργός έχει νομίζω -εν δυνάμει- την καλή έξωθεν μαρτυρία, αλλά παρεισφρύνουν και προκύπτουν Βατοπέδια, SIEMENS κ.λπ.. Επειδή πάντα υπάρχει ένας πειρασμός, θα έλεγα ασφαλίστε για να μην υπάρχει εμείς δεν σας λέμε μην το κάνετε. Είπαμε τρεις όρους και πιστεύω αύριο να έχουμε απάντηση επί των θεμάτων τα οποία θέσαμε. Πόσα τέτοια πλαστά χαρτιά κυκλοφορούν; Μπουμπουλίνες, Κολοκοτρώνηδες κ.λπ.. Μια σειρά χαρτιά. Με πενήντα ευρώ παίρνεις ό,τι χαρτί θέλεις από την Αλβανία.

Θέλω να σας πω μόνο τούτο, και σεις με αντιλαμβάνεστε και δεν θα επεκταθώ, κύριε Υπουργέ, όπως σας έχω πει κατ' ιδίαν. Σας θυμίζω μόνο, απλώς, ότι σήμερα στην Κυβέρνηση Μπερίσα

υπάρχει Υφυπουργός Τσάμης και όλα αυτά τα οποία σήμερα συζητάμε, μπορούν να έχουν προέκταση σε ένα τέτοιο μπιλιάρδο και είμαι σίγουρος ότι αυτό θα το σκεφθείτε και θα βρείτε και λύση για να το αντιμετωπίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Καρατζαφέρη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας έχει το λόγο για έξι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Όχι έξι, κύριε Πρόεδρε, να του δώσετε δύο λεπτά παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Κύριε Ζώη, σήμερα χαριτολογείτε.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Με όλο το σεβασμό, θα ήθελα να πω για τον Πρόεδρο του ΛΑ.Ο.Σ., ότι είναι δικαίωμά του να αυτοπροσδιορίζεται ως βοηθός εκπληρώσεως των μέτρων της Κυβέρνησης, όπως, επίσης, να αυτοδιατίθεται απέναντι σε εκείνες τις καταστάσεις που δημιουργούνται από την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να δίνει υπερεξουσίες στον Πρωθυπουργό.

Η δικιά μας η αντίρρηση, όμως, θα είναι σθεναρή στο συγκεκριμένο θέμα, για ένα λόγο επιπλέον. Γιατί αυτοί που κάποτε αγωνίστηκαν για να υπάρξει το νέο Ελληνικό Κράτος, τη Δημοκρατία την είχαν ονομάσει Νομαρχία, σεβόμενοι ακριβώς αυτό, ότι στην Ελλάδα είναι που επινοήθηκε η άρρηκτη σχέση που υπάρχει μεταξύ του νόμου και της ελευθερίας. Γιατί για πρώτη φορά εδώ επινόησαν και σκέφθηκαν οι ελεύθεροι πολίτες ότι αυτός που συμμετέχει στη διαμόρφωση ενός κειμένου νόμου με τους αντιπροσώπους του, είναι και εκείνος που ως ελεύθερος πολίτης έχει την υποχρέωση να εφαρμόζει τους νόμους.

Επομένως, για μία διάταξη, για μία ρύθμιση, στην οποία δεν υπάρχουν όρια, στην οποία δεν υπάρχει δημοκρατικός έλεγχος, για την οποία δεν έχει προβλεφθεί κανένα θεσμικό αντίβαρο, γι' αυτή λοιπόν τη συγκεκριμένη διάταξη, που δίνει τόσο πολύ μεγάλη εξουσία και μάλιστα σε θέματα συναλλαγών απεριόριστης σπουδαιότητας, εμείς θα αγωνιστούμε, γιατί ακριβώς πιστεύουμε ότι η Δημοκρατία πρέπει πρώτα απ' όλα να είναι Νομαρχία. Να άρχει δηλαδή ο Νόμος.

Δεύτερον, κύριε Πρόεδρε, ειλικρινά με καταπλήξατε γιατί στην προσπάθειά σας να δώσετε μία αρνητική φόρτιση στους γείτονές μας τους Σλάβους, δημιουργήσατε μία, επίσης, αίσθηση λαιμοδείκτη για την αρβανίτικη καταγωγή μεγάλων ηρώων της Ελληνικής Επανάστασης. Αυτοί οι οποίοι κατάγονται από το Ιλλυρικό θέμα του Βυζαντίου, προφανώς και δεν έχουν καμία σχέση με αυτούς που σήμερα κατοικούν τον τόπο, από όπου ήρθαν οι νεώτεροι Δωριείς της Ελλάδος, όπως ακριβώς τους έχει ονομάσει ο γνωστός συγγραφέας κ. Μπίρης. Πιστεύω ότι και επ' αυτού του θέματος δεν μπορεί να υπάρξει κανένας αντίλογος, γιατί πολύ καλά αντιλαμβάνομαι, ότι δεν έχετε καμία αντίρρηση γι' αυτό το θέμα.

Κύριε Υπουργέ, αυτό που χωρίζει, όμως, εμάς ως Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά απ' ό,τι φαίνεται και το ΛΑ.Ο.Σ., είναι ότι μέσα από αυτό το νομοσχέδιο επιχειρείται να ανατραπεί βιαίως μία παράδοση, η οποία δημιουργήθηκε στα χρόνια του Μεσοπολέμου από μία εκλεκτική γενιά σοφών, λογοτεχνών και διανοουμένων. Είναι η γνωστή γενιά του '30, η οποία μας έδωσε και πάνω σ' αυτό στηρίζουμε σήμερα την ύπαρξή μας ως Έλληνες, αυτή την έννοια της ελληνικότητας. Και σ' αυτήν την έννοια της ελληνικότητας, όχι απλώς ο Σεφέρης, ο Ελύτης, ο Πικιώνης, ο Κόντογλου, ο Παπαδιαμάντης, αλλά και στη συνέχεια άνθρωποι που δεν είχαν καμία σχέση με τον αστικό χώρο, όπως είναι διανοούμενοι της Αριστεράς σαν τον Κώστα Παπαϊωάννου, έδωσαν τα στοιχεία πάνω στα οποία σήμερα στηρίζεται όλο αυτό το ιδεολογικό σύμπαν που λέγεται ελληνισμός και ελληνικότητα και όλη η ιστορική ιδιοτροπία με την οποία κινήθηκε αυτή ακριβώς η ενότητα της γλώσσας και του πολιτισμού, αυτή ακριβώς η ενότητα των ηθών και των εθίμων με ένα συγκεκριμένο χώρο, η συνέχεια της ιστορίας.

Αυτά ακριβώς δεν μπορούν, κύριε Υπουργέ, να υποκατασταθούν από την πολιτική συνείδηση.

Αυτό λοιπόν που μας χωρίζει είναι η προσπάθειά σας να αντικαταστήσετε την εθνική συνείδηση και την εθνική ταυτότητα. Είναι το αίσθημα της πατρίδας, το οποίο προφανώς, ούτε η κυρία Δραγώνα μπορεί να το αισθανθεί, αλλά ούτε και ο Πρωθυπουργός, ο οποίος βεβαίως είναι αντικείμενο θαυμασμού, όταν εμφανίζεται στις συναντήσεις του, ομιλών τη μητρική του γλώσσα,

την αγγλική. Αλλά αυτό για το οποίο εμείς δεν πειθόμαστε είναι ότι μέσα από αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, προσπαθείτε να διαμορφώσετε δικαιότερες και καλύτερες συνθήκες ζωής τους συνανθρώπους μας, που από τις χώρες του τρίτου κόσμου ζουν ήσυχα και νόμιμα μαζί μας και βεβαίως, συμμετέχουν και συμβάλλουν στην ευημερία του τόπου μας.

(SS)

(EP)

Γι' αυτούς τους ανθρώπους ο πολιτισμός μας από τα ομηρικά χρόνια έχει διατυπώσει αρχές και αξίες, οι οποίες ποτέ δεν έπαψαν να ισχύουν. Και βεβαίως, απέναντι σε αυτές τις αξίες δεν έχετε εσείς το δικαίωμα να λέτε ότι τους καλούμε να συμμετέχουν σε μια πολιτική ταυτότητα πολυπολιτισμική, διεθνιστική, κοσμοπολίτικη, όταν ακριβώς από τον Όμηρο ακόμα μας έρχονται φράσεις και διατυπώσεις όπως αυτή που περιέχεται στο Ξ΄ της Οδύσσειας «ο? μοι θέμις ?στ?, ο?δ? ε? κακίων σέθεν ?λθοι, ξε?νον ?τιμ?σαι». Αυτή είναι η Ελλάδα, αυτός είναι ο ελληνισμός, επάνω σε αυτήν ακριβώς την βάση των αξιών και των ιδεωδών στηριχθήκαμε μέχρι σήμερα. Και δυστυχώς, έρχεστε σήμερα εδώ, κύριε Υπουργέ, εσείς με αυτού του είδους τα νομικίστικα επιχειρήματα να μας πείσετε ότι ο μέχρι σήμερα Κώδικας της Ιθαγένειας που το 2004 θέσπισε η Νέα Δημοκρατία και ουσιαστικά περιλαμβάνει όλες τις αρχές του σύγχρονου ευρωπαϊκού κράτους δικαίου -αυτές τις αρχές τις έχει αποδώσει ο ισχύον Κώδικας της Ιθαγένειας- θέλετε να μας πείσετε ότι ανακαλύπτετε ξαφνικά, σε αυτή τη συγκεκριμένη περίπτωση, την πυρίτιδα. Την πυρίτιδα, που πραγματικά θα έχει τη συμβολική έκρηξη όταν η κοινωνία διαπιστώσει ξαφνικά ότι μέσα από πολιτισμικές συγκρούσεις τις οποίες πράγματι καλλιεργείτε, θα δημιουργηθούν στην Ελλάδα θύλακες ανθρώπων που έρχονται από πολιτισμούς, οι οποίοι δεν συμβιβάζονται με το δικό μας όπως σας τον περιέγραφα, και εν τούτοις θα έχουν πολιτικά δικαιώματα. Θα συμμετέχουν στις αποφάσεις του λαού και ουσιαστικά θα προωθούν και θα καλλιεργούν τον ανθελληνισμό ενός έθνους το οποίο έχει μια ιδιαιτερότητα, η οποία βέβαια για τη Νέα Δημοκρατία δεν φτάνει μέχρι του σημείου του να γίνεται αντικείμενο σοβινιστικών εξάρσεων, αλλά ούτε όπως και κάποιοι άλλοι προσπαθούν να την περιορίσουν στα όρια ενός μουσειακού είδους.

Εδώ, λοιπόν, κρίνονται οι απόψεις, οι ιδεολογίες, οι αρχές και οι αξίες. Αυτό το νομοσχέδιο είναι η αφορμή και η ευκαιρία για να διαπιστώσει ο ελληνικός λαός ποιοι είναι αυτοί που συνεχίζουν την ιστορία του, ποιοι είναι αυτοί που αγωνίζονται για τις αρχές και τις παραδομένες αξίες, όπως ακριβώς σας είπα μας τις παρέδωσε αυτή η γενιά του '30 και ποιοι είναι εκείνοι που στο όνομα ενός νεοταξίτητου διεθνισμού, ενός πολυπολιτισμικού μορφώματος, το οποίο ζητάει να οδηγήσει τον τόπο σε μια ισοπέδωση των πάντων, σε μια χώρα όπου κάποτε θα θυμάστε όλοι ότι η ενεργεία Υπουργός σας, είχε πει ότι θα πρέπει να καθιερωθεί ως δεύτερη επίσημη γλώσσα η αγγλική.

Εμείς, λοιπόν, αγωνιζόμαστε για τη συνέχεια αυτής της γλώσσας την οποία μας την έδωσαν ελληνική στις αμμουδιές του Ομήρου. Αυτό θα σας πω και σας καλώ να το αποσύρετε γρήγορα αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Τζαβάρα.

Ο κ. Καρατζαφέρης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Το λόγο επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βέβαια απευθυνόμενος σε γιατρό, υπάρχει και καθηγητής ιατρικής μέσα ο κ. Κουράκης, επί της ζάλης, της εντόνου ζάλης έχω την αίσθηση ότι το πλέον ενδεδειγμένο είναι το «Vertico Vomex». Για εκείνους οι οποίοι είναι ζαλισμένοι, και δεν καταλαβαίνουν τι λέγεται σε αυτήν την Αίθουσα,

κυκλοφορεί και σε χαπάκια και σε υπόθετα. Ο καθένας μπορεί να χρησιμοποιήσει ό,τι νομίζει για την περίπτωση του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τα υπόθετα για εσάς, κύριε Καρατζαφέρη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Εγώ δεν είπα βεβαίως ότι ο Κολοκοτρώνης και η Μπουμπουλίνα ξέρω εγώ είναι αρβανίτες. Είπα την πλαστογραφία την οποία διαπίστωσε η αστυνομία και έβαλε έναν εξ αυτών των Αλβανών και του λέει: «Με αυτές τις δυο φωτογραφίες πήγαινε φέρε μου χαρτιά από εκεί να διαπιστώσω πόσο μαϊμού, μούφα είναι αυτά τα χαρτιά» και έδωσαν αυτά τα ιστορικά ονόματα για να αποδείξουν τι ψεύτικα χαρτιά έρχονται από την Δημοκρατία της Αλβανίας. Περί αυτού, πρόκειται.

Όσον αφορά το θέμα της κρίσεως της χώρας, δυο θέσεις μπορείς να πάρεις: ή να υπονομεύεις την προσπάθεια να βγούμε από την κρίση ή να πας να βοηθάς όσο μπορείς.

Θυμίζω εις τον φίλτατον κ. Τζαβάρα ότι ακριβώς αυτόν το ρόλο που σήμερα έχει ο λαός, πέρυσι είχαμε τον κ. Καραμανλή. Τα ίδια του λέγαμε: «Πηγαίνεις λάθος. Πηγαίνεις λάθος!». Πάει στον γκρεμό, έφαγε την τούμπα και ησύχασε. Τώρα λοιπόν, λέμε τα ίδια πράγματα στον Παπανδρέου και ακούει. Τι να κάνουμε δηλαδή; Φταίμε που ακούει ο Παπανδρέου; Φταίει που ακούει ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχετε κάποια συγγένεια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ναι, από τη γιαγιά μας! Σοβαρευτείτε επιτέλους, στην Νέα Δημοκρατία. Δεν σας έμεινε τίποτα άλλο. Ας σας μείνει λίγο σοβαρότητα. Η χώρα έχει κρίση. Όποιος θέλει βοηθάει τη χώρα, όποιος θέλει υπονομεύει τη χώρα. Εμείς έχουμε διαλέξει ανάμεσα στην υπονόμηση, την βοήθεια. Και ο λαός κρίνει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. να τα λέτε αυτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ο λαός κρίνει και φέρνει τις δημοσκοπήσεις, κύριε Τζαβάρα, 7% ο ΛΑΟΣ, 19% εσείς. Είμαστε το 1/3 πλέον. Αυτό σας ανησυχεί και σας φέρνει ζάλη στο κεφάλι. Σας θυμίζω μόνο ότι το 2007, το ΛΑΟΣ είχε 3,8% και 42% εσείς, ήμασταν στο 1/10. Τώρα είμαστε στο 1/3. Στο συνέδριό σας θα είμαστε μια η άλλη και θα τα πούμε τότε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Να τα εκατοστήσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Πέτρος Ευθυμίου για δώδεκα λεπτά.

Κύριε Ευθυμίου, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος ενός κόμματος έχει το πλεονέκτημα να παρακολουθεί όλη τη διαδικασία. Ήμουν εδώ στις 12.00 χθες το βράδυ, είμαι εδώ από το πρωί. Ήθελα να πω ότι αν ο πολίτης είχε αυτήν την δυνατότητα, θα έμενε έκπληκτος από τις εναλλαγές των ρόλων.

Κύριε Καρατζαφέρη, είστε απίστευτα σκληρός απέναντι του κυρίου Τζαβάρα, την ώρα που υιοθέτησε σήμερα ο κ. Τζαβάρας όλη τη ρητορική των βουλευτών σας χθες. Εσείς μιλήσατε σήμερα με τον τρόπο που ενδεχομένως θα έπρεπε να μιλήσει ο κ. Σαμαράς και ο κ. Σαμαράς αντέστρεψε τους ρόλους, επιχειρώντας να κερδίσει τα ακροατήριά σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτό σας έφερα στο μυαλό εσάς; Και για τον Παπαϊωάννου;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Είναι εκπληκτική αυτή η εσωτερική σχέση στην πολυκατοικία. Είναι αυτή η σχέση φίλι και χαστούκι. Δεν ξέρεις πότε θα έρθει το φίλι, πότε θα έρθει το χαστούκι. Το παρακολουθούμε όλοι με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και είμαστε βέβαιοι ότι θα αποδειχθεί παραγωγική και γόνιμη η διαδικασία για μια ανασύνθεση σε αυτόν τον ενιαίο από ό,τι φαίνεται τελικά χώρο, που είναι πολύ δύσκολο να χαράξει τις πραγματικές γραμμές ανάμεσά του.

Αλλά επειδή το νομοσχέδιο είναι όντως πάρα πολύ σοβαρό και επειδή ο Έλληνας πολίτης θέλει σταράτες κουβέντες, νομίζω ότι είναι πια η στιγμή μετά την ομιλία και των Αρχηγών, την ομιλία του Υπουργού να αποκατασταθούν για την κρίση του ελληνικού λαού -γιατί στην κρίση του ελληνικού λαού τιθέμεθα όλοι- τι πραγματικά συμβαίνει και με αυτό το νομοσχέδιο και με το σύνολο των πολιτικών.

Πριν από όλα είναι βαρύτατο λάθος αυτό που διέπραξε σήμερα ο κ Σαμαράς να επαναφέρει κάτι που δεν υπήρχε στην Αίθουσα -γιατί ήταν απολύτως διαυγές ότι δεν συνδέεται σε καμία περίπτωση- να επαναφέρει το θέμα της λαθρομετανάστευσης ως κεντρικό ζήτημα συζήτησης αυτού του νομοσχεδίου.

(SM)

(SS)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές να είμαστε ξεκάθαροι, γιατί σε αυτό το θέμα πιστεύω ότι υπάρχει και κοινή στάση. Η θέση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, όπως ρητά την ανέφερε σε αυτήν την αίθουσα ο Πρωθυπουργός της χώρας και όπως την έχει χαράξει ο Γιώργος Παπανδρέου -πριν αναλάβει τις πρωθυπουργικές ευθύνες- με τα έντεκα σημεία που κατέθεσε στον ελληνικό λαό τον Ιούνιο του 2009, η πεποίθησή μας είναι, η θέση μας είναι ότι η χώρα πρέπει να σταματήσει να αποτελεί καθ' οιονδήποτε τρόπο είτε προορισμό είτε διαμετακομιστικό κέντρο.

Και θέτουμε τις πολιτικές απόλυτης απαγόρευσης κάθε μορφής λαθρομετανάστευσης στην πιο υψηλή προτεραιότητα. Τέρμα αυτό το παιχνίδι που έχει και άλλες όψεις, όψεις παραλείψεων. Διότι, είναι αδιανόητο να ακούμε από Υφυπουργό της Νέας Δημοκρατίας να λέει χθες, ότι υπέγραψε η Νέα Δημοκρατία τη συμφωνία με την Τουρκία για την επαναπροώθηση, όταν η συμφωνία υπεγράφη το 2003 με Υπουργό Εξωτερικών το Γιώργο Παπανδρέου και όταν μετά το ζήτημα είναι, το γιατί δεν επεβλήθη η εφαρμογή της.

Πάμε, λοιπόν, να δώσουμε υπόσταση στις πολιτικές λαθρομετανάστευσης προς όλες τις κατευθύνσεις, να υπάρξει παντού το μήνυμα ότι αυτή η χώρα δεν θα επιτρέψει πια να χρησιμοποιείται είτε ως προορισμός είτε ως διαμετακομιστικό κέντρο. Τελεία και παύλα! Αυτή είναι η θέση της Κυβέρνησής μας, αυτή είναι η στάση και αυτά είναι τα πρώτα βήματα που αρχίζουμε να τα κερδίζουμε.

Έτσι έγινε ο Πειραιάς έδρα της Frontex, έτσι προωθούμε – και το ξέρετε όλοι πολύ καλά- το να μετατραπούν οι πολιτικές κατά της λαθρομετανάστευσης σε κοινές ευρωπαϊκές πολιτικές, γιατί έτσι είναι. Γιατί πάλι δεν μπορούμε να πούμε εδώ το παράδοξο από Υφυπουργό της Νέας Δημοκρατίας ότι έκπληκτος είπε «στην Φιλανδία μόλις είκοσι παράνομοι λαθρομετανάστες συνελήφθησαν την ίδια χρονιά που εμείς συλλάβαμε εκατόν είκοσι έξι χιλιάδες». Μα που θα πήγαιναν, αγαπητέ συνάδελφε της Νέας Δημοκρατίας, οι παράνομοι λαθρομετανάστες στη Φιλανδία, από το Βόρειο Πόλο καβάλα σε πολιτικές αρκούδες;

Εδώ μιλάμε για την κατεξοχήν περιοχή που πρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση να είναι και να θεωρεί ότι ασκεί κοινή πολιτική προάσπισης των ευρωπαϊκών συνόρων. Αυτή είναι η θέση που επιδιώκουμε, ήδη προχωρούμε και ήδη έχει καρπούς. Άρα, τελεία και παύλα, λαθρομετανάστευση τέλος! Και αυτό το νομοσχέδιο δεν συνδέεται με τη λαθρομετανάστευση.

Δεύτερον. Τι είναι αυτό το νομοσχέδιο; Είναι μία επιλογή. Μια επιλογή ουσίας ότι σε αυτή τη χώρα έχει ήδη δοθεί δικαίωμα νόμιμης εγκατάστασης σε πεντακόσιες τουλάχιστον χιλιάδες ανθρώπους, λέω ανθρώπους γιατί αυτή είναι η κοινή υπόσταση που μας προσδιορίζει. Οι εκατόν ογδόντα χιλιάδες από αυτούς είναι ομογενείς και οι υπόλοιποι είναι αλλοδαποί από είκοσι έξι διαφορετικές χώρες προέλευσης.

Το ερώτημα είναι απλό. Η ελληνική κοινωνία θέλει να προχωρήσει με ενότητα όλων των στοιχείων που την συναπαρτίζουν ή θέλει να δημιουργήσει ένα γκέτο εσωτερικής διαφοροποίησης με ανθρώπους β' κατηγορίας –επισήμως- στους κόλπους της;

Όσοι ευρωπαϊκά διάλεξαν το δεύτερο δρόμο, το πληρώνουν και το βλέπουμε πώς το πληρώνουν. Τι είναι, λοιπόν, αυτό που σήμερα κάνουμε; Είναι η δυνατότητα επιλογής, ώστε κάποιος από αυτούς τους ανθρώπους που ζουν νόμιμα εδώ επί μακρό χρόνο, να επιλέξει τη συμμετοχή με πολιτική ταυτότητα του Έλληνα πολίτη. Και αυτό δεν γίνεται, όπως ψευδώς ειπώθηκε και ανακριβέστατα υποστηρίχθηκε με αυτοματικό τρόπο. Είναι έξι οι σελίδες του νομοσχεδίου. Στα άρθρα που προσδιορίζουν ότι επειδή ακριβώς ζητούμε την προαγωγή της κοινής μας ζωής στην πολιτική κοινότητα της χώρας μας, επειδή ακριβώς μιλάμε για την Ελλάδα, την ελληνική κοινωνία, ζητάμε αυτή η προσφορά ένταξης να συνοδεύει από την αίτηση ένταξης στην πολιτική κοινότητα της

Ελλάδας.

Επομένως, αυτό που κάθε μετανάστης θα επιλέξει είναι η ένταξη στην Ελλάδα, στην ελληνική κοινωνία, στο συνταγματικό μας πολιτισμό και στην πολιτική μας κοινότητα. Και αυτό δεν γίνεται αυτόματα, ούτε γίνεται με τον τρόπο που εδώ με επάρκεια απεδείχθη, με «μπάρμπα στην Κορώνη» και πάλι με μηχανισμούς συναλλαγής και διαφθοράς. Γίνεται με διαύγεια, με επιτροπές αδιάβλητες και επιπέδου, όπου αυτός που αιτείται το δικαίωμα να είναι Έλληνας πολίτης, είναι γιατί μπορεί ανταποκριθεί στην ιδιότητα του Έλληνα πολίτη.

Προϋποτίθεται ακριβώς, η γνώση σε ποιο νομικό πολιτισμό εντάσσεται, σε ποια δικαιώματα και υποχρεώσεις πρέπει να είναι σε θέση να ανταποκριθεί, έτσι ώστε να μπορεί να μετέχει της ημετέρας κοινότητας, με τον τρόπο που και εμείς θέλουμε να προάγουμε τη δικιά μας ζωή. Να είναι σε θέση να συμβάλλει με θετικό τρόπο στην προαγωγή αυτής της χώρας. Και είναι άλλες τόσες, οι νομοθετικές προβλέψεις για το ποιοι δεν δικαιούνται, είναι αυτοί ακριβώς που δεν είναι σε θέση -εξ' ορισμού και εκ των προτέρων- να ανταποκριθούν στην ευθύνη του Έλληνα πολίτη.

Όποιοι θέλουν γκέτο, το ψηφίζουν. Όποιοι έχουν πεποίθηση σε αυτή τη χώρα, ξέρουν ότι πάμε στο σωστό βήμα. Γιατί εδώ αυτό που ζήσαμε, είναι από κοινού και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΛΑΟΣ, ότι η χρήση του μόνου όπλου που έχουν οι κυρίαρχες τάξεις -άκουσα πολλά για ιμπεριαλισμούς, πώς κτίζουν οι νεοταξίτικοι ιμπεριαλισμοί, ανακάλυψε ο κ. Τζαβάρας- είναι το όπλο του φόβου, της ανασφάλειας. Οι λαοί να νιώθουν έμφοβοι, να ενσπείρουν κινδύνους, φόβους. Αυτό το φόβο είδαμε εδώ ως μόνο πολιτικό όπλο και από τον κ. Σαμαρά και από το ΛΑΟΣ.

Ταιριάζει ο φόβος στην ελληνική κοινωνία; Ταιριάζει η ελληνική κοινωνία να υποταγεί στους εργολάβους του φόβου; Επειδή η ελληνική κοινωνία είναι μια κοινωνία με συνοχή, με ιστορικότητα, με βάθος και ακουμπάει στα πόδια της, στο δίλημμα που επιχειρεί να θέσει η αντιπολίτευση ή γκέτο και προβλήματα ή ενσωμάτωση και κοινή πορεία, κατανοεί ότι η ενσωμάτωση, η κοινή πορεία είναι η σωστή λύση για μια σύγχρονη, δημοκρατική, ασφαλή κοινωνία από την ίδια τη βούληση των πολιτών της από την ίδια την κυριαρχία των πολιτών της. Για αυτό όλα όσα ακούσαμε, είναι κατ' ουσία παιχνίδια στρατηγικής επιβίωσης κομμάτων που βρίσκονται σε ανασφάλεια και όχι πραγματική προσφορά. Γιατί θα ήθελα να επισημάνω, ο ΛΑΟΣ υπό μία έννοια έχει μία συνέχεια παρά τις διαρκείς κυβιστήσεις που για λόγους τακτικής βλέπουμε στην Βουλή να παρουσιάζονται. Η Νέα Δημοκρατία είναι το μέγα ερώτημα, γιατί υπήρχε κάποιος άλλος Προκόπης Παυλόπουλος που ήταν Υπουργός Δημόσιας Διοίκησης, ο οποίος στο συνέδριο της ΚΕΔΚΕ δεσμεύτηκε ότι η Νέα Δημοκρατία θα φέρει νόμο για το δικαίωμα των μεταναστών να συμμετέχουν στις δημοτικές εκλογές με προϋπόθεση παρουσία στη χώρα νόμιμης διαμονής πέντε χρόνων; Είναι άλλος; Δεν είναι αυτός που χθες ακούσαμε να ζητά να αποσυρθεί το νομοσχέδιο; (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ)

(SM)

Ποια είναι η νομιμότητα ενός κόμματος που αναιρεί με τέτοιο τρόπο τον εαυτό του μέσα σε τρία χρόνια, σε καίρια ζητήματα, τα οποία πρότεινε να εφαρμόσει -και φαντάζομαι απλώς δεν πρόλαβε- και τώρα ζητά από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μην τα εφαρμόσει και μάλιστα, ο Αρχηγός του λέει ότι όταν έρθει στην εξουσία θα τα αναιρέσει;

Κύριες και κύριοι Βουλευτές, στα σοβαρά ζητήματα χρειάζονται σοβαρές απαντήσεις και σοβαρές στάσεις. Η πρόταση νόμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι διαυγής, είναι σωστή, είναι χρήσιμη για την ελληνική κοινωνία, είναι χρήσιμη για το εθνικό συμφέρον και ως παρόμοιας σημασίας και αξίας νομοθέτημα, η κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που όσο ποτέ μετέχει στη συζήτηση, που όσο ποτέ ξέρει πολύ καλά τι ζητείται να πάει μπροστά την πατρίδα, θα έχει την έγκριση, όχι μόνο της Βουλής, αλλά και του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ο κ. Κουβέλης, έχει το λόγο.

ΦΩΤΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι βέβαιος ότι εάν δεν είχε επενδυθεί κομματική αντιπαράθεση και διάθεση πολιτικής διεκδικητικής, το νομοσχέδιο από όλες τις

πτέρυγες της Βουλής θα είχε διαφορετική αντιμετώπιση. Και ακριβέστερα, όχι το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης, αλλά η αντιμετώπιση του ζητήματος της ιθαγένειας, της πολιτογράφησης και ειδικότερα, των πολιτικών δικαιωμάτων των επί μακρόν διαβιούντων στην Ελλάδα ξένων πολιτών, των μεταναστών.

Βεβαίως, δεν μπορώ να υποτιμήσω το γεγονός ότι υπάρχουν φωνές, υπάρχουν αντιλήψεις μέσα στην Αίθουσα, που με μια ειδική ιδεολογική φόρτιση, αρνητική σε ό,τι έχει σχέση με τους ξένους πολίτες, αντιπαλεύει αυτήν την ρύθμιση και βεβαίως, διεκπεραιώνει την ιδεολογική της άποψη και την ιδεολογική της εμμονή.

Και είναι ακριβές αυτό που ακούστηκε και λίγο πριν, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι είχατε διαβεβαιώσει και όχι μόνο στο τελευταίο συνέδριο της ΚΕΔΚΕ, αλλά και ενωρίτερα, εδώ μέσα στη Βουλή, κύριε Τζαβάρα, ότι θα δοθούν πολιτικά δικαιώματα στους μετανάστες, βεβαίως με προϋποθέσεις και βεβαιότατα, με αξιολόγηση του κριτηρίου του χρόνου παραμονής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Καθόλου.

ΦΩΤΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Σήμερα εγκαταλείπεται η άποψη αυτή. Και εγκαταλείπεται για το λόγο ότι η στείρα κομματική αντιπαλότητα προβάλλεται, επιλέγεται, προκειμένου, όχι να αποκρουστεί το σχέδιο νόμου, αλλά μία ρύθμιση, η οποία είναι εξαιρετικά αναγκαία για τον τόπο και βρίσκεται σε εκκρεμότητα εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Και θα έλεγα, κύριοι συνάδελφοι του Λ.Α.Ο.Σ., σταματήστε την έγχυση δηλητηρίου στην κοινωνία. Σταματήστε να φοβίζετε την κοινωνία. Και σταματήστε, μπροστά στα αποτρόπαια γεγονότα που συνέβησαν και χθες και προχθές στα Χανιά, στη Λακωνία και ειδικότερα στη Σπάρτη.

Ο ρατσισμός και η ξеноφοβία δεν είναι υφέρποντα μεγέθη. Λυπάμαι, αλλά είναι όρθια, είναι παρόντα σε αρκετό μέρος της ελληνικής κοινωνίας και τροφοδοτούνται από απόψεις, οι οποίες ακούγονται και μέσα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Και ακούω την παραδοξότητα, να εμπλέκεται η μεταναστευτική πολιτική με ένα νομοσχέδιο, το οποίο αφορά στην ιθαγένεια. Πρόκειται για δύο διαφορετικά ζητήματα. Άλλο η μεταναστευτική πολιτική, άλλο η ιθαγένεια, η πολιτογράφηση και η αναγνώριση των πολιτικών δικαιωμάτων στους ξένους πολίτες, που επί μακρόν, -επαναλαμβάνω- ζουν σ' αυτόν τον τόπο και είναι κοινωνοί μιας συγκεκριμένης πραγματικότητας, με ό,τι η κοινωνία αυτή μπορεί να συνεπάγεται, ως δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Δεν εμπλέκεται, όμως, τυχαία η υπόθεση της μετανάστευσης με το ζήτημα της ιθαγένειας. Αποτελεί επιλογή, προκειμένου να δικαιολογήσει το αδικαιολόγητο. Διαμορφώστε -λέει- πρώτα τη μεταναστευτική πολιτική και ελάτε, εν συνεχεία, να ρυθμίσουμε το θέμα της ιθαγένειας και της πολιτογράφησης.

Και ερωτώ τη Νέα Δημοκρατία. Τι κάνατε, επί τόσα έτη -και εσείς, βεβαίως, του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- αναφορικά με την απουσία μεταναστευτικής πολιτικής; Η μεταναστευτική πολιτική οδήγησε πάρα πολλούς ξένους πολίτες -οι οποίοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ήρθαν στον τόπο μας, χάριν αναψυχής, το δικαίωμα στη ζωή και στην ελπίδα διεκδικούσαν- να καταστούν νόμιμοι και να μπορέσουν να ενταχθούν στην κοινωνική πραγματικότητα και όχι να ενσωματωθούν, αλλά να συσσωματωθούν -με την κυριολεξία του όρου- για να μην τους αφαιρείται το δικαίωμα και του δικού τους πολιτισμού που δικαιούνται, συσσωματωμένοι στην ελληνική πραγματικότητα, να αναφέρονται και στον δικό τους πολιτισμό, στον πολιτισμό της γης από την οποία ξεκίνησαν και ήλθαν εδώ ή και πήγαν και κάπου αλλού, ζητώντας να επιβιώσουν, κανένας δεν σας εμπόδισε.

Ανασύρετε, όμως, την απουσία της μεταναστευτικής πολιτικής και τις ελλείψεις που έχουν συντελεστεί, ακριβώς για να δικαιολογήσετε με απαράδεκτο τρόπο, την απόκρουση αντιμετώπισης του ζητήματος που έχει σχέση με την ιθαγένεια και την πολιτογράφηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για θυμηθείτε, όταν ήταν ανοιχτά τα λεγόμενα Ολυμπιακά Έργα, όταν στην πατρίδα μας σημειώνονταν υψηλοί δείκτες ανάπτυξης -και ανεξάρτητα από το ποιος καρπώθηκε το οικονομικό αποτέλεσμα αυτής της ανάπτυξης- ουδείς λόγος για τους μετανάστες. Διότι, οι μετανάστες ήταν η προστιθέμενη αξία στην παραγωγή αυτού του έργου που είχε συντελεστεί. Και αμέσως μετά, όταν τέλειωσαν οι ανάγκες αυτού του τύπου, αναφορικά με την εκτέλεση έργων, ανεδείχθησαν και πίνακες εγκληματικότητας. Αξιοποιήθηκαν και στοιχεία σε

σχέση με παραβατική συμπεριφορά, που δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα, για να ξεχνάνε όλοι εκείνοι που υπηρετούν έναν ιδιότυπο, όσο και επικίνδυνο εθνοκεντρισμό, ότι αυτή η εγκληματικότητα δεν αφορά μόνο σε αλλοδαπούς, αλλά αφορά για συγκεκριμένους λόγους και επίσης, συγκεκριμένα αίτια και δικούς μας συμπατριώτες μας, Έλληνες πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε σημαντικές διαφωνίες με το νομοσχέδιο και το γνωρίζει το Υπουργείο. Το γνωρίζει και η Κυβέρνηση. Ψηφίζουμε, όμως, το σχέδιο νόμου επί της αρχής, ξέρετε γιατί;

Γιατί θεωρούμε ότι είναι ένα πρώτο βήμα, είναι ένας βηματισμός, ο οποίος έπρεπε να έχει γίνει εδώ και καιρό και γίνεται τούτη την ώρα με ατέλειες, με αδυναμίες, αλλά, κυρία Υπουργέ και με φοβίες, στις οποίες έχετε περιπέσει από την πίεση που σας ασκείται και από τη Νέα Δημοκρατία και από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Διότι δεν μπορώ, επί παραδείγματι, να αντιληφθώ πώς επιχειρηματολογείτε υπέρ του νομοσχεδίου σας, αναδεικνύοντας όλες τις υποχωρήσεις, όλες τις υπαναχωρήσεις και όλες τις ατέλειες που έχει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λόγος για το δημοψήφισμα. Και προβάλλει ως αμεσοδημοκρατική διαδικασία. Και είναι ακριβές ότι και εμείς, ο ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ., έχουμε προτείνει και την αναθεώρηση του άρθρου 44 του Συντάγματος για την καθιέρωση του λεγόμενου λαϊκού δημοψηφίσματος, αλλά και τη διενέργεια δημοψηφίσματος με την υπάρχουσα συνταγματική τάξη.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δημοψηφίσματα δεν γίνονται γενικώς για κάθε ζήτημα. Δεν δικαιολογείται η διενέργεια δημοψηφίσματος όταν καλείται κάποιος να αποφασίσει για δικαιώματα μειοψηφίας. Και εδώ μιλάμε για ατομικό δικαίωμα στην απόκτηση της ιθαγένειας –γνωρίζω τις διαφωνίες που υπάρχουν-και στην απόκτηση του δικαιώματος της πολιτογράφησης –νέο δικαίωμα αναμφισβήτητα- το οποίο κατά τη γνώμη μου γεννιέται από την παρουσία και τη συμμετοχή σε μία κοινωνική πραγματικότητα του όποιου πολίτη, ο οποίος διεκδικεί τη συμμετοχή του σε αυτήν την πραγματικότητα.

Να γιατί, αποκρούουμε το δημοψήφισμα στη συγκεκριμένη περίπτωση και να γιατί προτρέπουμε να υπάρξει, η κατά το δυνατόν μεγαλύτερη προώθηση αυτού του ζητήματος.

Θέλετε να σας πω ατέλειες του σχεδίου νόμου; Υπάρχουν πάρα πολλές. Για παράδειγμα: Γιατί το αυτοτελές δικαίωμα του παιδιού που γεννιέται στην Ελλάδα να εξαρτάται από τη νομιμότητα της παρουσίας των γονέων;

Επειδή το παράδειγμα μπορεί να διευκολύνει την κατανόηση του πολιτικού μας ισχυρισμού, ακούστε, έχουμε πολλούς τέτοιους μη νομίμους ξένους πολίτες στην Ελλάδα. Γεννάνε παιδιά, αυτοί εξακολουθούν να βρίσκονται σε μία παρανομία, αλλά αυτά τα παιδιά και με δεδομένη τη συμπεριφορά της ελληνικής πολιτείας -ορθή συμπεριφορά κατά τούτο- εγγράφονται στο σχολείο, παρακολουθούν τη στοιχειώδη, τη μέση εκπαίδευση, έχουν το βάρος της μη νομιμότητας των γονιών, αλλά το δικαίωμα αυτών των παιδιών να πολιτογραφηθούν και να διεκδικήσουν την ιθαγένεια δεν εξασφαλίζεται, διότι εξαρτάται αυτό το δικαίωμα από τη μη νομιμότητα των γονέων. Αυτό δεν το θέλει ούτε θεός, ούτε διάβολος, δεν πρέπει να το θέλουν ούτε και εκείνοι που ομνούν στο όνομα κάποιου ιδιότυπου, όσο και επικίνδυνου εθνικισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν διαταράσσεται η κοινωνική συνοχή, από την ώρα που θα δώσεις το δικαίωμα, το πολιτικό δικαίωμα στον ξένο πολίτη, να ψηφίζει, να εκλέγει και να εκλέγεται, λέμε εμείς.

Είχα χθες τη δυνατότητα να σας πω ότι, αυτό το δικαίωμα το θέλει από το 2001 πανηγυρικά και ο συντακτικός νομοθέτης, το θέλει το Σύνταγμα. Και δεν διαπίστωσα το 2001, όταν συζητούσαμε την Αναθεώρηση του Συντάγματος και ειδικότερα τη ρύθμιση του άρθρου 102 του Συντάγματος, να υπάρχουν διαφωνίες. Τι είναι αυτό που σήμερα ανασύρεται;

Ακούστε επιχείρημα: «Με δεδομένη, λέει, την οικονομική κρίση έρχεται ένα νομοθέτημα να τινάζει στον αέρα, τη συναίνεση, την κοινωνική και πολιτική συνοχή». Τι επικίνδυνα επιχειρήματα είναι αυτά; Η κοινωνική συνοχή διαμορφώνεται πάντοτε, ιστορικά αποδεδειγμένα, από το δικαίωμα που παρέχει σε εκείνον που μετέχει της κοινωνικής πραγματικότητας να έχει δικαιώματα, συμπληρώνω και υποχρεώσεις.

Αντίθετα με τα όσα ισχυρίζεστε, όσοι αντιπαλεύετε αυτή τη ρύθμιση, η ιθαγένεια -όπως

ελλειμματικά προσδιορίζεται- η πολιτογράφηση -όπως και αυτή ελλειμματικά κατά τη γνώμη μας προσδιορίζεται- όπως και το δικαίωμα του παιδιού που γεννιέται εδώ -όπως και αυτό ελλειμματικά προβλέπεται και προωθείται- θα υπηρετήσει και την κοινωνική συνοχή αλλά και την ενδυνάμωση μίας κοινωνίας, η οποία πια συγκροτείται από πολίτες. Δεν συγκροτείται μόνο από εκείνους που έχουν ελληνικό αίμα στις φλέβες τους, αλλά και από εκείνους που αποκτούν συνείδηση συμμετοχής στην ελληνική πραγματικότητα.

Για αυτούς του λόγους εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις αντιρρήσεις μας, ψηφίζουμε το σχέδιο νόμου επί της αρχής, γιατί επαναλαμβάνω, θεωρούμε ότι αποτελεί ένα πρώτο βήμα και ελπίζουμε να μην είναι μετέωρο για να επακολουθήσουν και άλλα βήματα που επιτέλους, θα διαμορφώνουν τον κώδικα και τις ρυθμίσεις συνολικά της ιθαγένειας, με έναν τρόπο που θα ανταποκρίνεται απόλυτα, όχι γενικά και αόριστα, σε κάποιον ανθρωπισμό, όχι γενικά και αόριστα σε κάποια ανθρώπινη αλληλεγγύη, αλλά θα ανταποκρίνεται στην πολιτική ουσία του δεσμού του πολίτη με το κράτος, γιατί αυτός ο δεσμός είναι η ιθαγένεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας Ελευθερίου Βενιζέλου και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτιρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Κάτω Κλειτορίας, Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας Ελευθερίου Βενιζέλου και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτιρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι ένας μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Δάφνης Καλαβρύτων, Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Η κυρία Σοφία Γιαννακά, έχει το λόγο.

Κυρία Γιαννακά, έχετε έξι λεπτά μετά την απόφαση του Σώματος. Θα έλεγα, να είμαστε λίγο ακριβείς με το χρόνο για να προλάβουν όλοι οι συνάδελφοι.

ΣΟΦΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί απόδειξη ότι το Ελληνικό Κράτος, έπειτα από μία μεγάλη περίοδο αναποφασιστικότητας και διστακτικότητας, αντιμετωπίζει αν μη τι άλλο, με ρεαλισμό και ευθύνη τα νέα παγκόσμια και εθνικά δεδομένα.

Το δικαίωμα της ψήφου των μεταναστών -και αυτό δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς- παραπέμπει στη σύγχρονη αντίληψη της συγκρότησης των εθνών και στις αξίες της ισονομίας, της ισοπολιτείας και της ελευθερίας της βούλησης.

Ο άξονας γύρω από τον οποίο κινούνται κάποιες αντιλήψεις, σε αυτή την Αίθουσα, αφορά την καταστολή των πιέσεων που δέχεται η χώρα από τα μεταναστευτικά κύματα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως, αυτό είναι μία άλλη συζήτηση, αφορά το θέμα της λαθρομετανάστευσης, για αυτό ας μην κάνουμε και σήμερα λάθος συζήτηση.

Η δική μας αντίληψη, η αντίληψη της Κυβέρνησης, αφορά στην υλοποίηση ενός σχεδίου ανθρωποκεντρικής πολιτικής. Μίας πολιτικής που στόχο έχει, την όσο το δυνατόν ομαλότερη ένταξη των νομίμων οικονομικών μεταναστών σε όλες τις διαδικασίες του Κράτους. Μίας πολιτικής δηλαδή που παράλληλα θα απορροφήσει όλους τους κραδασμούς που μπορεί να προκαλέσουν οι αντιδράσεις στο εσωτερικό της Χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την περίοδο που το παρόν σχέδιο νόμου τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση αναπτύχθηκαν ορισμένες αρνητικές αντιδράσεις, μερικές μάλιστα βίαιες, πολύ σφοδρές.

Συγκεκριμένα δύο είναι τα κύρια επιχειρήματα που εναντιώνονται στην απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας.

Στο μεν πρώτο επιχείρημα αναπτύσσεται η θεωρία ότι η νέα ρύθμιση θα προσελκύσει κύματα μεταναστών. Μετανάστες που θα εκμεταλλευτούν τις επωφελείς, για αυτούς, νέες διατάξεις όπως για παράδειγμα να γεννήσουν τα παιδιά τους εδώ αντί σε κάποια άλλη δυτική χώρα.

Στο δε δεύτερο επιχείρημα αναπτύσσεται η θεωρία ότι υπονομεύεται η εθνική μας ομοιογένεια, μέσω της αλλοίωσης της εθνικής μας ταυτότητας. Η περιβόητη «ελληνική καθαρότητα» για την οποία συζητάμε στην Ελλάδα πολλές δεκαετίες. Οι απόψεις μας όμως, δεν ταυτίζονται.

Ας είμαστε λοιπόν, ειλικρινής και ας αφήσουμε στο περιθώριο ακραίες πολιτικές εκφράσεις, εκφράσεις δηλαδή που αντιμετωπίζουν με τρόπο φοβικό και δημαγωγικό το θέμα της μετανάστευσης.

Είναι βέβαιο κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο ρυθμός και ο όγκος της μετανάστευσης, δεν θα επηρεαστούν από την απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας σε αυτούς που μόνιμα διαμένουν στη Χώρα. Ούτε πάλι όσοι μεταναστεύουν προς την Ελλάδα, θα το κάνουν επειδή κάποτε όταν κριθεί ότι πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου θα αποκτήσουν το δικαίωμα να ψηφίσουν το δήμαρχο κάποιας ελληνικής πόλης. Αυτό δεν αποτελεί κίνητρο.

Η μετανάστευση προς την Ελλάδα και δια μέσου της Ελλάδας, ας μην υποκρινόμαστε, μπορεί να αυξηθεί έτσι και αλλιώς. Μπορεί να αυξηθεί λόγω της γεωγραφικής θέσης της Χώρας μας, λόγω των προβλημάτων επιβίωσης και της διεύρυνσης του χάσματος πλουσίων και φτωχών στον κοντινό μας τρίτο κόσμο, Αφρική και Ασία. Αυτό όμως είναι ένα άλλο θέμα που πρέπει σα Χώρα να το αντιμετωπίσουμε.

Όσον αφορά το επιχείρημα περί αλλοίωσης της εθνικής ταυτότητας, αυτό είναι αν μη τι άλλο, άτοπο. Τουλάχιστον, δεν είναι ένα θέμα που μπορούμε να συζητάμε εδώ και όλοι γνωρίζουμε -ακόμα και όσοι δεν το ομολογούν- την ιστορική ετερογένεια των Ελλήνων πολιτών και το πολυσύνθετο περιεχόμενο της εθνικής μας ταυτότητας.

Μεταξύ των Ελλήνων πολιτών ανέκαθεν υπήρχαν μειονότητες αλλόγλωσσων και αλλόθρησκων. Η Ελλάδα δεν μπορεί επ' άπειρον να κλείνει τα μάτια και να βαδίζει απερίσκεπτα. Μπορεί εύκολα να αναλογιστεί κανείς τις συνέπειες που μπορεί να έχει η παράταση της σημερινής κατάστασης στις ζωές όλων αυτών των ανθρώπων που μένουν στη χώρα μας, αυτών δηλαδή που συμβιώνουν νόμιμα, έντιμα και μακροχρόνια μαζί μας, συμβάλλοντας στη γενική ευημερία του τόπου.

Η απουσία ελπίδας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ένα καλύτερο αύριο αυτών των ανθρώπων μοιραία τους περιχαράκωνει σε άκαμπτες και εν δυνάμει επικίνδυνες αντιδράσεις, που όλοι θέλουμε να αποφύγουμε. Ακόμη χειρότερα, όπως αποδεικνύεται διεθνώς όσοι παρακολουθούμε τα διεθνή γεγονότα και εξελίξεις, η έλλειψη ελπίδας αφήνει στα παιδιά τους ένα κενό. Είναι θέμα χρόνου πότε θα μετατραπεί σε πικρία και οργή γι' αυτούς που τους στέρησαν τις ελπίδες.

Ήρθε ο καιρός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σταθούμε απέναντι στην ξενοφοβία και στο ρατσισμό, όπως στάθηκαν πολλές χώρες στην Ευρώπη με γνωστά θετικά αποτελέσματα. Όλα έχουν μια σειρά και μια λογική. Απαιτούνται διακριτές πολιτικές και μέτρα για τη μετανάστευση. Ειδικά μέτρα για τους μη νόμιμους μετανάστες. Διαφορετική επιλογή για το πολιτικό άσυλο και πολύπλευρος σχεδιασμός για την αντιμετώπιση των λαθρομεταναστών.

Όλα αυτά τα ζητήματα δεν έχουν μόνο ελλαδική διάσταση, δεν τα συζητάμε μόνο στην Ελλάδα, δεν ανακαλύπτουμε κάθε φορά εδώ την πυρίτιδα. Έχουν μια διεθνή, ευρωπαϊκή και παγκόσμια διάσταση. Η ευημερία και η ασφάλεια που εγγυόταν η συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το τέλος του Ψυχρού Πολέμου επεφύλασσαν στη χώρα την εμπειρία της μετανάστευσης από μια πρωτόγνωρη οπτική γωνία: Αυτή της χώρας μαζικής υποδοχής μεταναστών. Οι μετανάστες όμως αναζητούν την ελπίδα για μια καλύτερη ζωή. Και σίγουρα έχουν το δικαίωμα αυτό και στη χώρα μας: Το δικαίωμα στη ζωή και την ελπίδα.

Με αυτή την έννοια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν μπορούν να μπουκωθούν σε δημοψήφισμα. Θα αντιμετωπίσουμε το φόβο και όσους επιχειρήσουν να τον εκμεταλλευθούν ποικιλοτρόπως. Και πιστεύω ακράδαντα ότι το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης του κ. Παπανδρέου θα το αντιμετωπίσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε την κα Γιαννακά.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.):, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με μεγάλη προσοχή πριν τον κ. Φώτη Κουβέλη, ο οποίος προσπάθησε να αποδείξει με επιχειρήματα ότι όλοι όσοι προσπάθησαν αυτές τις ημέρες να επιβάλουν ένα κλίμα φόβου και τρόμου προς τον ελληνικό λαό για το επικείμενο νομοσχέδιο, στερούνται σοβαρότητας. Και βεβαίως διαπίστωσα ότι ο κ. Κουβέλης χειροκροτήθηκε όχι μονάχα από τους Βουλευτές του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, αλλά και από μερίδα Βουλευτών της Πλειοψηφίας. Ευχάριστο αυτό, θα μου πείτε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Καλά στέφανα!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.): Ευχάριστο αυτό, θα μου πείτε. Τι αναδεικνύει; Αναδεικνύει, κατά τη γνώμη μου, την αμηχανία που επικρατεί στους Βουλευτές της Πλειοψηφίας, όταν βλέπουν επί ένα τετράμηνο ως συγκυβερνήτες τους Βουλευτές του ΛΑ.Ο.Σ. και τον κ. Καρατζαφέρη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Το «ΛΑ.Ο.Σ.» δεν σας αρέσει;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.): «ΛΑ.Ο.Σ.», κύριε Ροντούλη. Δεν θα σας πούμε ποτέ «ΛΑ.Ο.Σ.». Ο ελληνικός λαός δεν θα σας πει ποτέ «ΛΑ.Ο.». Όπως το «Χριστό» δεν θα τον πει ποτέ «Χρίστο», όπως το «Σταύρο» δεν θα τον πει ποτέ «Σταυρό», έτσι κι εσάς δεν θα σας πούμε ποτέ «ΛΑ.Ο.».

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κι εγώ τότε θα λέω ...

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.): Θέλετε να σας λέμε «ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ», να σας θυμίζουμε και τους προγόνους σας; «ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ», λοιπόν. Αλλά μην προσπαθείτε με κουτοπονηριές να ταυτιστείτε με το λαό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Και αυτοδιάθεσης.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.): Αφήστε τα αυτά. Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, βρίσκεστε σε μια αμηχανία, διότι δεν είστε σε θέση να υπερασπιστείτε με σθένος ένα νομοσχέδιο, το οποίο θα μπορούσε να φέρει μία ριζική τομή στην ελληνική κοινωνία. Σας είπαμε όμως από την προηγούμενη συνεδρίαση, από τη συζήτηση της προημερησίας διατάξεως, ότι θα το πάρουμε εμείς στην πλάτη μας, εάν δεν μπορείτε εσείς. Είστε μπροστά σε μια ιστορική ευκαιρία. Την έχετε ακόμα αυτή την ευκαιρία: Να σπάσετε τη μονοκρατορία του δικαίου του αίματος, να δώσετε την ευκαιρία να συνυπάρξει με το δίκαιο του εδάφους. Σας δίνεται η ευκαιρία να σπάσετε τον αποκλεισμό. Σας δίνεται η ευκαιρία, αντί να καταστέλλετε το διαφορετικό, να το ενσωματώσετε στον κοινωνικό ιστό. Να σπάσετε όλα τα ρατσιστικά στερεότυπα που δηλητηριάζουν την ελληνική κοινωνία. Μια κοινωνία που κοντεύει να ξεχάσει με αυτές τις κορώνες της μισαλλοδοξίας ότι οι παππούδες μας ήταν πρόσφυγες και οι πατεράδες μας μετανάστες.

Δυστυχώς όμως, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, φαίνεται να υποχωρείτε στην πίεση των εθνοφορόνων πατριωτών. Το λέω αυτό γιατί είναι το μόνο θέμα, στο οποίο έχετε υποχωρήσει πέντε μήνες τώρα. Αυτή την υποχώρηση, αυτά τα βήματα πίσω που κάνετε. Είναι το μόνο θέμα. Άκαμπτοι είσατε στην άδικη και αντικοινωνική πολιτική που εφαρμόζετε. Άκαμπτοι στη διάλυση των εργασιακών σχέσεων. Άκαμπτοι στη διάλυση του ασφαλιστικού συστήματος. Άκαμπτοι στην κατάργηση του δέκατου τέταρτου μισθού. Σε όλα άκαμπτοι. Στο μόνο που υποχωρείτε, που κάνετε βήματα πίσω, είναι στο θέμα της ιθαγένειας και των πολιτικών δικαιωμάτων των μεταναστών. Εκεί σας είναι εύκολο να κάνετε βήματα πίσω, πίσω από την πίεση που δεχθήκατε από ακροδεξιές φωνές και βεβαίως εξαιτίας και των φοβικών συνδρόμων που και εσείς καλλιεργείτε με την πολιτική σας και τη φρασεολογία, στην οποία έχετε προσχωρήσει. Μιλάτε διαρκώς για λαθρομετανάστες και μετά θέλετε να ανοίξετε ένα νομοσχέδιο-τομή για την ιθαγένεια, λες και υπάρχουν λαθραίοι άνθρωποι. Μιλάτε για λαθρομετανάστες.

Όταν όμως, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αναγορεύετε σε επίσημο συνομιλητή σας, σε επίσημο υποστηρικτή σας τον κ. Καρατζαφέρη, όταν έρχεται ο Πρωθυπουργός σε αυτό εδώ το Βήμα της Βουλής και του δίνει συγχαρητήρια και εύσημα διότι κρατάει υπεύθυνη στάση απέναντι στο μεγάλο εθνικό θέμα της οικονομικής κρίσης, τότε να μην δυσανασχετείτε, όταν δημιουργείται και όσμωση ιδεών μεταξύ σας. Και όπως σας προειδοποίησα, δεν είναι το ΛΑ.Ο.Σ. και ο κ. Καρατζαφέρης που έχουν προσχωρήσει στο σοσιαλισμό. Είναι η δική σας πολιτική που υιοθετεί τη βαρβαρότητα.

Να τους χαίρεστε, λοιπόν, αυτούς τους υποστηρικτές σας. Τους ακούσατε χθες και τους καμαρώνατε καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης στη Βουλή. Να χαίρεστε όμως και τους συντρόφους σας στην Α' ΠΑΘΕ Θεσσαλονίκης, κύριε Ραγκούση, τη Νομαρχιακή Επιτροπή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που έβγαλε ανακοίνωση και μεταξύ άλλων λέει: «Η ιθαγένεια θα πρέπει να απονέμεται σε αλλογενείς αλλοδαπούς με φειδώ και κατ' εξαίρεση δεν θα πρέπει να οδηγεί σε αλλοίωση του χαρακτήρα του κράτους. Η ψήφος των αλλοδαπών στις εκλογές τοπικής αυτοδιοίκησης, εκτός του ότι έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το Σύνταγμα, πλήττει την εθνική μας κυριαρχία, διότι παραχωρείται το δικαίωμα ψήφου σε πολίτες τρίτων χωρών, οι οποίοι οφείλουν πίστη στα Συντάγματα των χωρών προέλευσης και υπάρχει κίνδυνος εξυπηρέτησης ξένων συμφερόντων στις παραμεθόριες περιοχές». Αυτά λέει η Νομαρχιακή σας Επιτροπή.

Και βεβαίως άκουσα –δεν ήμουν στην Αίθουσα- ότι τα υπερασπίστηκε πλήρως και ο κ. Καρατζαφέρης. Να λοιπόν γιατί κάποιοι εκ των Βουλευτών σας ποιον θα χειροκροτήσουν; Τον κ. Φώτη Κουβέλη θα χειροκροτήσουν. Και να γιατί είναι υποκριτικό. Και αναρωτιέμαι: Πολλοί από δημοσιογραφικούς και πολιτικούς κύκλους ζητάνε –και ευλόγως- να υπάρξει στη Θεσσαλονίκη ένα δημοκρατικό μέτωπο που θα έρθει σε αντιπαράθεση με την κυριαρχία της συντηρητικής, υπερσυντηρητικής τριπλέτας Άνθιμου-Ψωμάδη-Παπαγεωργόπουλου. Με ποιους; Ποιο δημοκρατικό μέτωπο ζητάτε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις απόψεις και στο εσωτερικό σας είναι προφανές ότι δεν μπορείτε να σηκώσετε το βάρος υπεράσπισης ενός νομοσχεδίου που υπόσχεται προοδευτική τομή στο θέμα της ιθαγένειας.

(FT)

(FT)

BM

Και λέω υπόσχεται, διότι έχουν γίνει σημαντικές οπισθοχωρήσεις. Και θα πω: δεν είναι δυνατόν να σηκώσετε αυτό το βάρος, ούτε είναι δυνατόν να απαντήσετε επί της ουσίας και στην πίεση που δέχονται οι Βουλευτές σας και οι δικοί μας Βουλευτές, πίεση μέσω απειλητικών μηνυμάτων, πίεση μέσω φοβικών συνθημάτων και παραθέτω εδώ στη Βουλή ένα e mail που διαδίδεται και έχει φορτώσει όλα τα ηλεκτρονικά ταχυδρομεία των Βουλευτών και της πλειοψηφίας και του ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο λέει: «Βουλευτή η υπερψήφιση νομοσχεδίου, σύμφωνα με το οποίο θα αποδίδεται η ελληνική ιθαγένεια και τα πολιτικά δικαιώματα του Έλληνα πολίτη στους αλλοεθνείς μετανάστες και στα τέκνα αυτών, είναι πράξη εσχάτης προδοσίας κατά της ελληνικής κοινωνίας της οποίας η ποινή είναι ο θάνατος. Εάν συντελέσεις στην πράξη αυτή θα εκτελεστείς, αργά ή γρήγορα, όπου και αν καταφύγεις». Ορίστε, αυτές οι απειλές.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Φυσικά, δεν είναι δυνατόν να αντιπαρατεθείτε σε αυτές τις απειλές με τα «ναι μεν αλλά». Διότι εδώ

όταν έχεις ένα θέμα έντονης κοινωνικής πόλωσης διαλέγεις πλευρά, δεν λες «ναι μεν αλλά», να κάνουμε και δυο βήματα πίσω μην τυχόν και χαλάσει το προξενικό με τον συγκυβερνήτη κ. Καρατζαφέρη.

Και βέβαια, τα αγαπημένα παιδιά των μέσων μαζικής ενημέρωσης, κύριοι συνάδελφοι του ΛΑΟΣ, έχουν πάρει φόρα συστημικής δύναμης και με αέρα ξεσαλώνουν και μέσα στη Βουλή και έξω από αυτήν. Και καλούν τους πατριώτες να βγουν στους δρόμους, τους Έλληνες, γιατί η πατρίδα κινδυνεύει από τους αλλοεθνείς, την ίδια ώρα που έρχεται εδώ ο κ. Καρατζαφέρης, σε αυτό το βήμα και ειρωνεύεται την προηγούμενη Παρασκευή τους διαδηλωτές που απεργούν, που βρίσκονται έξω από το Κοινοβούλιο, λέγοντας ότι είναι δύο, τρεις χιλιάδες, ενώ ήταν εκατόν πενήντα χιλιάδες αυτοί που έσπευσαν να πάρουν το dvd της κ. Αλεξανδράτου. Αυτό είναι το επίπεδό σας. Μην γελάτε, αυτό είναι το επίπεδό σας.

Την ίδια στιγμή που ειρωνεύεστε τους Έλληνες πολίτες που διαδηλώνουν γιατί τους παίρνουν τον δέκατο τέταρτο μισθό, τους ζητάτε να βγουν στο δρόμο, γιατί η πατρίδα κινδυνεύει. Δεν κινδυνεύει η πατρίδα από τη λαίλαπα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, από την αφαίρεση μισθών, δικαιωμάτων, κοινωνικής ασφάλισης, συντάξεων αλλά κινδυνεύει από τους μετανάστες.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τον κ. Παναγόπουλο τον στείλατε στο νοσοκομείο.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς) : Αφήστε τα αυτά, κύριε Ροντούλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι άσχετα μεταξύ τους τα θέματα της ιθαγένειας και της οικονομικής πολιτικής και τα κοινωνικά θέματα με ένα μείζον θέμα που απασχολεί την ελληνική κοινωνία, όπως το μεταναστευτικό και κυρίως με το θέμα της ιθαγένειας. Είναι άρρηκτα συνδεδεμένο το θέμα της μετανάστευσης με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το οικονομικό σύστημα που κυριάρχησε, βάζοντας τον άνθρωπο κάτω από τα κέρδη, αυτό που σήμερα ευθύνεται για την παγκόσμια οικονομική κρίση. Το υπηρετείτε, βέβαια, πιστά αυτό το σύστημα, βυθίζοντας την ελληνική οικονομία σε ύφεση.

Αλλά δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό κάποιων σχολίων για τις γενικότερες πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις. Διότι βλέπω μετά την επίσκεψη του κ. Όλι Ρεν ότι μετά το παραμύθι με το δράκο της χρεοκοπίας, για το οποίο έπρεπε να θυσιάσουμε την Ιφιγένεια, να δώσουμε κοινωνικές κατακτήσεις και δικαιώματα δεκαετιών, τώρα έχουμε ένα άλλο παραμύθι. Τώρα ο δράκος δεν είναι η χρεοκοπία, είναι η ανταγωνιστικότητα, στο όνομα της οποίας ήσαστε έτοιμοι να πάρετε δέκατο τέταρτο και δέκατο τρίτο μισθό από τον ιδιωτικό τομέα, να διαλύσετε εργασιακές σχέσεις. Στο όνομα της ανταγωνιστικότητας είσαστε έτοιμοι να διαλύσετε το ασφαλιστικό σύστημα, είσαστε έτοιμοι να άρετε κοινωνικές κατακτήσεις.

Αλλά βέβαια θα μου πείτε τι να τον κάνουμε τον δέκατο τέταρτο μισθό, τι να το κάνουμε το ασφαλιστικό σύστημα, τι να τις κάνουμε τις κοινωνικές παροχές όταν θα έχουμε τη δυνατότητα να πηγαίνουμε χωρίς βίζα στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Μεγάλη επιτυχία! Είναι δυνατόν να ασχοληθεί ο Έλληνας εργαζόμενος που του παίρνουν τον δέκατο τέταρτο μισθό, αφού θα μπορεί να πάει χωρίς βίζα στη Νέα Υόρκη; Πανηγύριζαν χτες όλα τα μέσα ενημέρωσης για την ψήφο εμπιστοσύνη.

Δεν αμφιβάλαμε ποτέ ότι θα πάρετε ψήφο εμπιστοσύνης από την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών. Γι' αυτό το οποίο αμφιβάλλουμε πλέον μετά τις πολιτικές σας επιλογές της προηγούμενης εβδομάδας είναι εάν έχετε την ψήφο εμπιστοσύνης της ελληνικής κοινωνίας. Πολύ αμφιβάλλουμε. Διότι με άλλο πρόγραμμα εκλεγθήκατε άλλη πολιτική να εφαρμόσετε, τα εντελώς αντίθετα κάνετε και μας βυθίζετε σε μια βαθιά ύφεση, σε μια ύφεση από την οποία δεν θα μπορέσουμε να βγούμε και το ξέρετε πολύ καλά. Όσες μονάδες λέτε ότι θα μειώσετε το δημοσιονομικό έλλειμμα, άλλες τόσες θα μειώσετε και την ανάπτυξη και το εθνικό εισόδημα του Έλληνα πολίτη. Να χαίρεστε λοιπόν με τη βίζα και με την ψήφο εμπιστοσύνης του κ. Ομπάμα. Ζητάτε τη στήριξη από το εξωτερικό ακριβώς γιατί γνωρίζετε ότι δεν μπορείτε να έχετε καμμία στήριξη σε κοινωνικές δυνάμεις από το εσωτερικό. Και μη βγάζετε κορώνες για τον κ. Παναγόπουλο, διότι ο κ. Παναγόπουλος βρέθηκε και θα βρεθεί ελπίζω σε αγώνες και κινητοποιήσεις ενάντια στην πολιτική σας. Διότι είναι εύκολο να βγαίνει κανείς να προσπαθεί να κρύψει το δάσος μπροστά σε ένα δέντρο. Οι αγώνες των εργαζόμενων είναι η απάντηση και θα την

δείτε την απάντηση. Θα δείτε αύριο πόσο νοιάζεται η ελληνική κοινωνία για την ψήφο εμπιστοσύνης που σας έδωσε ο κ. Ομπάμα και για τη βίζα για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Διότι μπορεί να πήρατε ψήφο εμπιστοσύνης από τον κ. Ομπάμα, αλλά αύριο οι εργαζόμενοι θα καταθέσουν τη δική τους πρόταση η οποία θα είναι η πρόταση δυσπιστίας στην πολιτική σας και στα μέτρα που πήρατε.

Και νομίζω, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι οι συμμαχίες με την ακροδεξιά δεν θα σας σώσουν σε αυτές τις εξελίξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση που έγινε στη Βουλή δεσμευτήκαμε ότι θα πάρουμε πάνω μας την υπόθεση της υπεράσπισης μιας αναγκαίας τομής στην ελληνική κοινωνία. Και θα προσπαθήσουμε όσο μπορούμε να πιέσουμε την Κυβέρνηση να μην οπισθοχωρήσει. Και βεβαίως απαντήσαμε και με την κατάθεση συγκεκριμένων τροπολογιών που επιδιώκουν το αυτονόητο. Για την απόσυρση της διάταξης περί συστατικών επιστολών, για την απόσυρση της προϋπόθεσης τη νομιμότητας των δύο γονέων και την απόκτηση της ιθαγένειας από ένα παιδί που γεννήθηκε στην Ελλάδα, πήγε σχολεία στην Ελλάδα, δεν γνωρίζει άλλη γλώσσα και άλλη πατρίδα από την ελληνική. Για το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι. Για την αλλαγή διατάξεων στις οποίες δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν όχι οι μετανάστες αμφιβάλω εάν κανείς απ' αυτούς εκεί που συγκεντρώνετε έξω και πηγαίνετε και στις συγκεντρώσεις τους, που γράφουν στα πανό: «Ελληνας γενιέσαι» με ένα «ν», οι ελληνάρες αυτοί, αν θα μπορούσαν να ανταπεξέλθουν σε αυτές τις διατάξεις που βάζετε για τους μετανάστες.

Δεν παραγνωρίζουμε πως είναι δύσκολο μια κοινωνία που μέχρι πριν μερικές δεκαετίες είχε παράδοση στην αφαίρεση της ιθαγένειας, να προχωρήσει έτσι εύκολα στην παραχώρηση της ιθαγένειας σε όσα παιδιά γεννήθηκαν ή μεγάλωσαν εδώ και το επιθυμούν, δεν παραγνωρίζουμε πως η δύναμη, ιδίως σε περιόδους κρίσης, όσων επενδύουν σε φοβικά σύνδρομα και επιχειρηματολογούν με όπλο την πατριδοκαπηλία, δεν είναι αμελητέα.

Έχουμε όμως την πεποίθηση ότι η συντριπτική πλειοψηφία, προοδευτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας πιστεύει ότι είμαστε έντιμοι για μια μεγάλη τομή. Και το σύνθημα το οποίο πριν από τέσσερις μέρες, την προηγούμενη Παρασκευή, η κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ επιχείρησε να βγάλει έξω στο περιτύλιγμα του Κοινοβουλίου λέγοντας τι: Όποια και αν είναι η απάντηση, όποια και αν είναι η ερώτηση, άνθρωπος είναι η απάντηση. Και μας εμπόδισαν οι δυνάμεις της φρουράς της Βουλής διότι, λέει, ατιμάσαμε το Κοινοβούλιο και την ελληνική δημοκρατία με αυτό το σύνθημα. Μπράβο! Μπράβο τους για την πράξη τους.

Αυτό, λοιπόν, το σύνθημα είναι που αρμόζει ως κατακλείδα σε μια τέτοια συζήτηση. Βεβαίως ξέρουμε ότι όταν κυριαρχούν τα πολιτικά παιχνίδια η ανθρωπιά πάει περίπατο. Δεν σας κατηγορούμε ότι έχετε έλλειμμα ανθρωπιάς. Λέμε ότι είστε πολιτικοί απατεώνες. Κοιτάξτε, καταθέτω στη Βουλή: Ο κ. Καρατζαφέρης σε συνέντευξή του στα «ΝΕΑ» το 2007 είχε πει ότι πρέπει επιτέλους τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα να νομιμοποιούνται, να αποκτούν την ελληνική ιθαγένεια.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επί δύομισι χρόνια κουβέντα δεν είπατε γι' αυτό. Συμφωνούσατε;

(FT)

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης οι δρόμοι είναι δύο: Ή επιλέγετε τα συντηρητικά αντανάκλαστικά και τους φόβους του πολιτικού κόστους και ταυτίζεστε με ΛΑΟΣ και Νέα Δημοκρατία ή επανέρχεστε στην αρχική διαβούλευση ταυτιζόμενος με τις προοδευτικές δυνάμεις. Ή θα γυρίσουμε πίσω κι από τα πρώτα Συντάγματα και επαναστατικά διατάγματα αυτής της χώρας ή θα πάμε επιτέλους μπροστά για μία άλλη κοινωνία, όπου στο επίκεντρο θα είναι οι άνθρωποι και οι ανάγκες τους, όπου θα πρυτανεύσει η κοινωνική αλληλεγγύη σε μία περίοδο κρίσης. Αυτό είναι το δίλλημα.

Αυτό είναι το πραγματικό δίλλημα: σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα; Όχι τα ψευδεπίγραφα που θέτατε προεκλογικά για να τα αλλάξετε μετά τις εκλογές. Εμείς, λοιπόν, θα τη δώσουμε αυτή τη μάχη, η

μάχη αυτή τώρα αρχίζει στην ελληνική κοινωνία. Θα ψηφίσουμε επί της αρχής «ναι» και θα καταψηφίσουμε τα άρθρα εκείνα του νομοσχεδίου με τα οποία έχουμε πλήρη αντίθεση και σας καλούμε να επανέλθετε στις αρχικές σας προτάσεις και θα συνεχίσουμε τη μάχη και μετά τη ψηφοφορία στη Βουλή, διότι στην κοινωνία κερδίζονται τα μεγάλα βήματα προς τα εμπρός. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ένα λεπτό κοινοβουλευτικής τάξεως, παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μάλιστα, κύριε Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, για λόγους κοινοβουλευτικής τάξεως ήθελα να πω ότι χθες εγώ, όπως και άλλοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, χειροκροτήσαμε τον Ειδικό Αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Τσούκαλη. Χειροκρότησα και σήμερα τον κ. Κουβέλη.

Ο λόγος είναι γιατί σ' αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να τιμούνται η πολιτική ευπρέπεια, το ήθος, η ποιότητα της επιχειρηματολογίας και να τιμώνται, όχι, μόνο με παραταξιακή λογική, αλλά με την αίσθηση ότι μετέχουμε σ' ένα Κοινοβούλιο που καταλήγει μέσα απ' αυτήν τη σύνθεση των ειδών σε αποτελέσματα.

Με τρομάζει ότι ενόχλησε τόσο τον κ. Τσίπρα που χειροκροτήσαμε τον κ. Τσούκαλη και τον κ. Κουβέλη.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ – ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Δεν είπαμε αυτό.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Με τρομάζει ότι θεωρεί ότι δεν έπρεπε να χειροκροτηθούν αυτοί οι δύο κοινοβουλευτικοί άντρες. Και λέω ότι δεν μπορώ να ξέρω ποιοι λόγοι τον ενοχλούν όταν επιδοκιμάζονται στελέχη του κόμματός του, αλλά ούτως ή άλλως αν υπάρχει πίσω απ' αυτό πολιτική επιχειρηματολογία δεν είναι επιπέδου Βουλής των Ελλήνων, είναι επιπέδου δεκαπενταμελούς σχολικού συμβουλίου. Το να εξάγονται πολιτικά συμπεράσματα, όπως αυτά που ακούστηκαν, διότι η στοιχειώδης ανάγκη αληθείας επιβάλλει να υπενθυμιστεί ότι υπάρχει μία κοινοβουλευτική πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ, η οποία φέρνει αυτό το νόμο, που προς τιμήν τους ο κ. Τσούκαλης και ο κ. Κουβέλης έδωσαν και αποχρώσεις και διαστάσεις στηρίζοντας, όμως το κεντρικό κορμό μίας πολιτικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Γι' αυτό, επαναλαμβάνω, θα έπρεπε αυτό να χαιρετιστεί και όχι να αποδοκιμαστεί.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Δεν αποδοκιμάστηκε τίποτα. Δεν καταλάβατε καλά.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Άκουσα πολλά για το ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Τσίπρα, η αλαζονεία και η ύβρεις είναι κακοί σύμβουλοι για όλους. Τους είχε το ΠΑΣΟΚ στο παρελθόν, βλέπω ότι με μεγάλη δύναμη τις επωμίζεστε σήμερα στη συμπεριφορά σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτική Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Για την τάξη, έχει ζητήσει το λόγο ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, έχει ζητήσει το λόγο ο Υπουργός.

Φαντάζομαι επί προσωπικού θέλετε να μιλήσετε, κύριε Τσίπρα. Παρακαλώ, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτική Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, είναι προφανές σε όσους ακούσανε την τοποθέτησή μου ότι δεν υπήρξε καμία ενόχληση, χαρά υπήρξε. Αυτό που ενόχλησε τον κ. Ευθυμίου είναι προφανές, είναι το γεγονός πως πολλοί Βουλευτές της πλειοψηφίας, σ' ένα τόσο κρίσιμο θέμα, επιλέγουν να χειροκροτήσουν τον Αγορητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, και γιατί σας ενοχλεί τόσο πολύ; Προφανώς σας ενοχλεί τόσο πολύ, διότι τα διδάγματα περί δεκαπενταμελούς συμβουλίου να τα πείτε, κύριε Ευθυμίου, όχι σε εμάς, να τα πείτε αυτά τα διδάγματα...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Συνεχίζετε το τέχνασμα δεκαπενταμελούς. Εγώ σας είπα ότι χειροκρότησα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτική Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Δεν σας τιμά, κύριε Ευθυμίου, να με διακόπτετε, ούτε να κάνετε εδώ συστάσεις περί επιπέδου δεκαπενταμελούς συμβουλίου. Το επίπεδο δεκαπενταμελούς συμβουλίου φαίνεται είναι ιδιαίτερα υψηλό και δεν μπορείτε να το παρακολουθήσετε, δεν σας τιμά να με διακόπτετε.

Ακούστε, λοιπόν, αυτό που έχω να σας πω.

Έχω να σας πω ότι κατανοώ την ενόχλησή σας και κατανοώ την ενόχλησή σας, διότι αυτά τα

πρωτοφανή που βλέπουμε τούτες τις μέρες στα κοινοβουλευτικά έδρανα, ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος να επιτίθεται με δριμύτητα σε έναν Υπουργό, φανερώνουν τη σύγχυση στην οποία βρίσκεστε. Τη σύγχυση για την οποία ευθύνεται προφανώς η πολιτική που ακολουθείτε.

Και ένα τελευταίο. Όχι σε εμάς μαθήματα ήθους και αλαζονείας. Όλοι όσοι υπήρξαν στη θέση που βρίσκομαι εγώ, έχουν δώσει διδάγματα και ήθους και αλαζονείας. Είναι δύσκολος ο δρόμος που ακολουθώ, είναι δύσκολο να τους φτάσω, αλλά, κύριε Ευθυμίου, διδάγματα ήθους και αλαζονείας στους Υπουργούς σας, σ' αυτούς που έρχονται εδώ και αλαζονικά περιφρονούν τον ελληνικό λαό και τις κατακτήσεις τους, όχι σε εμάς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ένα λεπτό επί προσωπικού, κύριε πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ένα λεπτό να μιλήσει ο Υπουργός και αμέσως μετά θα μιλήσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Αν είναι επί προσωπικού, δεν έχω αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Λοιπόν, θα παρακαλούσα να μην παρακάμπουμε τη διαδικασία του Κανονισμού επί προσωπικού. Ξέρετε ότι το Σώμα πήρε μία απόφαση να μειώσουμε το χρόνο των συναδέλφων Βουλευτών, αν με τη διαδικασία του προσωπικού κάθε φορά παρακάμπουμε τον Κανονισμό θα είναι εις βάρος των ομιλητών.

Να ακούσουμε το προσωπικό, κύριε Πλεύρη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, για εμένα είναι προσωπικός χαρακτηρισμός ο «πολιτικός απατεώνας» και από τη στιγμή που δεν προστατεύτηκε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού από εσάς, πρέπει να πάρουμε το λόγο.

Κύριε Τσίπρα, κατ' αρχάς ο ανθρωπισμός σας και το να προασπίζετε τα δικαιώματα, πρέπει να είναι συνολικά. Εσείς υπερασπίζεστε το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού για τον καθένα και δεν υπερασπίζεστε το δικαίωμα στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα και το κόμμα μας να ονομαζόμαστε όπως θέλουμε. Λέτε εγώ θα σας λέω ΛΑΟΣ.

Εσείς, λοιπόν, υπερασπίζεστε όλων το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού και ο καθένας επειδή ξύπνησε ένα πρωί, μπορεί να πει ότι είναι Έλληνας και πρέπει να είναι Έλληνας και δεν αποδέχεστε αυτό σε εμάς.

Μιλήσατε για πολιτικούς απατεώνες. Κύριε Τσίπρα, αναφέρεστε σε μία συνέντευξη που είναι το 2007, όπως πολύ σωστά είπατε. Η Νέα Δημοκρατία με το νόμο 3731 του 2008 -δεν ήσασταν τότε Βουλευτής- φρόντισε και στα κωλύματα που υπάρχουν, για όσους εισέρχονται στη χώρα, έβγαλε την παράνομη είσοδο. Ο πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού μιλούσε μόνο για όσους έχουν μπει νόμιμα στη χώρα. Και πραγματικά σας το λέω, όσοι μπήκαν νόμιμα στη χώρα, να δείτε πόσοι είναι και να δείτε ότι δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με τα παιδιά τους. Φρόντισε η Νέα Δημοκρατία με τον νόμο 3731 του 2008, με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ και με τη στήριξη τη δική σας να βγει το κώλυμα της παράνομης εισόδου με αποτέλεσμα πλέον να απευθυνόμαστε σε πεντακόσιες τριάντα τέσσερις χιλιάδες κόσμου που είναι οι νόμιμοι και σε ενάμισι εκατομμύριο κόσμου που είναι οι παράνομοι. Και «ναι», εμείς υπερασπιζόμαστε το εθνικό κράτος και είναι τιμή γι' αυτό ό,τι λέτε για εμάς και «όχι» προσβολή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Υπουργός για την παρέμβασή του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ακούγοντας κι εγώ με προσοχή τον κύριο πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ, ειλικρινά νομίζω ότι δεν ξέρω αν είναι η καλύτερη ευκαιρία αυτή για να οικοδομηθεί μία επιχειρηματολογία ειδικά πάνω σ' ένα νομοσχέδιο, το οποίο έχουμε πάρει την πρωτοβουλία ως Κυβέρνηση να φέρουμε στον ελληνικό λαό, στο ελληνικό Κοινοβούλιο και το οποίο προς τιμήν σας, κύριε Τσίπρα, εσείς και το κόμμα σας, επί της αρχής στηρίζετε.

Θέλω να γνωρίζετε όμως, σας παρακαλώ πάρα πολύ, ότι όπως είπε και ο κ. Ευθυμίου είναι αυτή η βάση του χειροκροτήματος. Και επίσης σας παρακαλώ να γνωρίζετε, ότι από τη συζήτηση που κάναμε στη Διαρκή Επιτροπή, εμείς κάθε λογικό και κάθε ορθό επιχείρημα, βεβαίως και χωρίς να αισθανόμαστε ούτε ότι υπαναχωρούμε, ούτε ότι συμβιβάζομαστε, που προήλθε και από το δικό σας τον Εκπρόσωπο, το υιοθετήσαμε.

Μάλιστα αυτές οι αναφορές που κάνατε προηγουμένως, ήταν ακριβώς αναφορές που αποδεικνύουν αυτό το οποίο μόλις τώρα ισχυρίζομαι. Έναν ισχυρισμό σας, μία πρόταση, δεν είχαμε ποτέ, όμως, ούτε στο αρχικό σχέδιο υιοθετήσει. Τον ισχυρισμό, την πρόταση, την άποψη ότι θα πρέπει να δίνεται η ιθαγένεια σε όποιο παιδί γεννιέται στην Ελλάδα. Και εξηγήσαμε τους λόγους. Αυτό πραγματικά είναι μία άποψη που δεν μπορεί να, την αντέξει η χώρα, αφορά και οδηγεί εκ των πραγμάτων στο φαινόμενο του τουρισμού της ιθαγένειας. Η Ελλάδα, όπως και πάρα πολλές χώρες πολύ περισσότερες, πολύ μεγαλύτερες και πολύ πιο ισχυρές από την Ελλάδα και δεν μπορούν αυτό να το αντέξουν, γι' αυτό και έχουμε συνδέσει τη νομιμότητα των γονιών, της παραμονής των γονιών εδώ, με την ιθαγένεια του παιδιού που ζητούν να αποκτήσει αυτή την ιθαγένεια.

(AS)

(PS)

Άρα λοιπόν, σε σχέση με το αρχικό σχέδιο και σε σχέση με το τελικό που υπάρχει σήμερα κ. Τσίπρα, οι διαφορές είναι απειροελάχιστες και όσες υπάρχουν, καλώς κατά τη γνώμη μας υπάρχουν γιατί υπακούουν σε λογικά επιχειρήματα.

Τέλος, επειδή διαλέξατε αυτό το νομοσχέδιο είναι θεμιτό και λογικό και συνηθισμένο να κάνετε ευρύτερες αναφορές. Η άποψη της Κυβέρνησης κ. Τσίπρα είναι η εξής: Αυτά τα επώδυνα μέτρα, τα οποία δικαιολογημένα προκαλούν την αντίδραση των εργαζομένων ήταν η μόνη λύση που είχαν ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση στα χέρια τους για να αντιμετωπίσουν αυτόν τον τεράστιο κίνδυνο που έχει η χώρα μπροστά της, δηλαδή, να μη μπορεί να βρει όσα της χρειάζονται στο πλαίσιο του ετήσιου δανεισμού της -50 δισεκατομμύρια ευρώ μέχρι το Μάιο, περίπου- για να πληρώσει κ. Τσίπρα μισθούς, συντάξεις, για να εξακολουθήσουν να λειτουργούν τα νοσοκομεία, για να εξακολουθούν να λειτουργούν απρόσκοπτα τα σχολεία της χώρας.

Όποιος και όσο επιμένει να μην δίνει απάντηση, πώς αλλιώς θα μπορούσε η Ελλάδα να εξακολουθεί να λειτουργεί τα σχολεία και τα νοσοκομεία της, να μπορέσει να πληρώνει μισθούς και συντάξεις, από τη στιγμή που έχει ανάγκη 50 δισεκατομμύρια ευρώ, βεβαίως, έχει τη δυνατότητα μιας εύκολης αντιπολίτευσης, έχει την δυνατότητα εύκολων ισχυρισμών, όταν όμως, είναι πολιτική δύναμη πρέπει να γνωρίζει ότι αυτοί οι ισχυρισμοί δεν οδηγούν πουθενά γιατί τα μέτρα είναι επώδυνα, τα μέτρα πολλές φορές είναι άδικα όταν αναγκάζεται να τα πάρει κανείς –και το ομολόγησε και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός- τα μέτρα όμως, αυτά είναι η μόνη λύση. Το μόνο που παραμένει βεβαίως, είναι η δικαιολογημένη αντίδραση των εργαζομένων. Οι πολιτικές δυνάμεις, όμως, οφείλουν να πάνε και ένα βήμα παραπάνω και να υποδείξουν την εναλλακτική λύση. Δυστυχώς, αυτό δεν υπάρχει.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Υπουργό.

Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας.

Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε για την διευκόλυνση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν χρειάζεται να με ευχαριστείτε γιατί ο ζωντανός διάλογος είναι στοιχείο αυτής της Αίθουσας και έτσι πρέπει να τον αντιμετωπίζετε όταν προεδρεύετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Συμμετείχαμε και εμείς οι Βουλευτές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρία Μερεντίτη, ξέρετε ότι με τις τροποποιήσεις το Κανονισμού που έγιναν επί θητείας μου έγιναν πάρα πολλά στην κατεύθυνση να έχετε τη δυνατότητα να μιλάτε και με περισσότερο χρόνο - για παράδειγμα στις Επίκαιρες Ερωτήσεις, που αυξήθηκε ο χρόνος ομιλίας των Βουλευτών- αλλά και συντμήθηκαν και οι χρόνοι όλων εκείνων που θεσμικά έχουν τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν όποτε θέλουν, έτσι ώστε να μπορούν να μιλούν περισσότεροι συνάδελφοι.

Θα έρθω στο προκείμενο, παρά το γεγονός ότι η συζήτηση αυτή θα ήταν περισσότερο ενδιαφέρουσα σήμερα, αν συζητούσαμε για άλλα, ιδιαίτερης σημασίας και περισσότερο επείγοντα προβλήματα που απασχολούν τη χώρα και τον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω μια προσέγγιση στο θέμα του σημερινού νομοσχεδίου καταθέτοντας την άποψη μου. Η χώρα μας, η Ελλάδα, αντιμετωπίζει ως ποσοστό του πληθυσμού

της το σοβαρότερο μεταναστευτικό πρόβλημα απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κατεύθυνση και η σύνθεση των μέτρων θα καθορίσουν και την πορεία της χώρας, αλλά και την πορεία του ελληνικού έθνους. Ακριβώς, λόγω αυτής της σοβαρότητας του προβλήματος για το παρόν και το μέλλον της χώρας, δεν έχουν θέση ούτε προχειρότητες ούτε ερασιτεχνισμοί ούτε ανευθυνότητες, όσο αφορά τα μέτρα και το νομοθετικό πλαίσιο που θα τα ορίσει.

Το πρόβλημα της χώρας, ως χώρα υποδοχής μεταναστών, είναι σχετικά νεώτερο από ανάλογα προβλήματα άλλων χωρών, όπως της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Βρετανίας, της Ισπανίας και της Πορτογαλίας. Μια λογική προσέγγιση του προβλήματος θα ήταν η υιοθέτηση άριστων, δοκιμασμένων πρακτικών, χωρών με ανάλογα προβλήματα και σχετικά συγγενές κοινωνικοοικονομικό προφίλ με την Ελλάδα.

Κάτι ανάλογο πρότεινε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Αντώνης Σαμαράς. Η καταγραφή αυτών των πρακτικών που πέτυχαν και ιδιαίτερα εκείνων που απέτυχαν θα έπρεπε να είχα προηγηθεί του σχεδιασμού των προτεινομένων από την Κυβέρνηση μέτρων, κύριε Υπουργέ.

Αυτή τη διαδικασία επανέρχομαι και σήμερα να τη ζητήσω από την Κυβέρνηση και απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις και θα μπορούσε να ολοκληρωθεί σε διάστημα τριών έως έξι μηνών, ύστερα από συνεννοήσεις και με εκπροσώπους των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά με συνεννοήσεις και προεργασίες με όλες τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας.

Η γνώση αλλά και η κατανόηση της Ευρωπαϊκής εμπειρίας είναι στοιχειώδης όρος πριν από κάθε πρωτοβουλία για τόσο μεγάλα και σοβαρά θέματα. Αυτό, κύριε Υπουργέ, δεν το πράξατε. Δεν αρκεί το θέμα της διαβούλευσης ορισμένων ημερών ή και μηνών για τόσο κορυφαίο θέμα. Και η υιοθέτηση άριστων πρακτικών είναι ουσιώδες στοιχείο πρόνοιας, όπως και η αποφυγή επανάληψης αποτυχημένων πειραμάτων.

Δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί σε αυτήν εδώ τη χώρα εμείς προσπαθούμε να ανακαλύψουμε τον τροχό και την πυρίτιδα και μετά, εκ των υστέρων, ως επιμηθείς, ερχόμαστε για να το μετανιώσουμε και να το μετανιώσουμε πικρά.

Κύριε Υπουργέ –και απευθύνομαι και στην Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία που πρέπει να παίρνει τα μηνύματα των απλών πολιτών- μην επιμένετε στη συζήτηση του νομοσχεδίου γιατί την ώρα της μεγάλης κρίσης έχετε ανοίξει μία σειρά από αλληλένδετα θέματα και με αυτό το οποίο συζητούμε σήμερα, όπως ανοίξατε τη συζήτηση με τον εκλογικό νόμο, για τη διοικητική μεταρρύθμιση και με την απόδοση της ιθαγένειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της πλειοψηφίας και κύριε Υπουργέ, το πρόβλημα της χώρας είναι το αν θα ψηφίσουν στις προσεχείς δημοτικές εκλογές διακόσιοι πενήντα χιλιάδες μετανάστες και αφιερώνετε πέντε άρθρα; Έχω την αίσθηση ότι πάρα πολλοί –και φοβούμαι μήπως όλοι- δεν αντιληφθήκαμε το μήνυμα της κοινωνίας, τόσο από τις Ευρωεκλογές όσο και από τις Εθνικές εκλογές ότι τρία εκατομμύρια Έλληνες πολίτες δεν προσήλθαν για να ψηφίσουν, που αυτό ήταν ένα πολύ ισχυρό μήνυμα προς όλον τον πολιτικό κόσμο. Και τώρα νοιαζόμαστε και αφιερώνουμε πολύτιμο χρόνο για να ψηφίσουν στις δημοτικές εκλογές διακόσιοι πενήντα χιλιάδες μετανάστες; Φοβούμαι ότι δεν έχετε βγάλει τα κατάλληλα συμπεράσματα και απορώ γιατί βιάζεστε τόσο πολύ. Αυτή είναι η προτεραιότητά σας, που όλη σας η έννοια θα έπρεπε να είναι η αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, η αναμόρφωση της φορολογίας, τα θέματα της παιδείας, η υγεία, η κοινωνική ασφάλιση, η ψήφος των Ελλήνων της διασποράς, η απορρόφηση των κονδυλίων του Ε.Σ.Π.Α., η έξοδος από το πάγωμα της χρηματοδότησης εν εξελίξει επενδυτικών προγραμμάτων και συγχρόνως από κοινού να φτιάξουμε μια κοινή μεταναστευτική πολιτική; Τι θέλουμε;

Κλείνοντας, θα ήθελα να σταθώ σε δύο σημεία. Μην προχωρήσετε στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, κύριε Υπουργέ. Διαφορετικά ο Θεός της Ελλάδας να σας βοηθήσει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κύριο Πρόεδρο.

Το λόγο έχει ζητήσει τώρα ο κ. Πλεύρης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Κύριε Πλεύρη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι από τα νομοσχέδια που αναφέρονται σε μία έντονη ιδεολογική συζήτηση. Και η ιδεολογική συζήτηση κατά την άποψη μας πρέπει να γίνει με επιχειρήματα και όχι με χαρακτηρισμούς. Στο κάτω-κάτω, εδώ είμαστε για μία ανταλλαγή απόψεων για να δούμε εάν υπάρχει λογική σε κάτι που λέμε, ανάλογα ο καθένας από τη δική του ιδεολογική πλευρά.

Αυτή τη στιγμή, αυτό το οποίο εμείς θέτουμε ως διακύβευμα και κυρίαρχο θέμα είναι, τι κοινωνία θέλουμε: Θέλουμε την εθνική κοινωνία όπως την γνωρίζαμε με κυρίαρχο στοιχείο τις αξίες και τις αρχές του ελληνικού έθνους και του ελληνικού πολιτισμού ή θέλουμε μία πολυπολιτισμική κοινωνία; Θέλουμε δηλαδή, μία Αθήνα που θα κυκλοφορούν οι γυναίκες με τις μπούργκες, που θα υπάρχουν παντού τζαμιά, μιναρέδες τεράστιοι, που θα ακούμε διαφορετικές γλώσσες να συζητιούνται ή θέλουμε μία κοινωνία, όπως τη γνωρίσαμε, με ένα κυρίαρχο έθνος που έχει αναφορά στην Ιστορία, στο ομότροπο, στο ομόγλωσσο και σε αυτό που λέει και ο Θουκυδίδης –και τόσο σας ενοχλεί- στο όμαιμο;

Αυτό για εμάς είναι το διακύβευμα και από κει και πέρα, όλους τους άλλους χαρακτηρισμούς τους αφήνουμε για εσάς. Όμως, δεν μπορείτε να πείτε ότι ένα καθεστώς το οποίο υπερασπιζόταν η ελληνική κοινωνία από την Απελευθέρωση μέχρι σήμερα, το δίκαιο του αίματος –γιατί αυτό υπερασπίζεται η κοινωνία 180 χρόνια- ξαφνικά είναι ρατσιστικό, είναι ξενοφοβικό και ανακαλύψαμε το δίκαιο του εδάφους. Όχι, κύριοι. Υπερασπιζόμαστε αυτό που υπερασπίστηκαν όλες οι κυβερνήσεις μέχρι αυτό το νομοσχέδιο το οποίο έρχεται.

Το είπαμε πριν, την κερκόπορτα την έχει ανοίξει η Νέα Δημοκρατία, διότι ο κώδικας περί ιθαγένειας είχε ένα βασικό κριτήριο που προστάτευε όλη αυτή τη διαδικασία, που έλεγε: «Εάν πληρούνται μία σειρά από προϋποθέσεις και κάποιος έχει εισέλθει νόμιμα στη χώρα, άρα υπάρχει ο έλεγχος της πολιτείας που τον άφησε να μπει μέσα, θα μπει στη διαδικασία να πολιτογραφηθεί». Έβγαλε με τον 3731/2008 αυτό το κώλυμα, με αποτέλεσμα όσοι νομιμοποιήθηκαν στην ελληνική κοινωνία, επειδή η ελληνική κοινωνία δεν μπόρεσε να τους επαναπροωθήσει, να θέτουν θέμα πολιτογράφησης.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, έχει δύο βασικές τομές, αρνητικές και οι δύο. Πρώτον, αυτομάτως με τη γέννηση εάν υπάρχει νομιμότητα στους γονείς, γίνεται κάποιος Έλληνας πολίτης. Και δεύτερον, εάν έχει φοιτήσει έξι χρόνια στο σχολείο και είναι νόμιμος ο ίδιος, τότε γίνεται πάλι Έλληνας. Ακούστε ποιο είναι το πρόβλημά σας.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, θα ακολουθήσετε τη λογική του ΣΥΡΙΖΑ; Διότι όλη η επιχειρηματολογία σας λέει για τα καημένα παιδιά που γεννιούνται, που πάνε σχολείο, που φτάνουν δεκαοχτώ χρονών εδώ, και δεν έχουν ιθαγένεια. Αυτό ισχύει μόνο για τα παιδιά που είναι νόμιμα εδώ; Δεν ισχύει για τα παιδιά που είναι παράνομα;

Εάν, λοιπόν, μπειτε στη λογική να υποστηρίξετε αυτό το νομοσχέδιο θα πάτε και στους παρανόμους. Και αυτή είναι η σύνδεση που λέμε. Δεν λέμε, κύριε Υπουργέ, ότι με αυτό δίνετε στους παρανόμους, αλλά θα το αντιμετωπίσετε. Διότι, σύμφωνα με τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού και το άρθρο 28, όλα τα παιδιά που βρίσκονται εδώ πάνε σχολείο. Θα πηγαίνει σχολείο το παιδάκι, που είναι από το Πακιστάν και έτυχε ο πατέρας του να έρθει πριν το 2004 εδώ και έχει νομιμοποιητικά έγγραφα, με το άλλο που ήρθε ο πατέρας του το 2005 και δεν έχει νομιμοποιητικά έγγραφα. Εσείς λέτε ότι ο ένας είναι Έλληνας πολίτης και ο άλλος δεν είναι. Δεν καταλαβαίνετε ότι είναι προβληματικά όλα αυτά; Δεν το βλέπετε ότι αργά ή γρήγορα θα μεταφέρετε όλο αυτό το καθεστώς σε οποιονδήποτε γεννιέται εδώ πέρα;

Εμείς, λοιπόν, ερχόμαστε και λέμε κύριε Υπουργέ, συνολική ρύθμιση του μεταναστευτικού. Και εμείς για τη συνολική ρύθμιση του μεταναστευτικού έχουμε συγκεκριμένες αρχές. Πρώτον, ασφαλή φύλαξη των συνόρων. Δεύτερον, καταγραφή των μεταναστών που είναι εδώ. Τρίτον, πολιτική κινήτρων και αντικινήτρων. Αυτός που είναι παράνομα εδώ δε θα μπορεί να βρει εργασία, δε θα μπορεί να νοικιάσει σπίτι και θα έχει τα απολύτως απαραίτητα για να ζει, για να υποχρεωθεί να φύγει. Εδώ ακολουθείτε την πολιτική των κινήτρων. «Ελάτε εδώ και στην χειρότερη περίπτωση, θα βρεθείτε σε μια πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα».

Στη συνέχεια, ποσόστωση. Θα δούμε τι δυνατότητες απορρόφησης έχει η ελληνική κοινωνία. Και

μόλις γίνει αυτή η ποσόστωση και μόλις καταλήξουμε σε έναν αριθμό και μόλις έχουμε επαναπροωθήσει όλους τους παρανόμους, τότε θα δούμε ποιες είναι οι διαδικασίες πολιτογράφησης. Δεν μπορείτε όμως να ξεκινάτε από το μείζον, που είναι η ιθαγένεια, να δημιουργείτε μειονοτικές διαδικασίες εδώ πέρα και να μην ξεκινάτε από τον έλεγχο και τη συνολική ρύθμιση του μεταναστευτικού.

Και θα ολοκληρώσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, για να μην κάνω κατάχρηση του χρόνου από τους συναδέλφους που περιμένουν να μιλήσουν.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, αναφέρεστε στη δυνατότητα αφομοίωσης. Σας λέω συγκεκριμένα: Γαλλία. Όλοι οι μετανάστες ήταν από αποικίες, μιλούσαν τη γαλλική γλώσσα, ξέρανε τη γαλλική διοίκηση. Αγγλία. Όλοι οι μετανάστες ήταν απ' την Ινδία, τρειςήμισι αιώνες αποικία της Αγγλίας κι όμως δεν μπόρεσαν να ενσωματωθούν. Το σκληρό ισλαμικό, μουσουλμανικό στοιχείο δεν αφομοιώνεται από την ελληνική κοινωνία. Έρχεται επιθετικά, έρχεται επεκτατικά και πιο πιθανό είναι να επιβληθεί στις αρχές του δυτικού πολιτισμού, παρά να τις αφομοιώσει.

Εμείς μέχρι την τελευταία στιγμή θα υπερασπιζόμαστε το έθνος-κράτος, τις αξίες και τις παραδόσεις του ελληνισμού, όπως τις μάθαμε από τους γονείς μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Σερρών κ. Μιχαήλ Τζελέπης.

Ήρθε η σειρά σας, κύριε Τζελέπη.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε, προφανώς ενοχλεί πολλούς, που διεκδικούν τη φιλοπατρία σαν κληρονομικό δικαίωμα, θαρρείς και όλοι οι υπόλοιποι Έλληνες πολίτες επιβουλεύομαστε και καταστρατηγούμε τα εθνικά μας συμφέροντα.

Τι άλλο μπορώ να πω, απαντώντας στα απειλητικά και εξόχως κακόγουστα e-mail που φτάνουν καθημερινά στα γραφεία μας; Υποθέτω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως ακριβώς τα ίδια διχαστικά και φανατικά μηνύματα φτάνουν και στα δικά σας γραφεία. Πόσο μάλλον, αν σκεφτείτε πως αυτοί οι όψιμοι τιμητές του Έθνους συμβαίνει να ζουν σε μια χώρα που σχεδόν ο άλλος μισός πληθυσμός της είναι μετανάστες στα πέρατα της γης.

Όχι, δεν πρέπει να ενδίδουμε σε τέτοιες φωνές. Δεν πρέπει ένα τόσο σοβαρό θέμα που άπτεται των βασικών ανθρώπινων δικαιωμάτων να γίνεται βορρά εθνικής ξενοφοβίας. Το ζήτημα των μεταναστών δεν υπήρχε και δεν υπάρχει; Τώρα το ανακάλυψε η Κυβέρνηση αυτή; Τώρα το ανοίγει; Γιατί θέλουμε να εθελουφλούμε, να αδρανούμε, να στρουθοκαμηλίζουμε, να μην αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα;

Το ίδιο έγινε και με την οικονομία επί πεντέμισι χρόνια κρύβοντας το πρόβλημα κάτω από το χαλί και σήμερα γίνεται ένας αγώνας δρόμου για να σωθεί η χώρα.

Ακούστηκε εδώ ότι αυτό δεν είναι πρόβλημα για να το συζητήσουμε τώρα, υπάρχουν άλλα πιο ενδιαφέροντα. Μα, το πρόβλημα των παράνομων μεταναστών είναι ένα πρόβλημα κοινωνικό, οικονομικό, πολιτικό, γιατί ο παράνομος είναι θύμα παράνομης εκμετάλλευσης, με εξευτελιστικά μεροκάματα, ανασφάλιστους. Αυτό δημιουργεί μεγάλο ζήτημα, τόσο στην αγορά εργασίας όσο και στα ασφαλιστικά ταμεία.

Το μεταναστευτικό είναι ένα διεθνές και σύνθετο πρόβλημα. Οι λόγοι είναι πολλοί. Σήμερα έχουμε από πολιτικούς μετανάστες μέχρι οικονομικούς μετανάστες και πολύ φοβάμαι πως σύντομα θα έχουμε και μετανάστες λόγω έντονων περιβαλλοντικών αλλαγών. Αυτή η πραγματικότητα μας αγγίζει ως χώρα, ιδιαίτερα γιατί λόγω της γεωγραφικής μας θέσης οδηγεί πολλούς παράνομους μετανάστες στα σύνορά μας.

Πριν από είκοσι χρόνια ήρθαν οι πρώτοι μετανάστες στη χώρα μας μαζικά, χωρίς τον ανάλογο πολιτικό σχεδιασμό, χωρίς καμμία προστασία συνόρων. Αλήθεια, ποιος είχε τότε την ιστορική ευθύνη, όταν άνοιγε διάπλατα και σχεδόν αφύλακτα τα σύνορά μας; Ερωτώ τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας.

Όλα όμως τα μετέπειτα χρόνια οι αντιδράσεις της πολιτείας ήταν σπασμωδικές, χωρίς συγκεκριμένη στρατηγική πολιτικής ένταξης και ενσωμάτωσης όλων όσων εισέρχονταν νόμιμα ή παράνομα στη χώρα μας. Έτσι σήμερα, μαζί με τους διακόσιους πενήντα χιλιάδες ομογενείς μας

ζουν και εργάζονται μόνιμα και νόμιμα στη χώρα μας πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες μετανάστες.

(SS)

(EP)

Οι περισσότεροι από αυτούς οφείλουν την άδεια παραμονής τους σε κάποια από τις πολλές νομιμοποιήσεις που έγιναν κατά καιρούς στο παρελθόν. Όλοι όμως αυτοί σήμερα εργάζονται, πληρώνουν τα φορολογικά και ασφαλιστικά τους βάρη, προκόβουν, αποκτούν ιδιοκτησίες, δημιουργούν οικογένειες, παιδιά που στέλνουν στο ελληνικό σχολείο μαζί με τα δικά μας παιδιά. Έχουν ριζώσει στη χώρα που για πολλούς από αυτούς έγινε η δεύτερη πατρίδα και για τα παιδιά τους η πρώτη και μοναδική πατρίδα. Αυτούς τους νόμιμους μετανάστες αφορά σήμερα το νομοσχέδιο που είναι προς ψήφιση για να πάψει, επιτέλους, η σκόπιμη παραπληροφόρηση, η διαστρέβλωση και η παραποίηση της αλήθειας για ένα τόσο σημαντικό θέμα το οποίο και θα κριθεί σύντομα στην πράξη.

Αυτό που σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση επιθυμεί να διευθετήσει με το παρόν νομοσχέδιο είναι αυτό που αρμόζει σε ένα σύγχρονο και δημοκρατικό κράτος δικαίου. Δηλαδή, το αυτονόητο. Η αποκατάσταση της ευνομίας και η πάταξη της αυθαιρεσίας. Να βάλει επιτέλους κανόνες ενάντια στην έλλειψη παντελούς τήρησης βασικών αξιών και αρχών, εξασφαλίζοντας έτσι κοινωνική ειρήνη και συνοχή. Γιατί είναι εθνική, οικονομική και κοινωνική ανάγκη η ένταξη των νόμιμων μεταναστών στην ελληνική κοινωνία.

Έρχομαι τώρα, στο σχετικό αίτημα που ακούγεται για δημοψήφισμα. Μα, κύριοι συνάδελφοι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., και το 2007 και το 2009 εξέθεσε τις προγραμματικές του θέσεις ενώπιον του ελληνικού λαού και για το θέμα της ιθαγένειας, της πολιτογράφησης και γενικότερα το μεταναστευτικό. Και μάλιστα το έπραξε λεπτομερώς και με σαφήνεια, καταθέτοντας και τις ανάλογες προτάσεις και στην ελληνική Βουλή. Οι θέσεις αυτές δεν ήταν κρυφές από τον ελληνικό λαό, ο οποίος μάλιστα μας δέσμευσε να τις υλοποιήσουμε με μεγάλη πλειοψηφία στις 4 του Οκτώβρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός των άλλων, το νομοσχέδιο αυτό κλείνει μία σοβαρή εκκρεμότητα που από ατολμία άφησε η προηγούμενη Κυβέρνηση και αναφέρομαι στη συμμετοχή των νόμιμων μεταναστών στα κοινά. Δηλαδή, το δικαίωμα του «εκλέγειν» και «εκλέγεσθαι» στις δημοτικές εκλογές. Γιατί δεν μπορούμε να κρατάμε τους ανθρώπους αυτούς για πάντα χωρίς φωνή, χωρίς συμμετοχή σε αποφάσεις που τους αφορούν, αφού πια νόμιμα ζουν και εργάζονται στη χώρα μας. Δεν μπορούμε να τους κρατάμε για πάντα ξένους. Δεν μπορούμε να αρνούμαστε το δικαίωμά τους να είναι συμμετέχοντες στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Η άρνηση οδηγεί στην απομόνωση, στην ανομία, στη γκετοποίηση.

Εδώ πρέπει να σας θυμίσω πως αυτές ήταν και προγραμματικές δεσμεύσεις της Νέας Δημοκρατίας και τοποθέτηση γι' αυτό υπάρχει και στο συνέδριο της ΚΕΔΚΕ του αρμοδίου Υπουργού, τότε, της Νέας Δημοκρατίας και μάλιστα ζητούσαν ψήφο όχι μόνο στον πρώτο βαθμό, αλλά και στο δεύτερο βαθμό. Τι τελικά άλλαξε τόσο γρήγορα και συνέβαλε ούτως ώστε να αλλάξει η στάση της Νέας Δημοκρατίας;

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γιατί εξήντα πέντε χιλιάδες, περίπου, μετανάστες -ένα λεπτό κύριε Πρόεδρε- που θα έχουν τη δυνατότητα του «εκλέγειν» και «εκλέγεσθαι» και βρίσκονται διασκορπισμένοι σε όλη την Περιφέρεια, δεν είναι προσπάθεια αλλοίωσης του αποτελέσματος των δημοτικών εκλογών, όπως θέλουν να παραπληροφήσουν σκόπιμα κάποιοι, αλλά, θεσπίζεται με το νομοσχέδιο αυτό ό,τι ισχύει και για τους υπηκόους χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και εάν υπήρξε μεγάλη αποχή από τις τελευταίες εκλογές, δεν ευθύνεται ούτε το μεταναστευτικό, ούτε κάτι άλλο. Ευθύνονται οι πολιτικές της απερχόμενης Κυβέρνησης τα τελευταία πεντέμισι χρόνια. Προς τι οι φωνές που τρομάζουν τους συμπολίτες μας με φαντάσματα κάποιας επερχόμενης αλλοίωσης του ελληνικού έθνους; Μα, τόσο λίγο πιστεύουμε, κύριοι συνάδελφοι, στη δύναμη της Ελλάδος, του Ελληνισμού, των αξιών μας; Ο Ελληνισμός ποτέ δεν σκέφθηκε με κριτήρια Αρίας Φυλής, γιατί διαχρονικά στην ιστορία του Ελληνισμού η απάντηση είναι σαφής: «Έλληνας και γεννιέσαι και γίνεσαι».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι τομή για μία κοινωνία ειρήνης

και ασφάλειας. Μας δίνει την ευκαιρία να σχεδιάσουμε ένα μέλλον ομαλότητας και κοινωνικής συνοχής σε ένα κράτος δικαίου. Γι' αυτό και το ψηφίζω.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην Έκθεση της Αίθουσας Ελευθερίου Βενιζέλου και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους της πρώτης ομάδας από το 4ο Γυμνάσιο Αιγίου Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παναγιώτης Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δύσκολη περίοδος στην οποία διέρχεται η χώρα θα έπρεπε να μας έχει κάνει να μιλάμε με μεγαλύτερη νηφαλιότητα και να μας διακρίνει μεγαλύτερη αυτογνωσία.

Θεωρώ ότι οι στιγμές όπου είχαμε ησυχάσει μέσα στην αυτάρκειά μας και λειτουργούσαμε ως μία περικλειστη κοινωνία, αυτάρκης ιδεολογικά, υποστηρίζοντας τη φυλετική της καθαρότητα, έχουν περάσει. Σήμερα, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι ένας από τους λόγους που φτάσαμε μέχρι σήμερα, εδώ είναι ακριβώς επειδή δεν ενσωματώσαμε μέσα στη λειτουργία του Κράτους, μέσα στη λειτουργία της κοινωνίας, αρχές και αξίες ενός σύγχρονου και δημοκρατικού Κράτους. Είχαμε εφουσηχαστεί. Ζούσαμε με τους ζωτικούς μύθους ότι είμαστε το ανάδελφο έθνος, ο περιούσιος λαός, οι άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν ανάγκη από κανένα πολιτιστικό ή άλλο μπόλιασμα.

Και φτάσαμε σε ένα σημείο όπου σήμερα, από πάρα πολλά μέρη της γης εμπαιζόμαστε γιατί εμφανιζόμαστε ως μία κοινωνία άνομη, μία κοινωνία χωρίς αξίες και αρχές.

Και η απάντηση σε όλα αυτά, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ποια είναι; Την ακούσαμε την εκδοχή της Νέας Δημοκρατίας τόσο από τον Αρχηγό της, όσο και από τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής: «|Βιάζεστε, πάρτε τα πίσω». Συνταγή Καραμανλή. Πεντέμισι χρόνια ακινησίας. Πεντέμισι χρόνια έλλειψης κάθε παρέμβασης. Πεντέμισι χρόνια απορρύθμισης και μας προτρέπουν να κάνουμε το ίδιο. Και μας λένε: «Δεν βλέπετε ότι τρία εκατομμύρια συμπολίτες μας δεν ήρθαν να ψηφίσουν;» Το βλέπουμε. Γι' αυτό δεν ακολουθούμε τον ίδιο δρόμο. Το βλέπουμε! Αυτά τα τρία εκατομμύρια συμπολιτών μας, δεν πάμε να τα καλύψουμε με τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες μεταναστών ή ομογενών που θα ψηφίσουν. Πάμε να τα καλύψουμε με τις παρεμβάσεις και τα μέτρα πολιτικής που παίρνουμε τώρα, που τους λέμε ότι ακούσαμε τη φωνή σας, ότι δεν μπορεί αυτή η κοινωνία να συνεχίσει να λειτουργεί χωρίς κανόνες, ότι δεν μπορεί αυτή η κοινωνία να συνεχίσει να λειτουργεί αυθαίρετα με τρόπο που ο καθένας δεν θα ξέρει ποια είναι η θέση του, ποια είναι τα δικαιώματά του.

Γι' αυτό, λοιπόν, λέμε το εξής απλό «Τους μετανάστες τους έχουμε εδώ. Ο τρόπος που μπήκαν είναι γνωστός. Ζουν δίπλα μας, κινούμαστε, εργαζόμαστε μαζί». Δεν είμαστε η χώρα που περιέγραψε ο κ. Πλεύρης. Η τελευταία χώρα που ήταν έτσι ήταν η Αλβανία του Ενβέρ Χότζα. Καμία άλλη χώρα δεν υπάρχει, όπως την περιέγραψε.

Σήμερα το φαινόμενο είναι εδώ και έχουμε αργήσει. Έχουμε αργήσει πάρα πολύ να πάρουμε μέτρα. Αυτές οι ομαδικές και εξ' απροόπτου νομιμοποιήσεις, οδηγούν ακριβώς σε αυτό που καταγγείλατε ότι θα οδηγήσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Στο ότι ξαφνικά, όταν το πρόβλημα γιγαντώνεται, τραβάς μια νομιμοποίηση και από εκεί και πέρα, τους αφήνεις να αισθάνονται ότι ανά πάσα στιγμή αυτή η νομιμοποίηση είναι επισφαλής, όταν περάσουν κάποια χρόνια και ότι το μέλλον τους εδώ στην Ελλάδα δεν είναι κατοχυρωμένο με κανέναν τρόπο.

Εμείς, τί ερχόμαστε και κάνουμε αυτή τη στιγμή; Και γιατί δεν θα υπάρξει ο κίνδυνος που είπατε στις αποικιοκρατικές χώρες Γαλλία και λοιπές; Διότι η Ελλάδα ποτέ δεν ανέχθηκε και δεν υιοθέτησε τα γκέτο. Στη Γαλλία και στις άλλες χώρες, οι άνθρωποι αυτοί, εξαναγκασμένοι από μία λειτουργία αυτής της κοινωνίας, οδηγήθηκαν εκεί από την πρώτη στιγμή, στα γκέτο, στις παρυφές των πόλεων. Όμως, οι μετανάστες σήμερα ζουν μέσα στις πόλεις μας, ζουν στα χωριά, ζουν δίπλα μας. Η Ελλάδα ποτέ δεν υιοθέτησε τα γκέτο. Όταν όμως ζουν δίπλα μας και εργάζονται μαζί μας,

θα πρέπει να ξέρουν, θα πρέπει να τους διασφαλίσουμε τα δικαιώματά τους, εφόσον έχουν τις προϋποθέσεις, να συμμετέχουν και αυτοί στο πολιτικό γίνεσθαι της χώρας, να αποφασίσουν σε πρώτη φάση για τα της τοπικής κοινωνίας τους. Είναι άνθρωποι οι οποίοι συνεισφέρουν στην τοπική κοινωνία. Είναι άνθρωποι οι οποίοι επηρεάζουν, εάν θέλετε, την καθημερινή μας ζωή. Είναι δυνατόν, όταν έχουν τις νόμιμες προϋποθέσεις, να μην αποκτήσουν το δικαίωμα να καταθέτουν την άποψή τους, αλλά και να εκφράζουν τους συμπολίτες τους;

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ακούστηκαν διάφορες υπερβολές για τη δυνατότητα αυτών των ανθρώπων να ξέρουν τη γλώσσα σωστά. Όλα όμως αυτά τα κατοχυρώνει το νομοσχέδιο.

Δεν γίνεται τίποτα το υπερβολικό και τίποτα το παράτυπο. Υιοθετήθηκαν ακριβώς οι καλές πρακτικές, όπως μας προέτρεψε ο κ. Σιούφας. Οι καλές πρακτικές ενός σύγχρονου ευρωπαϊκού κεκτημένου έχουν υιοθετηθεί μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο.

Αυτή η ρύθμιση που περνάει σήμερα, θα ρυθμίσει επιτέλους εκκρεμότητες ετών. Και αυτοί οι άνθρωποι και κυρίως τα νέα παιδιά που έχουν τα νόμιμα προσόντα, θα σταματήσουν επιτέλους να γίνονται πρωταγωνιστές πρωινάδικων και τηλεοπτικών εκπομπών, για το αν πρέπει και μπορούν να κρατήσουν την ελληνική σημαία και θα μπορέσουν κάποια στιγμή, αυτό που πιστεύουν και αυτό που νοιώθουν, δηλαδή ότι είναι Έλληνες, να έχει επισημοποιηθεί από την ελληνική πολιτεία.

Σταματήστε λοιπόν, να βάζετε διχασμό στον ελληνικό λαό, μην ορθώνετε μπαμπούλες και μην τρομάζετε τους Έλληνες πολίτες. Η κοινωνία μας έχει ανάγκη από συνοχή, έχει ανάγκη από νηφαλιότητα και η Βουλή έχει ανάγκη από ένα γόνιμο, σύγχρονο και νηφάλιο πολιτικό διάλογο.

Αυτόν εγκαινίασε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτόν θα διατηρήσουμε. Το νομοσχέδιο αυτό είναι προς αυτήν την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Νομού Ροδόπης κ. Αχμέτ Χατζηοσμάν.

Ορίστε, κύριε Χατζηοσμάν έχετε το λόγο.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗΟΣΜΑΝ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Ιανουάριο που μας πέρασε -λίγες μέρες μετά τις γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς- οι τοπικές κοινωνίες της Θράκης παρακολουθούσαν έντρομες το Θρακικό Πέλαγος, να εκβράζει σε διάφορες ακτές πτώματα. Σύμφωνα με εκτιμήσεις πρόκειται για θύματα νεαρών παράνομων μεταναστών, δεκαεπτά συνολικά στον αριθμό, όλοι άτομα νεαρής ηλικίας, ανάμεσά τους και ένα αγοράκι 2 ετών.

Και ρωτώ όλους όσους βλέπουν τη μετανάστευση ως απειλή της πατρίδας και της εθνικής μας υπόστασης, αυτά τα φαινόμενα θα τα αφήσουμε να συνεχιστούν; Θα συνεχίσουμε να είμαστε συνένοχοι σε αυτά τα αποτρόπαια εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας; Το περιστατικό που μόλις σας ανέφερα, αποτελεί μόνο μία πτυχή του μεγάλου κεφαλαίου που ονομάζεται μετανάστευση.

Σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο που έρχεται να βάλει τάξη σε μία σειρά από ζητήματα μεταναστών, οι οποίοι ζουν στις κοινωνίες μας, είναι οι γείτονές μας, οι συμμαθητές των παιδιών μας, οι υπάλληλοι μας στις δουλειές και πάει λέγοντας. Είναι άνθρωποι με τους οποίους ζούμε στις ίδιες γειτονιές, έχουμε τις ίδιες ανάγκες, τις ίδιες ανησυχίες και τα ίδια όνειρα.

Από την άλλη πλευρά είναι άνθρωποι αόρατοι, άνθρωποι τους οποίους μέχρι σήμερα δεν καταφέραμε να ενσωματώσουμε στις κοινωνίες μας. Και εδώ έχουμε όλοι μερίδιο ευθύνης. Είμαστε όλοι υπεύθυνοι για το κάθε παιδί που γεννιέται από γονείς μετανάστες στην Ελλάδα, το οποίο μετέχει της ελληνικής παιδείας, μορφώνεται στα σχολεία μας και από την άλλη δεν μπορούμε να του διασφαλίσουμε ούτε τα στοιχειώδη δικαιώματά του.

Οι αντιδράσεις και οι φοβίες που ήλθαν στην επιφάνεια με αφορμή το παρόν νομοσχέδιο, είναι πρωτοφανείς. Μάλλον όσοι τις εκφράζουν και τις υιοθετούν, δεν έχουν κατανοήσει για τι ακριβώς μιλάμε, όπως επίσης, δεν έχουν κατανοήσει την προσπάθεια που καταβάλλει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ,να βάλει μία τάξη στην αναρχία που επικρατούσε επί τόσα χρόνια σε αυτά τα θέματα. Η πατρίδα μου, η Ελλάδα, είναι ένα κράτος δικαίου και ως κράτος δικαίου οφείλουμε να

σεβόμαστε τις διεθνείς και τις ευρωπαϊκές συμβάσεις είτε αυτό αρέσει σε κάποιους είτε όχι. Είναι υποχρέωσή μας να διασφαλίσουμε τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα σε κάθε κάτοικο αυτής της χώρας, ο οποίος διαθέτει νόμιμα έγγραφα για την εδώ διαμονή του.

Διασφαλίζουμε τα δικαιώματά τους, τους ενημερώνουμε για τις υποχρεώσεις τους, τους κάνουμε ενεργά μέλη των τοπικών κοινωνιών. Έτσι, λειτουργούν τα δημοκρατικά πολιτεύματα και όχι με αποκλεισμούς, διαχωρισμούς και διακρίσεις. Έχω να προτείνω σε αυτούς που αντιδρούν στο παρόν νομοσχέδιο να κοιτάξουν βαθιά μέσα τους, στους εαυτούς τους, γιατί στην ουσία ο φόβος είναι μέσα τους και όχι στους διπλανούς τους.

Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η ρύθμιση θεμάτων όπως αυτό που εισηγείται το σημερινό νομοσχέδιο, είναι βασικά θέματα αρχής και ιδεολογικής κατεύθυνσης. Ζούμε σε κοινωνίες πολυπολιτισμικές. Η φυσιογνωμία της συνοικίας, της γειτονιάς, αλλάζει. Αν δεν προσαρμοστούμε με τα νέα δεδομένα, τότε θα χάσουμε το στοίχημα. Μάλιστα η πληθυσμιακή πολυμορφία μόνο θετικά μπορεί να αποφέρει, αρκεί να έχουμε ανοικτά μάτια και ανοικτά μυαλά.

Εμείς στη Θράκη βλέπετε, ότι είμαστε πρωτοπόροι σε αυτό, γιατί οι κοινωνίες μας ήταν ανέκαθεν πολυπολιτισμικές. Η παρουσία της μειονότητας προσέδιδε ανέκαθεν στη Θράκη ένα χαρακτήρα πολυπολιτισμικό. Όσες φορές το ανθρώπινο δυναμικό της περιοχής χρησιμοποιήθηκε με αυτόν τον τρόπο, μόνο θετικά είδαμε.

Και μια και αναφέρθηκα στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, τη Θράκη, θέλω δράττοντας της ευκαιρίας της συζήτησης που γίνεται σήμερα για το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια, να εκφράσω και ένα αίτημα το οποίο σχετίζεται με θέματα ιθαγένειας και αφορά τη μειονότητα της Θράκης, την οποία έχω την τιμή να εκπροσωπώ στο Κοινοβούλιο.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μίλησα για κράτος δικαίου, για ανθρώπινα δικαιώματα, για διεθνείς και ευρωπαϊκές συμβάσεις. Σε αυτό το πλαίσιο θέλω να εκφράσω το αίτημα για οριστική επίλυση του προβλήματος των ανιθαγενών της μειονότητας. Λίγο-πολύ όλοι γνωρίζετε την ιστορία του άρθρου 19 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, το οποίο καταργήθηκε από το 1998 επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με προσωπική παρέμβαση του Πρωθυπουργού μας Γιώργου Παπανδρέου. Πρέπει να δοθεί οριστική λύση στο πρόβλημα αυτό, μέσω της ανάκλησης των αποφάσεων αφαίρεσης της ελληνικής ιθαγένειας από τα μέλη της μειονότητας. Πρέπει να απαλλαγούμε οριστικά από τα φαντάσματα του παρελθόντος.

Επιστρέφω στο νομοσχέδιο. Θεωρώ ότι με αυτό το σχέδιο νόμου, η Κυβέρνηση επιχειρεί να αγγίξει και να ανοίξει ένα παράθυρο διαλόγου με την κοινωνία, σχετικά με το μεταναστευτικό. Συγχρόνως, διαμορφώνει μία σύγχρονη μεταναστευτική πολιτική. Θεωρώ ότι αυτές οι επιλογές είναι μονόδρομος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Ιωάννης Βλατής, Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. του Νομού Κοζάνης.

Ορίστε, κύριε Βλατή έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι οι κρίσιμες ώρες που περνάει η πατρίδα μας δεν χωρούν διχαστικά μηνύματα και διχαστικά διλήμματα. Στους συναδέλφους λοιπόν, που πριν από λίγο μίλησαν για βαθιά ιδεολογικά ζητήματα θα τους θυμίσω τη χθεσινοβραδινή ομιλία συναδέλφου τους, ο οποίος πέρα από τις προσωπικές προσβολές -γιατί ήμουν εδώ την ώρα που εκφωνούσε την ομιλία του- σε όλους μας, τις οποίες τις αντιπαρέρχομαι, γιατί η χώρα μας είναι μια σταλιά χώρα και όλοι γνωρίζομαστε μεταξύ μας, το παρελθόν μας, το παρόν μας, νομίζω ότι έσπειραν το διχασμό σε αυτήν την Αίθουσα και ο διχασμός σε αυτήν την Αίθουσα δεν χωράει. Ας είμαστε πιο νηφάλιοι, ας έχουμε μεγαλύτερο αίσθημα ευθύνης απέναντι στους πολίτες που μας βλέπουν και που υποχρεώνονται να ζήσουν σκληρά προβλήματα.

Θέλω επίσης, να πω με λύπη μου σαν Βουλευτής προς τον ηγέτη του σχηματισμού -ο οποίος αποτελείται από δεκατρείς συνιστώσες, δεν ξέρω πόσες- ο οποίος ξενίστηκε γιατί χειροκροτήσαμε και εγώ προσωπικά χειροκρότησα τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο, τον κ. Κουβέλη, γιατί σε αυτήν την Αίθουσα δεν μπορούμε να χειροκροτούμε -ακόμα και διαφωνούντες- έναν ομιλητή.

(AM)

(SM)

Απορώ. Αυτός είναι ο πολιτικός πολιτισμός μας σήμερα;

Μπαίνω, λοιπόν, στο θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι νομίζω προφανές ότι από το περιεχόμενο του νομοσχεδίου -και απ' όσα ειπώθηκαν στην Επιτροπή τις προηγούμενες μέρες που το συζητούσαμε- ότι η μετανάστευση, ο ρυθμός της, ο όγκος της δεν πρόκειται να επηρεαστούν από τις ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου. Είναι αστείο και να συζητούμε ακόμη ότι θα αυξηθούν τα μεταναστευτικά ρεύματα στη χώρα μας, επειδή το άρθρο 14 τους δίνει το δικαίωμα, εφόσον πληρούν σειρά προϋποθέσεων, να εκλέξουν δήμαρχο.

Εξυπακούεται ότι το ίδιο ισχύει και για το θέμα της ιθαγένειας ή της υπηκοότητας. Κάποιοι έχουν ψυχολογικό θέμα, ψυχολογικό ζήτημα. Νομικά είναι το ίδιο πράγμα, ας το λένε «υπηκοότητα», αν δεν τους αρέσει η «ιθαγένεια». Λογικό είναι.

Όσο περήφανοι και αν είμαστε όλοι μας που είμαστε Έλληνες, πιστέψτε με ότι η ελληνική ιθαγένεια δεν είναι λόγος συρροής τόσων μεταναστών στην Ελλάδα. Στη χώρα μας οι μετανάστες έρχονται κάθε χρόνο κατά χιλιάδες και θα συνεχίσουν να έρχονται, λόγω της γεωγραφικής της θέσης. Στις περισσότερες δε φορές ούτε καν είναι στις προθέσεις τους να μείνουν στη χώρα μας, είναι ο τρόπος για να περάσουν σε πιο ανεπτυγμένες χώρες, σε πιο πλούσιες της Κεντρικής και Δυτικής Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εμμονή της ελληνικής υπηκοότητας ή ιθαγένειας στον ανελαστικό κανόνα του αίματος δεν είναι μόνο αναχρονιστική, αλλά και άδικη. Θα φέρω ένα απλό καθημερινό παράδειγμα. Δεχόμαστε ασυζητητί και δικαίως -δεν αντιλέγω- ως Έλληνες, όσους απογόνους Ελλήνων έχουν αποκοπεί από τη χώρα μας, όσες γενιές εθελούσιας αποξένωσης και αν έχουν μεσολαβήσει, εξαιτίας του κανόνα του αίματος. Αντιθέτως, αρνούμαστε να «παραχωρήσουμε» την ελληνική ιθαγένεια σε ανθρώπους που γεννήθηκαν, μορφώθηκαν, εργάστηκαν, προσέφεραν, έζησαν στη χώρα μας για τον ίδιο λόγο. Είμαστε περήφανοι που υπάρχουν Έλληνες εκτός των συνόρων της χώρας μας - και ας μην μιλούν τη γλώσσα μας και ας μην ξέρουν πολλοί από αυτούς που βρίσκεται η χώρα μας- γυρίζουμε, ωστόσο, την πλάτη σε μετανάστες δεύτερης γενιάς που άλλη πατρίδα από την Ελλάδα δεν γνώρισαν, που άλλη γλώσσα δεν έμαθαν να μιλούν, που με περηφάνια σήκωσαν την ελληνική σημαία στις μαθητικές παρελάσεις.

Η αλήθεια είναι μία. Τα τελευταία είκοσι χρόνια περίπου, από το 1992, πλήθη μεταναστών εντάχθηκαν στον οικονομικά ενεργό πληθυσμό της Ελλάδας. Μεγάλος αριθμός αλλοδαπών εργατών καλλιέργησε χιλιάδες στρέμματα ελληνικής γης, έκτισε χιλιάδες ελληνικά σπίτια, ασφαλτόστρωσε χιλιόμετρα και χιλιόμετρα ελληνικών αυτοκινητόδρομων. Τα παιδιά αυτών των αλλοδαπών λαμβάνουν ελληνική παιδεία, μορφώνονται στα ελληνικά σχολεία, σπουδάζουν στα ελληνικά πανεπιστήμια, μιλούν τις περισσότερες φορές μόνο την ελληνική γλώσσα και γνωρίζουν τις περισσότερες φορές μόνο μία πατρίδα. Στις δε περιπτώσεις των επαναπατριζόμενων ομογενών υπηρέτησαν και την Ελλάδα εντασσόμενοι στον ελληνικό στρατό.

Όλοι αυτοί οι μετανάστες, παρά τα όσα λέγονται και γράφονται κατά καιρούς, προσέφεραν και συνεχίζουν να προσφέρουν στη χώρα μας. Συνεπώς, προκύπτει ένα ζήτημα δικαιοσύνης, ισονομίας και ισοτιμίας. Ως Έλληνες, είμαστε περήφανοι, κυρίως, για την ιστορία μας, για την παράδοσή μας, για τις δημοκρατικές αρχές που διέπουν την κοινωνία μας.

Στη δημοκρατία μας, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χωρούν, δεν επιτρέπονται, δεν γίνονται δεκτοί οι παράλογοι αποκλεισμοί. Δεν είναι δυνατόν να παρατείνουμε το διχασμό της κοινωνίας. Δεν πρέπει να γίνεται αποδεκτό ότι κάποιοι από εμάς έχουν όλα τα δικαιώματα και κάποιοι άλλοι έχουν μόνο υποχρεώσεις και κανένα δικαίωμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκοπός του νομοσχεδίου είναι η αποκατάσταση των αδικιών και η ομαλή ενσωμάτωση των μεταναστών στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήταν ένα κακόγουστο αστείο, αν δεν ήταν τόσο τραγικό να κλείνουμε τα μάτια στη σύσταση

της σημερινής ελληνικής κοινωνίας, τραγικό για τους ανθρώπους αυτούς, αλλά και για μας που θέλουμε να αποκαλούμαστε σύγχρονο και ευνομούμενο κράτος.

Σε ό,τι, λοιπόν, αφορά τους μετανάστες που είτε γεννήθηκαν εδώ, είτε διαμένουν εδώ για περισσότερο από πέντε χρόνια, πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει το παρόν νομοσχέδιο και επιθυμούν να πάρουν την ελληνική υπηκοότητα ή να είναι ενεργά μέλη των τοπικών κοινωνιών, συμμετέχοντας στις τοπικές εκλογές, ας μην είμαστε καχύποπτοι. Δεν αλλοιώνουν αυτοί την ελληνική κοινωνία. Αυτοί εργάζονται σκληρά. Ας είμαστε καχύποπτοι με κάποιους άλλους, οι οποίοι εξαιτίας της ελληνικής τους μαγκιάς ή πονηριάς ή κουτοπονηριάς ζουν σε βάρος της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Παύλος Μαρκάκης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, έχει το λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πραγματικά, κυρία Υπουργέ, να απορεί κανείς πώς κατορθώσατε μέσα σε πέντε μήνες να κάνετε τους οικονομικούς μετανάστες, δηλαδή τους λαθρομετανάστες, ιθαγενείς και τους πραγματικά Έλληνες ιθαγενείς να τους καταντήσετε χειρότερους και από οικονομικούς μετανάστες. Αυτό είναι ένα θαύμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που θα μείνει στην ιστορία.

Πριν μερικές μέρες, προσκεκλημένος της ομογένειας της Νέας Υόρκης, επισκέφθηκα -με δικά μου, φυσικά, έξοδα- τα αδέρφια μας, τους ομογενείς μας που ζουν στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτοί οι άνθρωποι που πραγματικά πονάνε την πατρίδα, με παρακάλεσαν να μεταφέρω τα συναισθήματά τους.

Δεν φτάνει, λοιπόν, που είναι πικραμένοι από την οικονομική κατάσταση που φθάσατε την Ελλάδα, δεν φτάνει που είναι στεναχωρημένοι που δεν τους επιτρέπεται να γιορτάσουν στις πρεσβείες τους την εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου, είναι και οργισμένοι από τη σπουδή σας να ψηφίσετε ένα νομοσχέδιο, χαρίζοντας σε εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες την ελληνική ιθαγένεια. Εκτιμούν -και δικαίως- ότι η μαζική χορήγηση της ελληνικής ιθαγένειας θα επιδράσει αρνητικά και καταλυτικά με απρόβλεπτες συνέπειες και ίσως μη αναστρέψιμες το ελληνικό έθνος. Αναρωτιούνται -και δικαίως- γιατί αν ήθελε το ελληνικό κράτος πραγματικά να τακτοποιήσει εκκρεμότητες, δεν φρόντισε με την ίδια σπουδή να ικανοποιήσει το πάγιο αίτημα της ελληνικής διασποράς, να χορηγήσει δικαίωμα ψήφου στις χώρες που κατοικούν και να ψηφίζουν εκεί οι ομογενείς μας. Τουλάχιστον, αυτοί θα ψήφιζαν με αποκλειστικό γνώμονα το εθνικό συμφέρον και την προοπτική του ελληνικού έθνους. Κατά τα λοιπά, ζητάμε πάλι από τους ομογενείς να «βάλουν» το χέρι στην τσέπη και να βοηθήσουν το λογαριασμό αλληλεγγύης και το δημόσιο χρέος της χώρας μας. Είναι σοβαρή και υπεύθυνη αντιμετώπιση της ομογένειας από την ελληνική πολιτεία αυτή;

Κύριε Υπουργέ, έχω την αίσθηση ότι έχετε χάσει την επαφή με την πραγματικότητα. Έχετε χάσει την επαφή με την πραγματική επιθυμία των πολιτών. Η ελληνική κοινωνία αντιδρά στο νομοσχεδιό σας και εσείς αναλαμβάνετε την ιστορική ευθύνη να πάτε κόντρα στην πραγματική θέληση του λαού, κόντρα στο λαϊκό αίσθημα. Πολύ σύντομα, όμως, θα αντιληφθείτε τις αντιδράσεις του. Θα κερδίσετε ενδεχομένως την ψήφο των μεταναστών, θα χάσετε, όμως, σίγουρα την ψήφο των Ελλήνων.

Και κάνετε ένα μεγάλο βασικό λάθος. Θέλετε να μετατρέψετε ένα ανθρώπινο πρόβλημα, για το οποίο πραγματικά οι Έλληνες έδειξαν και δείχνουν με μεγάλη κοινωνική ευαισθησία, σε πρόβλημα για το έθνος μας.

Σήμερα στην Ελλάδα βρίσκονται τετρακόσιοι πενήντα χιλιάδες μετανάστες με άδεια εργασίας, με άδεια παραμονής και απροσδιόριστος αριθμός παρανόμων μεταναστών που καθημερινά αυξάνεται και υπολογίζεται σε πεντακόσιες έως εφτακόσιες χιλιάδες. Δηλαδή, έχουμε συνολικά ένα σύνολο ατόμων που αντιστοιχεί στο 12% του ελληνικού πληθυσμού.

Τη χρονική, λοιπόν, στιγμή αντιμετωπίζει τεράστιο δημόσιο χρέος, μεγάλο δημοσιονομικό έλλειμμα, θέμα με το ασφαλιστικό, μεγάλο θέμα με την ανεργία, είναι δυνατόν να προωθεί η Κυβέρνησή σας, σα θέμα άμεσης προτεραιότητας, τη χορήγηση ελληνικής ιθαγένειας σε μεγάλο αριθμό μεταναστών;

(XS)

(AM)

Οι μετανάστες στην Ελλάδα, στην συντριπτική τους πλειοψηφία, είναι οικονομικοί μετανάστες, το ξέρετε. Ήρθαν για να δουλέψουν, να κάνουν ένα μικρό ή μεγάλο κομμάτι ανάλογα με την εργασία τους και να επιστρέψουν στη χώρα τους. Δεν ήρθαν για να εποικίσουν στη χώρα μας. Σήμερα με την οικονομική ύφεση που μαστίζει τη χώρα μας και την κατακόρυφη πτώση της οικονομικής δραστηριότητας πώς περιμένετε να συμπεριφερθούν; Πώς περιμένετε να προσπαθήσει να επιβιώσει ένα μεγάλο κομμάτι των λαθρομεταναστών; Είναι τυχαία η αύξηση της εγκληματικότητας το τελευταίο διάστημα;

Η Ελλάδα δεν είναι μια άδεια χώρα, ούτε έχει πλουτοπαραγωγικούς πόρους για να συντηρήσει ένα αυξημένο πληθυσμό μεταναστών. Η Ελλάδα δεν είναι Ηνωμένες Πολιτείες, χώρες που έμεναν άδειες μετά την εξόντωση των ιθαγενών και δημιουργήθηκαν από αλλεπάλληλα κύματα μεταναστών.

Ο πληθυσμός των Ηνωμένων Πολιτειών αποτελεί ένα λαό αλλά όχι ένα έθνος. Η Ελλάδα είναι κράτος-έθνος, μια εθνότητα, μια γλώσσα, μια θρησκεία, ένας πολιτισμός. Επομένως δεν είναι δυνατόν να θέλετε να έχουμε τα ίδια κριτήρια στην μεταναστευτική σας πολιτική, ούτε να λύσετε το μεταναστευτικό με την αθρόα χορήγηση ιθαγένειας.

Η πρόθεση να χορηγήσετε την ιθαγένεια στα παιδιά των μεταναστών δημιουργεί μέσα στην ελληνική κοινωνία μειονότητες, που θα μεγαλώνουν συνεχώς και οι περισσότερες από αυτές είναι μουσουλμανικές. Έτσι η Ελλάδα θα μετατραπεί σε πολυφυλετική, πολυθρησκευτική, πολυπολιτισμική χώρα και θα χάσει με άλλα λόγια την εθνική της ταυτότητα.

Θα ήθελα να επισημάνω ένα γεγονός. Οι ίδιοι πολιτικοί, τα ίδια πρόσωπα που σήμερα υποστηρίζουν την χορήγηση ιθαγένειας και ψήφου στους λαθρομετανάστες, το 2004 στήριζαν το Σχέδιο Ανάν, που διέλυε την Κυπριακή Δημοκρατία, σήμερα στηρίζουν την καταστροφική, για τα εθνικά μας συμφέροντα, ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας και υποστήριζαν και το βιβλίο της κυρίας Ρεπούση, που ήταν προσπάθεια αποδόμησης της ελληνικής ιστορίας.

Είναι τυχαία όλα αυτά; Κυρία Υπουργέ, αν θέλετε πραγματικά να ανταποκριθείτε στο λαϊκό αίσθημα, αν θέλετε να μην γραφτείτε με μελανά χρώματα στην ιστορία του έθνους μας, αποσύρετε το επαίσχυντο αυτό νομοσχέδιο και προχωρήστε στην πρότασή μας. Κάντε δημοψήφισμα και σεβαστείτε τη βούληση του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η κυρία Αθανασία Μερεντίτη, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Τρικάλων, έχει το λόγο.

Ορίστε, κυρία Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα έχει προξενήσει αρκετές αντιδράσεις στην κοινωνία. Έχει γίνει προϊόν ιδεολογικής αντιπαράθεσης και είναι λογικό, γιατί ο καθένας εκφράζει τη γνώμη του, ανάλογα με την πολιτική του τοποθέτηση. Όμως, επειδή ακούστηκαν αρκετές ακρότητες εδώ μέσα πρέπει να πω δυο-τρία πράγματα.

Κατ' αρχήν θεωρώ ότι ακόμη και εδώ μέσα, ελάχιστοι υπάρχουν αν υπάρχουν, που δεν έχουν ένα συγγενή μακρινό ή κοντινό μετανάστη, είτε στην Ευρώπη, είτε σε άλλες χώρες του πλανήτη. Γιατί αυτή ήταν η μοίρα της Ελλάδας το '60 μέχρι και το '70. Έφευγαν τα νιάτα, σπρωγμένα από την εγκατάλειψη της υπαίθρου, από την αναδουλειά, από τον εμφύλιο και αναζητούσαν καλύτερη ζωή σε ξένες χώρες.

Δεν θέλω να ακούσω την εύκολη απάντηση, ότι εμείς ήμασταν καλοί και ότι εμείς ήμασταν

νοικοκυραίοι και προκόψαμε, ότι οι δικοί μας δεν κάνανε τέτοια εκεί που πηγαίνανε, μόνο δουλεύανε και ότι χρειαζόμασταν χαρτιά και πηγαίναμε νόμιμα. Εάν ανατρέξουμε στα αστυνομικά δελτία των χωρών, κάτι θα βρούμε. Και τα κρείττω και τα χείρω.

Επίσης όσον αφορά τα χαρτιά και τις προϋποθέσεις, ήθελα να πω στον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, που ήρθε πριν από λίγο εδώ, ότι το '90 ήταν Υπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης τότε, της Νέας Δημοκρατίας και κάλεσε όλα τα αδέρφια μας από την Βόρειο Ήπειρο, να έρθουν στην αγκαλιά της πατρίδας. Ήρθαν τα αδέρφια, ήρθαν τα ξαδέλφια, ήρθαν και κάποιοι που εμπλέκονταν, άσωτοι υιοί, τρόφιμοι φυλακών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Μην το λέτε αυτό, γιατί το απαντήθηκε μέσα στη Βουλή.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Θα σας απαντήσω γιατί μου έκανε εντύπωση ότι ο Αρχηγός σας όταν ήρθε σήμερα εδώ είπε: Θα το αλλάξουμε το νομοσχέδιο.

Αναρωτιέμαι πότε, διότι πριν από ελάχιστους μήνες φύγατε, δραπετεύσατε και σήμερα, χθες, ελπίζω όχι και αύριο οι πρώην Υπουργοί σας ζητούν συγγνώμη για πολλά ή λίγα προσωπικά ή γενικά αλλά αφήστε πρώτα να εξαντλήσετε τις συγγνώμες που ζητάτε και μετά να ζητάτε αν ζητάτε ξανά να επανέλθετε στη διακυβέρνηση της χώρας, γιατί όλοι θυμόμαστε και θυμάται και ο ελληνικός λαός.

Είναι αμετροέπεια, λοιπόν, να ασκείτε κριτική στην Κυβέρνησή μας, που επιτέλους επιχειρεί να βάλει τάξη στην μετανάστευση και να συμπεριφερθεί δίκαια σε όσους από τους μετανάστες έχουν αποδείξει ότι αξίζουν να γίνουν Έλληνες υπήκοοι.

Και είναι το λιγότερο αναλγησία να λέμε στα παιδιά που γεννήθηκαν σε αυτή τη χώρα και δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα από την Ελλάδα, ότι θα πρέπει να συνεχίσουν να είναι ανύπαρκτοι ενώπιον του κράτους. Και εγώ θεωρώ ότι είναι μικρόψυχο για μια πολιτισμένη χώρα να μην δέχεται να δώσει χείρα βοήθειας σε αυτούς που την τείνουν και την έχουν ανάγκη. Είναι μικρόψυχο και δεν τιμά τον πολιτισμό μας.

Στο κάτω-κάτω της γραφής εμείς καμαρώνουμε για Έλληνες, παιδιά, εγγόνια που έφυγαν ξυπόλητοι οι πρόγονοί τους από την Ελλάδα και διακρίνονται στο εξωτερικό και δεν κατανοώ γιατί αρνούμαστε μια τέτοια ευκαιρία στα παιδιά των μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα.

Τέλος, θέλω να τονίσω ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα από αυτό που λέμε ότι μας πήραν τις δουλειές. Ξέρουμε όλοι εδώ μέσα, όλοι οι Έλληνες ότι παίρνουν τις δουλειές που αρνούνται να κάνουν οι Έλληνες. Είτε φροντίζουν τα παιδιά μας, είτε τους ηλικιωμένους, είτε τα σπίτια μας, είτε τα χωράφια μας, είτε τα ζώα μας, αυτό κάνουν.

Αν τώρα, κάποιοι από αυτούς διακρίνονται, καταφέρνουν να κάνουνε μια δική τους επιχείρηση, να πάρουν εργολαβίες, να σπουδάσουν τα παιδιά τους γιατί πρέπει να μας ενοχλεί αυτό; Αυτό σημαίνει πρόοδο για την κοινωνία μας συνολικά.

Όσο για τις απόψεις που ακούστηκαν εδώ ότι θα αλλοιωθούν τα στοιχεία της ελληνικής κοινωνίας και κατ' επέκταση του ελληνικού έθνους, θέλω πρώτα να πω ότι αν ανατρέξουμε στην ιστορία θα δούμε ότι και η Αρχαία Ελλάδα και το Βυζάντιο ήκμασαν και εξασφάλισαν τη συνέχειά τους χάρη στις επιμειξίες.

Δεύτερον, δεν δείχνει αυτοπεποίθηση εθνική και ότι ασπαζόμαστε και πιστεύουμε στο μεγαλείο του έθνους μας, όταν λέμε ότι κινδυνεύει από κάτι τέτοιο. Η Ελλάδα δεν κινδύνεψε τετρακόσια χρόνια, οι Έλληνες, η ελληνική συνείδηση στα τετρακόσια χρόνια της τουρκοκρατίας. Θα κινδυνεύσει από κάποιους χιλιάδες ανθρώπους που δουλεύουν στη χώρα μας και θα τους νομιμοποιήσουμε;

Η αλήθεια είναι ότι την τελευταία εικοσαετία η Ελλάδα βίωσε μια πραγματικότητα, έγινε αίφνης και χωρίς προετοιμασία, από χώρα εξαγωγής μεταναστών, χώρα υποδοχής μεταναστών. Ήταν λογικό να υπάρξουν δυσκολίες στην αρχή να γίνουν λάθη, παραλείψεις και πιθανότατα και η ελληνική κοινωνία δεν ήταν προετοιμασμένη να δεχθεί εύκολα αυτήν την πραγματικότητα.

Οι Έλληνες πολίτες καλούνται να ζήσουν πια σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία -και αυτό το τονίζω και εγώ είμαι υπερήφανη- γιατί άκουσα και τον κ. Νάκο όταν μιλούσε πώς χαρακτήριζε την πολυπολιτισμική κοινωνία. Είμαι υπερήφανη που προσπαθούμε να την χτίσουμε σταθερά αυτήν την πολυπολιτισμική κοινωνία και δεν πρέπει να ξενίζει κανέναν μας.

Είναι χρέος μιας πολιτείας που θέλει να λέγεται προηγμένη να βάλει τέλος σε αυτό το πλαίσιο και να πάμε σε μια νέα πραγματικότητα. Και πρέπει να προσπαθήσει να εκμεταλλευτεί, με τον πλέον

δυναμικό και παραγωγικό τρόπο αυτό το ανθρώπινο δυναμικό. Είναι ο μόνος τρόπος για το μέλλον, γιατί ο δρόμος της περιχαράκωσης και οι κορώνες περί εθνικής καθαρότητας μόνο προβλήματα και απομόνωση δημιουργούν.

Σαφώς δεν είναι εύκολο να πειστεί η κοινωνία και μάλιστα στις σημερινές συνθήκες με την ανασφάλεια που υπάρχει που δημιουργεί η οικονομική κρίση. Γι' αυτό και είναι ευθύνη της Κυβέρνησης και αυτό κάνει, αλλά όλων και ημών, που είμαστε ταγοί της κοινωνίας να καθοδηγήσουμε την κοινωνία εκεί που πρέπει για την πρόοδο του σήμερα και κυρίως του αύριο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα λίγο την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να γίνει κατανοητό από την μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, ότι με αυτό το νομοσχέδιο δεν σκοπεύουμε να πολιτογραφήσουμε ως Έλληνες παραβατικά στοιχεία -το είτε και η Υπουργός πριν από λίγο- ούτε φυσικά ανθρώπους που δεν μετέχουν και δεν συμμερίζονται τις επιταγές του ελληνικού συντάγματος και τις θεμελιώδεις αρχές του ελληνικού δημοκρατικού πολιτεύματος.

Εμείς απευθυνόμαστε σε άτομα ή οικογένειες που εργάζονται νόμιμα και σε παιδιά που πηγαίνουν σε ελληνικά σχολεία, που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα -θα τους δώσουμε ευκαιρίες- που αξίζει να δημιουργήσουν ένα μέλλον γι' αυτούς και τα παιδιά τους, ένα μέλλον ομαλότητας ασφάλειας γιατί αυτή γνώρισαν σαν πατρίδα -ειδικά τα παιδιά τους- και ίσως σαν μόνη πατρίδα την Ελλάδα.

Γι' αυτό πιστεύω ότι έχουμε χρέος να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Να ξεπεράσουμε τις ακρότητες, να δούμε με ρεαλισμό το μέλλον της Ελλάδας το οποίο εξαρτάται κατά πολύ και από όσους συνέβαλλαν και συμβάλλουν με το μόχθο τους στην εθνική μας οικονομία και ας μην έχουν το ίδιο αίμα με εμάς.

Η προσπάθεια της Κυβέρνησης είναι μια προσπάθεια ουσίας που πάει τη χώρα μπροστά και αυτό πρέπει να το στηρίζουμε όλοι.

(FT)

(XS)

Πρέπει να αναγνωρίσουμε δικαιώματα και υποχρεώσεις, να βάλουμε συμβιβασμούς και οριοθετήσεις, αλλά χωρίς αποκλεισμούς και κυρίως να τολμήσουμε αυτό που δικαιούμαστε και που επιβάλλεται για το μέλλον της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής από το Νομό Σάμου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος.

Θα πιάσουμε πέλαγος τώρα.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Κακοποιήσαμε και την ιστορία δυο μέρες τώρα σ' αυτή την Αίθουσα.

Αυτό γίνεται κάθε φορά που κάποιος την επικαλείται για να υπηρετήσει πολιτικές σκοπιμότητες.

Ό,τι έγινε τις μέρες μας με όλους τους λόγους που το δημιούργησαν και που υποχρέωσαν αυτούς που σήμερα λέμε Αλβανούς κυρίως, να έρθουν στην Ελλάδα το ίδιο έγινε και το 1300 και το 1600 για τους τότε λόγους και υποχρέωσε αυτούς που τότε και σήμερα λέμε Αρβανίτες να έρθουν επίσης στα μέρη μας.

Η μόνη ουσιαστική ίσως υπερεκτιμημένη διαφορά είναι ότι τότε τις προηγούμενες εκατονταετίες κυριαρχούσε το ορθόδοξο Βυζάντιο και έτσι αυτοί που μας ήρθαν τότε ήταν οι περισσότεροι χριστιανοί, ενώ τώρα τις προηγούμενες εκατονταετίες κυριαρχούσαν οι μουσουλμάνοι Οθωμανοί και έτσι πολλοί από αυτούς που τώρα μας ήρθαν είναι μουσουλμάνοι. Ξένοι ήταν και στην αρχή οι Αρβανίτες. Σε τίποτα, όμως, δεν εμπόδισε αργότερα μεταξύ των απογόνων τους πολλοί να γίνουν ήρωες του ελληνικού έθνους και κάποιοι από αυτούς πρωθυπουργοί και πρόεδροι της δημοκρατίας. Ανδρέας Μιαούλης, Μάρκος Μπότσαρης, Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, Κίτσος Τζαβέλας, Παύλος Κουντουριώτης, ναι, ο ναύαρχος που όταν άρχισε την επίθεσή του με το «Αβέρωφ» στη Λήμνο και στο Μούνδρο έστειλε το φοβερό τηλεγράφημα: «Πλέω μεθ' ορμής ακαθέκτου και με την πεποίθηση της νίκης κατά των προαιώνιων εχθρών του γένους».

Η ιστορία λέμε επαναλαμβάνεται. Σήμερα δεν έχουμε στοιχεία μπορούμε, όμως, να φανταστούμε

για το τι έλεγαν και έπρατταν όσοι –τηρουμένων των αναλογιών- είχαν τότε τα μυαλά που έχουν σήμερα, όσοι ασπάζονται τις θέσεις του ΛΑ.Ο.Σ. και τις σημερινές της Νέας Δημοκρατίας. Λέω τις σημερινές γιατί χθες είχε άλλες και ίσως αύριο πάλι να τις αλλάξει.

Στους επόμενους, όμως, αιώνες σε αντίστοιχες περιπτώσεις που θα υπάρξουν, γιατί πάντα υπάρχουν, θα είναι στη διάθεση των ενδιαφερομένων όλα όσα λέτε και πράττετε, κύριοι και κυρίες του ΛΑ.Ο.Σ. και της Νέας Δημοκρατίας. Έτσι γινόταν, έτσι γίνεται και έτσι θα γίνεται.

Κυρίες και κύριοι, που αντιδράτε σ' αυτό το νομοσχέδιο είστε και εσείς όπως και εμείς παιδιά μεταναστών και εγγόνια προσφύγων. Χιλιάδες χρόνια έτσι είμαστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Που τους έλεγαν οι ντόπιοι όταν ήρθαν τουρκόσπορους, μην το ξεχνάς.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Δεν το ξεχνάμε.

Σαν ανέκδοτο χρησιμοποιούμε στο νησί μου την ερώτηση ποια είναι η μεγαλύτερη πόλη της Σάμου. Η απάντηση δεν είναι η πρωτεύουσα το Βαθύ με επτά οκτώ χιλιάδες, αλλά η Μελβούρνη με δεκατέσσερις χιλιάδες.

Είναι υποκρισία να αρνείσαι στους άλλους αυτό που θεωρείς δικαίωμα για τον εαυτό σου. Είναι κατηλεία να ταυτίζεις τη φιλοπατρία με τις πολιτικές σου θέσεις και είναι παραπλανητικό να μπερδεύεις τους πεντακόσιους χιλιάδες νόμιμους με το ενάμισι εκατομμύριο τους παράνομους.

Όπως παραπλανητικό είναι να ταυτίζεις τη μεγάλη πλειοψηφία αυτών των ανθρώπων με τους λίγους, μεταξύ τους, κακοποιούς. Το νομοσχέδιο δεν αναφέρεται σε αυτούς. Για αυτούς άλλωστε έχουμε και Αστυνομία και δικαστήρια και φυλακές.

Αναφέρεται σε αυτούς που έχουν για χρόνια -και πολλοί ακόμα και σήμερα- δουλέψει σαν φθινό εργατικό δυναμικό, έχουν φροντίσει και φροντίζουν ανήμπορους, έχουν γεννήσει και γεννούν παιδιά και τα στέλνουν στο σχολείο. Όλοι αυτοί με τον ιδρώτα τους κέρδισαν δικαιώματα, οφείλουμε να τους το αναγνωρίσουμε. Γιατί μόνο έτσι θα μπορέσουμε να απαιτήσουμε από αυτούς να έχουν και υποχρεώσεις.

Βέβαια, αυτοί που γεννήθηκαν έξω θυμούνται με νοσταλγία την όμορφη πατρίδα τους. Όλες οι πατρίδες είναι όμορφες, αλλά τα παιδιά που γεννήθηκαν στην Ελλάδα δεν έχουν άλλη πατρίδα, έχουν την Ελλάδα για πατρίδα. Δεν έχουν τίποτα σήμερα να μοιράσουν με συμμαθητές τους τα ελληνόπουλα, δεν θα έχουν τίποτα να μοιράσουν αύριο με τους υπόλοιπους Έλληνες πολίτες. Θα είναι και αυτοί, εάν το θελήσουν, Έλληνες πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι εκπαιδευτικός. Πριν από πέντε μήνες μπαινόβγαινα διδάσκοντας σε τάξεις γεμάτες από ελληνόπουλα και παιδιά οικονομικών μεταναστών. Σας διαβεβαιώ ότι δεν είχαν απολύτως καμία διαφορά, τα ίδια έξυπνα πρόσωπα, τα ίδια μαλλιά και σκουλαρίκια, το ίδιο ντύσιμο, οι ίδιες μουσικές προτιμήσεις, δίπλα-δίπλα οι σελίδες τους στο facebook, τσακώνονται, διασκεδάζουν, ερωτεύονται. Είναι ίδιοι, να είσαστε σίγουροι. Μην επιμένουν κάποιοι ότι είναι διαφορετικοί.

Σωστό και πατριωτικό το νομοσχέδιο και γι' αυτό θα το ψηφίσω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, και στην Αίθουσα «Ελευθέριος Βενιζέλος» και ενημερώθηκαν για την ιστορία και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες και δυο εκπαιδευτικοί συνοδοί η δεύτερη ομάδα από το Γυμνάσιο Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επί διήμερο παρακολουθώ αυτές τις συζητήσεις στην Αίθουσα. Διήμερο μέχρι στιγμής, τρίημερο θα συμπληρωθεί αύριο, δεν θα μπορούσα να τις παρακολουθώ επί τριήμερο.

Άρα, λοιπόν, επί διήμερο παρακολουθώ τη συζήτηση και η αλήθεια είναι ότι έχουμε ακούσει ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός μια σειρά προσβλητικών χαρακτηρισμών, τους οποίους

χαρακτηρισμούς τους έχουμε υπομείνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς να τους αντιστρέψουμε, χωρίς να τους επιστρέψουμε, χωρίς να αρχίσουμε εμείς να μιλάμε μειωτικά για αυτούς που υποστηρίζουν αυτό το νομοσχέδιο.

Διαφωνούμε και διαφωνούμε σφοδρώς, έχουμε άλλη οπτική. Πιστεύουμε πράγματι ότι αυτό θα είναι ένα καταστροφικό νομοσχέδιο για την Ελλάδα. Και πάρα ταύτα δεν σας αποδώσαμε χαρακτηρισμούς, ούτε στο παραμικρό! Και ακόμη, κάποια στιγμή νομίζω ότι θα πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι δεν υπάρχει η ιδεολογική ηγεμονία κάποιου, ούτε οφείλουμε να δίνουμε λογαριασμό σε κάποιον για τις απόψεις μας, για τις αντιλήψεις μας, για τις πεποιθήσεις μας πέραν του απολύτως θεμιτού ελέγχου στο επίπεδο του ορθολογισμού ή αν θέλετε ακόμα και στο επίπεδο της αξιακής αντιπαράθεσης.

Αλλά γιατί θα πρέπει να ακούμε ύβρεις γιατί υπερασπιζόμαστε, παραδείγματος χάριν, την εθνική κοινωνία; Γιατί πρέπει να υβριζόμαστε γι' αυτό; Ναι, υπερασπιζόμαστε την εθνική κοινωνία. Δεν πιστεύουμε στην πολυπολιτισμική κοινωνία, πιστεύουμε σε εθνικό κράτος. Δεν πιστεύουμε σε ένα συνταγματικό κράτος το οποίο δεν έχει περιεχόμενο. Και γι' αυτό θα πρέπει να είμαστε νεοναζί; Και γι' αυτό είμαστε φασίστες και ρατσιστές; Με αυτές τις αντιλήψεις και με αυτή τη λογική θέλετε να πολιτευτείτε μέσα στην κοινωνία; Τα ακούω τόσες μέρες και τόσες ώρες αυτά χωρίς να ακούω τα βασικά επιχειρήματα.

Επιτρέψτε μου να πω ότι υπάρχουν δυο ψεύδη στα οποία αναφέρεται η επιχειρηματολογία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πρώτο ψεύδος, αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει καμία σχέση με τους παράνομους μετανάστες. Βεβαίως, υπό την έννοια ότι δεν ρυθμίζει ζητήματα παράνομης μετανάστευσης δεν έχει σχέση. Όταν αύριο θα γίνει η δεύτερη, η τρίτη, η τέταρτη νομιμοποίηση θα αξιοποιηθούν από τους νομιμοποιηθέντες οι διατάξεις του νομοσχεδίου αυτού, ναι ή όχι;

Άρα, αυτό δεν είναι ένα νομοσχέδιο για τους μετανάστες; Όχι μόνο για τους πεντακόσιους τριάντα τέσσερις χιλιάδες νομιμοποιηθέντες, αλλά και για όσους τυχόν νομιμοποιηθούν στο μέλλον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ)

(PS)

(FT)

Πού είναι το ψεύδος, λοιπόν, σε αυτό που λέμε εμείς; Το ψεύδος είναι αντίθετα σε αυτό που επικαλείται η Κυβέρνηση, η οποία παριστάνει ότι δεν ρυθμίζει θέματα μεταναστευτικά που δεν θα έχουν συνέπεια αύριο, παρά μόνο το συγκεκριμένο, λες και θα παγώσει ο χρόνος εδώ. Το επιχείρημα το οποίο ήδη ακούμε από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, μα τι θα γίνει με όλους αυτούς που είναι παράνομοι, που γεννήθηκαν και είναι παράνομοι εδώ, το ίδιο επιχείρημα με το οποίο έγιναν οι νομιμοποιήσεις στο παρελθόν, οι διαδοχικές, ακριβώς το ίδιο θα χρησιμοποιήσετε για να κάνετε στο μέλλον. Ποιο; «Τι να τους κάνουμε; Είναι πάρα πολλοί. Δεν μπορούμε να το ελέγξουμε.» Με αυτό το επιχείρημα θα έρθει μια κυβέρνηση, δεν λέω η παρούσα, δεν λέω του χρόνου, δεν λέω του παραχρόνου, σε δύο σε τρία χρόνια, με αυτό το επιχείρημα θα έρθει και θα κάνει μια καινούργια νομιμοποίηση. Αυτοί δεν θα αξιοποιούν το συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο;

Άρα, πώς θα αποσυνδεθεί το ένα από το άλλο, όταν λέμε ότι βεβαίως και πρέπει να ελέγξετε πρώτα τις παράνομες ροές, να τακτοποιήσετε το ζήτημα της παράνομης μετανάστευσης και μετά να ρυθμίσετε τα θέματα αυτά, τι λέμε; Κάτι τόσο τρομερό;

Πάμε στο επόμενο, το δεύτερο μεγάλο ψεύδος: Διευκολύνει την ενσωμάτωση. Σας παραθέσαμε εξαντλητικά πια επιχειρήματα σε αυτό, μόνο τυφλός δεν τα βλέπει. Άκουσα τον τελευταίο ομιλητή με όλο τον σεβασμό και εκπαιδευτικός είναι ο συνάδελφος να λέει: Τα παιδιά, κάθονται δίπλα-δίπλα στο σχολείο. Ακούστε, επειδή τελειώνουν τα λογικά επιχειρήματα μετά πηγαίνουν στο συναισθηματικό. Τα συναισθηματικά επιχειρήματα είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να υπάρξει σε μία νηφάλια συζήτηση. Ο ορθός λόγος μας κατευθύνει. Κάθονται, λέει, τα παιδιά δίπλα-δίπλα, το ίδιο είναι. Άρα η εθνικότητα... Και φυσικά ερωτεύονται, και φυσικά τσακώνονται και φυσικά

μαθαίνουν. Ποιος τα αμφισβητεί όλα αυτά; Αυτό είναι το ζήτημα; Το ζήτημα είναι το εξής: η εθνικότητα δεν έχει σημασία; Ισχυριστείτε το, κύριοι συνάδελφοι, πείτε το: Η εθνικότητα δεν έχει σημασία, δεν έχει σημασία για την ιθαγένεια, δεν έχει σημασία για τη συμβίωση, δεν έχει σημασία για την κοινωνική συγκρότηση, δεν έχει σημασία για την ταυτότητα, δεν έχει σημασία τελικώς για την ίδια τη συγκρότηση του εαυτού.

Ο τελευταίος που έχει διαβάσει μισή σελίδα από τη φιλοσοφία της γλώσσας θα σας πει το εξής: «Συγκροτούμε τον εαυτό μας μέσα από λέξεις, οι λέξεις είναι γλώσσα, η γλώσσα είναι πολιτισμός, ο πολιτισμός είναι εθνική ταυτότητα». Ο τελευταίος. Ξαφνικά το βγάλατε από την εικόνα, λες και δεν έχει σημασία. Λέει εδώ, λοιπόν, βοηθάνε δήθεν στην ενσωμάτωση.

Γιατί δεν ενσωματώθηκαν, κύριε Πρόεδρε, οι Άραβες στο Παρίσι; Γιατί δεν ενσωματώθηκαν μετά από τόσο χρόνια οι Τούρκοι στην Γερμανία; Γιατί δεν ενσωματώθηκαν οι Μουσουλμάνοι στην Ολλανδία, οι οποίοι μάλιστα προβαίνουν σήμερα που μιλάμε σε φόνους εκδικητικότητας λόγω της θρησκείας; Πολίτες, πολιτογραφημένοι, γιατί δεν ενσωματώθηκαν; Μα, η απάντηση είναι απλή.

Γιατί για ακόμη μία φορά η Κυβέρνηση λέει ψέματα.

Δεν έχει σχέση η ενσωμάτωση με το θέμα της χορήγησης ιθαγένειας, αντιστρόφως για να χορηγήσω την ιθαγένεια προϋποτίθεται η ενσωμάτωση. Αντιστρόφως, τελειώς ανάποδα, δεν ενσωματώνεται αυτός που θα του δώσω την ιθαγένεια. Ίσα – ίσα, αποκτά κίνητρο μη ενσωματώσεως, διότι αυτό που επιθυμεί, του το δίνω χωρίς τις προϋποθέσεις.

Άρα, λοιπόν, εγώ σας λέω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάτι απλό. Αυτή την στιγμή η πλειοψηφία, με την στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ, θα ψηφίσετε κάτι το οποίο θα το βρούμε μπροστά μας τα επόμενα χρόνια, ως καταστροφή της εθνικής κοινωνίας. Και όχι μόνο αυτό, ως αδυναμία συγκροτήσεως καν αρμονικών προϋποθέσεων συνυπάρξεως διαφορετικών κοινοτήτων.

Αυτό κάνετε σήμερα εδώ, αυτό θα το βρούμε μπροστά μας στο μέλλον και η ανατροπή των αποτελεσμάτων της παρούσας ψήφου, θα γίνει ανατροπή των αποτελεσμάτων, μόνο που θα είναι εξαιρετικά επώδυνη και επαχθής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ): Ευχαριστούμε τον κ. Βορίδη από το ΛΑΟΣ.

Ο κ. Οδυσσεάς Βουδούρης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από την Μεσσηνία, έχει το λόγο για έξι λεπτά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, το θέμα για το οποίο μιλάμε σήμερα έχει δύο πτυχές. Η πρώτη πτυχή έχει να κάνει με τις αξίες της αλληλεγγύης και του ανθρωπισμού. Η δεύτερη πτυχή έχει να κάνει με την έννοια του εθνικού συμφέροντος. Για το πρώτο βέβαια, όλοι εδώ πέρα δηλώνουμε ότι ασπασζόμαστε αυτές τις αξίες της αλληλεγγύης και του ανθρωπισμού. Η αντιπολίτευση της δεξιάς, όμως, ισχυρίζεται ότι στην προκειμένη περίπτωση αυτές οι αξίες έρχονται σε αντίφαση με το εθνικό συμφέρον.

Γιατί αποτελεί αυτό το νομοσχέδιο απειλή για το εθνικό συμφέρον; Προσπάθησα να συνοψίσω τα επιχειρήματα και πιστεύω ότι ειπώθηκαν τέσσερα επιχειρήματα.

Το πρώτο είναι η αλλοίωση της ελληνικής ταυτότητας. Το δεύτερο είναι η αρνητική επίπτωση στην οικονομία. Το τρίτο είναι η αύξηση της εγκληματικότητας. Και το τέταρτο είναι η ενίσχυση του μεταναστευτικού ρεύματος.

Η άποψη μου είναι ότι όχι μόνο κανένα από αυτά τα επιχειρήματα δεν ευσταθεί, αλλά ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Το νομοσχέδιο προφυλάσσει την ελληνική ταυτότητα, το νομοσχέδιο θα βοηθήσει την οικονομία, θα δράσει κατά της εγκληματικότητας και βέβαια δεν θα έχει απολύτως καμία επίπτωση στο μεταναστευτικό ρεύμα.

Πρώτον, για το θέμα της ελληνικής ταυτότητας. Υπάρχουν, βέβαια, εδώ πέρα δύο αντιλήψεις. Η πρώτη είναι η γονιδιακή θεωρία, θα λέγαμε, αναπτύχθηκε ευρέως τον 19 αιώνα, άκμασε με την θεωρία της «Αρείας Φυλής» και κατέρρευσε, βέβαια με την συντριβή του Ναζισμού. Και ας το πούμε ξεκάθαρα. Δεν ταυτίζόμαστε γονιδιακά με τους αρχαίους Έλληνες, ούτε οι Άγγλοι με τους Κέλτες, ούτε οι Γάλλοι με τους Γαλάτες, ούτε οι Ιταλοί με τους Ρωμαίους.

Σήμερα καθαρές φυλές, είναι μόνο φυλές σε απομόνωση, σε παρακμή και υπό εξαφάνιση. Η θεωρία του δικαιώματος του αίματος, είναι κάτι το οποίο ιστορικά είναι ανυπόστατο, δεν έχει

λειτουργήσει και δεν λειτουργεί ποτέ.

Βέβαια, πρέπει να θέσουμε το ερώτημα αν υπάρχει, λοιπόν, συνέχεια την ελληνικότητα. Η απάντηση είναι ότι προφανώς υπάρχει συνέχεια της ελληνικότητας. Είναι η άλλη αντίληψη. Η αντίληψη που λέει ότι η ελληνικότητα από τους αρχαίους χρόνους συνδέεται με αυτόν τον τόπο, με την ιστορία του και με τις αξίες οι οποίες γεννήθηκαν εδώ πέρα και μεγάλωσαν σε αυτήν την χώρα. Νομίζω ότι κανείς σοβαρά δεν μπορεί να αμφισβητήσει αυτήν την αλήθεια και για αυτό το λόγο η αντιπολίτευση της δεξιάς διαστρεβλώνει, παραποιεί χονδροειδώς τις προτάσεις μας και δεν απαντάει στις προτάσεις που κάνουμε, αλλά αναπτύσσει άλλους φόβους, μιλάει συνεχώς για λαθρομετανάστες, για το νόμο της σαρίας. Άκουσα για τους μιναρέδες. Και εδώ πρέπει να κάνουμε μια μικρή παρένθεση και να κρατήσουμε λίγο το μέτρο. Οι μιναρέδες απειλούν την ταυτότητα των πόλεων μας; Εμείς δεν έχουμε καταστρέψει με αυτόν τον καταραμένο νόμο της αντιπαροχής την Αθήνα;

(Χειροκροτήματα από την Πλευρά τους ΣΥΡΙΖΑ)

Εμείς δεν έχουμε καταστρέψει όλες τις όμορφες πόλεις που γκρεμίζουμε τα σπίτια και φτιάχνουμε φτηνιάρικες πολυκατοικίες; Οι μιναρέδες μας απειλούν;

Το πραγματικό δίλημμα είναι άλλο. Το πραγματικό δίλημμα είναι απλό. Ή κάνουμε ένα βήμα μετρημένο με συγκεκριμένους όρους για μία καλύτερη ενσωμάτωση κοινοτήτων -το τονίζω και απαντώ σε αυτό στον κ. Βορίδη- κοινοτήτων που έτσι και αλλιώς μένουν και θα μείνουν δίπλα μας ή θα τους σπρώξουμε στη γκετοποίηση, όπως έγινε σε πρώην αποικιοκρατικές χώρες, όπως έγινε στην Γαλλία, όπως έγινε στην Αγγλία. Και βέβαια στο ερώτημα τι από αυτά τα δύο είναι πιο επικίνδυνο, νομίζω ότι η απάντηση είναι αυτονόητη.

Δεύτερο επιχείρημα. Αυτό το νομοσχέδιο θα βλάψει την οικονομία. Το πιο μεγάλο ψέμα και εδώ απλώς μιλούν οι αριθμοί. Εάν διώχναμε τους μετανάστες το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν της χώρας μας, θα μειωνόταν σταδιακά κατά 2% έως 5%. Θα χάνονταν περίπου εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας για Έλληνες και ταυτόχρονα, θα υπήρχε μεγάλο πρόβλημα για να καλυφθούν θέσεις εργασίας στην επαρχία, όπου οι επαρχίες θα ερημωνόντουσαν. Χωρίς, λοιπόν, τους ξένους η οικονομία μας θα βούλιαζε αυτή την στιγμή και αυτή είναι η μόνη αλήθεια.

Τρίτο επιχείρημα, η εγκληματικότητα. Με την κατάρρευση του ψευδοεπιστημονικού θεωρήματος του γονιδίου της εγκληματικότητας -ήταν κάτι το οποίο άνθισε πριν κάποιες δεκαετίες- νομίζω ότι πλέον ξέρουμε όλοι ότι η παραβατικότητα σχετίζεται πρωτίστως με τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες και σχετίζεται κυρίως με την περιθωριοποίηση ορισμένων ομάδων. Όσο μειώνουμε την περιθωριοποίηση τόσο μειώνουμε την εγκληματικότητα και προς αυτήν την κατεύθυνση ακριβώς κινείται το νομοσχέδιο.

Τέταρτο επιχείρημα. Θα ακούσει για το νομοσχέδιο ο κάθε δυστυχής στις μακρινές χώρες και θα τρέξει εδώ στην Ελλάδα. Το επιχείρημα αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι γελοίο και όποιος το υποστηρίζει δεν έχει ζήσει τις καταστάσεις αυτές. Εγώ έχω τύχει ως εθελοντής των γιατρών χωρίς σύνορα να έχω ζήσει αυτές τις καταστάσεις και μπορώ να σας επιβεβαιώσω ότι το τελευταίο μέλημα του ανθρώπου που μπαίνει στο σαπιοκάραβο και παίζει την τύχη του κορώνα γράμματα είναι ποια είναι η νομοθεσία στην χώρα στην οποία θα πάει.

(AS)

(4PS)

Θέλω να κλείσω λέγοντας το εξής: Κανείς εδώ δεν έχει το μονοπώλιο του πατριωτισμού.

Προσωπικά λυπάμαι που η αντιπολίτευση της Δεξιάς αντί να αντιμετωπίσει το νομοσχέδιο επί της ουσίας προσπαθεί να παραπείσει και να φοβίσει τους Έλληνες για μικροκομματικά οφέλη.

Χαίρομαι όμως που αυτή η συζήτηση κατέρριψε το μύθο ότι δεν υπάρχει πλέον ιδεολογία, ότι δεν υπάρχει πολιτική και ότι το μόνο που μας διαχωρίζει με τη Δεξιά είναι η διαχείριση.

Βλέπουμε λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι εδώ διαφοροποιείται ο δημοκρατικός χώρος, διαφοροποιείται ο δημοκρατικός αριστερός χώρος από τη συντήρηση και το λαϊκισμό.

Θα ήθελα να κλείσω λέγοντας το εξής: Ήμουν και εγώ από αυτούς που χειροκρότησαν τον κ.

Κουβέλη. Άκουσα μετά τον κ. Τσίπρα και ομολογώ ότι μπερδεύτηκα διότι δυσκολεύτηκα να κατανοήσω ότι αυτοί οι δύο ομιλητές ανήκουν στο ίδιο κόμμα. Άκουσα τον κ. Κουβέλη ο οποίος

έχοντας μια κριτική στάση προσπάθησε να αφήσει τα πράγματα προς την κατεύθυνση την οποία πιστεύει ο ίδιος σωστή και το σέβομαι αυτό. Άκουσα προσεκτικά τον κ. Τσίπρα και μέχρι να πει την τελευταία φράση ένιωσα ότι θα απέρριπτε αυτό το νομοσχέδιο και ομολογώ ότι όταν είπε ότι θα το ψηφίσει ένιωσα μία έκπληξη, διότι όλα αυτά τα οποία είχε πει δεν καταλήγουν στο συμπέρασμα το οποίο έβγαλε.

Εν πάση περιπτώσει, εάν ο κ. Τσίπρας ψηφίσει, το χειροκροτώ και αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ και σας πληροφορώ ότι σας χειροκρότησε ο συνάδελφος και φίλος από την Α΄ Πειραιά κ. Δρίτσας για τον πολιτικό πολιτισμό της θεματολογίας μας.

Ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. του νομού Πιερίας έχει το λόγο για έξι λεπτά.

Για το DNA σαν γιατροί θα ήθελα να κουβεντιάσουμε κατ' ιδίαν μέχρι να δώσω το λόγο γιατί στους Ετρούσκους βρήκανε Τρώες, όπως και Έλληνες στην Τασκένδη.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα η μετανάστευση αποτελεί ένα από τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει στις μέρες μας η παγκόσμια κοινωνία. Δίπλα στην φτώχεια του τρίτου κόσμου, στην εκτεταμένη φτώχεια, δίπλα στην καταστροφή του περιβάλλοντος, δίπλα σε άλλα μεγάλα προβλήματα, νομίζω ότι η μετανάστευση αποτελεί ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα.

Φυσικά, δεν είναι τυχαίο ότι όλες οι μελέτες υπολογίζουν ότι μέχρι το 2020 θα αντιμετωπίσουν οι ευρωπαϊκές χώρες τις ορδές των πολιτών από τον τρίτο κόσμο ή τις υποανάπτυκτες χώρες, οι οποίες θα επιχειρούν να φτάσουν στον «παράδεισο» της Ευρώπης. Δεν είναι τυχαίο για αυτούς ιδιαίτερα που έχουν επισκεφθεί την Ασία, ότι το κέντρο του κόσμου πληθυσμιακά τώρα πια είναι η Ασία. Μία από αυτές τις χώρες για παράδειγμα, το Μπαγκλαντές, πληθυσμιακά είναι όσο είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτοί οι λαοί δεν έχουν διέξοδο για τη ζωή τους και με κάθε τρόπο θα επιχειρήσουν να βρουν τους παράδεισους.

Υπό αυτή την έννοια, το πρόβλημα της μετανάστευσης είναι πολύ πιο σύνθετο. Υπ' αυτή την έννοια το πρόβλημα χρειάζεται και μελέτη και παρακολούθηση. Υπό αυτή την έννοια το πρόβλημα είναι η φύλαξη των συνόρων, η επαναπροώθηση και όλα τα στοιχεία τα οποία πρέπει να διαφυλάξουν τη χώρα μας από τον υπερπληθυσμό, πρέπει να προφυλάξουν τη χώρα μας από πιθανούς κινδύνους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ασία είναι το κέντρο του κόσμου. Στα 6,5 δισεκατομμύρια, τα 4,5 δισεκατομμύρια κατοικούν στην Ασία. Αυτό είναι ένα μεγάλο, επαναλαμβάνω, πρόβλημα αλλά δεν είναι όμως του παρόντος να το συζητήσουμε γιατί σήμερα συζητάμε για μιας άλλης τάξης μεγέθους πρόβλημα, γι' αυτούς που βρίσκονται εδώ. Συζητάμε γι' αυτούς που έχουν εγκατασταθεί και βιώνουν τη χώρα μας, γι' αυτούς οι οποίοι πρέπει ή δεν πρέπει να αποκτήσουν ιθαγένεια, γι' αυτούς που πρέπει να αποκτήσουν δικαιώματα συμμετοχής.

Πριν πάω όμως σε αυτό καθ' αυτό το νομοσχέδιο, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μια απλή διαπίστωση. Οι Έλληνες πάντα ήταν κοσμοπολίτες. Έχω διαβάσει και διάφορες συγκριτικές μελέτες, όπως συνέκριναν τους Βούλγαρους στη Βουλγαρία που ήταν μία κλειστή, μία αγροτική κοινωνία, σε αντίθεση με τους Έλληνες που ήταν του ταξιδιού, ήταν της φυγής. Αυτό μας έκανε σήμερα η μισή Ελλάδα να βρίσκεται εκτός συνόρων. Μήπως δεν ξέρουμε ότι μέχρι πριν από λίγα χρόνια η τέταρτη πόλη της Ελλάδος ήταν η Αστόρια; Μήπως δεν ξέραμε ότι στη Μεμβούρνη κατοικούν επτακόσιες ή οκτακόσιες χιλιάδες Έλληνες της τελευταίας γενιάς του '68; Μήπως δεν έχουν βιώσει οι Έλληνες στη Σουηδία, στη Γερμανία, τα προβλήματα του ρατσισμού, του αποκλεισμού και σε αυτές τις πιο προηγμένες χώρες δόθηκαν δυνατότητες να ενσωματωθούν, τους δόθηκαν δικαιώματα, τους δόθηκαν ευκαιρίες;

Εμείς λοιπόν με αυτές τις ιστορικές παρακαταθήκες, με αυτά τα ιδιώματα θα έπρεπε να είμαστε πιο ανοικτοί σε ζητήματα που αφορούν τους πολίτες οι οποίοι ζουν χρόνια και χρόνια σε αυτόν τον

τόπο. Δυστυχώς όμως, δεν είμαστε, είμαστε φοβικοί. Δεν λέω ότι είμαστε ρατσιστές. Εγώ δεν θέλω να κατηγορήσω καμιά παράταξη, κανένα κόμμα. Είμαστε όμως φοβικοί. Θα έλεγε κανένας να πάμε στη Σουηδία ή τη Γερμανία του 1960 ή του 1970, όπου χιλιάδες άνθρωποι από τη Βόρεια Ελλάδα ιδιαίτερα, που εμείς το ζήσαμε πιο έντονα, από κάθε χωριό έφευγαν τριάντα, σαράντα και πήγαιναν στη Γερμανία, με τα πλοία, με το «ΠΑΤΡΙΣ», με το «ΕΛΛΙΣ» στην Αυστραλία. Τι θα λέγαμε σε αυτούς τους ανθρώπους που δοκιμάστηκαν; Θα έπρεπε -πηγαίνοντας πάλι στο παρελθόν- αυτούς τους ανθρώπους να τους ξεπετάξουν στη θάλασσα; Θα έπρεπε να τους κρατήσουν στο περιθώριο; Θα έπρεπε να γκετοποιηθούν; Όχι ότι απεφεύχθησαν τα φαινόμενα του γκέτο και για τους Έλληνες σε αυτές τις χώρες.

Είναι ένα δίλημμα ιστορικό που νομίζω πρέπει εμάς τουλάχιστον τους Έλληνες να μας κάνει πιο σοφούς, πιο ανοικτούς, τηρώντας και την παράδοση των ανοικτών οριζώντων, τηρώντας και την παράδοση ενός λαού ο οποίος έχει ανοικτά μάτια και ανοικτά μυαλά και είναι του φευγιού, είναι της παγκοσμιοποίησης και δεν είναι ένας λαός κλειστός.

Το νομοσχέδιο –επανέρχομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- αναφέρεται στην ιθαγένεια που πρέπει να δοθεί σε συγκεκριμένους πολίτες. Το νομοσχέδιο αναφέρεται επαναλαμβάνω στη δυνατότητα να συμμετέχουν στα δημόσια πράγματα αυτοί οι πολίτες. Και φυσικά, με όλα αυτά τα οποία συζητήθηκαν και είναι και δικές μου σκέψεις και τις κατέθεσα, θεωρώ ότι είναι αδιανόητο γιατί ο καθένας από εμάς έχει μια τραγική εμπειρία. Εγώ έχω μια εμπειρία ενός γιατρού ο οποίος διακονεί το σύστημα υγείας χρόνια τώρα και δεν έχει τη δυνατότητα να είναι Έλληνας. Τα παιδιά του είναι στην ουσία Ελληνόπουλα και ως προς την ένταξή τους στην κοινωνική και οικονομική ζωή, αλλά όσον αφορά το γεγονός ότι έχουν μνηθεί του ελληνικού πολιτισμού είναι Ελληνόπαιδες. Είναι δυνατόν να κάνουμε ότι δεν αντιλαμβανόμαστε αυτά τα φαινόμενα;

Και βέβαια, έχουμε μια διαφωνία με τον κ. Βορίδη. Η πολιτική κατά τη γνώμη μου δεν είναι μόνο οικονομία και μεγέθη, είναι και συναίσθημα, κύριε Βορίδη. Η πολιτική είναι ιδέες με συναίσθημα. Δεν μπορεί λοιπόν, να βλέπουμε δίπλα μας δεκάδες ανθρώπους, νέα παιδιά τα οποία ζουν μαζί με τα δικά μας παιδιά και εργάζονται, δεν είναι δυνατόν σε αυτή τη χώρα να έχουμε τους πολίτες εκ Φιλιππινών τριάντα χρόνια στα σπίτια μας, να γηροκομούν τους γέρους, να μεγαλώνουν τα παιδιά μας, να είναι άνθρωποι φιλήσυχoi και να κάνουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν και δικαιώματα και δεν πρέπει να ζουν στα μπουντρούμια και να τους μεταχειριζόμαστε σαν ανδράποδα ή να τους δώσουμε δικαίωμα συμμετοχής.

Μα, είναι συναίσθημα. Αν αφαιρέσουμε από την πολιτική το συναίσθημα, τότε δεν νομίζω ότι μπορεί να αποδώσει η πολιτική μας. Και φυσικά, δεν μπορούμε να αρνούμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτά τα παιδιά τα όνειρα, την πατρίδα, γιατί αυτή είναι η πατρίδα τους.

Θεωρώ λοιπόν, ότι πρέπει να αποβάλουμε αυτή τη φοβικότητα. Αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα μεγάλο βήμα. Να προσχωρήσω και στην άποψη ότι είναι ατελής; Ωραία, να το δούμε στην πράξη. Η Βουλή δεν μπορεί να παράγει νόμους που είναι αποστεωμένοι στο διηνεκές. Σε ένα χρόνο, αν δούμε ότι κάπου κάτι δεν λειτουργεί σωστά ή λειτουργεί σε βάρος της ελληνικής κοινωνίας, εδώ είμαστε για να το διορθώσουμε. Πού είναι το πρόβλημά μας; Εδώ διορθώνουμε καθημερινά. Έχει γίνει η Βουλή βιομηχανία παραγωγής νομοσχεδίων, που πολλές φορές δεν εφαρμόζονται. Δεν είναι κοινή διαπίστωση αυτό; Δεν το λέμε όλοι μας;

Άρα λοιπόν, νομίζω ότι πρέπει να αποβάλουμε τους φόβους, να αποφύγουμε κατά τη γνώμη μου τις αντιπαραθέσεις αυτές που δεν αποδίδουν, γιατί το πρόβλημα είναι πολύ μεγάλο και δεν είναι μόνο το πρόβλημα της ιθαγένειας και της δυνατότητας που δίνει αυτό το νομοσχέδιο για συμμετοχή των ανθρώπων που ζουν τόσα χρόνια στην Ελλάδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε, κύριε Παπαγεωργίου.

Θα σας δηλώσω ότι συμφωνώ απολύτως μαζί σας για το ότι η πολιτική είναι και συναίσθημα, απολύτως όμως.

Το λόγο τώρα έχει η κυρία Ηρώ Διώτη από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., Βουλευτής του νομού Λαρίσης.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας διαβάσω ένα μικρό ποίημα από έναν

ανήλικο κρατούμενο της Παγανής, του Κέντρου Κράτησης που έκλεισε μετά από κινητοποιήσεις ελληνικών και ξένων αντιρατσιστικών οργανώσεων και κινημάτων, το καλοκαίρι του 2009, στη Λέσβο.

(AS)

Λέει, λοιπόν, ο μικρός: «Όλοι οι άνθρωποι είναι σαν ένα σώμα και ίδιο, αν μια μέρα πονέσει ένα μέλος δεν μπορούν να αντέξουν τα άλλα μέλη. Εσύ αν δεν μπορείς να καταλάβεις τι πόνο έχουν οι άλλοι άνθρωποι, δεν μπορείς να λέγεις άνθρωπος».

Μερικές μόνο λέξεις μας μεταφέρουν αμέσως από την πραγματικότητα των αριθμών και των νομικών όρων στην πραγματικότητα των ανθρώπων. Στην ανάγκη των ανήλικων κρατουμένων να περιγράψουν πώς νοιώθουν πίσω από τα κάγκελα της κράτησης, μια χώρας στην οποία ήρθαν από ανάγκη και με πολλές ελπίδες για να αντιμετωπίσουν στο τέλος μια φυλακή με τις χειρότερες δυνατές συνθήκες.

Μετά και την πρόσφατη επίσκεψή μας στο Κέντρο Κράτησης της Βένα στην Κομοτηνή, στη συνάντηση που είχαμε ως ΣΥΡΙΖΑ με τον Υφυπουργό κ. Βούγια, ζητήσαμε να κλείσουν αμέσως τα κέντρα της ντροπής των παράνομων επαναπροωθήσεων και των άθλιων συνθηκών που εξευτελίζουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Του θυμίζω σήμερα –αν και δεν είναι στην Αίθουσα– την υπόσχεσή του για κλείσιμο του αντίστοιχου κέντρου στο Τυχερό και για το θέμα της Βένας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μετανάστευση είναι φαινόμενο που υπάρχει από αρχαιοτάτων χρόνων. Είναι αυτοί οι άνθρωποι που εξαναγκάζονται να μετατραπούν σε πρόσφυγες για να γλιτώσουν από πολέμους, καταστροφές και διώξεις. Είναι και αυτοί που μεταναστεύουν για οικονομικούς λόγους, για μια καλύτερη ζωή. Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες ξέρουν καλά από προσφυγιά γιατί τη γνώρισαν από πρώτο χέρι στο πρόσφατο παρελθόν. Είναι της άποψης ότι η κίνηση των ανθρώπων είναι τελικά και αναπόφευκτη αλλά είναι και δικαίωμα, δεν είναι μια πράξη παράνομη άσχετα αν έτσι επιχειρούν να την εμφανίσουν όσοι δεν ανέχονται το διαφορετικό, όσοι δεν έχουν τίποτα να δώσουν στους ανθρώπους που έχουν ανάγκη, που έχουν προβλήματα. Είναι αυτοί που επιμένουν να αποκαλούν τους ανθρώπους «λαθρομετανάστες».

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ έχει χαρακτηρίσει τον όρο «λαθρομετανάστες» απαξιωτικό, γιατί εξομοιώνει τον ανθρώπινο πόνο με εμπορεύματα. Άρα, θα έπρεπε να εξαλειφθεί από το λεξιλόγιο. Ωστόσο σήμερα αποκαλούνται «λαθρομετανάστες» οι υπήκοοι τρίτων χωρών που καταφεύγουν χωρίς νόμιμες διαδικασίες στη χώρα μας, ρισκάροντας πολλές φορές τη ζωή τους ή δίνοντας το υστέρημά τους σε εμπόρους ανθρώπων και μάλιστα αδιακρίτως. Αυτό διότι πολλοί απ' αυτούς προέρχονται από εμπόλεμες ζώνες και είναι πολιτικοί πρόσφυγες.

Γι' αυτό το λόγο σας καλώ να σκεφθούμε το θέμα από την πλευρά των δικαιωμάτων και όχι της καταστολής. Εξάλλου καμμία καταστολή δεν μπορεί να σταματήσει τη μετακίνηση των ανθρώπων που ζητούν μια καλύτερη ζωή. Δεν μπορούμε, λένε ορισμένοι, να αντιμετωπίσουμε τόσο μεγάλη ροή μετανάστευσης. Ας σκεφθούμε, όμως, γιατί η καλοζωισμένη δύση ή μάλλον ο καλοζωισμένος βοράς γι' αυτούς, είναι προορισμός τόσων χιλιάδων μεταναστών.

Και απαντώ: Διότι η Δύση ή ο Βοράς έχει φροντίσει να καταστρέψει τις χώρες τους και τις υποδομές τους με την αποικιοκρατία παλαιότερα, πιο πρόσφατα με πολέμους, επεμβάσεις, καταλήστευση των φυσικών τους πόρων, εξαναγκασμό σε φτώχεια. Αυτό δεν σημαίνει αυτόματα πως οι άνθρωποι θα μετακινηθούν για να επιβιώσουν. Να είστε σίγουροι δε πως η κλιματική αλλαγή για την οποία επίσης ευθύνεται η «ανορθολογική πολιτικής της ανάπτυξης», που θυσιάζει ανερευθρίαστα κάθε φυσικό πόρο, κάθε δάσος, κάθε ελεύθερο χώρο, θα δημιουργήσει νέα κύματα μετανάστευσης. Και αυτό διότι σ' αυτή την «ανάπτυξη» τα κέρδη προηγούνται και οι άνθρωποι έπονται.

Η κλιματική καταστροφή έχει ήδη αρχίσει και σύντομα μεγάλες περιοχές θα γίνουν αβίωτες. Δεν θα μπορούν να κρατήσουν τους ανθρώπους τους και αυτοί θα μεταναστεύουν.

Με λίγα λόγια χρειάζεται μια άλλη αντιμετώπιση του ζητήματος της μετανάστευσης. Πιο ολιστική,

πιο φιλοσοφική και τελικά πιο αποτελεσματική. Η αντίληψη που λέει να κλείσουμε τα σύνορα ή να δεχόμαστε μόνο όσους χρειάζεται η οικονομία, δηλαδή όσους θέλουμε να ξεζουμίσουμε, είναι τουλάχιστον μια εσφαλμένη αλλά και αποτελεσματική αντίληψη, για να μην πούμε κυνική, απάνθρωπη και λαϊκίστικη.

Αν πρέπει να μοιραστούμε με την υπόλοιπη Ευρώπη έναν προβληματισμό, το πώς δηλαδή θα υποδέχονται οι χώρες τους μετανάστες, ας το κάνουμε. Να είστε σίγουροι, όμως, ότι τίποτα δεν θα λυθεί με τη λογική του να κλείσουμε τα σύνορα εισόδου ή εξόδου. Εδώ θα ήθελα να πω σε όσους κραυγάζουν για γειτονιές της Αθήνας που υποβαθμίζονται λόγω της παρουσίας μεταναστών και επιμένουν να διασπείρουν με αυτή την προπαγάνδα το μίσος και τη βία, αντιτάσσουμε ότι οι γειτονιές αυτές είναι εγκαταλελειμμένες από την πολιτεία. Γι' αυτό είναι υποβαθμισμένες, όχι γιατί τα παιδιά των μεταναστών πηγαίνουν στην παιδική χαρά για να παίξουν. Αλλά γιατί είναι σκοπίμως αφημένες στην υποβάθμιση των σχολείων, της καθαριότητας, του πρασίνου, των ελεύθερων χώρων. Γι' αυτό είναι αβίωτες. Αν υπήρχε αυτή και μόνο η φροντίδα θα υπήρχε η υποδομή, ο τρόπος και ο πολιτισμός τελικά να λυθούν ζητήματα και να ζουν όλοι μαζί με αξιοπρέπεια. Το σημερινό νομοσχέδιο που συζητούμε κατ' εμάς εξυπηρετεί το αυτονόητο. Την αναγνώριση δικαιωμάτων στους ανθρώπους που ζουν και προσφέρουν σ' αυτή τη χώρα, την αναγνώριση ότι υπάρχουν και πρέπει να συμμετέχουν με κάθε ισότιμο τρόπο στην κοινωνία. Τα δικαιώματα της δεύτερης γενιά αποτέλεσαν αντικείμενο πολύχρονων αγώνων των κοινωνικών οργανώσεων, του μεταναστευτικού κινήματος και της Αριστεράς.

Η δυνατότητα απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας που θα δοθεί σε ένα μικρό κατά τη γνώμη μας, μέρος παιδιών των μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα και η δυνατότητα και το δικαίωμα συμμετοχής στις εκλογές είναι μια παραδοχή για το αυτονόητο: Το δικαίωμα συμμετοχής του καθενός στις κοινωνικές διαδικασίες, στον τόπο που ζει.

Βέβαια, οι προτεινόμενες ρυθμίσεις επειδή εξαρτούν τις διαδικασίες αναγνώρισης της ιθαγένειας από τη νόμιμη παραμονή των γονιών και του ίδιου του δικαιούχου, εξαιρούν από τις διαδικασίες δεκάδες χιλιάδες παιδιά και εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες. Επειδή αυτοί δεν κατόρθωσαν να έχουν πρόσβαση στις διαδικασίες νομιμοποίησης ή επειδή εξαιρέθηκαν απ' αυτές, γιατί χάθηκαν μέσα στη γραφειοκρατία των ελέγχων και της ανανέωσης της άδειας παραμονής. Δηλαδή χωρίς δική τους ευθύνη. Είναι μια άδικη ρύθμιση και είναι βέβαιο ότι κανένα μέτρο δεν μπορεί να αποδώσει και καμμία ρύθμιση δεν μπορεί να είναι ουσιαστική αν δεν γίνει διόρθωση των λαθών του παρελθόντος και των αδικιών του συστήματος που όσο δεν δρομολογείται θα ακυρώνονται οι όποιες προθέσεις και θα εξακολουθεί να επιβεβαιώνεται αυτή η περίεργη κατάσταση που χωρίζει τους κατοίκους της χώρας σε πολίτες με ή χωρίς δικαιώματα.

Από το σύνολο των προσφάτων σχετικών επιστημονικών ερευνών και μελετών προκύπτει ένα αδιαμφισβήτητο συμπέρασμα. Η βασικότερη αιτία μη νομιμότητας του καθεστώτος διαμονής των αλλοδαπών στην Ελλάδα είναι οι παράλογες και εν πολλοίς παράνομες απαιτήσεις του θεσμικού πλαισίου, του πλαισίου για την ανανέωση των αδειών διαμονής από το 1998 μέχρι σήμερα, που σημαίνει υψηλό κόστος, γραφειοκρατία, διαφθορά.

Σήμερα τα αιτήματα που τίθενται κυρίαρχα είναι αυτά για μια νέα διαδικασία νομιμοποίησης και για άσυλο στους πρόσφυγες. Αυτές οι ενέργειες θα απεγκλωβίσουν χιλιάδες ανθρώπους από την αγωνία της επόμενης ημέρας ενάντια στην ποινικοποίηση της μετανάστευσης και στην στρατιωτικοποίηση των συνόρων και ενάντια στο ρατσισμό.

Ψηφίζουμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο όσο ατελές και όσο άτολμο και αν είναι γιατί κατά τη γνώμη μας επιτέλους σπάει αυτό το άδικο δίκαιο του αίματος και εισάγει το δίκαιο του εδάφους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε την κ. Ηρώ Διώτη.

Ο κ. Σίμος Κεδίκογλου, Βουλευτής του Νομού Ευβοίας της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Κεδίκογλου, έχετε έξι λεπτά από τη θέση σας.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Από την πρώτη στιγμή που ήρθε αυτό το νομοσχέδιο στη Βουλή τρεις λέξεις κυριαρχούν στο μυαλό μου: Η συγκυρία, η σπουδή και η σκοπιμότητα. Σε μια τέτοια συγκυρία, σε μια Ελλάδα που βρίσκεται στη δίνη μιας κρίσης πρωτοφανούς με μεγάλες κοινωνικές αναταραχές, δίνεται

προτεραιότητα με την εισαγωγή αυτού του νομοσχεδίου με ιδιαίτερη σπουδή και με αδιευκρίνιστη σκοπιμότητα.

Είναι ένα σοβαρότατο πρόβλημα, το πρόβλημα των μεταναστών στην Ελλάδα και θα έπρεπε να έχουμε προετοιμαστεί καλύτερα. Πρώτα απ' όλα θα έπρεπε να ξέρουμε τις διαστάσεις του προβλήματος και να ξέρουμε ότι από εδώ και πέρα δεν θα εξελιχθεί αλλιώς. Δηλαδή θα έπρεπε να είμαστε σίγουροι ότι υπάρχει μία στοιχειώδης θωράκιση των συνόρων και δεν κινδυνεύουμε μέσα στους επόμενους μήνες από νέα αλλεπάλληλα κύματα μεταναστών.

Δεν έχει υπάρξει όμως και καμμία μελέτη των συνεπειών. Και τι εννοώ: Πόσους θα ενσωματώσουμε και έχει υπολογισθεί η διαφορετική δυναμική γεννητικότητας. Γιατί η νέα ελληνική οικογένεια δεν κάνει κατά μέσο όρο πάνω από δυο παιδιά, ενώ οι περισσότερες οικογένειες μεταναστών έχουν πολλαπλάσιους ρυθμούς. Θέλω να αναφέρω τα παραδείγματα του Κοσσόβου, των Σκοπίων, χώρες που άλλαξε η πληθυσμιακή τους σύνθεση ταχύτατα λόγω της διαφορετικής δυναμικής της γενετικότητας των λαών που συγκατοικούσαν εκεί.

Θα έπρεπε να εξεταστούν και τα άλλα, προηγούμενα παραδείγματα και τελευταίο ήταν αυτό της Ισπανίας. Εκεί πριν τρία χρόνια αν δεν κάνω λάθος, νομιμοποιήθηκαν περίπου εξακόσιες χιλιάδες μετανάστες σε μια χώρα με πολλαπλάσιο πληθυσμό από μας. Υπήρξαν και ακόμα υπάρχουν οι συνέπειες.

Ήμασταν στις Βρυξέλλες μια ομάδα Βουλευτών την προηγούμενη εβδομάδα και συζητώντας εκεί με τις επιτροπές συζητώντας στις Επιτροπές του Ευρωκοινοβουλίου αναφέραμε αυτό το νομοσχέδιο. Δεν σας κρύβω ότι θορυβήθηκαν ιδιαίτερα οι εταίροι μας αφενός μας είπαν: «Μα, καλά δεν είδατε τι έγινε στην Ισπανία;» και αφετέρου σκέφθηκαν το ενδεχόμενο με διαβατήρια πλέον θα έχουν μια αθρόα είσοδο μεταναστών από την Ελλάδα στις χώρες τους, κάτι που δεν επιθυμούν καθόλου.

Εδώ έρχομαι και λέω ότι χρειάζεται σωστή ιεράρχηση. Πρέπει να το δούμε διαφορετικά, αρχίζοντας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν έχουμε αξιοποιήσει τα μέσα που μας δίδονται. Δυστυχώς, τα κονδύλια για την επαναπροώθηση μεταναστών που διαθέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Κυβέρνηση δεν τα έχει αξιοποιήσει.

Επίσης, θα έπρεπε να υπάρξει μια διεκδίκηση, γιατί τα ελληνικά νησιά και τα παράλια –τα παράλια της ιδιαίτερης πατρίδας μου της Εύβοιας- είναι που δέχονται τον κύριο όγκο λαθρομεταναστών για όλη την Ευρώπη. Δικαιούμαστε ενίσχυση και δικαιούμαστε μια βοήθεια των εταίρων μας. Έχει γίνει αρχή με τη FRONTEX επί της κυβερνήσεώς μας και θα ήθελα η σημερινή Κυβέρνηση να δώσει ιδιαίτερο βάρος σ' αυτό το όργανο γιατί τα νέα που μας έρχονται είναι ότι δεν υπάρχει ενδιαφέρον από ελληνικής πλευράς.

(SS)

(04EP)

Και μιλώντας για σωστή ιεράρχηση και για προτεραιότητα πρίν συζητήσουμε για τους ξένους στην Ελλάδα έχουμε μια τεράστια ηθική υποχρέωση στους ομογενείς της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, μιλάμε για ανθρώπους που υπέφεραν για να διατηρήσουν την ελληνικότητα τους, που υπέστησαν διωγμούς, που τους μεταφέρανε στη Σιβηρία μονό και μόνο γιατί θέλανε να κρατήσουνε την ταυτότητα τους. Για αυτή την λέξη το ελληνική, στο διαβατήριό τους, υπέστησαν τα πάνδεινα. Έχουμε μια ηθική υποχρέωση πρώτα απ' όλα απέναντι τους.

Γιατί τόση σπουδή για αυτό το νομοσχέδιο ειλικρινά, δεν καταλαβαίνω. Γιατί ακούσαμε και προσωπικά και εγώ είμαι πολύ ευαίσθητος για τα δικαιώματα των μεταναστών, αλλά εξ' όσον γνωρίζω έχουμε εφαρμόσει όλες τις Κοινοτικές Οδηγίες. Όλα τα δικαιώματα είναι κατοχυρωμένα. Αν σε ορισμένες περιπτώσεις όπως στο κρατητήριο ανήλικων που ανέφερε η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, δεν εφαρμόζεται ο νόμος, φυσικά και πρέπει να εφαρμοστεί. Όμως δεν μπορώ να αντιληφθώ τη σκοπιμότητα τόσης σπουδής.

Επειδή μας έρχεται στο νου το ενδεχόμενο των Δημοτικών Εκλογών, δεν μπορεί να έρθει, αναφέρθηκε από πολλούς ομιλητές, θα ήθελα να συστήσω στην Κυβέρνηση να προσέξει γιατί

μπορεί αυτό που θεωρεί ότι θα είναι βοήθημα, να γυρίσει μπουμεραγκ. Ανοίγεται πληγές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, με αυτή τη ρύθμιση. Ανοίγεται πληγές σε ευαίσθητες ελληνικές κοινωνίες. Ανοίγεται πληγές στον ελληνικό λαό σε μια στιγμή που τον θέλετε ενωμένο για να παλέψουμε όλοι μαζί τις συνέπειες της κρίσης.

Άλλο είναι το επείγον, όχι οι μαζικές νομιμοποιήσεις. Το επείγον είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές. Το ασφαλιστικό για παράδειγμα που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί. Έχουν αλλάξει ριζικά τα δεδομένα στην Ελλάδα. Σκέφτεστε ότι θα αντιμετωπιστεί. Πόσοι εργαζόμενοι μας λείπουν; Να εισάγουμε μαζικά ξένους εργαζόμενους για να λύσουμε το πρόβλημα των ασφαλιστικών ταμείων. Αν είναι να μας το πείτε.

Καταλήγοντας θέλω να υπογραμμίσω, ότι πρώτα έρχεται η ενσωμάτωση και μετά η νομιμοποίηση, μετά η ιθαγένεια. Το να κάνεις το αντίστροφο, πέραν του κινδύνου των γκετοποιήσεων και των ευρύτερων κοινωνικών αναταραχών θα το πληρώσουμε ακριβά στο μέλλον.

Θέλω να καλέσω την Κυβέρνηση και εγώ με την σειρά μου να αποσύρει το νομοσχέδιο, έστω για λίγους μήνες, έστω σαν μία χειρονομία καλής θέλησης για τους καχύποπτους που πιστεύουν ότι μόνη σκοπιμότητα είναι οι επερχόμενες Δημοτικές Εκλογές. Κύριοι της Κυβέρνησης, με αυτές τις ρυθμίσεις σφραγίζεται το μέλλον του τόπου και δεν είναι σωστό να το κάνετε αυτό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Συμεών Κεδίκογλου.

Το λόγο έχει η βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το νομό Μεσσηνίας, κ. Νάντια Γιαννακοπούλου, για έξι λεπτά. Από του βήματος βλέπω και έχετε το λόγο, κ. Γιαννακοπούλου.

NANTIA GIANNAKOPOYΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε σε μια συζήτηση για ένα σχέδιο νόμου που ακόμη από το στάδιο των προθέσεων εκ μέρους της Κυβέρνησης, επικρίθηκε όσο λίγα. Τι να πρωτοαναφέρω από όλα αυτά τα οποία ακούστηκαν; Ευτυχώς προς το παρόν μόνο εκτός των τειχών της Βουλής.

Παραθέτω: «Τι αισθάνεται ένας Πακιστανός την 25η Μαρτίου;» «Δεν φτάνει που παρασιτούν, τώρα θα διεκδικούν και δικαιώματα», Μάλιστα εάν κάποιος παρακολουθήσει την δημόσια διαβούλευση θα αντιληφθεί το μέγεθος της παραπληροφόρησης και της λαϊκιστικής προπαγάνδας που έχει δεχθεί τελευταία ο Έλληνας πολίτης.

Χαρακτηριστικά παραθέτω αυτούσιο το εξής από την δημόσια διαβούλευση, και να σας πληροφορήσω το εξής, πως δεν είναι ένα μεμονωμένο παράδειγμα, αναφέρω : «Έχετε ιδέα τι θα γίνει αν θέσουν υποψηφιότητα Αλβανοί σε χωρία της Ηπείρου, Σκοπιοί σε χωρία γύρω από την Φλώρινα και Τούρκοι σε χωρία του Νομού Έβρου;»

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ σταματήστε να δημιουργείτε παραπλανητικά, φοβικά σύνδρομα στον Έλληνα πολίτη. Σταματήστε να επενδύετε στον φόβο που είτε βρίσκεται μέσα σας και τον εξωτερικεύετε είτε επενδύετε εσκεμμένα σε αυτόν. Κυρίως, όταν με την προπαγάνδα σας δημιουργείτε θέματα εκ των ουκ άνευ. Κυρίως όταν η προπαγάνδα σας, υποσυνείδητα και ασυνείδητα, δημιουργεί ζητήματα επικίνδυνα για τον τόπο. Όταν προκειμένου να ικανοποιήσετε και να διευρύνετε όπως νομίζετε εγείρετε ανύπαρκτα ζητήματα είτε Αλβανικής, είτε Σκοπιανής, είτε Τουρκικής μειονότητας που δήθεν περιμένει την πρώτη υποχώρηση για να μας κατατροπώσει. Επί του νομοσχεδίου, τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν και δυστυχώς η συζήτηση αυτού του σχεδίου νόμου έχει μετατραπεί από πολλούς σε αρένα εντυπώσεων, για άλλη μια φορά, στον βωμό του ανθρώπου είτε αυτός είναι Έλληνας είτε είναι μετανάστης. Κατ' αρχάς θα ήθελα να συγχαρώ τον Υπουργό που ανοίγει ένα θέμα το οποίο θα έπρεπε να είχε ανοιχθεί καιρό πριν. Ζήτημα το οποίο τόσο οι χώρες της Ευρώπης όσο και οι χώρες του Ατλαντικού, έχουν διευθετήσει χρόνια τώρα προκειμένου να προχωρήσουν στις διαδικασίες ενσωμάτωσης στις κοινωνίες τους. Και όχι μόνο αυτό, αλλά καλούν με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης το Δεκέμβριο του 2009 για μια πιο ενεργητική πολιτική ενσωμάτωσης, με στόχο την αναγνώριση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, αντίστοιχες με εκείνες του ευρωπαϊού πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό δίνει λύση για το ζήτημα της ιθαγένειας ανθρώπων που ζούν πολλά χρόνια στην χώρα μας. Αποτελούν ένα σημαντικό τμήμα του ελληνικού εργατικού δυναμικού, δημιουργούν, οικοδομούν την Ελλάδα του σήμερα και τους αξίζει μια

καλύτερη μεταχείριση ειδικά η δεύτερης γενιάς μετανάστες είναι άνθρωποι οι οποίοι μεγάλωσαν εδώ. Πάνε σχολείο με τα παιδιά μας. Έχουν αποκτήσει οικογένεια, στέγη και περιουσία. Παράγουν στη χώρα μας. Και με τη βοήθεια της πολιτείας μπορούν να είναι ισότιμοι πολίτες, καθώς πλέον έχουν ριζώσει στην Ελλάδα. Δεν μπορεί η χώρα μας να τους στερεί τη δυνατότητα να έχουν λόγο στις αποφάσεις που τους αφορούν.

Αυτή είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματική αλλοίωση του εκλογικού Σώματος, η μη συμμετοχή αυτών των ανθρώπων στα κοινά, στην απονομή του δικαιώματος του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι, στις εκλογές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, για ομογενείς και για υπηκόους τρίτων χωρών που υπάγονται στο καθεστώς των επί μακρών διαμενόντων και πληρούν μία σειρά προϋποθέσεων. Έτσι, λοιπόν, τους θέτουμε συμμετοχούς στην επίλυση των προβλημάτων των τοπικών κοινωνιών τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να δούμε αυτό το νομοσχέδιο λογικά, απαλλαγμένοι από παρωπίδες και από παρωχημένες λογικές μίας ξενοφοβικής αυτοσυντήρησης. Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προωθείται στη χώρα μας ένα άλλο νομοθετικό πλαίσιο όσον αφορά την ιθαγένεια.

Μία άλλη νοοτροπία. Μέχρι πρότινος η ιθαγένεια αποτελούσε προνόμιο. Πλέον χορηγούμε αυτόματη ιθαγένεια στα παιδιά νομίμων μεταναστών υπό προϋποθέσεις είτε της συμμετοχής τους στην ελληνική παιδεία είτε της γέννησής τους στη χώρα από μετανάστες δεύτερης γενιάς. Έτσι τη μετατρέπουμε σε δικαίωμα γι' αυτούς οι οποίοι προσφέρουν, οι οποίοι ζουν, εργάζονται και συνεισφέρουν σε αυτόν τον τόπο. Δεν πρέπει ακόμη να παραβλέψουμε και παράπλευρες συνθήκες που είχε δημιουργήσει η μέχρι πρότινος κατάσταση. Δεν πρέπει να παραβλέψουμε καταστάσεις που συντελούσαν στην αποδόμηση μίας ευνομούμενης κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όπως τα κυκλώματα παροχής ελληνικής ιθαγένειας που είχαν δημιουργηθεί όταν η δωροδοκία και ο χρηματισμός βασιλεύαν σε αυτή την διαδικασία. Είναι, επομένως, ανάγκη να κοιτάξουμε και το ζήτημα κατάματα.

(SM)

(SS)

Είναι επομένως ανάγκη να κοιτάξουμε το ζήτημα κατάματα. Και είναι ανάγκη να το εξετάσουμε υπό τις παρούσες συνθήκες, καθώς επί των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας δεν υπήρξε, δυστυχώς, καμία βελτίωση στο μεταναστευτικό, αφού το ισχύον νομικό πλαίσιο υποχρέωνε τους υπάρχοντες αλλοδαπούς μετανάστες να διαβιούν στο περιθώριο.

Όλη αυτή η κατάσταση εξελισσόταν επί χρόνια μπροστά στα μάτια του Έλληνα πολίτη και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν αντέδρασε παρά μονάχα το 2009, όταν -με πρωτοβουλία κυρίως της Ιταλίας τότε- υπεγράφη συμφωνία μεταξύ Ελλάδας-Ιταλίας-Κύπρου και Μάλτας για την ανακοπή του κύματος της λαθρομετανάστευσης, μέσω συντονισμένης συνεργασίας και άσκησης πίεσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και βεβαίως δεν έγινε καμία σοβαρή προσπάθεια για την τήρηση του συμφώνου επανεισδοχής των μεταναστών με την Τουρκία, ελλείπει διαπραγματευτικής ισχύος. Αυτή τη στιγμή, λοιπόν, βρισκόμαστε στην κωμικοτραγική κατάσταση, ο θύτης να ξεσπά στο θύμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελευταία πολύ παρουσιάζεται μία εικόνα παραπλάνησης του κόσμου από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τη στιγμή που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και που ο Πρωθυπουργός προσωπικά, είχαν δεσμευθεί προεκλογικά κατ' επανάληψη γι' αυτή τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία. Είχαν θέσει τότε σαφείς στόχους για τον περιορισμό της εκμετάλλευσης απελπισμένων ανθρώπων από κερδοφόρα δίκτυα διακίνησης ανθρώπων, για την ενσωμάτωση των νομιμοποιημένων μεταναστών και των παιδιών τους με ίσους όρους, ευκαιρίες και υποχρεώσεις, αποδεχόμενοι πλήρως και με σαφήνεια ότι η λαθρομετανάστευση αποτελεί μάλιστα, ότι όσο πρέπει να μπει ένα τέλος στην ταλαιπωρία χιλιάδων μεταναστών που ζουν στην ελληνική επικράτεια, άλλο τόσο η Ελλάδα θα αποκλείσει και την περαιτέρω είσοδο λαθρομεταναστών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να καταστεί σαφές, ότι η χώρα μας προσφέρει ελπίδα και προοπτική. Την προσφέρει, όμως, μόνο σε όσους ζουν εδώ νόμιμα. Και τον εθνικό στόχο της καταπολέμησης της λαθρομετανάστευσης τον συμμερίζονται απόλυτα και οι νόμιμοι μετανάστες στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη μία η ασφάλεια που εγγυάται η συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και από την άλλη η γεωγραφική μας θέση, επεφύλασσαν στη χώρα την εμπειρία της μετανάστευσης από μία πρωτόγνωρη οπτική γωνία, από αυτήν της χώρας της μαζικής υποδοχής μεταναστών.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κυρία Γιαννακοπούλου, έχετε κάνει συμφωνία να τηρείται ο χρόνος.

NANTIA GIANNAKOPOYΛΟΥ: Τελευταία πρόταση, κύριε Πρόεδρε.

Όταν αντιληφθούμε με ρεαλισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη νέα κατάσταση θα μπορούσαμε να την αντιμετωπίσουμε και αποτελεσματικά. Όταν μπορούσαμε να κοιτάξουμε μπροστά, θα προχωρήσουμε και μπροστά.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς την κα Νάντια Γιαννακοπούλου. Το λόγο έχει η Βουλευτής Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κα Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα, με παράκληση τα έξι λεπτά να τηρηθούν ως συμφωνηθέντα απ' όλους.

Ορίστε κυρία Τσουμάνη, έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

EYGENIA TSOYMANH-SPENTZA: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαι και εγώ μεταξύ αυτών που υποστηρίζουν ότι πρέπει να υπάρχει συναίσθημα στην πολιτική, αλλά μόνο που το συναίσθημα αυτό πρέπει να διατρέχει όλες τις πολιτικές μας πρωτοβουλίες. Και φοβάμαι ότι διανύουμε εποχές που δεν έχουμε αυτή την μεγάλη πολυτέλεια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση διεξάγεται σε μία χώρα που σε ελάχιστο χρόνο βρέθηκε να έχει το υψηλότερο ποσοστό αλλοδαπών στο σύνολο του πληθυσμού, από κάθε άλλο ευρωπαϊκό κράτος. Ποσοστό δε ακόμη μεγαλύτερο σε επίπεδο ενεργού πληθυσμού. Και, ταυτόχρονα, μιας χώρας με αυξημένη ευθύνη αφού τα σύνορά της, αποτελούν και εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μέσα από τη χώρα μας δίδεται το δικαίωμα εισόδου και στο έδαφος των άλλων κρατών-μελών.

Είναι, συνεπώς, επιβεβλημένο –όπως επισημαίνεται και στο Ευρωπαϊκό Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο- η Ελλάδα να λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα των εταίρων της στη χάραξη των εθνικών πολιτικών για τη μετανάστευση, την ενσωμάτωση και το άσυλο. Και η συμπεριφορά του κάθε κράτους, να μη θίγει τα συμφέροντα των άλλων. Και αυτό πρέπει να το προσέχουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ιδιαίτερα σε μία περίοδο που έχουμε ανάγκη τους ευρωπαίους εταίρους μας.

Η οργάνωση της μετανάστευσης, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ικανότητα υποδοχής της Ευρώπης σε επίπεδο αγοράς εργασίας, στέγασης, υγειονομικών, εκπαιδευτικών και κοινωνικών υπηρεσιών. Ταυτόχρονα, όμως, να προστατεύει και τους μετανάστες από τον κίνδυνο της εκμετάλλευσης. Αναρωτιέμαι, λοιπόν, εάν με το συζητούμενο νομοσχέδιο έχουν ληφθεί υπόψη παράμετροι και αν έχουν γίνει αναγκαίες εκτιμήσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Άλλωστε, δεν νομίζω ότι είμαστε η μόνη χώρα που ενδιαφέρεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η Κυβέρνηση εισάγει το παρόν νομοσχέδιο σε μία συγκυρία οικονομικής κρίσης και ανεργίας, ανοίγοντας τις πύλες -ως πλέον ελκυστική χώρα- σε ένα ανεξέλεγκτο αριθμό μεταναστών. Η σπουδή με την οποία προωθείται το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, καθιστά προφανή την στόχευσή του, η οποία σχετίζεται με την άμεση πρόσκτηση πολιτικού οφέλους στις προσεχείς δημοτικές εκλογές. Το αντίθετο θα μπορούσε να υποστηριχθεί μόνο εάν αποσυνδεόταν τα πολιτικά δικαιώματα των μεταναστών από τις προσεχείς εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Και, βεβαίως, εδώ πρέπει να κάνουμε την εξαίρεση των ομογενών για τους οποίους έχει γίνει πολύς λόγος και μας δημιουργεί ακόμη μεγάλα ερωτήματα, η άρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί της σχετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Η εμμονή της Κυβέρνησης να αποκτήσουν αυτόματα τα παιδιά των μεταναστών ιθαγένεια, ενώ είναι ανήλικα, σχετίζεται ευθέως με το δικαίωμα των γονιών τους να θεωρηθούν ως γονείς ημεδαπών. Εξάλλου, η μία από τις μικρότερες μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης χρονικές προϋποθέσεις για την κτήση της ιθαγένειας -και μάλιστα με κάποιες, ίσως, εσκεμμένες

ασάφειες ως προς τον χρόνο έναρξης της μόνιμης και νόμιμης διανομής των γονέων σε συνδυασμό με την πληθώρα εξαιρέσεων- ανοίγει έναν ασκό του Αιόλου με ποικίλες ερμηνείες και διακριτική μεταχείριση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ενσωμάτωση των μεταναστών δεν επιτυγχάνεται με σπασμωδικές ενέργειες που στερούνται στρατηγικού σχεδιασμού και είναι εκτός μιας συνολικής πολιτικής για τη διαχείριση του μεταναστευτικού φαινομένου. Η μετανάστευση πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ευκαιρία για την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική σύγκλιση στο πνεύμα και της στρατηγικής και της Λισαβόνας.

Είναι χαρακτηριστικό, ότι στην Ελλάδα οι μετανάστες συνέβαλαν ουσιαστικά στην αύξηση του ΑΕΠ, δημιούργησαν νέες θέσεις εργασίας, όπως άλλωστε είχε επισημάνει και η σχετική έκθεση της διακοινοβουλευτικής επιτροπής για τη μετανάστευση. Σημειωτέον δε, ότι και η γυναικεία μετανάστευση διαρκώς αυξάνεται, αποτελεί σχεδόν το 54% του συνόλου των μεταναστών. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πρόκειται για ευάλωτες ομάδες γυναικών που γίνονται θύματα πολλαπλών διακρίσεων και λόγω της εθνικής τους καταγωγής και λόγω φύλου και βεβαίως εδώ κατά μείζονα λόγω απαιτούνται στοχευμένες και ειδικές πολιτικές.

Ενώ, λοιπόν, θα έπρεπε να προτάσσονται πολιτικές ένταξης και ελέγχου, κυρίως, της παράνομης μετανάστευσης –που αποτελεί και το μέγα θέμα της χώρας μας- ασχολούμεθα κυρίως με ψηφοθηρικούς στόχους. Τη σημασία των πολιτικών ένταξης και του ελέγχου της παράνομης μετανάστευσης, έθεσε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός της η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας - κατά αντίθεση όσων υποστηρίχθηκαν από την προηγούμενη ομιλήτρια- με τη θεσμοθέτηση για πρώτη φορά πολιτικών ένταξης μέσω του νόμου 3386/2005 ρυθμίσεις σχετικές με την ανάπτυξη της προσωπικότητας, την ένταξή τους, τη συμμετοχή τους στην οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας, αναπτύσσοντας και ισχυρές συμβουλευτικές δομές και διακρατικές συνεργασίες με έμφαση μάλιστα και στην ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου.

Να σημειώσω ότι στο 3ο Παγκόσμιο Φόρουμ για τη μετανάστευση τον περασμένο Νοέμβριο στην Αθήνα, παρά την προετοιμασία που είχε γίνει για τα θέματα της γυναικείας μετανάστευσης, δυστυχώς σε επίπεδο πολιτικής ηγεσίας αγνοήθηκαν παντελώς.

Είναι, λοιπόν, σαφές ότι η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν επιδιώκει τη συνέχιση της ενεργούς συμμετοχής της χώρας μας στην εφαρμογή μιας ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής, αλλά αντίθετα σπεύδει να ακυρώσει και όποια θετικά βήματα είχαν γίνει.

Καλώ, λοιπόν, και εγώ με τη σειρά μου την Κυβέρνηση ακόμη μία φορά να αποσύρει αυτό το νομοσχέδιο με στόχο την καλύτερη πρόοδο και την υποστήριξη των μεταναστών σε μεγαλύτερο βάθος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κα Τσουμάνη.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Μαυρίκος

Ορίστε κύριε Μαυρίκο, έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές, η χώρα βρίσκεται σε απεργιακό πυρετό. Αύριο για τέταρτη φορά μέσα στους τελευταίους δύο μισι μήνες θα νεκρώσουν όλοι οι χώροι δουλειάς, όλα τα εργοστάσια και οι επιχειρήσεις και θα ζωντανέψουν οι πλατείες, οι δρόμοι από εργαζόμενους οι οποίοι ανεξάρτητα από το τι Κόμμα ψήφισαν στις τελευταίες εκλογές και τι θεό πιστεύουν, θα διαδηλώσουν την αντίθεσή τους σε μία βαθειά αντεργατική πολιτική. Μια πολιτική που τους αφαιρεί, μειώνει τον μισθό, αφαιρεί εργασιακά δικαιώματα, τους διαμορφώνει ένα αβέβαιο μέλλον ιδιαίτερα για την νέα γενιά. Μαυρίζει την νέα γενιά και την προοπτική και το αύριο για τους νέους ανθρώπους, για τα νέα αγόρια και κορίτσια της πατρίδας μας.

(ΑΜ)

(SM)

Θα αντισταθεί η εργατική τάξη και το σύνολο των λαϊκών στρωμάτων απέναντι σε μια πολιτική

που δεν είναι προσωρινή, σε μέτρα που δεν είναι προσωρινά, αλλά που είναι μόνιμα. Γιατί πρέπει να κατανοήσει ο καθένας ότι ό,τι παίρνετε τώρα, είναι παραπάνω από βέβαιο ότι θα παραμείνει σε βάρος του λαού και των εργαζομένων. Θα αντισταθεί ενάντια σε μέτρα που δεν αφορούν μόνο τους δημοσίους υπαλλήλους, αλλά αφορά το σύνολο των εργαζομένων, ακόμη και τους φτωχούς αγρότες και τους αυτοαπασχολούμενους και τους επαγγελματιοβιοτέχνες.

Είναι μύθος ότι τα μέτρα αυτά που έχει εξαγγείλει και εφαρμόζει η Κυβέρνηση είναι δήθεν αναγκαία για το λαό και τη χώρα. Είναι αναγκαία για τους βιομήχανους, είναι αναγκαία για το μεγάλο κεφάλαιο, είναι αναγκαία για τις πολυεθνικές και τα μονοπώλια και όχι για τους εργαζόμενους. Όπως, επίσης, είναι μύθος το ότι είναι δίκαια, γιατί λέει ότι γίνεται ισομερώς καταμερισμός.

Σε τι φταίνει οι εργαζόμενοι; Σε τι φταίνει οι αγρότες; Σε τι φταίνει οι κτηνοτρόφοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, σε τι φταίνει ο λαός για το κατάντημα της σημερινής οικονομίας; Δεν φταίνει οι πολιτικές; Δεν φταίνει οι κυβερνήσεις; Δεν φταίνει η σοσιαλδημοκρατική και οι φιλελεύθερη εκδοχή των πολιτικών που εφαρμόστηκαν;

Να, λοιπόν, γιατί λέμε ότι αύριο πρέπει πραγματικά σύσσωμος ο λαός να βγει στους δρόμους, να «βουλιάξουν» οι δρόμοι, μαζί με το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο, μαζί με το Κ.Κ.Ε., με τους στόχους που προβάλλει το ταξικό, συνδικαλιστικό κίνημα.

Σ' αυτήν την κινητοποίηση έχουν πολλαπλούς λόγους να συμμετέχουν και να πάρουν μέρος ενεργά μαζί με τους Έλληνες εργαζόμενους, οι οικονομικοί μετανάστες. Οι οικονομικοί μετανάστες είναι ανάγκη να δώσουν και αυτοί τη δική τους ταξική απάντηση στον εμπαιγμό που επιχειρεί η Κυβέρνηση σε βάρος τους, με το διαχωρισμό σε νόμιμους και παράνομους, με τη διαμόρφωση των κριτηρίων, όπως αυτά διαμορφώνονται στο νομοσχέδιο, με την αναγωγή σε κυρίαρχων κριτηρίων τα ζητήματα της λεγόμενης εθνικής ασφάλειας, με τα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων, με την περιπτωσιολογία στις ρυθμίσεις, εν τέλει με τη διαμόρφωση πραγματικά συνθηκών, όπου θα διατηρούν τη σημερινή πραγματικά απαράδεκτη και ρατσιστική στάση της ελληνικής πολιτείας, των ελληνικών κυβερνήσεων -και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- απέναντι στους οικονομικούς μετανάστες και απέναντι, βέβαια, στις αιτίες που γεννούν και αναπαράγουν αυτό το κοινωνικό, ταξικό φαινόμενο.

Είπε ο κύριος Υπουργός -μιλώντας προηγούμενα- «καμιά ανοχή στους μετανάστες». Στα αυτιά μας, στα αυτιά του λαού, αυτό θυμίζει το σλόγκαν: καμιά παροχή στους αγρότες, καμιά αύξηση τους μισθωτούς, καμιά αύξηση στους συνταξιούχους, καμιά εφαρμογή του νόμου που ψηφίστηκε πριν από λίγους μήνες για τους οκτώ χιλιάδες απολυμένους της Ολυμπιακής, τους οποίους έχετε και κοροϊδεύετε και υποκρίνεστε ότι δήθεν θα αντιμετωπίσετε τα προβλήματά τους.

Αυτή είναι η δέσμευση του κυρίου Υπουργού. Πιθανά γι' αυτήν την ωμή διαβεβαίωσή του σε βάρος των οικονομικών μεταναστών, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δίνει απλόχερα τη στήριξη του στην Κυβέρνηση, στηρίζει αυτήν την πολιτική, έδωσε τα συγχαρητήριά του στον κύριο Πρωθυπουργό για τα νέα καθήκοντα που αυτός ανέλαβε απέναντι στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Όμως, το Κ.Κ.Ε. σε καμία περίπτωση δεν θα γίνει κολυμβήθρα του Σιλβάμ για να εφαρμοστούν ή να εξαγιστούν τέτοιες πολιτικές. Από την πλευρά μας, θα συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε και να λέμε προς τους οικονομικούς μετανάστες και ταυτόχρονα, προς τους Έλληνες εργαζόμενους, ότι πρέπει να δουν την πραγματικότητα κατάματα, πίσω από τις κουρτίνες, πίσω από το παραβάν και να αντιληφθούν όλοι ότι οι αιτίες που γεννούν το πρόβλημα και το κοινωνικό αυτό φαινόμενο της οικονομικής μετανάστευσης είναι οι πόλεμοι, η ιμπεριαλιστική επιθετικότητα, η εκμετάλλευση σε βάρος των χωρών του τρίτου κόσμου, η φτώχεια, η εκμετάλλευση σε βάρος της εργατικής τάξης σε παγκόσμιο επίπεδο, οι πολιτικές διώξεις που γεννούν τους πολιτικούς πρόσφυγες, είναι όλα αυτά τα σύμφυτα φαινόμενα με το ίδιο το καπιταλιστικό, εκμεταλλευτικό σύστημα.

Για εμάς, για τους Κομμουνιστές έχει σημασία να κατανοήσει η εργατική τάξη στη χώρα μας, στο σύνολό της, ότι για την ανεργία στη Ζώνη στο Πέραμα, για την ανεργία στην Ελευσίνα, για το ότι τα ναυπηγεία της χώρας έχουν λεηλατηθεί και βρίσκονται μπροστά σε κλείσιμο, δεν φταίνει οι οικονομικοί μετανάστες, αλλά φταίνει οι κυβερνήσεις και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας, οι πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φταίνει όλοι αυτοί που χάραξαν στρατηγικές σε βάρος των ναυπηγείων και της προοπτικής τους.

Για τα βάσανα που έχουν οι εργαζόμενοι στη Νάουσα, στο Μαντούδι, στο Λαύριο, δεν φταίνει οι οικονομικοί μετανάστες. Είναι ψέμα και υποκρισία η προσπάθεια, τόσο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσο και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, να αποδώσουν ότι η αιτία βρίσκεται στην παρουσία των οικονομικών μεταναστών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)
Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οι πραγματικές αιτίες βρίσκονται στις πολιτικές που εφάρμοσαν όλες οι μέχρι τώρα κυβερνήσεις. Όπως για τα βάσανα της αγροτιάς, για την τιμή στο λάδι, για την τιμή των κτηνοτροφικών προϊόντων, για την τιμή στα πορτοκάλια, δεν φταίνει οι οικονομικοί μετανάστες. Φταίνει οι πολιτικές, φταίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, φταίνει τα μονοπώλια και οι πολυεθνικές.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση, λοιπόν, κλείνω λέγοντας ότι πρέπει ο λαός μας να δει την αλήθεια σε όλο της το μέγεθος και σε όλο της το μεγαλείο και να αντιληφθεί ότι η πραγματική διέξοδος βρίσκεται στην πολιτική που προτείνει το Κ.Κ.Ε. για να ανατραπεί αυτός ο δρόμος, αυτή η πορεία της χώρας που μέχρι τώρα ακολουθείται από το 1974 και να ακολουθήσει η πρόταση που έχει καταθέσει, που δίνει στον ελληνικό λαό μια διαφορετική προοπτική, η πρόταση του Κ.Κ.Ε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστώ τον κ. Μαυρίκο.

Επί του καταλόγου η συνέχεια, η κυρία Ελένη Τσιαούση, Βουλευτής Έβρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ..
Έχετε το λόγο για έξι λεπτά κι εσείς.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο του νέου κώδικα ελληνικής ιθαγένειας που συζητάμε σήμερα, συγκροτεί ένα συνεκτικό σώμα κανόνων, το περιεχόμενο των οποίων είναι απολύτως ευθυγραμμισμένο με τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η χώρα μας στον κρίσιμο και εξαιρετικά ευαίσθητο τομέα του σύγχρονου φαινομένου της μετανάστευσης. Είναι συμβατό, τόσο με το ευρωπαϊκό δίκαιο, όσο και με τις παγκόσμιες αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που καλείται να υπηρετήσει σήμερα η Ελλάδα.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις είναι κανόνες κοινωνικά επιβεβλημένοι, δίκαιοι και πολιτικά εφικτοί, όπως επισημαίνει και η Ελληνική Ένωση για τα δικαιώματα του ανθρώπου. Είναι κοινωνικά επιβεβλημένοι, καθώς το όλο κανονιστικό πλαίσιο κτήσης και αφαίρεσης της ελληνικής ιθαγένειας, όπως αποτυπώνεται στον εν ισχύ Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας αντανακλά ιστορικούς όρους, οι οποίοι απλώς έχουν παρέλθει. Είναι δίκαιοι, διότι στον κώδικα σήμερα επιβιώνουν διατάξεις που δύσκολα αντέχουν σε μία αξιακή αναμέτρηση με το κράτος δικαίου. Είναι πολιτικά εφικτοί, διότι δεν παρακάμπτουν την ιστορική πολιτική, παράδοση πάνω στην οποία έχει δομηθεί το ελληνικό δίκαιο ιθαγένειας στο σύνολό του.

Με την υιοθέτηση του νέου Κώδικα, η χώρα μας προχωράει αποφασιστικά στην ουσιαστική ενσωμάτωση των νομίμων μεταναστών που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα για αρκετά χρόνια και κυρίως των παιδιών τους που γεννήθηκαν ή μεγάλωσαν εδώ. Συγχρόνως, διασφαλίζεται η συνοχή της κοινωνίας μας, προωθείται η ασφάλιση των συνόρων μας, ενισχύεται η ευημερία των πολιτών και κυρίως, η ελληνική πολιτεία θεσπίζει διαφανείς κανόνες απέναντι στην παράνομη μετανάστευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν διάφορα όλο το προηγούμενο διάστημα, που δημιούργησαν ένα κλίμα τρομοκρατίας στους Έλληνες πολίτες. Είμαι σίγουρη πως όταν θα γίνουν γνωστές οι προϋποθέσεις απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας και του δικαιώματος εκλέγειν και εκλέγεσθαι για τους νόμιμους μετανάστες, το περιεχόμενο, η αλήθεια, δηλαδή, αυτού του νομοσχεδίου, οι πολίτες αυτοί θα αλλάξουν άποψη.

Εύστοχα η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου επισημαίνει ότι η κτήση της ελληνικής ιθαγένειας είναι η κτήση της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη. Η ιδιότητα του πολίτη σηματοδοτεί το δεσμό ενός ατόμου με ένα συγκεκριμένο κράτος. Ο δεσμός αυτός βασίζεται στη βούληση του ατόμου να ανήκει σε μια συγκεκριμένη συντεταγμένη πολιτεία, αποδεχόμενος τους νόμους και τις αξίες της και συμμετέχοντας στην πολιτική κοινότητά της.

Η ιδιότητα του πολίτη, λοιπόν, δεν ταυτίζεται με την πολιτισμική ή εθνοθηρησκευτική ταυτότητά του. Η σπουδαιότητα του νομοσχεδίου πηγάζει από το γεγονός ότι η απόδοση ιθαγένειας στους

ανθρώπους που αποδεδειγμένα έχουν ισχυρούς και σταθερούς δεσμούς με την Ελλάδα, παράγει μεγάλο όφελος για το σύνολο των πολιτών της και παράλληλα για αυτούς που θα πολιτογραφηθούν (XS)

Εν τέ

Εν

(AM)

Με την ψήφιση και υλοποίηση του νέου Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας λύνουμε διαρκείς στρεβλώσεις που εμφανίζονται στο οικονομικό, κοινωνικό, πολιτισμικό και πολιτικό πεδίο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ)

Η προώθηση της ισοπολιτείας και της ισονομίας και η συνακόλουθη διεύρυνση της πολιτικής κοινότητάς μας αποτελεί για όλους μας μια ευκαιρία να συγκρουστούμε με φοβικά σύνδρομα, με μισαλλόδοξες νοοτροπίες, με στάσεις ξενοφοβίας και ρατσισμού.

Η Ελλάδα, μια από τις μεγαλύτερες πλέον χώρες υποδοχής μεταναστών και προσφύγων στην Ευρώπη, αντιμετωπίζει μια πρωτόγνωρη πρόκληση που επιβάλλει τη χάραξη μιας σοβαρής και αξιόπιστης πολιτικής ιθαγένειας και μετανάστευσης.

Το ζήτημα έχει ποικίλες όψεις και διαστάσεις. Στις οικονομικές, θα αναφέρω το γεγονός ότι οι μετανάστες αποτελούν πολύτιμο εργατικό δυναμικό, η συμβολή τους ωστόσο κάθε τι άλλο παρά αναγνωρίζεται, καθώς ένα μεγάλο ποσοστό εξακολουθούν να περιορίζονται στην ανεπίσημη οικονομία και σε μορφές επισφαλούς εργασίας, όπου συχνά υπόκεινται σε ακραίες μορφές εκμετάλλευσης.

Στις κοινωνικές, οι επιπτώσεις που παράγονται αναφέρονται στο γεγονός ότι οι μετανάστες στερούνται βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Στις πολιτισμικές, η μισαλλοδοξία και η ξενοφοβία δαιμονοποιούν τη διαφορετικότητα και διαλύουν τον πολιτιστικό πλούτο.

Στις πολιτικές διαστάσεις παρατηρείται το φαινόμενο του αποκλεισμού των μεταναστών από την ισότιμη συμμετοχή τους στη λήψη των αποφάσεων για θέματα που τους αφορούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εθνική, οικονομική και κοινωνική ανάγκη η ένταξη των νομίμων μεταναστών στην ελληνική κοινωνία. Ο στόχος της Κυβέρνησης με αυτό το νομοσχέδιο είναι να διασφαλιστεί η ειρήνη, η ασφάλεια και η κοινωνική συνοχή στη χώρα, να προστατευθούν τα ατομικά δικαιώματα των μεταναστών και να μπου κανόνες διαφάνειας στο διάτρητο ισχύον θεσμικό πλαίσιο.

Ασφαλώς και η απόκτηση ιθαγένειας για τους ντόπιους, για τους νόμιμους μετανάστες δεν αποτελεί πανάκεια. Αποτελεί υπό προϋποθέσεις ένα μηχανισμό συμπερίληψης στο σύνολο των Ελλήνων πολιτών και από μόνη της δεν μπορεί να λύσει θεμελιώδη ζητήματα.

Από την άλλη πλευρά όμως, η απόδοση της ιθαγένειας σε παιδιά και ενήλικες που είναι άμεσα συνδεδεμένοι με την ελληνική κοινωνία θα τους απαλλάξει από το τεράστιο βάρος της αφάνειας απέναντι σε θεσμούς και ιδεολογίες και αυτό θα είναι ένα σημαντικότερο κέρδος.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι ο Έβρος παραμένει παράλληλα με τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία, έργα και δράσεις πάταξης του τεράστιου προβλήματος εισόδου παράνομων μεταναστών από την Τουρκία. Πρόκειται για ένα θέμα το οποίο έρχεται περιοδικά στην επικαιρότητα με δραματικό τρόπο και στη συνέχεια η πολιτεία το ξεχνάει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι ώρα να υιοθετήσουμε πολιτικές και γι' αυτό το μείζον πρόβλημα. Στηρίζω αυτήν την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, περιμένοντας και εκείνες που θα δώσουν λύση στα προβλήματα λαθρομετανάστευσης στον τόπο μου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Χρήστος Αηδόνης για έξι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σε μια χώρα, ζούμε σε μία χώρα που έχει μια πλούσια παράδοση και ιστορία. Είναι αλήθεια λοιπόν, ότι αυτή η χώρα έχει σηματορευθεί από την υπόθεση της μετανάστευσης.

Είναι πρόσφατα τα παραδείγματα που ο καθένας από εμάς έχει και μέσα στις οικογένειές του, όπου μέλη των οικογενειών μας έχουν φύγει και έχουν πάει είτε στην Αμερική είτε στην Αυστραλία είτε στην Ευρώπη είτε παντού στον κόσμο. Αυτοί σήμερα, λοιπόν, οι πολίτες συγκροτούν τον Απόδημο Ελληνισμό. Είναι η δύναμη της Ελλάδας, είναι οι άνθρωποι εκείνοι οι οποίοι έχουν κατοχυρώσει νόμιμα δημοκρατικά δικαιώματα, είναι πολίτες μιας άλλης χώρας και είναι εκείνοι οι οποίοι ενεργούν και διαμορφώνουν και πολιτισμό και αξίες στις κοινωνίες στις οποίες ζουν.

Άρα, λοιπόν, έχουμε μια πλούσια παράδοση η οποία μας μεταφέρει ένα πολύ συγκλονιστικό μήνυμα, ένα μήνυμα το οποίο θα έπρεπε να έχουμε υιοθετήσει σε αυτή τη χώρα εδώ και πάρα πολλά χρόνια, για να μη μιλάμε σήμερα γι' αυτό το θέμα το οποίο φαίνεται ότι μας προβληματίζει, μας ταλανίζει και μας κάνει να διαφωνούμε.

Διαφωνούμε σε τι όμως; Διαφωνούμε σε κάτι που πρέπει να επιβληθεί από έναν πολιτισμό σαν το δικό μας; Είναι δυνατόν αυτό σήμερα να είναι πολιτικό αντικείμενο αντιπαράθεσης μεταξύ των κομμάτων για το αν και κατά πόσο αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν ή όχι δικαιώματα στο μέλλον; Το σημερινό νομοσχέδιο, λοιπόν, είναι ένα νομοσχέδιο κοινωνικής ευθύνης και ευαισθησίας και είναι αποτέλεσμα μιας ανοιχτής ευρύτερης δημοκρατικής διαβούλευσης και αποτελεί δείγμα προόδου και αναβάθμισης του πολιτικού μας συστήματος. Και είναι πολύ σημαντικό που αυτό το νομοσχέδιο τολμάει αυτή η Κυβέρνηση να το καταθέσει σήμερα.

Σήμερα αυτή η πληθυσμιακή ομάδα των ημεδαπών μεταναστών προσφύγων στη χώρα μας, στην απόλυτη πλειοψηφία τους, αποτελούν αναμφισβήτητα αναπόσπαστο μέρος της πολυσύνθετης πολιτικής οικονομικής κοινωνικής και πολιτισμικής μας πραγματικότητας, μιας πραγματικότητας που υπόκειται στην νομοτέλεια της κοινωνικής εξέλιξης στο χρόνο και το χώρο.

Οι πολίτες αυτοί στην απόλυτη πλειονότητά τους είναι υπεύθυνοι, συνεπείς και νομοταγείς στις υποχρεώσεις τους που πηγάζουν από την κείμενη νομοθεσία μας και συμβάλλουν ποικιλοτρόπως στην αύξηση του παραγόμενου πλούτου της χώρας μας.

Οι όποιες πολιτικές μετανάστευσης ασκήθηκαν κατά το παρελθόν, αποδείχθηκαν εκ των πραγμάτων αποσπασματικές, ημιτελείς και αναποτελεσματικές. Ήταν ευκαιριακές και κυρίως επικοινωνιακού χαρακτήρα, καθώς θεσπίζονταν από την πίεση της επικαιρότητας, της έκτακτης ανάγκης και δεν αντιμετώπιζαν το ζήτημα ολοκληρωμένα στο σύνολό του.

Θα πρέπει να παραδεχθούμε πως οι πολιτικές μας διαχρονικά απέτυχαν να διαχειριστούν ένα τόσο σημαντικό κεφάλαιο το οποίο με τη συστηματική ανοχή και την αναβλητικότητα έλαβε εκρηκτικές διαστάσεις στο βαθμό που απειλεί σήμερα τομείς του κοινωνικού οικονομικού μας συστήματος.

Επιτακτική, λοιπόν, είναι η ανάγκη, το χάσμα που έχει δημιουργηθεί, υπεύθυνα και αποφασιστικά να το ρυθμίσουμε, να άρουμε τα λάθη και τις παραλείψεις του παρελθόντος. Η χάραξη εθνικής μεταναστευτικής πολιτικής είναι επιβεβλημένη, καθώς στις μέρες μας το παγκόσμιο φαινόμενο της μετανάστευσης είναι πολυσύνθετο. Λαμβάνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, μάλιστα σε βαθμό που απειλεί τις υπάρχουσες διακρατικές και διεθνείς συμμαχίες και ισορροπίες.

Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η Ελλάδα αποτελεί το σύμβολο της παγκόσμιας δημοκρατίας, των ανθρωπίνων αξιών και ίσων δικαιωμάτων. Είμαστε πολίτες αυτού του κόσμου και οφείλουμε να το αποδεικνύουμε κάθε στιγμή με τη στάση μας. Καλούμαστε σήμερα υπό το βάρος της ανεξέλεγκτης κατάστασης της μετανάστευσης, όπως έχει αυτή διαμορφωθεί, υπό την πίεση χρόνιων δισεπίλυτων προβλημάτων, να ρυθμίσουμε τα δικαιώματα τους που απόκτησαν από την μακροχρόνια νόμιμη διαμονή τους και να εντείνουμε τις προσπάθειες για μια σθεναρότερη συνοχή και αλληλεγγύη της κοινωνίας μας.

Στο πλαίσιο αυτό, λοιπόν, με ανθρώπινη ευαισθησία, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ηγείται αυτής της προσπάθειας για τη χάραξη μιας ουσιαστικής μεταναστευτικής πολιτικής που αγκαλιάζει τους μετανάστες που θέλουν και επιθυμούν, που επιλέγουν μάλιστα να κάνουν τη χώρα μας πατρίδα τους.

Η προτεινόμενη από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. νομιμοποίηση των μεταναστών, ασφαλώς υπό όρους και προϋποθέσεις, θέτοντας αναγκαίες δικλείδες ασφαλείας οδηγεί στην πλήρη ενσωμάτωσή τους στο πολιτικό, κοινωνικό σύστημά μας, άρει τις συσσωρευμένες αδικίες του παρελθόντος και προτείνει ασφάλεια, ελπίδα και προοπτική πραγμάτωσης ιδιαίτερα των ονείρων των παιδιών των νομίμων και έντιμων μεταναστών.

Σε αυτήν την κατεύθυνση προτάσσουμε πολιτικές οι οποίες σήμερα δίνουν διέξοδο και προοπτική στους στερημένους από δημοκρατικά δικαιώματα νέους συμπολίτες μας. Ο πολιτικός μας πολιτισμός απαιτεί να επιδείξουμε πολιτική ωριμότητα και να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων που σημαίνει ότι πρέπει να προτάξουμε και να προασπίσουμε τα δικαιώματα των παιδιών και των εφήβων που γεννήθηκαν εδώ, αλλά οι γονείς τους έτυχε να έχουν έναν άλλο τόπο καταγωγής. Θα πρέπει ως πολιτεία, μακριά από προκαταλήψεις, φοβικά σύνδρομα, μεγαλοϊδεατισμούς να επιβραβεύσουμε την προσπάθεια που καταβάλουν όλα αυτά τα παιδιά των μεταναστών της δεύτερης και τρίτης γενιάς που συμμετέχουν μέσω του εκπαιδευτικού μας συστήματος στην αφομοίωση των πολιτισμικών μας αξιών.

Έχω εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι, έναν πίνακα, μιας και υπήρξα καθηγητής του 60ου Γυμνασίου Λυκείου και θα τον καταθέσω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Αηδόνης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το 1997-1998, λοιπόν, στο 60ο Γυμνάσιο Κυψέλης –ξέρετε όσοι είστε από την Αθήνα, ότι η Κυψέλη αποτελούσε το κέντρο της αστικής κοινωνίας- το ποσοστό των μεταναστών ήταν 20%. Σήμερα σε αυτό το γυμνάσιο είναι 80% και καθόμαστε εδώ και μιλάμε σοβαρά σήμερα, αν θα νομιμοποιήσουμε τα δικαιώματά τους; Νομίζω ότι αυτή η κουβέντα είναι εξαντλημένη, γιατί ο κόσμος έχει αντιληφθεί ότι αυτό το κομμάτι αποτελεί ένα κομμάτι μιας πραγματικότητας και όσο κλείνουμε τα μάτια και δεν το αντιμετωπίζουμε, δυστυχώς μέσα μας κρατάμε ένα πρόβλημα το οποίο είναι τεράστιο.

Σήμερα πολύ καλά κάνει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και βάζει μια μεγάλη τομή και λέει «Τέλος, μέχρι εδώ. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα στη ζωή και στο όνειρο».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Αηδόνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην Έκθεση της Αίθουσας Ελευθερίου Βενιζέλου και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, εξήντα μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί από το 16ο Γυμνάσιο Πάτρας Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

(FT)

(XS)

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Χρήστος Ζώης για έξι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, η πρώτη διαπίστωση που κάνει κανείς ενόψει αυτής της συζήτησης που διεξάγεται ήδη δύο μέρες, είναι ότι παρατηρείται μία απίστευτη ανταλλαγή συνθημάτων, με πολύ έντονη συναισθηματική φόρτιση, που καταλήγει τελικώς ορισμένες φορές και σε προσβολές αλλήλων, μεταξύ συναδέλφων. Και αναρωτιέται κανείς: Αυτό πρέπει να συμβαίνει μέσα στο Κοινοβούλιο; Ποιος έχει ανάγκη, κύριε Πρόεδρε, σε μία συζήτηση για ένα τόσο σπουδαίο θέμα, να κρύβεται πίσω από τέτοιου είδους χαρακτηρισμούς, όπως αυτοί που ακούστηκαν περί ρατσιστών, περί ξενοφοβικών, υπέρ των διακρίσεων στην κοινωνία μας, περί ακροτήτων; Κύριε Πρόεδρε, όσοι καταφεύγουν σε μία τέτοιου είδους επιχειρηματολογία, δύο πράγματα μπορώ να υποθέσω ότι τους χαρακτηρίζουν. Είτε ο φόβος της αντιπαράθεσης επί τη βάση πραγματικών επιχειρημάτων ή η άγνοια για το τι ακριβώς συζητούμε. Και θα γίνω πιο σαφής.

Κάθε σχέδιο νόμου έρχεται να εξυπηρετήσει συγκεκριμένους στόχους και να λύσει προβλήματα. Εγώ, λοιπόν, ρωτώ ευθέως και θέλω με νηφαλιότητα να απαντήσουμε, για να νιώσουμε επιτέλους ότι εδώ δεν γίνεται διάλογος κωφών, δεν γίνονται παράλογοι μονόλογοι. Ποια προβλήματα ακριβώς εξυπηρετεί το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου; Ποια λύνει και ποιοι οι στόχοι που εξυπηρετούνται από την ψήφισή του;

Εγώ ισχυρίζομαι, κύριε Πρόεδρε –και τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας είχαν την ευκαιρία να το επαναλάβουν και το έχουμε κάνει και σε πολυσέλιδη απάντησή μας, τοποθέτησή μας προς τον Υπουργό Εσωτερικών, όταν ζήτησε τη θέση λεπτομερώς και επαρκώς της Νέας Δημοκρατίας- ότι το παρόν σχέδιο νόμου δεν αντιμετωπίζει πραγματικά προβλήματα. Για να τα δούμε ένα προς ένα, στις βασικές τους πτυχές.

Πολιτογραφεί τους μετανάστες που διαμένουν νόμιμα στη χώρα μας, εφόσον έχουν συμπληρώσει πέντε χρόνια ήδη εδώ, νόμιμης διαμονής. Και εγώ αναρωτιέμαι: Δηλαδή, εάν από τα δέκα που είναι σήμερα, πάμε στα πέντε, αντιμετωπίζεται κανένα πραγματικά πρόβλημα των μεταναστών; Αποκτούν μεγαλύτερα δικαιώματα στην πρόσβαση εργασίας; Αποκτούν μεγαλύτερα και περισσότερα δικαιώματα για να έχουν πρόσβαση στην υγεία, στην εκπαίδευση; Αυτά είναι λελυμένα, κύριε Πρόεδρε, έχουν λυθεί, έχουν αντιμετωπιστεί από την ελληνική Πολιτεία. Η ελληνική Πολιτεία δεν κινείται στο περιθώριο της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Ήδη, από το 2004 έχει ψηφιστεί Κώδικας Ελληνικής Ιθαγένειας, ήδη έχουν ενσωματωθεί όλες οι κοινοτικές οδηγίες –όλες οι κοινοτικές οδηγίες, το επαναλαμβάνω και αν θέλει κανείς να πει κάτι διαφορετικό, οφείλει να το αποδείξει- που αφορούν και στους μετανάστες και στις συνθήκες διαβίωσης τους και στην επανένωση της οικογένειας των μεταναστών. Προς τι, λοιπόν, ένας διάλογος εδώ με επιχειρήματα με τα οποία αυτομαστιγώνεται ο ελληνικός λαός, το ελληνικό πολιτικό σύστημα, ο ελληνικός νομικός κόσμος και δίνουμε την αίσθηση σε όσους μας παρακολουθούν ότι είμαστε μία τριτοκοσμική χώρα, η οποία έρχεται σήμερα να λύσει τα προβλήματα ένταξης των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία;

Και ζητάω να μου πουν οι καλόπιστοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ, που μπορεί να πάρουν το λόγο, ένα μέτρο κοινωνικής ένταξης των μεταναστών μ' αυτό το σχέδιο νόμου! Εκτός και αν πούμε ότι η απόδοση της ιθαγένειας αυτομάτως δίνει το δικαίωμα στους μετανάστες να ενταχθούν. Εγώ λέω ότι η απόδοση της ιθαγένειας είναι ο τελευταίος κρίκος, το τελευταίο μέτρο που λαμβάνει μία πολιτεία, αφού όλα τα άλλα έχουν συντελεσθεί.

Γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σήμερα με το θεσμό των «επί μακρώς διαμενόντων» στη χώρα μας, άνθρωποι που έχουν πέντε χρόνια νόμιμη διαμονή στην Ελλάδα, ήδη έχουν πρόσβαση με την εγγύηση ενός ευρέως πλέγματος διατάξεων σε όλες τις οικονομικές, πολιτικές, πολιτισμικές, κοινωνικές, ασφαλιστικές εκφάνσεις του βίου μας;

Εάν είναι ακραίο να ισχυρίζεται κανείς –γιατί αυτό λέει η Νέα Δημοκρατία- ότι χρειάζονται δέκα χρόνια, λαμβανομένων των ιδιαιτεροτήτων που έχει η χώρα μας, για να μπορεί κανείς να αποκτήσει δικαίωμα πολιτογράφησης, τότε δεν είναι ακραίο, κύριε Πρόεδρε, να έρχεται μία νομοθετική διάταξη με την οποία σε πέντε χρόνια κάποιος, σε μία χώρα σαν την Ελλάδα μπορεί να ζητάει την πολιτογράφηση του ως Έλληνα; Και είμαστε η εξαίρεση στην Ευρώπη; Είμαστε η εξαίρεση, λαμβάνοντας πάντοτε υπ' όψιν την ιδιαιτερότητα ότι η χώρα μας είναι το σταυροδρόμι μεταναστευτικών ροών και ρευμάτων; Εκτός και αν δεν μας ενδιαφέρει αυτή η ιδιαιτερότητα, εάν την απαξιώνουμε, εάν τη βάζουμε σε δεύτερη μοίρα.

Το δεύτερο, που έχει να κάνει με τα παιδιά και είναι πάρα πολύ σημαντικό, κύριε Πρόεδρε. Τι λέει η Νέα Δημοκρατία; Γεννήθηκαν εδώ, παρακολούθησαν εννέα χρόνια την υποχρεωτική εκπαίδευση και στα δεκαοκτώ τους με μία απλή δήλωση να πολιτογραφούνται Έλληνες, να παίρνουν την ελληνική υπηκοότητα; Και ακούσαμε τους φορείς. Επιχείρημα μόνο των φορέων ήταν ότι τα παιδιά που παρακολουθούν το Ελληνικό Σύστημα Εκπαίδευσης, για λόγους ψυχολογικούς, πρέπει να νιώθουν Ελληνόπουλα, ενταγμένα κ.λπ., κ.λπ.

Και εγώ ρωτώ, κύριε Πρόεδρε: Εάν αυτό είναι το επιχειρήμα με το οποίο σπεύδουμε να δώσουμε, άμα τη γεννήσει, με έναν τρόπο αυτόματο στα παιδιά την ελληνική ιθαγένεια, τότε αυτό να ισχύσει ως γενική αρχή στην ελληνική Πολιτεία. Όποιο παιδί περνάει την πόρτα του ελληνικού σχολείου,

αυτόματα να παίρνει και την ιθαγένεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μόνο ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Δεν υπάρχουν περιθώρια για λεπτά, μόνο για δευτερόλεπτα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Μισό λεπτό, για να κλείσω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν είναι επιχειρήματα αυτά, κυρία Υπουργέ, να μας λέτε ότι πρέπει ένα παιδί, επειδή είναι στο ελληνικό σχολείο, για να μην νιώθει μειονεκτικά να παίρνει και την ιθαγένειά του και αυτά τα επιχειρήματα να τα υιοθετείτε και εσείς.

Και το τρίτο, σε σχέση με τη συμμετοχή των μεταναστών ως προς την απόκτηση του δικαιώματος του «εκλέγειν» και «εκλέγεσθαι» για τις αυτοδιοικητικές εκλογές. Κοιτάζετε, εκεί πέρα και η θεωρία περί του Συνταγματικού Δικαίου δεν έχει καταλήξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ας μην επεκταθούμε, κύριε Ζώη. Σας παρακαλώ, κλείστε, γιατί δεν υπάρχει περιθώριο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Δεν θα μπω στη θεωρία, θα μπω στην πράξη. Είναι σαφές ότι χώρες με έντονη μεταναστευτική παρουσία και με μεγάλη εμπειρία, σαν τη Γερμανία και τη Γαλλία, έχουν απορρίψει τη συμμετοχή των μεταναστών στις αυτοδιοικητικές εκλογές. Εμείς τι περισσότερο ξέρουμε απ' αυτές τις χώρες; Τι μελέτες έχουμε στη διάθεσή μας; Ποια είναι η εμπειρία μας που μπορεί να μας οδηγήσει στην υιοθέτηση ενός άλλου μοντέλου; Δεν το γνωρίζουμε.

Θα επανέλθουμε, ελπίζω ότι θα έχουμε το δικαίωμα, κύριε Πρόεδρε, να μιλήσουμε επαρκώς στην κατ' άρθρον συζήτηση. Καταθέτω μόνο τη δυσανεμία μου, γιατί ένα τόσο μεγάλο νομοσχέδιο έρχεται μ' αυτό το ρυθμό για συζήτηση στη Βουλή και μάλιστα στο περιθώριο άλλων εξελίξεων που έχουν να κάνουν με την οικονομία και με τα ταξίδια του Πρωθυπουργού, από τον Πρωθυπουργό, για τον οποίο λέω ότι χάρη των δικών του...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κύριε Ζώη, σας παρακαλώ τελειώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: ...προχωρούμε με αυτή τη σπουδή σε αυτή τη ρύθμιση για ζητήματα μεταναστών.

Ευχαριστώ πολύ και για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να υπερβαίνουμε από ένα και δύο λεπτά κάθε ομιλητής, γιατί στο τέλος θα ξεπεράσουμε τα μεσάνυχτα. Έχουμε συμφωνήσει τα έξι λεπτά αυστηρώς να τηρούνται. Δεν χρειάζεται να χτυπά συνεχώς το κουδούνι και να κάνουμε εκκλήσεις. Φροντίστε να οργανώνετε έτσι τις ομιλίες σας, ώστε να μην χρειάζεται να γίνεται αυτή η παράταση.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Αναστάσιος Κουράκης για έξι λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καταρχήν, θέλω να πω ότι το σχέδιο νόμου μας βρίσκει επί της αρχής σύμφωνους, καθ' ότι πηγαίνει προς την κατεύθυνση –και θα το πούμε πολύ ωμά, θα διαμαρτυρηθεί βέβαια ο λαός– να αλλάξει αυτό που είναι ο ελληνικός λαός. Προφανώς, κάνει αυτό.

Η διαδικασία της πολιτογράφησης και της απόδοσης ιθαγένειας ουσιαστικά αλλάζει το τι είναι λαός και το τι είναι ελληνικός λαός. Και ακόμη ότι στο συμβολικό ιδεολογικό επίπεδο για πρώτη φορά φέρνει στην ελληνική πολιτική συζήτηση το θέμα της ιδιότητας του πολίτη.

Εάν δεν κάνω λάθος, κύριε Πλεύρη –άκουσα την ομιλία σας– είπατε σε ένα σημείο, νομίζω για το Θουκυδίδη και το ομόαιμο. Στα σοβαρά μπορεί κανένας σήμερα να ισχυριστεί ότι το αίμα –και όταν λέμε αίμα φαντάζομαι εννοεί ο καθένας όχι βέβαια το αίμα ως ιστός...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Την καταγωγή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Λέω, δεν εννοείτε προφανώς μόνο το αίμα, αλλά και το DNA.

(PS)

(5FT)

Γιατί έχουν επέλθει τόσες πολλές επιμειξίες, άρα δεν μπορεί κανένας να πει κάτι. Βεβαίως, έχει κάθε λόγο ο ελληνικός λαός να επαίρεται για τον πολιτισμό του, αλλά προφανώς, ευτυχώς και στη χώρα μας –όχι σε όλες τις άλλες χώρες– έχει καταρριφθεί πια η διάκριση σε ανώτερες και κατώτερες φυλές. Πρέπει να σας πω όμως ότι σε ένα άρθρο που είχα γράψει σε μια εφημερίδα –το είχα κάνει

για να προκαλέσω περισσότερο- αναφερόμενος στο ζήτημα της εξέλιξης του ανθρώπου, ο τίτλος του άρθρου ήταν «ο Αδάμ ήταν μαύρος», καταθέτοντας το επιστημονικό επιχείρημα και τη γνώση βεβαίως -δεν αμφισβητείται- ότι η κοιτίδα στην οποία εμφανίστηκε –τα ξέρει και ο συνάδελφος ο κ. Αποστολάτος αυτά βεβαίως- ο σύγχρονος άνθρωπος, ο homo sapiens sapiens, ήταν πριν από διακόσιες περίπου χιλιάδες χρόνια στην υποσαχάρια Αφρική. Με την έννοια της τοποθεσίας είπα λοιπόν ότι ο Αδάμ ήταν μαύρος. Προφανώς δεν ήταν ένα πρόσωπο, ήταν μία κοινότητα δέκα χιλιάδων ατόμων από την οποία άρχισε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Είμαι περίεργος να μάθω ποιος επιστήμων το λέει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Τολμάτε, κύριε συνάδελφε, να κάνετε αυτήν την ερώτηση; Ποιος επιστήμονας το λέει; Σας πληροφορώ ότι διδάσκω το μάθημα της εξέλιξης του ανθρώπου στο Πανεπιστήμιο, έχω πλήρη βιβλιογραφία, διδάσκεται σε όλα τα Πανεπιστήμια του κόσμου! Όχι μόνο οι παλαιολιθικές έρευνες αλλά και οι έρευνες του DNA το έχουν δείξει. Θα σας προσκομίσω όλη τη βιβλιογραφία και θα σας καλέσω μετά να δώσετε και εξετάσεις και ελπίζω να τις περάσετε τις εξετάσεις. Είναι σήμερα γνωστό ότι ο homo sapiens sapiens εμφανίστηκε στην υποσαχάρια Αφρική πριν περίπου από διακόσιες χιλιάδες χρόνια.

Κύριε Κιλτίδη, δεν περίμενα τέτοια ερώτηση. Δεν το λέει ένας επιστήμονας, ο κάποιος επιστήμονας. Μιλάμε ότι σε όλα τα text book όλων των Πανεπιστημίων του κόσμου...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Για τον Αδάμ ρώτησε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Βέβαια.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Για τον Αδάμ; Καταλαβαίνετε ότι είναι ένα ευφυολόγημα, θέλοντας να δείξω ότι ο άνθρωπος που ήταν σε εκείνη την περιοχή ήταν μαύρος. Με αυτή την έννοια το είπα. Μάλιστα, πρέπει να σας πω ότι η ανάλογη εργασία που μιλάει για τη μελέτη του μιτοχονδριακού DNA που ανακαλύφθηκε, λέει ότι η Εύα, η Βιβλική Εύα, εμφανίστηκε σε εκείνη την περιοχή. Προφανώς δεν ήταν ένα άτομο γιατί δεν θα μπορούσε να επιβιώσει, ήταν μια κοινότητα όπως είπα και προηγουμένως.

Συνεχίζω λοιπόν στο χρόνο που μου μένει, λέγοντας ότι είναι μία πείρα με πολύ ενδιαφέρον το ότι αυτή τη στιγμή συζητούμε πώς μπορεί κάποιος να αποκτήσει τα χαρακτηριστικά του Έλληνα πολίτη και επικεντρώνω κατ' ευθείαν, γιατί δεν έχω χρόνο, στο ζήτημα των παιδιών των μεταναστών της δεύτερης γενιάς, όπως λέγεται. Δεν μπορώ να καταλάβω κάτι και αναφέρομαι κυρίως στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το επιχείρημα το οποίο καταθέτει ο ΛΑ.Ο.Σ. και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας είναι, γιατί σε κάποια παιδιά να αποδίδεται η ελληνική ιθαγένεια όταν οι γονείς τους είναι νόμιμοι και όχι σε άλλα. Πολύ εύλογο το ερώτημα του ΛΑ.Ο.Σ. Τι διαφέρουν δηλαδή; Εμείς λέμε ότι, πραγματικά, δεν υπάρχει απολύτως καμιά διάκριση. Όταν υπάρχουν ορισμένες minimum προϋποθέσεις, ότι είναι οι γονείς τους εδώ -μπορούμε να το συζητήσουμε- νόμιμοι ή παράνομοι, τα παιδιά τους πάνε στο σχολείο -και ορθώς πηγαίνουν τα παιδιά τους στο σχολείο- δεν έχουμε κανένα λόγο να τους αρνηθούμε το δικαίωμα στην ιθαγένεια.

Ξέρουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η ιστορία δεν είναι ποτέ στατική. Το πρόσωπο του άλλου κάθε φορά αλλάζει. Κάποτε οι «άλλοι» ήταν οι πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία, σε κάποια άλλη ιστορική περίοδο ήταν οι γυναίκες, οι κομμουνιστές, οι ομοφυλόφιλοι, οι αναρχικοί. Τώρα οι «άλλοι» της ελληνικής κοινωνίας είναι οι μετανάστες.

Στην Ελλάδα, καλό θα ήταν να θυμηθούμε -το γράφει και ο ιός της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ- το απόσπασμα άρθρου του Γεωργίου Βλάχου το 1928 που αναφερόταν στους πρόσφυγες του 1922 και έλεγε «δεν τους θέλουμε ούτε ως ψηφοφόρους, ούτε ως εκλογείς, ούτε ως εκλέξιμους, ούτε ως πολίτες δικαιωμένους να κυβερνούν την Ελλάδα» κ.λπ., κ.λπ.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι το νομοσχέδιο έχει εξαιρετικές παλινωδίες. Διαφέρει προφανώς επί τα χείρω από το προηγούμενο νομοσχέδιο που είχατε φέρει. Υπάρχει μία αντίφαση, κύριε Υπουργέ. Από τη μία έχουμε τη δήλωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θεσσαλονίκης με τις ακραίες εκφράσεις του που υιοθετήθηκε και χειροκροτήθηκε από τους Βουλευτές του ΛΑ.Ο.Σ. και από την άλλη, έχετε την εξαιρετική ενέργεια για την επαναπρόσληψη της Διευθύντριας του 132ου δημοτικού σχολείου, της κυρίας Πρωτονοτάριου, επειδή έχει επιδείξει μία εξαιρετική συμπεριφορά στο ζήτημα της εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας στους γονείς των μεταναστών και τη μητρική στα παιδιά, που χρειάζεται να μάθουν τη μητρική τους γλώσσα, γιατί έτσι αναπτύσσεται καλύτερα η νοημοσύνη

τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)
Δεν έχω χρόνο να επεκταθώ περισσότερο. Θα επιμείνουμε στις βελτιώσεις που εμείς προτείνουμε, κατά τη δική μας αντίληψη, στα επιμέρους άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κλείνετε, παρακαλώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Και θα δούμε στο τέλος τη στάση μας, αλλά σας λέω ότι επί της αρχής τοποθετούμαστε θετικά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Βαϊτσης Αποστολάτος, για έξι λεπτά.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (Στ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα πάρα πολλά να πω στον αγαπητό συνάδελφο, τον κ. Κουράκη. Πρώτα απ' όλα ότι δεν έχω κανένα πρόβλημα για τον Αδάμ αν ήταν από την Αφρική, που είναι σαφώς Αφρικανός, όπως αν θέλετε είμαστε όλοι. Ο Πρωθυπουργός μας μιλάει με τον κ. Ομπάμα αυτή την ώρα για να σας πω ότι η παρωδικότητα το impermanence που λέτε στα πράγματα, είναι αυτό που χαρακτηρίζει την εξέλιξη την οποία διδάσκετε. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι μπορούμε να πάμε παραπάνω από την πρόκληση που θέλετε να προκαλέσετε, όπως αυτός που είχε μιλήσει για τη μαύρη Αθηνά κάποτε, η οποία προφανώς και αυτή από την κάτω Σαχάρα θα μας είχε φθάσει.

Ωστόσο, θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας ότι είδα χθες τον Κακογιάννη σε αυτό το κομμάτι από τον Ρωμαίο και την Τζουλιέτα. Με αφορμή αυτά που είπε ο κ. Τσίπρας να ξεκινήσω και να πάρω τα λόγια της Ιουλιέτας την ώρα που λέει «Ο, Romeo, Romeo, what's in a name». Έγινε μεγάλη κουβέντα για το όνομά μας. Είπα στα τρισύλλαβα τα δικά σας, είναι ΣΥΡΙΖΑ, ΣΥΡΙΖΑ, ΣΥΡΙΖΑ κατά το Αριστερά όπου ο τόνος πάει εκεί. Σε εμάς είναι «ΛΑ.Ο.Σ.» γιατί είναι «Συναγερμός» στο τέλος. Επιθυμούμε να είναι έτσι και φαντάζομαι ότι εσείς που είστε υπερασπιστές των δικαιωμάτων, του κάθε δικαιώματος -και καλά κάνετε και σε αυτό συμφωνώ απολύτως μαζί σας- δεν θα έπρεπε να σας χαρακτηρίζει αυτό το grasping, το άδραγμα που έρχεται στο να λέγεται ο άλλος ΣΥΡΙΖΑ, ΣΥΡΙΖΑ ή ΣΥΡΙΖΑ.

Πάω στο νομοσχέδιο για το οποίο μιλάμε και ειδικά σε αυτά που ειπώθηκαν σχετικά με την ιθαγένεια. Θα ξεκινήσω και θα πω από αυτά που έχω σημειώσει ότι άκουσα το «δεν πρέπει να φοβίζετε εσείς του Ορθόδοξου Λαϊκού Συναγερμού τον κόσμο, επικαλούμενοι ρατσιστικά και ξενοφοβικά επιχειρήματα». Εγώ σε φονταμενταλιστές ρασοφόρους και ακροδεξιούς ομολογώ ότι δεν θα τολμούσα καν να τους μιλήσω σε προστατική, γιατί αναρωτιέμαι αν υπάρχει κάτι περισσότερο ρατσιστικό και αντιδημοκρατικό από τον αυθαίρετο και αβάσιμο χαρακτηρισμό των απόψεων μιας παράταξης και της ελεύθερης έκθεσής του, πόσω μάλλον δε όταν αυτό γίνεται στο πλαίσιο των κανόνων της δημοκρατίας και των θεσμών της.

Επί του νομοσχεδίου ξανά. Άκουσα ότι το σχέδιο νόμου αυτό δίνει τη δυνατότητα επιλογής, όπως είπε ο κ. Ευθυμίου ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Έχω να πω ότι τη μεγαλύτερη δυνατότητα επιλογής για εμάς τη δίνει κυριολεκτικά το δημοψήφισμα. Άκουσα από την πλευρά της Κυβέρνησης ότι με αυτό το νομοσχέδιο ζητάει την προαγωγή της πολιτικής κοινότητας. Μήπως όμως με αυτήν την προαγωγή ακολουθεί το κράτος την αντίστροφη της πεπατημένης πορείας, παραμερίζοντας τη γνώμη του ελληνικού λαού για μία απόφαση που θα επηρεάσει καταλυτικά τη διακριτή ελληνική, αν θέλετε, διάρκεια;

Άκουσα τον κύριο Υπουργό να λέει ότι τα αποτελέσματα της εφαρμογής θα φανούν σε δύο χρόνια και όχι τώρα. Σε δύο χρόνια λοιπόν θα αποδειχθεί για άλλη μια φορά, αυτό που η ίδια η πείρα έχει αποδείξει ότι κάθε νομιμοποίηση τροφοδότησε το επόμενο μεταναστευτικό κύμα, κάθε είδους, ενισχύοντας την εντύπωση ότι κάποιος μπαίνει στην Ελλάδα και παρανόμως και δεν διώχνεται και τελικά κάποια στιγμή νομιμοποιείται. Αντί λοιπόν να δημιουργήσουμε αντικίνητρα για να συρρικνώσουμε τον αριθμό των λαθρομεταναστών για να φυλάξουμε επαρκέστερα τα σύνορα, για να θέσουμε το όριο ποσόστωσης σε αυτούς που μπορούμε να αντέξουμε ως πολιτεία, το ίδιο το κράτος, η Κυβέρνηση, διευκολύνει με την απόδοση ιθαγένειας, γεγονός που εκ των πραγμάτων θα λειτουργήσει ως κίνητρο για ενίσχυση των μεταναστευτικών ροών. Διάβαζα χθες ένα λαϊκό

απόφθεγμα, να γλιτώσουμε τώρα τον κάβο για να συζητήσουμε μετά για τη φύση των αγγέλων.
(AS)

(PS)

Θέλω να πω ότι σε μια Ελλάδα που βιώνει στην παρούσα δύσκολη συγκυρία του χρέους, των σκληρών μέτρων, των spread, όλα αυτά τα κακά, στην Ελλάδα του ενός εκατομμυρίου ανέργων, που έχει να λύσει μείζονα εθνικά θέματα, η Κυβέρνηση αποποιείται στην ουσία την υποχρέωσή της να ασκήσει σοβαρή μεταναστευτική πολιτική και υπεύθυνη και τρέπει μία χύδην σκοπιμότητα σε νομοσχέδιο, τη στιγμή που πρέπει να υπερασπίζεται και να προστατεύει τον ελληνικό λαό, την εθνική ταυτότητα, το μέλλον στα νόμιμα σύνορα της επικράτειας.

Το Σύνταγμα είναι εκείνο που δίνει από μόνο του την απάντηση -την αρνητική ψήφο δηλαδή- στο παρόν νομοσχέδιο, έχοντας προβλέψει και εντάξει στα βασικά του άρθρα ότι η τήρησή του επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε τρόπο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει βιαίως. Γιατί η λογική του «Πας μη Έλλην, Έλλην» που έρχεται να καθιερώσει η παρούσα ρύθμιση, απέχει μακράν της ανθρωπιστικής πολιτικής, της παράδοσης που έχουμε, που διατηρούμε αναλλοίωτη σαν κληρονομιά του Ξένιου Δία..

Πρόκειται για μια τεκμηριωμένη μεταναστευτική πολιτική, σχεδόν ανύπαρκτη δε, όταν δεν γνωρίζουμε καλά-καλά, πόσοι είναι αυτοί οι άνθρωποι, πού βρίσκονται, αν και πού εργάζονται και αν τα στοιχεία που προσκομίζουν είναι αληθινά ή ψεύτικα. Ε, τότε δεν είναι δυνατόν να τους κάνουμε Έλληνες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Όταν δηλαδή δεν υπάρχουν τεκμηριωμένες αναλύσεις για τα δημογραφικά, κοινωνικά, θρησκευτικά, πολιτισμικά χαρακτηριστικά των μεταναστών στο πλαίσιο της καθημερινότητας, για τις προσλήψεις τους, για τις νέες κοινωνικές γεωγραφίες, τη μεταναστευτική πολιτική με την απονομή ιθαγένειας, κάνουμε ένα μείζον πολιτικό λάθος και πρώτα απ' όλα ιστορικό. Και γι' αυτό δεν φταίνε οι μετανάστες.

Σ' αυτή τη λογική, θα σας έλεγα ότι το θέμα της ιθαγένειας δεν νομίζω ότι μπορεί να το λύσει κανείς, αν δεν καταλάβει ότι πρέπει να αποφασίζουν οι πάντες, οι Πανελλήνες σύμφωνα με το Jus sanguinis και το Jus soli, αίματος και εδάφους, όχι με την έννοια του DNA, κύριε συνάδελφε, αλλά για να αποφασίσουν αυτοί που έχουν ελληνική animus ή anima, που θα πει ελληνική ψυχή. Για εμάς η ιθαγένεια δεν χαρίζεται. Κατακτάται ή κερδίζεται, γιατί το δικαίωμα στη ζωή και στο όνειρο κυριολεκτικά το έχουμε, το έχουν όλοι. Και οι άλλοι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα η κυρία Άννα Νταλάρα, για έξι λεπτά.

ANNA NTALARA: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκαν όλα σχεδόν στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο και σε ένα σημείο φαίνεται ότι συμφωνούν όλοι και οι δύο πλευρές, ότι πρόκειται για μία σημαντική τομή, σε ένα σοβαρό θέμα που χρονίζει και ότι είναι η αρχή της αντιμετώπισης ενός μεγάλου ζητήματος.

Αυτό το λέω μετά λόγου γνώσης.

Με αυτό το νομοσχέδιο, βάζουμε ένα από τα αναγκαία θεμέλια για το πολύπλοκο, επίπονο, πολυδαίδαλο μεταναστευτικό ζήτημα. Για εμάς είναι δεδομένο ότι με αυτήν την πρωτοβουλία, όχι μόνο δεν θέλουμε να διαταράξουμε κάποια ισορροπία στον τόπο μας, μια ισορροπία εικονική έτσι και αλλιώς, που μόνο ένας αγοραίος εθνικισμός, χωρίς όρια, αναγνωρίζει ότι υπάρχει αυτήν τη στιγμή, αλλά προσπαθούμε να εξασφαλίσουμε την ειρήνη, την ασφάλεια και την κοινωνική συνοχή, να προστατεύσουμε τα ατομικά δικαιώματα των μεταναστών και των προσφύγων και να βάλουμε κανόνες διαφάνειας σε ένα θολό θεσμικό πλαίσιο που ισχύει μέχρι τώρα.

Ένα άλλο νόημα του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου είναι το μήνυμα ότι η σύγχρονη ελληνική

κοινωνία δεν διακατέχεται από φοβικά σύνδρομα. Η ελληνική ιστορία από μόνη της αποδεικνύει ότι η λογική της απομόνωσης, του κλειστού φρουρίου, δεν ταίριαζε ποτέ στον ελληνισμό, ο οποίος με ανοικτούς ορίζοντες διασφάλιζε την εφημερίδα και την ταυτότητά του.

Έλεγαν οι πρόσφυγες το '22 «Πατρίδα μάνα μ' έδωσε να 'μον καταραμένος, στα ξένα είμαι Έλληνας και στην Ελλάδα ξένος». Ποιος τους πίκρανε; Ο εθνικισμός που στο ανιστόρητο παραλήρημά του, δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα σε μαύρους και Αλβανούς, Τουρκόσπορους ακόμα και δήθεν με το χιούμορ και τα ανέκδοτα Ποντίους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτο μέλημα είναι να αγκαλιάσουμε τα παιδιά των μεταναστών που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα και σπούδασαν στα ελληνικά σχολεία. Δίνουμε με σύνεση στους γονείς τους τη δυνατότητα απόκτησης ιθαγένειας με πολιτογράφηση, καθιερώνουμε προϋποθέσεις με αυστηρό έλεγχο που διασφαλίζουν την ομαλή κοινή συμβίωση.

Γιατί, όπως πολύ σωστά τέθηκε και στην αρμόδια Επιτροπή, είναι θέμα ιδεολογίας και ιστορίας, θα πρόσθετα εγώ. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε αυτόν που έχει τα εχέγγυα της νομιμότητας να τον αποκλείσουμε απ' το να στοιχίζεται πίσω από την ελληνική σημαία, αν το θέλει, να μετέχει της ελληνικής παιδείας, να ασπάζεται και να αποδέχεται ήθη και παραδόσεις και ιστορίες. Πώς θα του στερήσουμε το δικαίωμα πολιτογράφησης;

Ο ελληνισμός ανέκαθεν χαρακτηρίζεται από ένα πνεύμα οικουμενισμού και μετά τον ελληνισμό η Ρωμιοσύνη, μετά το Βυζάντιο, είχε το χαρακτηριστικό της αφομοιωτικής ικανότητας. Δεν το λέω εγώ, το λέει ο Σβορώνος και ο Ψυρούκης. Αυτή είναι η απάντησή μας στο κλίμα φοβίας, στην τάχα αλλοίωση του έθνους, στη συντέλεια του ελληνισμού.

Ο ελληνισμός δεν ανήκει ούτε στη Ρηγίλλης, ούτε στην Καλλιρρόης ούτε καν στην Αθήνα, για να μη νομίζετε ότι έχω με κανέναν προηγούμενα. Ανήκει στην οικουμένη, στον οικουμενικό ελληνισμό. Οι άνθρωποι τους οποίους φοβάστε, ζουν και μοχθούν ανάμεσά μας, έχουν πρόσωπο, ελπίδες, όνειρα και φόβους, είναι καλοί και κακοί, νομοταγείς και παραβατικοί, όπως όλοι οι άνθρωποι, εργάζονται, πληρώνουν φόρους, αποκτούν ιδιοκτησίες και στέλνουν τα παιδιά τους στο σχολείο. Δεν μπορούμε να τους αρνούμαστε την τυπική συμμετοχή στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Οι περισσότεροι από αυτούς έχουν απορροφηθεί στην πόλη και στις αγροτικές δουλειές.

Οι Έλληνες σε μεγάλο βαθμό έδειξαν από μόνοι τους την ικανότητα για ωριμότητα.

Αναζωογόνησαν τις δυνάμεις, τις δυνάμεις μας, είτε από ευπλίδες, είτε από πρόσφυγες. Έτσι γινόταν πάντα. Ας γίνουμε πιο ρεαλιστές. Δεν υπάρχει νομοθεσία για την «απόδοση της Ιφιγένειας».

Πολλοί ρωτούν τι θα γίνει με τους μη νομίμους, τους οποίους βέβαια τους αποκαλούν αλλιώς. Η απάντηση είναι: Τώρα τί κάνουμε; Εμείς δεν κάνουμε τίποτε άλλο από το να εξορθολογίζουμε τη διαδικασία, βάζοντας τέλος στην αδιαφάνεια και την πλήρη απουσία νομοθεσίας, που ισχύει με το σημερινό καθεστώς. Οι κανόνες -αν και κατά την άποψή μου είναι λίγο διστακτικοί- δεν παύουν να είναι καλύτεροι από το χάος και την αναβλητικότητα. Αυτή είναι η ελπίδα μας να ζητήσουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση βοήθεια για το μεταναστευτικό. Με το νέο πλαίσιο μπορούμε να διαπραγματευτούμε με τους εταίρους μας, χωρίς να αντιμετωπίζουμε καθημερινά αιτιάσεις για παραβίαση ανθρώπινων δικαιωμάτων και προσβλητικά ποσοστά ασύλου. Έχοντας τακτοποιημένα τα του οίκου μας, βάζοντας τάξη στην αταξία, μπορούμε να ζητήσουμε και συνδρομή, αλλά και να παλέψουμε σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να στηριχθούν χώρες που η κλιματική αλλαγή, η νεοαποικιοκρατία, η στυγερή εκμετάλλευση υπο... για τους οποίους είμαστε συνυπεύθυνοι σαν Ευρώπη, η αφαιμάξη πρώτων υλών τρίτων χωρών για να πλουτίζουν οι προηγμένες, οδηγούν πολίτες στην προσφυγιά. Παράλληλα γίνονται και άλλες κινήσεις και προσπάθειες φύλαξης των συνόρων, εξάρθρωσης κυκλωμάτων διακίνησης και πλαστογράφων. Συζητήθηκαν αναλυτικά από συναδέλφους, να μην τα επαναλάβω.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι πανάκεια. Το δηλώσαμε κατ' επανάληψη. Είναι ένας πρώτος κρίκος για την αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος των μεταναστευτικών ρευμάτων. Απομένουν να γίνουν πολλά, κυρίως στον τομέα καταπολέμησης των αιτίων της μετανάστευσης. Ευτυχώς, πολλοί από εμάς συνεννοούμαστε, χωρίς να κοιταχτούμε καν στα μάτια. Οι πρόσφυγες πολιτικοί ή οικονομικοί, δεν εγκαταλείπουν τις εστίες τους ούτε για τα ωραία νησιά μας, ούτε για το φλογερό τους ταπεραμέντο. Γιατί όπως μας έλεγε ο δικός μας, ο δικός

σας, ο οικουμενικός Ευριπίδης το 431 π.Χ. «Δεν υπάρχει μεγαλύτερος πόνος πάνω στη γη από το να χάνει κανένας την πατρίδα του».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, γιατί τηρήσατε και επ' ακριβώς το χρόνο.

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Χάιδος για έξι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μετανάστες είτε ως σκλάβοι είτε ως πρόσφυγες είτε ως Μπάαντερ είτε ως IMMIGRE είτε ως μέτοικοι ήταν πάντα ξένοι και εντάσσονταν με δυσκολία στο νέο περιβάλλον.

Τα τελευταία χρόνια όμως, ζούμε μια έξαρση της μετακίνησης των ανθρώπων από τις πτωχές και υποανάπτυκτες χώρες του Τρίτου Κόσμου, στις προηγμένες και πλούσιες χώρες του πλανήτη μας. Η πατρίδα μας, η Ελλάδα είναι ίσως η μοναδική χώρα στον κόσμο που μέσα σε μισό αιώνα μετατράπηκε από χώρα αποστολής μεταναστών, σε χώρα υποδοχής. Περίπου ένα εκατομμύριο Έλληνες έφυγε μέσα σε μία δεκαετία και πάνω από ένα εκατομμύριο εισήλθε στη χώρα μας την τελευταία δεκαετία.

Και από εκεί που ο μέσος Έλληνας άκουγε με συγκίνηση «το πουλάκι ξένο», σιγοτραγουδούσε με παράπονο το λερωμένο από την ξενιτιά μαντίλι του Γιάννη και ριγούσε με την παράκληση του ξενιτεμένου να στείλει ένα πουλί να πάει στη μάνα υπομονή», σήμερα γίνεται μάρτυρας διαφορετικών απόψεων για τις αντιδράσεις, τους κινδύνους και τις επιπτώσεις από την παρουσία των ξένων στην κοινωνία.

(ΕΡ)

(ΑΣ)

Συμμετέχει με ενδιαφέρον στον αυξανόμενο προβληματισμό για την αντιμετώπιση του διαρκώς διογκούμενου φαινομένου της σύγχρονης μετανάστευσης και των συνεπειών της. Γιατί εκτός από τα οφέλη από την παρουσία των μεταναστών στην πατρίδα μας, όπως η αύξηση του Α.Ε.Π. και η αναζωογόνηση του γηράσκοντος πληθυσμού κ.λπ., παρουσιάζονται και προβλήματα που έχουν σχέση με τη λειτουργία των υπάρχουσών κοινωνικών δομών και της αγοράς εργασίας.

Ταυτόχρονα ελοχεύει ο κίνδυνος της περιθωριοποίησης, του αποκλεισμού των μεταναστών και της όξυνσης των κοινωνικών αντιθέσεων και των ανισοτήτων. Τελευταίες μελέτες στις Ηνωμένες Πολιτείες έδειξαν ότι Ισπανόφωνοι μετανάστες ζουν επικοινωνούν και εργάζονται και συναλλάσσονται μόνο μεταξύ τους χωρίς να γνωρίζουν τη γλώσσα, αφού μπορούν να τα καταφέρουν και έτσι. Δημιουργούν δηλαδή γκέτο μέσα στις μεγαλουπόλεις, τα οποία είναι απομονωμένα και αποκλεισμένα από την υπόλοιπη κοινωνία με την οποία διαρκώς αναπτύσσεται μια διογκούμενη αντίθεση, η οποία δυσχεραίνει και την όποια προσαρμογή και απώτερη ένταξή τους.

Σε χώρες της Ευρώπης και το έδειξαν εξάλλου τα γεγονότα της Γαλλίας, και στη Γερμανία και στην Ολλανδία η ένταξη αποδείχθηκε δυσκολότερη στις δεύτερες γενιές γιατί αυτοί αισθάνονται περισσότερο αδικημένοι από τους γονείς τους.

Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα πήρα το λόγο για να επισημάνω τον κίνδυνο της ξενοφοβίας και του ρατσισμού που ελοχεύει στην κοινωνία μας και ο οποίος δυστυχώς πολλές φορές τρέφεται από τα υπαρκτά προβλήματα που δεν αντιμετωπίζονται, αλλά υποδαυλίζεται από φωνές που εκφέρονται στο όνομα της ιστορίας μας και τροφοδοτείται από κάποιες άλλες που ακούγονται στο όνομα της παράδοσής μας.

Οι γνωρίζοντες όμως την ελληνική ιστορία ξέρουν ότι ο κλασικός αρχαιοελληνικός πολιτισμός μεγαλούργησε με ελεύθερη σκέψη, με ανοικτούς ορίζοντες, με διαπολιτισμική συνεργασία με τους άλλους λαούς και με το σεβασμό και την αποδοχή των ξένων. Η φιλοξενία και η περίθαλψη των ξένων δεν καθορίζονταν από θεσμοθετημένους κανόνες αλλά αποτελούσε ιερή υποχρέωση όλων, αφού προστάτης των ξένων ήταν ο μεγαλύτερος θεός Δίας, ο οποίος επονομαζόταν και Ξένιος Δίας.

Αλλά και η ορθόδοξη πίστη στηρίζεται στην αγάπη, στην αλληλεγγύη, στη μεγαλοσύνη και στην οικουμενικότητα και επιτάσσει τη βοήθεια προς τους ξένους και τους αναξιοπαθούντες. Ανεπανάληπτο εγκώμιο για τους ξένους είναι το απόσπασμα από τις γραφές όπου ο Βουλευτής Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, απευθυνόμενος στον Πλάτο ζητώντας το σώμα του Ιησού, αναφωνεί: «Δόσμοι τούτον τον ξένον, τον εκ βρέφους ως ξένον ξενοθέντα εν κόσμω. Δόσμοι τούτον τον ξένον όστις οίδεν ξενίζειν τους πτωχούς τε και ξένους». Και καταλήγει «δόσμοι τούτον τον ξένον ίνα κρύψω εν τάφω ος ως ξένος ουκ έχει πού την κεφαλήν κλίνας».

Αυτούς, λοιπόν, τους φτωχούς και ξένους που δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίνας, ας τους αντιμετωπίσουμε διεπόμενοι από τα αληθινά, παντοτινά και πανανθρώπινα διδάγματα της πολιτισμικής μας κληρονομιάς και της ορθόδοξης πίστης μας, έτσι όπως συμβολίστηκαν με τον Ξένιο Δία και με τον «Ξένο Ιησού». Ξεπερνώντας τις ξενοφοβικές απόψεις που παραποιούν την ιστορία, απομονώνοντας τις μισαλλόδοξες φωνές που παρανοούν την ορθόδοξη παράδοσή μας, πρέπει να θεσπίσουμε ένα σύγχρονο, δημοκρατικό και εφαρμόσιμο πλαίσιο για το μεταναστευτικό φαινόμενο. Να θεσπίσουμε σταθερούς και δίκαιους κανόνες εισόδου, παραμονής εργασίας και δραστηριοποίησης όλων των μεταναστών στην πατρίδα μας, εναρμονισμένους με τους αντίστοιχους των χωρών της Ευρώπης. Γνωρίζοντας ότι δεν μπορούμε να δεχθούμε όσους επιθυμούν να εισέλθουν στη χώρα μας πρέπει να αντιμετωπίσουμε και με τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεσματικά την αυξανόμενη λαθρομετανάστευση και αντιμετωπίζοντας ανθρώπινα όσους συλλαμβάνονται να επαναπροωθούμε γρήγορα στις χώρες προέλευσης το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό.

Αλλά και για εκείνους τους μετανάστες νόμιμα και μακροχρόνια στην Ελλάδα, πρέπει να τους βοηθήσουμε να ενταχθούν σταδιακά στην κοινωνία. Δυστυχώς, το ισχύον σύστημα το οποίο είναι και θολό τους υποχρεώνει πολλές φορές να καταφύγουν σε κυκλώματα για να μπορέσουν να πετύχουν κάτι που ήταν δικαίωμά τους.

Χρειάζονται δηλαδή σταθεροί κανόνες, αντικειμενικά κριτήρια έτσι ώστε να υπάρξει διαφάνεια, αποτελεσματικότητα και δικαιοσύνη. Έτσι θα διαμορφώσουμε ένα πλαίσιο και ένα περιβάλλον στο οποίο θα ζούμε όλοι μαζί και θα είμαστε ίσοι αλλά και ταυτόχρονα διαφορετικοί. Πρέπει να σεβόμαστε και τη διαφορετικότητα έτσι όπως είπε και ο Αλέν Ντορέν. Το σχέδιο που συζητούμε σήμερα κινείται προς την παραπάνω σωστή κατεύθυνση και το υπερψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Παπουτσης για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές, τη δεύτερη μέρα αυτής της συζήτησης επί της αρχής του σχεδίου νόμου, ότι έχουν διατυπωθεί ήδη στην Αίθουσα οι βασικές θέσεις και των κομμάτων αλλά και των συναδέλφων γύρω από το συζητούμενο σχέδιο νόμου. Οι πολίτες της χώρας επίσης διαπιστώνουν πως αυτό το ζήτημα της μετανάστευσης δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ούτε με ξόρκια αλλά ούτε και με πυροτεχνήματα ή και φόβητρα αντισυνταγματικότητας. Δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με αφορισμούς και φοβικά σύνδρομα, έτσι όπως στην επίκληση αυτών εναλλάσσονται σε αντίστοιχους ρόλους τόσο η πλευρά της Νέας Δημοκρατίας όσο και η πλευρά του ΛΑΟΣ.

Κατά την μακράιωνη ιστορία της Ελλάδος η περιχαράκωση, η μεμψιμοιρία όταν αντιτάχθηκαν στην οικουμενικότητα του ελληνικού πολιτισμού, του Ελληνισμού των αξιών και της ανθρωπιστικής παιδείας, αποτέλεσαν συνταγές εθνικής ήττας και εθνικών υποχωρήσεων. Με το παρόν σχέδιο νόμου, λοιπόν, η Κυβέρνηση με πίστη και συνέπεια και στις προεκλογικές της δεσμεύσεις άλλωστε, δίνει συνολική και αξιόπιστη απάντηση σε ένα τόσο σημαντικό πρόβλημα. Το παρόν σχέδιο νόμου απαντά μεταξύ άλλων αποφασιστικά σε ένα καθεστώς μιας πράγματι δαιδαλώδους πολυνομίας που χαρακτηρίζει στις μέρες μας γενικότερα το δίκαιο των αλλοδαπών, το οποίο πρέπει να πούμε πως διογκώθηκε ιδιαίτερα την τελευταία εικοσαετία με μια διαρκή συσσώρευση επάλληλων και εξειδικευμένων πολλές φορές νομοθετικών ρυθμίσεων, που είναι γεγονός ότι δυσκόλευαν τη ζωή του μετανάστη παρά τον διευκόλυναν στην προσπάθειά του για μια

νόμιμη και δημιουργική ζωή στην πατρίδα μας.

Για πρώτη φορά με το παρόν σχέδιο νόμου αντιμετωπίζεται το ζήτημα απόκτησης ελληνικής ιθαγένειας από αλλοδαπό με απλό νομικά και ουσιαστικά αλλά και έντιμο και ηθικό τρόπο, χωρίς αδικαιολόγητα εμπόδια, προσχήματα ή άλλες νομικές ή νομιμοφανείς γραφειοκρατικές διατυπώσεις και υποκρισίες που δυστυχώς χαρακτήρισαν τις διάφορες πρακτικές του ελληνικού κράτους για αυτό το ζήτημα τα προηγούμενα χρόνια.

Το σχέδιο νόμου στο σύνολό του έχει προοδευτικό χαρακτήρα, είναι προφανώς προσανατολισμένο στην παραπέρα δημοκρατική ευαισθητοποίηση της κοινωνίας αλλά και της ελληνικής πολιτείας.

Με την προσπάθεια πολιτικής ένταξης σε αυτήν μεγάλου μέρους των σύγχρονων μετοίκων, όπως είναι οι οικονομικοί μετανάστες που διαμένουν νόμιμα –και το τονίζω αυτό γιατί έχει γίνει αρκετή προσπάθεια παραπληροφόρησης στην Αίθουσα αυτή- εδώ και χρόνια στην πατρίδα μας. Δηλαδή όλων αυτών των μεταναστών που παρ' ότι εργάζονται, προσφέρουν στην ελληνική κοινωνική και οικονομική ζωή, δεν έχουν ως τώρα ανάλογη πολιτική συμμετοχή και αντιπροσώπευση.

Το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου κινείται προφανώς και στη διευθέτηση τριών παραλλήλων ζητημάτων. Πρώτον, σε αυτό που αφορά στην παροχή δυνατότητας στη λεγόμενη δεύτερη γενιά μεταναστών, δηλαδή στα παιδιά των νομίμων μεταναστών που έχουν συμπληρώσει ένα ελάχιστο απαιτούμενο χρονικό διάστημα νόμιμης παρουσίας στη χώρα μας, να πολιτογραφηθούν σαν Έλληνες με αίτηση των γονιών τους.

Δεύτερον, είναι το θέμα της διαδικασίας πολιτογράφησης στη χώρα μας με συγκεκριμένες αλλαγές που αφορούν στον Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας.

Και τρίτο μεγάλο ζήτημα είναι αυτό που σχετίζεται με την παροχή του δικαιώματος του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι και στους ομογενείς αλλά και στους νόμιμους οικονομικούς μετανάστες στον Α' Βαθμό Αυτοδιοίκησης. Δικαίωμα απαραίτητο και δείγμα ωριμότητας μιας σύγχρονης δημοκρατικής αλλά και με συλλογική αυτοπεποίθηση κοινωνίας, όπως –φαντάζομαι πως συμφωνείτε- είναι η δική μας κοινωνία.

Γιατί εν τέλει, η πολιτική συμμετοχή ως εκδήλωση της ανάγκης αλλά και του δικαιώματος πολιτικού αυτοπροσδιορισμού είναι πράγματι κορύφωση και ταυτόχρονα επικύρωση της ιδιότητας του να είναι κάποιος πλήρες μέλος μιας πολιτικά οργανωμένης, σύγχρονης και δημοκρατικής κοινωνίας, όπως η δική μας.

(SS)

(EP)

Και σήμερα για εμάς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. το να μην εξαιρείται ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας μας από την πολιτική διαδικασία, όπως φυσικά και για την ίδια την Κυβέρνηση, αποτελεί πολύ σημαντική προϋπόθεση για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ασφάλειας, ειρήνης και δημοκρατίας.

Από την άλλη πλευρά οι εκφρασθείσες επιφυλάξεις και μέσα από τη δημόσια διαβούλευση, αλλά και στην Αίθουσα αυτή, στο μέτρο που συνιστούν μία καλοπροαίρετη προσέγγιση και έναν προβληματισμό για την αντιμετώπιση του όλου ζητήματος, ασφαλώς και έχουν θετική συνεισφορά στην επιτυχία αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Θεωρώ καθήκον μου σε αυτή την περίπτωση να συγκαταλέξω την θέση που διατυπώνει στην Αίθουσα αυτή ο ΣΥΡΙΖΑ. Η Νέα Δημοκρατία και ο ΛΑΟΣ μας ζητούν γι' άλλη μία φορά την απόσυρση ενός ακόμη νομοσχεδίου, με τις γνωστές αναλήθειες και αντιδράσεις. Εγώ, πρέπει να επικαλεστώ, πως στις πυκνές νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης σε αυτή την Αίθουσα, δεν θυμάμαι παρά μόνο την μονότονη αυτή αντίδραση απόσυρσης σχεδόν όλων των νομοσχεδίων που έγιναν νόμοι μέχρι σήμερα το τελευταίο πεντάμηνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλώ τους υποψηφίους αιρετούς των αυτοδιοικητικών εκλογών του Νοέμβρη του 2010, τους υποψηφίους των δημοτικών εκλογών ειδικότερα, να μην διστάσουν μπροστά στην προοπτική να συμπεριληφθούν στα ψηφοδέλτιά τους και μετανάστες. Και να στηρίξουν στην πράξη το σχέδιο νόμου, αυριανό νόμο, και σε αυτή την σημαντική αναφορά.

Καλώ και εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τα μάτια στραμμένα στο μέλλον, με την αναγκαία ατομική και συλλογική αυτοπεποίθηση να υπερψηφίσετε το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κύριο Παπουτσή.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Βαγιωνάς, για έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσγειώνουμε στη σκληρή πραγματικότητα. Καλός είναι ο Ευρυπίδης της κυρίας Νταλάρα, του αγαπητού μου Χρήστου Χάιδου, ο Ιησούς Χριστός και ο ενταφιασμός Του και τα λεγόμενα του κ. Παπουτσή. Αλλά από την μακροχρόνια εμπειρία μου στην ιατρική, μία δεκαπενταετία από το 1988 έως το 2003, ήμουν ένας από τους δύο γιατρούς της Μακεδονίας που έβλεπαν μετανάστες για την Αυστραλία και για τον Καναδά. Για να συμπληρώσεις έναν φάκελο των ανθρώπων αυτών, χρειαζόταν ένας έμπειρος κλινικός, κύριε Πρόεδρε, τουλάχιστον τρεις ώρες, με προϋποθέσεις και αρχές που θέσπιζαν οι πρεσβείες των χωρών αυτών και όχι η ελληνική πραγματικότητα.

Κληρονομικό, ατομικό και οικογενειακό, πλήρης κλινικοεργαστηριακή εξέταση, μεταδιδόμενα νοσήματα και ψυχικά νοσήματα. Είδατε τέτοιο μετανάστη στην Ελλάδα;

Εγώ σέβομαι τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης και μάλιστα μερικοί, αν θυμάμαι καλά, ο κ. Ασπραδάκης και άλλοι, ανέφεραν και ονόματα μεγάλων Ελλήνων του κ. Στεφανόπουλου και του κ. Κάρολου Παπούλια. Ναι, αλλά οι συνθήκες είναι εντελώς διαφορετικές και η πραγματικότητα είναι αυτή.

Η δεύτερη εμπειρία μου είναι τα τελευταία είκοσι χρόνια από τότε που άνοιξαν τα σύνορα, μπήκαν οι Βαλκάνιοι και ιδιαίτερα οι Αλβανοί, ομογενείς και μη, από τις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού. Φούντωσε η ηπατίτιδα και η φυματίωση. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα! Και μία διέτι ως επιστήμων μετανάστης, μετά από υποτροφία του Ι.Κ.Υ. στο Λονδίνο.

Ο ξένος είναι πάντα ξένος. Τρία είναι τα γνωρίσματα. Πρώτον, η δυσχέρεια της γλώσσας. Όσο μεγαλύτερη είναι η δυσχέρεια, τόσο η προσαρμογή είναι δυσκολότερη, για να μην πω ανέφικτη. Δεύτερον, το γεγονός ότι από αυτούς που βλέπω την τελευταία εικοσαετία ως γιατρός και ως πολιτικός, είναι οι γιατροί ή γιατρέςσες, μηχανικοί, δικηγόροι που θέλουν να γίνουν νοσηλευτές ή αποκλειστικές σε γερόντισσες ανήμπορες ή γέροντες, για να μάθουν την γλώσσα. Δεν μπορούν να εκφραστούν και να πουν τα δικά τους ακαδημαϊκά προσόντα. Από την άλλη πλευρά είναι η κοινωνικοοικονομική πολιτική κατάστασή τους και η πολιτισμική. Δεν έχουμε τα ίδια χούγια, τις ίδιες συνήθειες εμείς οι Χριστιανοί Ορθόδοξοι με Μωαμεθανούς. Υπάρχει αισθητή διαφορά. Λέτε, λοιπόν, όλοι κύριοι της Συμπολίτευσης ότι δεν υπάρχει μεταναστευτική πολιτική. Ναι, μέχρι το 2004 δεν υπήρχε. Θα κάνω χρήση των γραπτών μου γιατί η Νέα Δημοκρατία το 2004 έφερε ένα σύγχρονο κώδικα ιθαγένειας με τον ν. 3284. Στη συνέχεια, το 2005 και το 2007, με άλλους δύο νόμους τον 3386 και τον 3536, η χώρα απέκτησε σχεδόν πλήρη μεταναστευτική πολιτική. Με τον ν. 3731 του 2008 θεωρήθηκαν νόμιμα τα παιδιά των μεταναστών των οποίων ο ένας εκ των γονέων είχε νόμιμη εγκατάσταση.

Τι λέει, λοιπόν, ο νόμος αυτός; Όταν τα παιδιά ενηλικιωθούν και γίνουν δεκαοχτάρηδες, αφού πάρουν τη βασική παιδεία την εννιάχρονη, μπορούν αυτόματα να πάρουν την ελληνική ιθαγένεια, εφόσον το θελήσουν, αλλά θα αποποιηθούν την ιθαγένεια των γονέων τους.

Τούτη τη στιγμή όμως εσείς κάνετε κάτι άλλο. Από την ιθαγένεια που θα πάρει το παιδί, θέλει να την κληρονομήσει και ο γονιός. Έ, αυτό σε κανένα μέρος του κόσμου δεν γίνεται. Και κάτι ακόμη. Για δέστε τι κάνουν οι Γερμανοί, οι Γάλλοι, οι Βρετανοί. Εφεύραν την βρετανικότητα, την γαλλικότητα, την γερμανότητα, την ισπανικότητα και δίνουν με το σταγονόμετρο ιθαγένειες. Εμείς, μπάτε σκύλοι αλέστε και αλεστικά μη δίνετε.

Δεν γίνεται έτσι η μεταναστευτική πολιτική. Μάλιστα, πρέπει να είναι ακόμη πιο αυστηρός ο νόμος για την απόκτηση της ιθαγένειας. Δεν είναι προνόμιο των Ελλήνων. Είναι προνόμιο όλων των χωρών που σέβονται τον εαυτό τους.

Ο νόμος πάντως, έρχεται στην πλέον ακατάλληλη στιγμή. Πριν από λίγες ημέρες ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος είπε: «Δεν φθάνει το νομοσχέδιο των μέτρων, θέλουμε νόμο φορολογικό, θέλουμε νόμο αναπτυξιακό», χωρίς να το έχετε πει ποτέ. Δεν το είπατε προεκλογικά ότι θα φέρνατε νόμο για τους μετανάστες που θα αποκτήσουν, θα χρησιμοποιήσουν την υποψηφιότητά τους σε δημοτικές εκλογές ως όχημα για να αποκτήσουν ένα κεκτημένο, για να πάρουν την ιθαγένεια.

Άρα, λοιπόν, το νομοσχέδιο που φέρνετε με την παροχή δικαιώματος ψήφου στους μετανάστες, με

την εγγραφή τους στους εκλογικούς καταλόγους μέχρι τις 30.8.2010, είναι κάτι παραπάνω από πονηρό.

(SM)

(SS)

Και δεύτερον, με διάταξη που θεωρεί τη συμμετοχή των μεταναστών στις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης ως αποδεικτικό στοιχείο κοινωνικής ενσωμάτωσης, κατά συνέπεια θετική προϋπόθεση για την κτίση της ελληνικής ιθαγένειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κλείνετε εδώ κ. Βαγιονά, γιατί έχει περάσει ο χρόνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Δύο λέξεις κύριε Πρόεδρε και κλείνω.

Ήμουν ευρωσκεπτικιστής και χαίρομαι τον Πρωθυπουργό που οργώνει την Ευρώπη και την Αμερική. Αν είναι ευρωσκεπτικιστής και ο Πρωθυπουργός και θέλει, όχι οικονομική στήριξη αλλά πολιτική, να δηλώσει ευθαρσώς ότι τα επιτόκια, τα σπρεντ -που λέμε- των Γερμανών, των Γάλλων να είναι ίδια με τα ελληνικά.

Και κάτι ακόμα. Δύο πράγματα δεν κατάλαβα καλά. Έχουμε αμυντικούς εξοπλισμούς διπλάσιους από τη μεγαλύτερη χώρα της Ευρώπης. Δώστε μας τους εξοπλισμούς που χρειάζονται, γιατί τα σύνορα της Ευρώπης είναι σύνορα της Ελλάδας και δεν θέλουμε καμία βοήθεια. Και ευρωπαίοι, δώστε και αρκετά χρήματα, να φυλάξουμε τα Αιγαίο που μπαίνουν 200 χιλιάδες λαθρομετανάστες. Θα ήθελα να συνεχίσω, αλλά ο χρόνος δεν που το επιτρέπει.

Καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

Παρακαλώ και πάλι να τηρείται ο χρόνος για να μην καθόμαστε να δίνουμε αυτή τη μάχη το Προεδρείο με τους ομιλητές.

Ορίστε, κύριε Αϊβαλιώτη έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Δύσκολα μπορεί να κανείς να βρει νομοσχέδιο στην τριανταεξάχρονη μεταπολιτευτική πορεία του τόπου, που να είναι τόσο επικίνδυνα ακραίο και να περιλαμβάνει τόσο εξωφρενικούς ισχυρισμούς. Απέτυχαν λοιπόν, τα δύο παλιά κόμματα να ελέγξουν τα σύνορά μας στο Αιγαίο προς τέρψη φυσικά των εξτρεμιστών εθνικιστών Τούρκων και Αλβανών. Απέτυχαν να κινητοποιήσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Απέτυχαν να προστατεύσουν τους ταλαιπώρους Έλληνες πολίτες. Απέτυχαν να εφαρμόσουν στοιχειωδώς τις συμφωνίες επανεισδοχής.

Πέτυχαν, όμως, κάτι άλλο, να δημιουργήσουν στους Έλληνες, σ' έναν ταλαιπωρούμενο και χειμαζόμενο λαό με 2,5 εκατομμύρια φτωχούς, το σύμπλεγμα ότι είναι δήθεν ρατσιστές. Τα παπαγαλάκια, δηλαδή, του Σόρος της θολοκουλτούρας, της νέας τάξης πραγμάτων, συνασπισμένα μεταξύ τους παπαγαλίζουν το γνωστό παραμύθι ότι δήθεν οι Έλληνες είναι ακραίοι και ας έχει η Ελλάδα το 20% της ευρωπαϊκής μετανάστευσης και ας παίρνει λιγότερο από ένα ευρώ το χρόνο ανά λαθρομετανάστη από τα κοινοτικά ταμεία. Αυτά κατέθεσε η προηγούμενη Κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ας παίζουμε, λοιπόν, το ρόλο του προφυλακτήρα, άκοπα για τους υπόλοιπους ευρωπαίους, για τους πλούσιους Βέλγους που έχουν την ησυχία τους στις Βρυξέλες, για τους πλούσιους Δανούς που έχουν την ησυχία τους στην Κοπεγχάγη, για τους πλούσιους Φιλανδούς του κ. Ρεν στο Ελσίνκι. Κατά τα άλλα ο ελληνικός λαός συκοφαντείται από τα παπαγαλάκια του Σόρος και της νέας τάξης πραγμάτων -συνασπισμένα μεταξύ τους- ότι είναι δήθεν ρατσιστής. Όλα επιστρατεύονται για να δικαιολογήσετε το νομοσχέδιό σας. Και τους Έλληνες τους ηρωικούς μετανάστες της Αμερικής τσουβαλιάσατε με τους λαθρομετανάστες και τους ξεριζωμένους προγόνους μας τους Αϊβαλιώτες, τους Σμυρνιούς, τους Ποντίους, τους ξεριζωμένους Έλληνες της Τουρκίας παρομοιάζετε με τους λαθρομετανάστες, αυτούς που έσπρωξε η Τουρκία με τους δουλεμπόρους, βγάζοντας χιλιάδες δολάρια ανά κεφάλι. Μέχρι και τον Εμφύλιο και το παιδομάζωμα μπλέξατε και επιστρατεύσατε στους σκοπούς σας.

Εν τω μεταξύ βέβαια, επαναλαμβάνετε το γνωστό τροπάρι ότι το πρόβλημα άρχισε το 1992 επί

Κυβερνήσεως Μητσοτάκη, λες και δεν ήσαστε έντεκα χρόνια σερί Κυβέρνηση από το 1993 έως το 2004 και δεν γέμισε η Ελλάδα τότε λαθρομετανάστες. Ο Μητσοτάκης σας έφταιγε!

Η διαστρέβλωση, λοιπόν και η ακρότητα πάει σύννεφο. Πρωτοφανές είναι και το μπλέξιμο που κάνετε μεταξύ ιθαγένειας και υπηκοότητας.

Εμείς, λοιπόν, που ήμασταν μετανάστες, κυρία Υπουργέ, στο Βέλγιο ούτε ιθαγένεια είδαμε, ούτε δικαίωμα ψήφου είδαμε, ούτε υποψήφιοι σε δημοτικές εκλογές ήμασταν στο Βέλγιο, παρότι ήμασταν κοινοτικοί υπήκοοι γιατί οι Βέλγοι απλώς δεν δίνουν απλόχερα όσα δίνετε εσείς σήμερα σε Πακιστανούς, Τούρκους και δεν ξέρω και σε ποιους άλλους.

Φτιάχνετε λοιπόν, τεχνητά «Έλληνες του σωλήνα», αδιαφορώντας για τους εθνικούς κινδύνους που δημιουργείτε με την ενθάρρυνση εξτρεμιστών που καλοβλέπουν τη δυνατότητα, πατώντας στις σημερινές ρυθμίσεις, να γεμίσουν αυτά τα μπροστινά έδρανα εδώ δεξιά ή εκεί, με εξήντα μουσουλμάνους Βουλευτές. Εκεί θα πατήσουν στα δικά σας και θα γεμίσουμε εδώ με εξήντα εξτρεμιστές μουσουλμάνους Βουλευτές. Αυτό θέλετε; Αυτό επιδιώκετε μ' αυτό το νόμο που φέρατε;

Αδιαφορείτε φυσικά για το έξτρα κόστος που συνεπάγεται η ακραία ρύθμισή σας. Αδιαφορείτε και για συνταγματολόγους του χώρου σας. Ο Δημήτρης Τσάτσος, διαπρεπής συνταγματολόγος και Ευρωβουλευτής σας επί σειρά ετών γράφει στο Συνταγματικό Δίκαιο «η αναγνώριση χρειάζεται συνταγματική μεταβολή, η οποία δεν συντελέστηκε». Αυτά αναφέρονται στο βιβλίο του. Και δεν μας λέτε, το υπόλοιπο ενάμιση εκατομμύριο που δεν νομιμοποιείται, τι θα το κάνετε; Θα τους απελάσετε; Θα τους νομιμοποιήσετε; Θα τους βάλετε σε καράβι και θα τους βουλιάξετε; Θα τους κλείσετε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης;

Και ο νόμος της ιθαγένειας που ψηφίσατε από κοινού Νέα Δημοκρατία και ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο ν.

3384/2004, τι ήταν; Τι ήσαστε τότε, ρατσιστές όταν τον ψηφίζατε; Γιατί μας μιλούσατε τότε για το δικαίωμα του αίματος; Ήσαστε ρατσιστές τότε; Πριν από πέντε χρόνια τον ψηφίσατε.

Εσείς, λοιπόν, η ευρωλάγνοι, που κάθεστε σουζά σε όσα επιτάσσει η αμόλυνη Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μάθατε ότι η χορήγηση ιθαγένειας σε πολίτες τρίτων χωρών αφορά και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι στο άρθρο 9 της Συνθήκης «πολίτης της Ένωσης είναι κάθε πρόσωπο που έχει την υπηκοότητα κράτους-μέλους».

Είσατε έτοιμοι να αντιμετωπίσετε προσφυγή στο ευρωπαϊκό δικαστήριο; Το είπε ο κ. Κοραντής. Είστε έτοιμοι να αντιμετωπίσετε και ευρωπρόστιμα; Γι' αυτά είμαστε τώρα με αυτά τα χάλια που έχει η οικονομία;

Τρίβουν τα χέρια τους, λοιπόν, οι εθνικιστές της Άγκυρας και βλέπουν φυσικά τους ακραίους της μειονότητας να βρίσκουν στήριγμα σε όσους ακραίους μουσουλμάνους ελληνοποιείτε. Αυτή είναι η Ελλάδα. Η χώρα που οι Έλληνες δεν παίρνουν επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, αλλά εδώ οι δενδρίτες και οι σκηνίτες –διατύπωση του Υπουργείου Οικονομικών, είναι δική σας διατύπωση, το καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής- μένουν στη νέα εθνική οδό Πατρών-Πύργου αριθμός 0 και παίρνουν 800 ευρώ επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης. Αυτή είναι η Ελλάδα που φτιάξατε.

Οι Βορειοηπειρώτες είναι χρόνια στο περιθώριο, αλλά οι Πακιστανοί γίνονται Έλληνες. Στη χώρα δεν υπάρχει σάλιο, αλλά το Ινστιτούτο Μεταναστευτικής Πολιτικής, κυρία Υπουργέ –και θα σας καταθέσω στα Πρακτικά την απάντηση του κ. Ραγκούση σε ερώτηση που έκανα στη Βουλή, για να δούμε γιατί υπάρχει η μεταναστολαγνεία- επιδοτείται για το 2009 με 3.000.000 ευρώ περίπου και φέτος θα του δώσετε 2.500.000 ευρώ. Για πείτε μου, τι κάνει αυτό το Ινστιτούτο Μεταναστευτικής Πολιτικής;

Και για πείτε μου εσείς τώρα κυρία Υπουργέ -απάντηση του Υφυπουργού κ. Γεώργιου Ντόλιου σε μια άλλη ερώτηση που έκανα στη Βουλή- για ποιο λόγο ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής έχει πιστωτική κάρτα, η οποία χρησιμοποιήθηκε πέρυσι και έφθασε το ύψος της στις 30.842 ευρώ; Και αυτό το καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής.

Όπως θα καταθέσω και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε και τη φόρμα για το δημοψήφισμα. Εδώ είναι, κυρία Υπουργέ. Και το καταθέτω στα Πρακτικά για να θυμηθούν όσοι θα έλθουν μετά από εμάς, ποιοι ήταν αυτοί που συντάχθηκαν άθελά τους έστω με τους εθνικιστές της Άγκυρας, με τον Σόρος και τη νέα τάξη πραγμάτων και ποιοι πάλεψαν για να σωθεί η Ελλάδα από την προσωποποίηση και να ξαναγίνει μια ήσυχη, ειρηνική χώρα, χωρίς περιττές εντάσεις και ρατσισμούς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Αϊβαλιώτη.

Το λόγο έχει η Υπουργός Εσωτερικών, Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Αποκέντρωσης κυρία Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Αποκέντρωσης): Μία σύντομη απάντηση θα ήθελα να δώσω κύριε Πρόεδρε, στον κ. Αϊβαλιώτη. Κατ' αρχήν κύριε Αϊβαλιώτη πόσα χρόνια ήσαστε στο Βέλγιο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Δεκατέσσερα χρόνια.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Αποκέντρωσης): Θα μπορούσατε από τα τρία χρόνια που έχετε ζήσει εκεί και εσείς και η σύζυγός σας, να έχετε αποκτήσει τη βελγική ιθαγένεια. Το παιδί σας, αν έχετε παιδί, θα μπορούσε πριν από την ηλικία των δώδεκα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Σας ακούν οι Έλληνες μετανάστες του Βελγίου.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Αποκέντρωσης): Σας διαβάζω τη βελγική νομοθεσία, όπως μου την κατέθεσε η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, καθώς επίσης...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Στις δημοτικές εκλογές ψηφίζουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Αποκέντρωσης): Επιτρέπεται η διπλή ιθαγένεια. Θα μπορούσατε να κρατήσετε και τη δική σας και τα παιδιά της τρίτης γενιάς έχουν αυτομάτως τη βελγική ιθαγένεια.

Θα σας απαντήσω σε λιγάκι αν έχουν το δικαίωμα ψήφου στις δημοτικές εκλογές. Το Βέλγιο δίνει επίσης, τη δυνατότητα συμμετοχής. Την ευρωπαϊκή νομοθεσία σας διαβάζω. Επειδή εσείς δεν την θέλατε, φαίνεται, γι' αυτό δεν την πήρατε.

Επίσης, θα σας πω ότι αρμόδια για απαντήσεις για τα θέματα που βάλατε για το ΙΜΕΠΟ, είναι η προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών.

Ο κ. Παυλόπουλος μπορεί να σας απαντήσει με πόσα χρήματα επιδοτήθηκε το ΙΜΕΠΟ στη διάρκεια του 2009, καθώς επίσης και για ποιους λόγους ο Πρόεδρος του ΙΜΕΠΟ ο κ. Αλέξανδρος Ζαβός, διατηρούσε ο ίδιος προσωπικά πιστωτική κάρτα, την οποία -όπως λέτε και ο ίδιος- χρέωσε με το ποσό των 30.000 ευρώ. Ρωτήσετε τον κ. Παυλόπουλο να σας απαντήσει ο ίδιος, γιατί εμείς σε κάθε περίπτωση δεν έχουμε επιχορηγήσει το ΙΜΕΠΟ. Επίσης, να ρωτήσετε τον κ. Παυλόπουλο ποιο είναι το έργο που παρουσίασε το ΙΜΕΠΟ και ο εκλεκτός του ο κ. Αλέξανδρος Ζαβός μέχρι το τέλος του 2009.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης.

Ορίστε, κύριε Κιλτίδη, έχετε το λόγο για έξι λεπτά και μη μου πείτε ότι σας αδικώ αν κτυπάω το κουδούνι, εφόσον υπερβείτε το χρόνο.

(ΑΜ)

(SM)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι αυτές τις ημέρες ζούμε πάλι μια στρεβλή έκφραση της θέλησης των πολιτών μέσα στο Κοινοβούλιο. Δεν απαξιώθηκε η πολιτική ζωή του τόπου τυχαία. Ένα από τα μείζονα αίτια έχει να κάνει με τη γνήσια αντιπροσώπευση κατά την αντιπροσωπευτικότητα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας μέσα σε αυτή την Αίθουσα.

Ποια είναι δηλαδή η βούληση, η θέληση του ψηφοφόρου πολίτη προφανώς προς τα κόμματα του Ελληνικού Κοινοβουλίου και τι εκφράζεται μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Εκτιμώ ότι οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατ' εξοχήν, θα έχουν γίνει οι κοινωνοί αυτής της θέλησης των Ελλήνων πολιτών που επέλεξαν...

Δυστυχώς, απουσιάζει και η κυρία Υφυπουργός.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Δυστυχώς, δεν υπάρχουν εκπρόσωποι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Είναι ένα μεγάλο θέμα αυτό, κύριε Πρόεδρε. Όχι με μικροψυχία, ούτε με μιζέρια. Είναι δυνατόν να μην έρχονται δύο τουλάχιστον εκπρόσωποι της κυβερνήσεως;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Έχετε δίκιο, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Επειδή χρηματίσαμε και μέλη της εκτελεστικής εξουσίας ξέραμε ότι αυτό ήταν εκ των ων ουκ άνευ, ότι αυτό δεν καταπατάται επ' ουδενί λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ας δείξουμε λίγη κατανόηση, κύριε Κιλτίδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Και δεν έχω καμία ματαιότητα περί του προσώπου μου, βεβαίως, αλλά για την τάξη των πραγμάτων το αναφέρω.

Έτσι πιστεύω ότι η αντιπροσωπευτικότητα, πάλι κατά έναν τρόπο, στρεβλά, έρχεται και καταγράφεται μέσα σε αυτή την Αίθουσα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ένα άλλο μείζον θέμα γενικότερο, όμως, κοινωνικό, όχι μόνο της πολιτικής μας ζωής, έχει να κάνει με το περιεχόμενο των λέξεων και των εννοιών. Εμείς, οι λίγο μεγαλύτεροι, μάθαμε την ελληνική γραμματική, μάθαμε τα ελληνικά γράμματα και, αν και προερχόμενοι από την ακριτική ύπαιθρο, καταβάλαμε προσπάθεια να αποδίδουμε το νόημα των λέξεων και των εννοιών, έτσι όπως η ελληνική γραμματεία επιτάσσει.

Δυστυχώς, σήμερα ακούγονται εδώ έννοιες με διαστροφικό περιεχόμενο ως καταγραφή. Είναι συνώνυμο η υπηκοότητας της ιθαγενείας; Είναι συνώνυμο η νομιμότης της ιθαγενείας;

Και εγκαλούμεθα ότι κάποιος άραγε αντιδρούμε για την απόδοση της ιθαγενείας, μη βλέποντας ότι θέλουμε νομίμους ανθρώπους πολίτες, ανεξαρτήτως καταγωγής μέσα στην πατρίδα μας, στη χώρα μας; Και προφανώς, η νομιμότης πρέπει να επιβληθεί.

Όσοι αυτό ισχυριζόμαστε ή έχουμε αιτιάσεις για την απόδοση της ιθαγενείας, όπως το ΠΑ.ΣΟ.Κ επιχειρεί, πάνω από όλα εμείς είμαστε οι κήρυκες της νομιμότητας που πρέπει να υπάρχει για οποιονδήποτε πολίτη μέσα σε αυτή την χώρα.

Και -όπως είπα- άλλο η υπηκοότης, άλλο η πολιτογράφηση και άλλο η ιθαγένεια. Ανοίξτε όποιο λεξικό θέλετε της ελληνικής γλώσσας, οποιασδήποτε δημοκρατικής απόχρωσης και τότε θα δείτε το περιεχόμενο της λέξεως «ιθαγένεια».

Ακούστηκαν και άλλα ανιστόρητα. Και προφανώς, ως ιστορική καταγραφή, μπορεί να έχουν την αξία τους και να αποδίδουν ορθώς την ιστορία εκείνης της εποχής, για την Μικρασιατική καταστροφή και τους πρόσφυγες προγόνους μας. Δεν είναι ό,τι καλύτερο επειδή κάποιος είπαν ό,τι είπαν γι' αυτούς τους ανθρώπους, ότι αυτό ήταν το ζητούμενο της εθνικής -εάν το θέλετε- συνειδήσεως όλων των ομογενών, όλων των Ελλήνων, όπου γης. Και δεν μπορούμε να το επικαλούμαστε αυτό.

Εγώ γνώρισα μία γιαγιά που ήλθε από τον ευρύτερο καππαδοκικό Πόντο, μου έμαθε ότι ένα όνειρο και ένα περιεχόμενο είχαν στη ζωή τους, το Θεό και την πατρίδα. Και προφανώς, εννοούσαν την Ελλάδα. Δεν είχαν τίποτα διαφορετικό. Και πώς αυτούς τους ανθρώπους, ερχόμαστε εμείς σήμερα να ατιμάσουμε τη μνήμη τους; Και οι γονείς μου ήταν μετανάστες. Πως ατιμάζετε εσείς τους γονείς μας; Έτσι πήγαν στο εξωτερικό; Ήταν οι Έλληνες γονείς μας, άνθρωποι που έφυγαν και θέλησαν να καταπατήσουν αρχές και αξίες άλλων λαών και άλλου κράτους;

Στη δυτική Γερμανία τότε πήγαν με εξετάσεις, όπως είπε ο κ. Βαγιωνάς, ταπεινωτικές πολλές φορές, με πρόσκληση στη χειρότερη των περιπτώσεων, με συγκεκριμένο συμβόλαιο στην καλύτερη των περιπτώσεων. Και εκεί έζησαν. Και σήμερα είναι προσβολή, είναι ντροπή να εξομοιώνετε εσείς τους προγόνους μας, που θυσιάσαν δύο γενιές γι' αυτήν την πατρίδα και τους γονείς μας που έζησαν ως μετανάστες, με το σημερινό καθεστώς που θέλετε εσείς να δώσετε οποιαδήποτε λύση.

Απεμπολείτε το κυριαρχικό δικαίωμα της χώρας. Το είπε και ο Συνήγορος του Πολίτη. Η ιθαγένεια είναι κυριαρχικό δικαίωμα της χώρας. Ετεροπροσδιορίζετε ανθρώπους. Τους ρωτήσατε άραγε

αυτούς που γεννιούνται; Εσείς, οι οποίοι έχετε και μία έκφραση ομολογώ ανθρωπιστικότερη, με την ελευθεριότητα πιθανώς πολλές φορές που μπορεί να υπάρχει, γύρω από τον προσδιορισμό των ανθρώπων και των προσώπων. Πώς προσδιορίζετε, όποιος γεννιέται κατ' αυτόν τον τρόπο – προσέξτε- κατά την ιθαγένεια; Τον ρωτήσατε;

Όσον αφορά την έννοια του έθνους, αγαπητοί μου φίλοι, είμαστε ο μοναδικός λαός στον κόσμο που δώσαμε περιεχόμενο πολιτισμικό. Ουδείς λαός, από υπάρξεως ανθρωπίνων οργανωμένων κοινωνιών, απέδωσε την εθνική έννοια με πολιτισμικό περιεχόμενο, όπως ο ελληνικός από την αρχαιότητα. Και όσα αυταρχικά καθεστώτα ή διεθνιστικά προσπάθησαν να το ακυρώσουν, όπως η Πρωσία, η Γιουγκοσλαβία, η Σοβιετική Ένωση, γρήγορα επανήλθαν και αναζήτησαν αυτοί οι λαοί την εθνική τους ταυτότητα. Και δεν νομίζω ότι κανένας μπορεί να με διαψεύσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το ζήτημα είναι πανάρχαιο. Απασχόλησε και τον Αριστοτέλη και τον Πλάτωνα. Πλάνητες εις την Αττική υπήρχαν και τότε, έτσι τους ονόμαζαν όσοι περιφέρονταν και θέλησαν να τους εντάξουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ολοκληρώστε, κύριε Κιλτίδη, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία παρακαταθήκη ενός σοφού σύγχρονου πολιτικού που προέρχεται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., του κ. Πεπονή, ο οποίος σε μία τελευταία του συνέντευξη, αναζητώντας τα αίτια του εκφυλισμού της εθνικής μας ζωής, έθεσε ένα ερώτημα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ας αφήσουμε τον κ. Πεπονή γιατί δεν έχουμε περιθώριο, κύριε Κιλτίδη, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: «Πρέπει να ξαναβρούμε, εάν θέλουμε εθνική ζωή και τότε μπορούμε να έχουμε εθνική συνεννόηση».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κόλλιας για έξι λεπτά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, ησυχία για να ακούγεται ο ομιλητής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάγκη προστασίας της εθνικής ταυτότητας και της κοινωνικής συνοχής έχει γίνει συνείδηση στις χώρες της Ευρώπης, γι' αυτό και έχουν πάρει σκληρά μέτρα, μέτρα που πολλές φορές μας βρίσκουν αντίθετους.

Ωστόσο, σήμερα η Κυβέρνηση κινείται στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση από όλους τους εταίρους μας. Αντί να θεσπίζει μέτρα ελέγχου των παράνομων μεταναστών, ανοίγει την κερκόπορτα για την ιστορία ακόμα περισσότερων. Δημιουργεί σε εκατοντάδες χιλιάδες απελπισμένους ανθρώπους την προσδοκία ότι εάν καταφέρουν και μπουν στην Ελλάδα, θα είναι εύκολη η συνέχεια γι' αυτούς να αποκτήσουν ευρωπαϊκό διαβατήριο.

Η βιασύνη της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να φέρει το νομοσχέδιο στη Βουλή, γεννά εύλογα ερωτήματα. Προς τι τέτοια σπουδή; Ποία η σκοπιμότητα.

Και θα πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να βρείτε σοβαρά επιχειρήματα, να πείσετε τους πολίτες, να πείσετε τους ψηφοφόρους σας για τις καλές σας προθέσεις. Γιατί σε αυτήν την Αίθουσα απεδείχθη περίτρανα ότι φέρνετε αυτόν τον νόμο, προκειμένου να αυξήσετε την πολιτική σας πελατεία, αδιαφορώντας για την αλλοίωση του εκλογικού σώματος.

Και η συναλλαγή που επιχειρείτε, αποδεικνύεται από την αλληλουχία των διατάξεων του νόμου.

Πρώτα αποδίδετε εύκολα την ελληνική ιθαγένεια σε παιδιά μεταναστών. Στη συνέχεια, δίνετε δικαίωμα ψήφου στους γονείς στις εκλογές της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης. Και ο κύκλος κλείνει με τις ουσιαστικές προϋποθέσεις πολιτογράφησης, όπως λέει το νομοσχέδιο, για τους ενήλικες μετανάστες, μία από τις οποίες είναι η συμμετοχή στις δημοτικές εκλογές, που σημαίνει ότι θα ψηφίσουν όλοι όσοι έχουν τις προϋποθέσεις, περισσότεροι από πεντακόσιες χιλιάδες. Εάν συνυπολογίσουμε την αποχή, αντιλαμβάνεται εύκολα ο καθένας από εμάς, πόσο αυτός ο αριθμός θα επηρεάσει το εκλογικό αποτέλεσμα.

(XS)

(6AM)

(AM)

Ιδού λοιπόν η απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί τρέχετε. Τρέχετε να προλάβετε, ώστε μέχρι τις επόμενες δημοτικές εκλογές να έχουν ολοκληρωθεί όλες οι διαδικασίες και να ψηφίσουν οι μετανάστες.

Έτσι βιαστήκατε και το 2000, όταν ελληνοποιήσατε παράνομα εκατοντάδες, χιλιάδες αλλοδαπούς. Τους δώσατε σπίτια και αυτοκίνητα, τους δώσατε μόρια για πρόσληψη στο δημόσιο σε βάρος των ελλήνων και των ελληνίδων.

Δώσατε προνόμια, που κανένας Έλληνας σήμερα δεν απολαμβάνει και αν επρόκειτο βεβαίως για μετανάστες ελληνικής καταγωγής, δεν θα ετίθετο θέμα. Όπως αποδείχθηκε αργότερα δεν επρόκειτο για αδέρφια μας πρόσφυγες, οι περισσότεροι ήταν ξένοι που έγιναν Έλληνες με πλαστά διαβατήρια και αυτό αποδείχθηκε αργότερα, όταν αποκαλύφθηκε ότι σε μικρές κοινότητες της χώρας μας είχαν ελληνοποιηθεί εκατοντάδες ξένοι.

Απεδείχθη, όταν συνελήφθησαν Ρώσοι κακοποιοί να έχουν στα χέρια τους νόμιμα ελληνικά διαβατήρια. Με την ανοχή σας στήθηκε ολόκληρη βιομηχανία ελληνοποιήσεων με πλαστά στοιχεία και ταυτότητες και χαρίσατε απλόχερα σε σεσημασμένους ό,τι αρνηθήκατε στους Έλληνες ομογενείς πριν από λίγους μήνες.

Φαίνεται ότι η ομογένεια έχει πολιτικό προσανατολισμό που δεν είναι της αρεσκείας σας, δεν εξηγείται αλλιώς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα, όπως και τότε αποδεικνύετε ότι βάζετε το μικροκομματικό σας συμφέρον πάνω από το εθνικό. Και για να υπηρετήσετε αυτό το συμφέρον χρησιμοποιείτε, ως δούρειο ίππο την αθώα παιδική ύπαρξη. Καπηλεύεστε την ευαισθησία του Έλληνα και κάθε ανθρώπου για το παιδί για να πετύχετε τους μικροπολιτικούς σας στόχους.

Εκδηλώνετε την ψεύτικη και υποκριτική ευαισθησία σας μόνο για το παιδί του μετανάστη που θα έχει δικαίωμα ψήφου ο γονιός του και δεν ενδιαφέρεστε για το παιδί του παράνομου μετανάστη που ζει και κινείται στο ίδιο σχολείο, στην ίδια τάξη, στο ίδιο θρανίο. Αυτή είναι η ωμή αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Η ελληνική κοινωνία όμως αντιδρά. Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι υπεύθυνη γι' αυτές τις αντιδράσεις, για όσες θα δούμε στο μέλλον. Γιατί οι αυτόματες ελληνοποιήσεις δεν εξασφαλίζουν την αποδοχή, την ένταξη και την κοινωνική συνοχή. Δεν λύνουν το πρόβλημα ούτε των μεταναστών, ούτε της ελληνικής κοινωνίας. Δεν εμπεδώνουν το αίσθημα ασφάλειας στους Έλληνες.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν κάνει τίποτα για να ελέγξει τη νομιμότητα στη μετανάστευση. Δεν δημιουργεί υποδομές υποδοχής και φιλοξενίας για τους μετανάστες, αλλά κυρίως δεν κάνει τίποτα για να συνδέσει το μετανάστη με την ελληνική κοινωνία, τον πολιτισμό, τους θεσμούς, την πολιτική κουλτούρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμε την Κυβέρνηση να πάρει πίσω αυτό το νομοσχέδιο. Ένα νομοσχέδιο που δεν υπηρετεί τον άνθρωπο, τον Έλληνα, τον μετανάστη, παρά μόνο τα μικροπολιτικά και μικροκομματικά συμφέροντα αυτής της Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Γρηγόρης Ψαριανός για έξι λεπτά.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να με συγχωρέσετε και εσείς και οι συνάδελφοι γιατί για πρώτη φορά σήμερα δεν φοράω γραβάτα και κουστούμι και ήρθα με ξεκούμπωτο πουκάμισο γιατί έχω ένα μπλουζάκι που λέει "New York".

Δεν είμαι φίλος των Αμερικανών, ξέρετε, ούτε πράκτορας του Σόρος. Δεν είμαι καθόλου φίλος των Αμερικανών, αλλά στη Νέα Υόρκη δεν υπάρχει ούτε ένας Αμερικανός διότι η καθιστή αρκούδα πέθανε, δολοφονήθηκε. Ο άγριος βούβαλος απαλλοτριώθηκε, δεν υπάρχει Αμερικανός στη Νέα Υόρκη και σε όλη την Αμερική. Είναι Έλληνες, Πορτορικάνοι, Ιταλοί, Πολωνοί, Τούρκοι, Αλβανοί, μπερδεμένοι, αγνώστου πατρός και μητρός, Αφρικανοί, Ουζμπέκοι, Αζέριοι και είναι Αμερικανοί

πολίτες.

Με υπερηφάνεια κουνάνε την αμερικανική σημαία και οι άλλοι Αμερικανοί, οι άλλοι ξένοι Αμερικανοί τους χειροκροτούν. Και εδώ δεν αφήνουμε τα Ελληνόπουλα που γεννήθηκαν στην Ελλάδα και που πάνε στα ελληνικά σχολεία να μιλήσουν τη μόνη γλώσσα που ξέρουν και τους αρνούμαστε τη σημαία, τη μόνη που έχουν. Γιατί αν πάνε στην Κένυα, στην Τανζανία ή στη Ζανζιβάρη δεν υπάρχουν εκεί αλλά δεν υπάρχουν ούτε εδώ, δεν υπάρχουν πουθενά, δεν ζουν. Δεν υπάρχουν, είναι μη υπαρκτά άτομα και έχουν φθάσει μέχρι το Πανεπιστήμιο. Μπορεί να διδάξουν και στα ελληνικά Πανεπιστήμια και να μην έχουν ακόμη χαρτιά.

Είναι ντροπή να μιλάμε για τα αυτονόητα. Να έχουμε αντεγκλήσεις και διαξιφισμούς για πράγματα που, στην κοινή λογική του ανθρώπου, του ανθρώπινου ζώου έχουν λυθεί εξ ορισμού, από κτήσεως κόσμου.

Και όσοι αρέσκονται στα ελληνοπρεπή, στις δηθενιές και στα ελληνικά «παραμυθάκια» να ξέρουν ότι ο πολιούχος τους είναι ο Αίσωπος, ο εθνικός μας παραμυθός που ήταν ξένος. Εκβράστηκε από τη βόρειο Αφρική ο Αίσωπος. Ήταν μετανάστης, λαθρομετανάστης, λαθροάνθρωπος, λαθροπαραμυθός, λαθροέλληνας ο Αίσωπος, κύριοι παραμυθάδες.

Αυτή η λογική και αυτή η ιδεολογία, τα παιδιά της οποίας και τα εγγόνια της οποίας έρχονται πάλι σήμερα εδώ να αρνηθούν το αυτονόητο δικαίωμα είναι οι ίδιοι, τα παιδιά και τα εγγόνια αυτών που αρνήθηκαν το αυτονόητο δικαίωμα στις γυναίκες, στους νέους, στους μικρασιάτες, στους πρόσφυγες της Βορείου Ηπείρου, στους πρόσφυγες της Σοβιετίας, σε όλους τους ανθρώπους που μαζεύτηκαν εδώ. Και μπορούμε να προχωρήσουμε σε ελληνοποιήσεις ακαριαία σε ένα βράδυ εάν παίρνουν χρυσά μετάλλια μόνο, αν είναι Ολυμπιονίκες, αν είναι πρωταθλητές και ας μην ξέρουν, γρι ελληνικά και ας μην έχουν καμία σχέση με την Ελλάδα, σε ένα βράδυ τους βγάζουμε όλα τα χαρτιά και πλήρη δικαιώματα.

Θα έπρεπε να ντρεπόμαστε γι' αυτές τις τραγικές αντιφάσεις. Και στυλοβάτες αυτής της σπέκουλας και της προπαγάνδας της άθλιας νεοδεξιάς, νεοχιτλερικής, νεοφασίζουσας που ακούμε και ανατριχιάζουμε είναι άνθρωποι που είναι θαυμαστές των Γερμανών βασιλέων της Ελλάδας. Αυτοί που έφεραν τον Όθωνα και τον στήριξαν, τους Γλίξμπουργκ, τους Γεώργιους, τους Κωνσταντίνους, τους Αλέξανδρους, τις Φρειδερίκες και τις Άννες-Μαρίες που ήταν όλοι ξένοι και έμαθαν ελληνικά με πενήντα δασκάλους και εντατικά προγράμματα για να τους κάνουμε βασιλιάδες και να καμαρώνουμε γι' αυτούς.

Ξέρετε, εμένα οι προπαπούδες μου, ο ένας παππούς μου ήταν βασιλόφρονας, ήταν ακραίος βασιλικός. Βέβαια, βρέθηκε στον Ε.Λ.Α.Σ. με τα φυσεκλίκια, γιατί άλλοι βασιλόφρονες την είχαν κάνει για άλλες χώρες και για το Κάιρο και έκαναν την πάπια. Και ο βασιλόφρονας παππούς μου ήταν βασιλόφρονας Ελασίτης και πολέμησε τους Γερμανούς κατακτητές όταν οι ιδεολόγοι και οι στυλοβάτες αυτού του παραληρήματος και της ιδεοληψίας συνεργάζονταν με τους Τσολάκογλου, τους Μανιαδάκηδες, τους Ράλληδες και τους ταγματασφαλίτες όταν οι προπαπούδες τους ήταν συνεργάτες των Τούρκων και των κοτζαμπάσηδων και οι οποίοι ελληνοποιήθηκαν ακαριαία, αν ήταν αυτό που έπρεπε για την εξουσία και για την κρατούσα τάξη και ασφάλεια. Και έγιναν και διοικητές μονάδων και έγιναν και καπετάνιοι σε πλοία και έγιναν και αρχιστρατιωτικοί και ας ήταν Αρβανίτες, ας ήταν Τουρκόσποροι.

Ο άλλος ο παππούς μου ήταν τουρκόσπορος. Ήρθε από τη Σμύρνη, από την Τένεδο, εκβράστηκε στην Ελλάδα. Ξέρετε τι έγραφαν οι εφημερίδες οι καθημερινές και οι ακρόπολες τότε; Έγραφαν: «Να φύγει από εδώ η ξυποληταρία, οι τουρκόσποροι και οι παστρικές, οι Σμυρνιές» να μην πω τα υπόλοιπα.

Αυτά είναι όλα γραμμένα, είναι η ίδια ιδεολογία που πέταγε τους πρόσφυγες που έχασαν τις περιουσίες και την παιδεία τους, τα ωδεία τους, τα γαλλικά τους, τη βαθιά τους ελληνική παιδεία, την έχασαν και εκφράζοντας τη θάλασσα. Όπως τώρα φουκαράδες οι οποίοι δεν είναι αποβράσματα, είναι φυγάδες γιατί δεν αντέχουν εκεί που είναι ή γιατί εκεί που είναι, είναι κόλαση. Δεν έχουν στον ήλιο μοίρα.

Υπάρχουν άνθρωποι σε αυτή τη χώρα που αγωνίστηκαν για δικαιώματα στους νέους, στις γυναίκες, στους πρόσφυγες και τώρα θα αγωνιστούν για το δικαίωμα το αυτονόητο των παιδιών που γεννιούνται στην Ελλάδα και που είναι ελληνόπουλα και είναι ντροπή να ψάχνουμε να βρούμε αν

οι γονείς τους είναι νόμιμοι ή παράνομοι.

Οι παππούδες μας ήταν πρόσφυγες, οι γονείς μας ήταν λαθρομετανάστες. Στα τρένα, στα καράβια, στις βάρκες κρύβονταν για να πάνε στην Αμερική. Στο Ellis Island τους είχαν και τους έκαναν εξετάσεις.

Το «Αμέρিকা Αμέρিকা» του Ηλία Καζάν, να δείτε τις ταινίες, να διαβάσετε ιστορία, είστε ανιστόρητοι.

Οι συγγενείς μου στην Αμερική ήταν μετανάστες λαθραίοι.

(FT)

(XS)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Παρακαλώ, κύριε Κιλτίδη.

Και εσείς, κύριε Ψαριανέ, κλείνετε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Οι συγγενείς μου στην Αμερική ήταν μετανάστες λαθραίοι, ήταν λαθραίοι άνθρωποι. Και στην Αυστραλία και στην Μελβούρνη και στο Βέλγιο. Δεν υπάρχει Βέλγιο, δεν υπάρχει Βέλγος, είναι Μολούκοι, Φλαμανδοί, Βαλόνοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Σας παρακαλώ, σας παρακαλώ.

Δεν υπάρχει Βέλγος, δεν υπάρχει αμερικανός. Έλληνες υπάρχουν και θα υπάρξουν και άλλοι και όσοι θα είναι θα μετέχουν της ημέτερης παιδείας...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ποιας παιδείας;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: ...αγαπητοί κύριοι σύντροφοι. Και αφήστε τα ιδεολογήματα και τις μπούρδες γιατί η ιστορία πάει μπροστά, δεν γυρίζει πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κύριε Ψαριανέ, σας παρακαλώ να κλείσετε εδώ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Θέλω να πω κάτι τελευταίο. Χώρα και πολιτισμός με βάθος δεν φοβάται κανέναν ξένο. Μόνο τον εαυτό της να φοβάται όταν είναι βλαμμένος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Τι είναι αυτά που λες τώρα; Επιστρέφονται οι χαρακτηρισμοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας παρακαλώ! Κύριε Κιλτίδη, δεν έχετε κανένα λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Ακούσατε αυτά που είπε ο συνάδελφος για μπούρδες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Δεν έχετε κανένα λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Να διαγραφούν αυτά που είπε.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Τι είναι αυτά που λέει τώρα για τον πολιτισμό...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Είναι διαστροφικός και βλαμμένος ο συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι εκφράσεις που να λέγονται εδώ μέσα.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Μας προσβάλλει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κυρία Βόζεμπεργκ, τώρα μην συνηγορείτε και εσείς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: ...το «βλαμμένος», κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας παρακαλώ να μην χρησιμοποιούνται τέτοιες εκφράσεις εδώ μέσα. το ξέρουμε όλοι παρά πολύ καλά. Και να μην γίνεται τέτοια αντιπαράθεση αυτού του είδους.

Το λόγο έχει ο κ. Ηλίας Μόσιαλος για έξι λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

...είναι ενδιαφέρον το τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή στο Κοινοβούλιο. Και είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον γιατί η παράταξη που υπό την καθοδήγηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή στην δεκαετία του '70 οδήγησε τη χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην όσμωση του ελληνικού πολιτικού πολιτισμού με τις ευρωπαϊκές αξίες και τον ευρωπαϊκό πολιτισμό, που αντλούν τις αξίες τους και από την δική μας χώρα και τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό. Αυτή η παράταξη, το ρετιρέ

της πολυκατοικίας ολισθαίνει στο υπόγειο της πολυκατοικίας και στο μικροδιαμέρισμα του ΛΑΟΣ, στις φοβικές και εθνικιστικές απόψεις, που οδηγούν σε απόψεις απομόνωσης και αδιέξοδα του ελληνικού πολιτικού πολιτισμού.

Το σχέδιο νόμου για τις σύγχρονες διατάξεις και την ελληνική ιθαγένεια και την πολιτική συμμετοχή των ομογενών και νομίμως διαμενόντων μεταναστών αποσπά την ελληνική ιθαγένεια από την αποκλειστική πρόσδεσή της με το δίκαιο του αίματος και διευρύνει τα όρια του πολιτικού και κοινωνικού μας πολιτισμού και των πολιτικών και κοινωνικών μας δικαιωμάτων.

Η απόδοση ιθαγένειας θεσπίζει τις προϋποθέσεις για τη θεσμοθέτηση των δικαιωμάτων των νέων Ελλήνων πολιτών και τους δίνει το δικαίωμα να έχουν δικαιώματα. Όμως το δικαίωμα σε συλλογικά καθορισμένα δικαιώματα αποκτά ουσιαστική ουσία με την απόδοση πολιτικών δικαιωμάτων και την ισότιμη συμμετοχή στις δημοκρατικές, πολιτικές διαδικασίες. Με αυτήν την έννοια η ιθαγένεια παρέχει το θεσμικό πλαίσιο της αλληλόδρασης με ίσους όρους στη ζωή της πολιτικής μας κοινότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ στο παρελθόν η οικοδόμηση των σύγχρονων κρατών και η οικοδόμηση των κρατών ήταν μια ταυτόχρονη διαδικασία, σήμερα υπάρχουν σημαντικά προβλήματα όταν επιχειρείται μια ταύτιση μεταξύ των δυο, του έθνους και του κράτους. Σήμερα στον κόσμο υπάρχουν μεταξύ πέντε χιλιάδες και εννέα χιλιάδες εθνικές και πολιτιστικές ομάδες, ενώ μόνο διακόσια κράτη, περισσότερο από το 90% των κρατών και όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν περισσότερες από μια εθνικές ομάδες, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδος.

Για να παρακάμψουν αυτές τις διαφοροποιήσεις στο παρελθόν τα διάφορα κράτη και η δημιουργία των κρατών με βάση μια εθνική ομάδα πολιτών περιελάμβανε η πολιτική γενοκτονίες, αναγκαστικές μαζικές ανταλλαγές πληθυσμών, αναγκαστικές αφομοιώσεις πληθυσμών στην κυρίαρχη εθνική διάσταση και έλεγχο των μειονοτήτων από την κυρίαρχη εθνική ομάδα. Τα περισσότερα κράτη διαμορφώθηκαν από πολέμους και επεκτάσεις συνόρων, με αποτέλεσμα πολλοί πολίτες, που πριν αποτελούσαν πλειοψηφία στις περιοχές που ζούσαν και που κατακτήθηκαν και πολίτες που ανήκαν σε μειοψηφίες εθνικές, θρησκευτικές και γλωσσικές, να υπέφεραν από εκτεταμένη καταπίεση και στέρηση πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Και αυτό αφορά και πολλούς Έλληνες πολίτες που κατακτήθηκαν.

Ευτυχώς σήμερα κανείς αξιόπιστος πατριώτης, με την εξαίρεση του υπογείου της πολυκατοικίας, δεν υπερασπίζεται μεθόδους του παρελθόντος. Οι σύγχρονοι πατριώτες υπερασπίζονται τα δικαιώματα των μειονοτήτων και των μεταναστών, με την προϋπόθεση ότι όλοι σέβονται τον πολιτικό πολιτισμό της χώρας μας, έχουν γνώση κι σέβονται την πολιτική μας ιστορία και τους θεσμούς, ομιλούν τη γλώσσα μας και σέβονται και κατανοούν τις πολιτισμικές συνήθειες και ευαισθησίες των Ελλήνων.

Με αυτήν την έννοια το νομοσχέδιο που κατέθεσε ο Υπουργός κ. Ραγκούσης για την ελληνική ιθαγένεια και η Κυβέρνησή μας θεσπίζει τις διαδικασίες απόδοσης ιθαγένειας και πολιτικών δικαιωμάτων σε πολίτες της χώρας μας, που συμμετέχουν ενεργά στις κοινωνικοπολιτικές διαδικασίες.

Και εδώ θα ήθελα να πω ότι υπάρχει μια απόλυτη σύγχυση όταν πάει το υπόγειο της πολυκατοικίας. Συγγέει την παρουσία του στο Βέλγιο με τις διαδικασίες που υπάρχουν σε άλλες χώρες με τους μετανάστες που προέρχονται από τρίτες χώρες. Γιατί στο Βέλγιο υπάρχουν τα δημοκρατικά κατεκτημένα δικαιώματα στα πλαίσια των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτό δεν έχει καμία σχέση με τους πολίτες που έρχονται από τρίτες χώρες.

Και εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε υπερήφανοι για την ενσωμάτωση των Ελλήνων μεταναστών σε χώρες πέρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, στις Ηνωμένες Πολιτείες, στον Καναδά, στην Αυστραλία και χαιρόμαστε όταν ελληνικής καταγωγής πολίτες εκλέγονται Βουλευτές σε αυτές τις χώρες και συμμετέχουν στα κοινώς δρώμενα. Και χαιρόμαστε και συμμετέχουμε στις εθνικές τους εορτές και στις πορείες στο κέντρο της Νέας Υόρκης, της Μεμβούρνης και του Τόροντο.

Αλλά ορισμένοι δεν είναι έτοιμοι να δεχθούν πολύ πιο περιορισμένα δικαιώματα στους μετανάστες της χώρας μας. Φανταστείτε τι θα γίνει εάν ποτέ υπάρξει κάποια πορεία εδώ. Και ορισμένοι θέτουν

και οικονομικούς όρους, αγνοώντας ότι το 2030 θα είμαστε ακόμα έντεκα εκατομμύρια, όπως είμαστε και τώρα, δεν θα αυξηθεί ο πληθυσμός με το 30% άνω των εξήντα πέντε ετών, τη στιγμή που η γειτονική μας Τουρκία θα έχει εκατόν τέσσερα εκατομμύρια και θα είναι η μεγαλύτερη χώρα της Ευρώπης, μεγαλύτερη ακόμα και από την Ρωσία τότε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατία είναι αποτελεσματική όταν οι διαφωνίες των πολιτών είναι οριζόντιες και όχι κάθετες. Όταν κυριαρχούν οι κάθετες διαφοροποιήσεις και οι αποκλεισμοί, όπως οι αποκλεισμοί των μεταναστών και ομάδων πολιτών, τότε είναι δύσκολη η ενσωμάτωσή τους και η ένταξή τους στο δημοκρατικό πολιτικό ιστό και είναι αδύνατη η δημιουργία μιας ολοκληρωμένης και περιεκτικής δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ)

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. –και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η δημοκρατική παράταξη- ήμασταν πάντοτε στην πρωτοπορία της υπεράσπισης των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, πολλές φορές μαζί με τα κόμματα της Αριστεράς. Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατοχύρωσαν τα δικαιώματα των εργαζομένων, τα δικαιώματα των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης, των πολιτικών προσφύγων, τα δικαιώματα των γυναικών πολύ πιο πριν αυτά κατοχυρωθούν από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από τις δικές μας κυβερνήσεις.

Είμαστε και πάλι στην πρωτοπορία, κατοχυρώνουμε τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα των ομογενών και των νομίμως διαμενόντων μεταναστών και διευρύνουμε την έννοια των πολιτικών δικαιωμάτων και την ουσία της δημοκρατίας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, προσωπικά θα έλεγα ότι ποσώς με ενδιαφέρει αυτή καθ' εαυτή η ρύθμιση, δηλαδή εάν στα πέντε ή στα επτά ή στα δέκα χρόνια θα μπορέσει κάποιος να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια.

Εκείνο το οποίο με απασχολεί είναι εάν η όποια ρύθμιση συμβάλλει στο να αμβλυθεί αυτό το οποίο και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, αλλά και εμείς περισσότερο είχαμε χαρακτηρίσει προεκλογικά ως μείζον εθνικό πρόβλημα. Διότι θυμάμαι πράγματι και τον ίδιο το σημερινό Πρωθυπουργό όπου κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου σε συνεντεύξεις του είπε ότι το μεταναστευτικό είναι μείζον εθνικό πρόβλημα.

Επομένως, οτιδήποτε γίνεται, οποιαδήποτε ρύθμιση ψηφίζεται θα πρέπει να την εντάσσουμε σε μια κατηγορία. Αμβλύνει ή επιτείνει αυτό το εθνικό πρόβλημα; Και έτσι από αυτή τη σκοπιά θα πρέπει να το βλέπουμε.

Ποιο είναι το μείζον πρόβλημα; Είναι απλά τα πράγματα. Η ανεξέλεγκτη παρουσία μη νομίμων οικονομικών μεταναστών στη χώρα μας. Αυτό είναι το μείζον εθνικό πρόβλημα. Και πιστεύω ότι ως χώρα, ως Ελλάδα έχουμε το μεγαλύτερο πρόβλημα από όλες τις χώρες της Ευρώπης. Γιατί; Πρώτον, διότι στατιστικά περίπου το 47% με 50% από το σύνολο των εισερχομένων στην Ευρωπαϊκή Ένωση εισέρχονται από τα ελληνικά σύνορα.

Δεύτερον, έχουμε μια απίστευτη ιδιαιτερότητα. Και ποια είναι αυτή η ιδιαιτερότητα; Ότι ενώ η χώρα μας, κατ' αρχάς είναι χώρα διέλευσης και όχι χώρα προορισμού, εν τέλει γίνεται χώρα προορισμού. Γιατί;

(PS)

(FT)

Διότι με την υπογραφή άκριτα το 2003, από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ της Συνθήκης Δουβλίνο II, όποιος λαθρομετανάστης, όποιος μη νόμιμος μετανάστης, εισέρχεται στη χώρα μας, φεύγοντας με οποιοδήποτε τρόπο από την Ελλάδα, όπου συλληφθεί, θα τον επαναπατρίσουν στην Ελλάδα, ως χώρα από την οποία ξεκίνησε. Η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να τον διαχειριστεί.

Ένα δεύτερο πρόβλημα είναι ότι ενώ τα βόρεια σύνορα μπορούμε να τα φυλάξουμε -ενώ από τα βόρεια σύνορα είναι ευχερής ο επαναπατρισμός και το πρόβλημα αντιμετωπίζεται- από τα ανατολικά σύνορα το πρόβλημα είναι τεράστιο. Όσο και αν λέει ο Υπουργός Προστασίας του

Πολίτη ότι θα θωρακίσει τα σύνορα, όσο και αν λέει ότι με το Λιμενικό ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο θα προσπαθήσει να αποκρούσει την εισβολή των εκατοντάδων χιλιάδων κατ' έτος μη νομίμων μεταναστών, αυτά είναι όνειρα θερινής νυκτός.

Καμία δύναμης, αγαπητοί συνάδελφοι, είτε λέγεται ευρωπαϊκή δύναμης, είτε λέγεται FRONTEX, είτε λέγεται Λιμενικό ή Πολεμικό Ναυτικό μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Γιατί; Διότι συμπλέκονται και συγκρούονται αρμοδιότητες και προστασίες κυριαρχικών δικαιωμάτων που συγκρούονται μεταξύ τους. Δηλαδή, ο μόνος τρόπος ο οποίος θα μπορούσε ενδεχομένως να συμβάλει αποφασιστικά θα ήταν να γίνει ότι έκαναν και οι Ιταλοί, Αλλά εμείς δεν μπορούμε ούτε ως λαός, ούτε μέσα στα πλαίσια των διεθνών συνθηκών να κάνουμε αυτό το πράγμα.

Άρα, από την ώρα που δεν μπορούμε να στήσουμε στα όρια των χωρικών μας υδάτων κανονιοφόρο πλοίο ή οτιδήποτε άλλο να αποκρούσουμε την εισβολή από κει και πέρα πέφτοντας στην θάλασσα, είσαι υποχρεωμένος να τον μαζέψεις να τον βάλεις στην Ελλάδα.

Αυτό είναι και το τεράστιο πρόβλημα το οποίο υπάρχει. Εισερχόμενος στην Ελλάδα, δεν μπορεί να φύγει και από κει και πέρα εγώ ρωτώ. Όταν κάθε χρόνο, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε εκατοντάδες, χιλιάδες νέων μη νομίμων μεταναστών -το βίωσα στο Υπουργείο Εσωτερικών τον ένα χρόνο, τον οποίο υπηρέτησα- και δεν μπορούν να φύγουν, νομίμως τουλάχιστον, τι θα γίνει σε αυτόν τον τόπο; Πώς θα αντιμετωπιστεί το πρόβλημα; Μα, είτε το ονομάζουμε ανεργία είτε το ονομάζουμε εγκληματικότητα ή οτιδήποτε άλλο, πώς θα αντιμετωπιστεί το πρόβλημα;

Γι' αυτό και ορθώς λέμε ότι το πρόβλημα είναι μείζον είναι τεράστιο. Μέχρι το 2004 ουσιαστικά, δεν υπήρχε οποιαδήποτε μορφής πολιτική, η οποία θα έτεινε προς την κατεύθυνση της απόκρουσης του προβλήματος. Τι έγινε τα τελευταία χρόνια; Επειδή στις χώρες από όπου προέρχονται αυτοί οι δυστυχισμένοι άνθρωποι, υπάρχει μια απίστευτη προπαγάνδα ότι σας πάμε στην γη της επαγγελίας, προσπαθήσαμε να δημιουργήσουμε συνθήκες που να περάσει ένα μήνυμα προς τα έξω, ότι εκεί που σας πάμε δεν είναι η γη της επαγγελίας, είναι η γη των προβλημάτων, η γη όπου μάλλον θα περάσετε ενδεχομένως και χειρότερα από ότι περνάτε εδώ σε αυτό τον τόπο που είστε τώρα.

Γι' αυτό το λόγο και έγιναν τα Κέντρα Υποδοχής. Από την Πάτρα, παραδείγματος χάριν που ήταν τόσες χιλιάδες και προσπαθούσαν να φύγουν προς την Ιταλία συνελήφθησαν όλοι, γι' αυτό και από το κέντρο της Αθήνας εξεδιώχθησαν όλοι, γι' αυτό και δημιουργούνται προβλήματα για να περάσει αυτό το μήνυμα.

Είχαμε ξεκινήσει ένα πρόγραμμα επαναπατρισμού είτε εκουσίως είτε ακουσίως, παρά το γεγονός ότι δεν συνεργάζονται οι πρεσβείες. Αλλά στα πλαίσια μιας μεγάλης προσπάθειας είχε ξεκινήσει ένα τέτοιο πρόγραμμα και σε συνδυασμό με μια διαφήμιση στις χώρες, από τις οποίες προέρχονται, των αρνητικών και όχι των θετικών, τα οποία εμφανίζονται σε αφίσες με την Μερσεντές και την ωραία κοπέλα του μετανάστη, δίπλα στο μετανάστη, αλλά των αρνητικών, τα οποία βλέπαμε όλοι στις διάφορες πολυκατοικίες στις οποίες ζούσαν ή στα υπόγεια μήπως ανακόψουμε το πρόβλημα. Πράγματι, το 2009 είχαμε μείωση της τάξεως του 50%. Και το ερώτημα είναι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έρχομαι τώρα στο σχέδιο νόμου. Αυτό το σχέδιο νόμου, κύριε Υπουργέ, που δίδει την προοπτική και την ελπίδα, ερχόμενος ο οποιοσδήποτε εδώ λαθρομετανάστης με ψευδείς υποσχέσεις, αλλά με ένα σχέδιο νόμου το οποίο του δίνει την ελπίδα ότι κάποια στιγμή θα γίνει Έλληνας και δια της Ελλάδος θα πάει στην Ευρωπαϊκή Ένωση συμβάλει στο να αποκρουστεί όλο αυτό το κύμα; Ασφαλώς «όχι».

Από την ώρα, λοιπόν, που δεν γίνεται αυτό το πράγμα πιστεύω ότι κινείται το νομοσχέδιο προς λάθος κατεύθυνση. Εγώ θα έλεγα το εξής πράγμα: Μια προσπάθεια προς την Τουρκία στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μην επιτρέπει τη διέλευση από εκεί. Και δεύτερον, μια αλλαγή, μια αναθεώρηση της Συνθήκης Δουβλίνο II θα μπορούσε ενδεχομένως να λύσει κάπως το πρόβλημα, να αμβλύνει το πρόβλημα. Τέτοιου είδους ρυθμίσεις κινούνται προς την αντίθετη κατεύθυνση. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει τώρα ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε ένα εθνικό θέμα το οποίο υπερβαίνει κατά πολύ τη ψήφιση ενός σχεδίου νόμου και βέβαια απαιτεί συναίνεση μέσα και έξω από το Κοινοβούλιο. Μπορεί -και θα συμφωνήσετε πιστεύω μαζί μου σε αυτό- η Κυβέρνηση να μην διαθέτει ολοκληρωμένη μεταναστευτική πολιτική. Μπορεί επίσης να αξιολογεί αρνητικά τη δική μας μεταναστευτική πολιτική, για παράδειγμα τον Κώδικα Ιθαγένειας, το καθεστώς των επί μακρών διαμενόντων, αλλά και τις πολιτικές κοινωνικής ενσωμάτωσης που εφήρμοσε η Κυβέρνησή μας. Μπορεί επίσης να μην αποδέχεται τις ασφαλιστικές δικλίδες που εμείς προτείνουμε, δηλαδή, την προσαρμογή στην ελληνική πραγματικότητα με βάση την ευρωπαϊκή εμπειρία στα θέματα αυτά. Εκείνα, όμως, που σίγουρα δεν μπορεί είναι να συγχέει βάνουσα την έννοια της κοινωνικής ενσωμάτωσης με την απόκτηση ιθαγένειας και πολιτικών δικαιωμάτων. Και μάλιστα, με τόσο προκλητικά πολιτικά κίνητρα, αλλά και τόσο ελαστικά δικονομικά κριτήρια. Και πολύ περισσότερο δεν μπορεί να βάζει ετικέτες ξενοφοβίας και ρατσισμού σε κανέναν. Πολύ περισσότερο δε μπορεί να διεγείρει παραπλανητικά το ανθρωπιστικό συναίσθημα του Έλληνα.

Συγκρατώ μια φράση που ακούστηκε στη Βουλή. Είναι: «η ανέχεια και πόλεμος στέρησαν από τους ανθρώπους αυτούς τους την πρώτη τους πατρίδα». Νομίζω ότι αυτά παραπλανούν. Δεν πρέπει να λειτουργήσουμε έτσι.

Αυτό το σχέδιο νόμου κατά τη γνώμη μας είναι ένα μεγάλο ιστορικό λάθος που αν γίνει νόμος του κράτους θα οξύνει και δεν θα επιλύσει το πρόβλημα που υποτίθεται ότι επιλύει. Πού πάσχει το θέμα της χορήγησης ιθαγένειας;

Πρώτον, μπορεί να οδηγήσει στην αναδρομική απόδοση ιθαγένειας όλων των παιδιών αλλοδαπών που έχουν γεννηθεί μετά το 1989. Και αυτό γιατί λέει ότι μπορεί να αποκτηθεί η ιθαγένεια γονέων, αλλά και τέκνων, ακόμα και αν δεν πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις κατά τη γέννηση.

Δεύτερον, δίνει ένα ισχυρότατο κίνητρο προσέλκυσης μεταναστών. Παράδειγμα, το κίνητρο εγκυμοσύνης ως μέσο πολιτογράφησης είναι ένας μαγνήτης για την μαζική είσοδο και αργότερα νομιμοποίηση χιλιάδων νέων παρανόμων μεταναστών.

Τρίτον, σημείο στο οποίο θα σταθώ λίγο παραπάνω. Η ψήφος στις δημοτικές εκλογές. Καταρχήν εδώ η ευρωπαϊκή εμπειρία είναι αρνητική. Και σας μιλάει κάποιος που έχει ζήσει δέκα οκτώ χρόνια στο εξωτερικό και μάλιστα σε δημοτικές εκλογές στο Βέλγιο. Στο παρελθόν έχει δοκιμαστεί, λοιπόν, αυτό σε ευρωπαϊκό επίπεδο και απέτυχε και ήδη αναθεωρείται. Αυτή την ευρωπαϊκή εμπειρία πιστεύουμε ότι δεν έχει διερευνήσει διεξοδικά η Κυβέρνηση.

Δεύτερον, δημιουργούνται πολίτες δύο ταχυτήτων. Κάποιοι που θα ψηφίζουν παντού και κάποιοι που θα ψηφίζουν μόνο σε ορισμένες εκλογές. Προφανώς, όμως, δεν μπορεί να υπάρχουν πολίτες δύο ταχυτήτων, δηλαδή εκείνοι που έχουν το δικαίωμα του «εκλέγειν» και του «εκλέγεσθαι» και άλλοι που έχουν το δικαίωμα του «εκλέγειν» και «όχι του «εκλέγεσθαι».

Τρίτον, πιστεύουμε ότι θα οδηγήσει σε εντάσεις και αναταραχές στις τοπικές κοινωνίες. Καταρχήν, θα υπάρχει η καχυποψία σχετικά με το διαφορετικό αποτέλεσμα που θα προέκυπτε στις εκλογές αν δεν υπήρχε αυτός ο νόμος. Δεύτερον και μέσα στην ίδια την κοινότητα των μεταναστών θα υπάρχουν προβλήματα, δεδομένου ότι κάποιοι από αυτούς θα εκλέγονται δημοτικοί σύμβουλοι, ενώ κάποιοι άλλοι θα αναλαμβάνουν αξιώματα έχοντας πολλαπλάσιες ψήφους σε σχέση με αυτούς. Σας είπα τρεις λόγους για τους οποίους πιστεύουμε ότι το σχέδιο αυτό θα δημιουργήσει σημαντικά προβλήματα κατά την εφαρμογή του.

Δύο στοιχεία επιπλέον. Καταρχήν πρέπει όλοι να γνωρίσουμε ότι οι μετανάστες δεν ενσωματώνονται όλοι με τον ίδιο τρόπο. Αλλιώς ενσωματώνονται όσοι προέρχονται από τις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ, αλλιώς οι μουσουλμάνοι από την Ασία, αλλιώς από την Αφρική. Δεν είναι η ίδια διαδικασία και δεν πρόκειται για την ίδια μεθοδολογία.

Δεύτερη παρατήρηση. Χώρες ευρωπαϊκές έχουν, πρώτον μεγάλη εμπειρία στην διαχείριση των μεταναστών παράνομων ή μη, εμπειρία δεκαετιών, πενήντα, εξήντα ετών, άρα, έχουν προσαρμόσει κατάλληλα και τους διοικητικούς μηχανισμούς.

(PS)

Και δεύτερον έχουν μια κρίσιμη μάζα πολύ μεγαλύτερη από τη δική μας που μπορεί να χωνέψει

αυτούς τους μετανάστες, για παράδειγμα η Γαλλία και η Ιταλία με πληθυσμό εξήντα εκατομμύρια. Στη Χίο στην εκλογική μου περιφέρεια έχουμε σημαντικό αριθμό παράνομης εισόδου μεταναστών. Εκεί πραγματικά θα καλούσα τους συντάκτες του νομοσχεδίου ή την ομάδα που το επεξεργάστηκε να κάνει μια επίσκεψη και να δει ποιες είναι οι πραγματικές συνθήκες επί τόπου.

Έρχομαι λίγο στα θέματα της παράνομης μετανάστευσης, της λαθρομετανάστευσης. Έχουμε χώρες όπως η Ισπανία και η Ιταλία οι οποίες δοκιμάζονται όπως και η χώρα μας. Η χώρα μας όμως έχει κάποιες ιδιομορφίες και βεβαίως δεν έχουμε επιλύσει κάποια ζητήματα τα οποία προηγούνται σε σχέση με αυτό το νομοσχέδιο όπως η παράνομη μαζική είσοδος, η καταχρηστική άσκηση του ασύλου, η απέλαση κ.ο.κ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρωτοβουλία αυτή της Κυβέρνησης για άλλη μια φορά είναι πρόχειρη και αποσπασματική. Το νομοσχέδιο κατά τη γνώμη μας συμβιβάζεται με το χαμηλότερο ευρωπαϊκό παρανομαστή, υιοθετώντας ρυθμίσεις που συναντά κανείς σήμερα μόνο σε χώρες που έχουν αποικιακό παρελθόν.

Επειδή συμβαίνουν όλα αυτά, επειδή θεωρούμε ότι δεν συνάδει με το λαϊκό αίσθημα και βέβαια δεν είναι ωφέλιμο για τη χώρα το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Αναστάσιος Νεράντζης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχε ήδη κατέλθει η Κυβέρνηση και άρχισα να προβληματίζομαι. Ευτυχώς επανήλθε στη θέση του ο φίλος Υπουργός.

Λένε πως η ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα, αλλά κανείς μέχρι τώρα δεν έχει πει ότι αυτή η φάρσα τείνει να εξελιχτεί σε φαρσοκωμωδία, μια φαρσοκωμωδία απίστευτου βάθους, πλάτους, εντάσεως και εκτάσεως.

Οι κυβερνήσεις Σημίτη κατ' εξοχήν πίστευαν ότι μπορούσαν να λύσουν το μεταναστευτικό πρόβλημα δίνοντας άδειες παραμονής. Μοιάζει σαν εκείνη την εκδοχή που νομίζουμε ότι απαλλασσόμαστε από τα αυθαίρετα όταν δώσουμε αναστολή κατεδαφίσεως στην ουσία όμως δεν πρόκειται περί αυτού.

Εσείς τώρα τι κάνετε; Δίνετε ιθαγένεια, περιτυλίσσετε αυτή τη ρύθμιση με ένα πολύ ελκυστικό περιτύλιγμα θα έλεγα αρωματικό και πολυτελές. Λέτε ότι το επιχειρείτε για λόγους κοινωνικούς και ανθρωπιστικούς. Μα αυτά τα έλυσαν ήδη οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας όταν ενσωμάτωσαν όλες τις ευρωπαϊκές οδηγίες οι οποίες προέβλεπαν την εξασφάλιση όχι απλώς ενός μίνιμουμ αλλά ενός σημαντικού status στην προσωπική και ατομική κατάσταση των δικαιωμάτων αλλά και των προσώπων.

Επικαλείσθε επίσης ως λόγο παρεμβάσεως και μάλιστα τέτοιας παρεμβάσεως τη δήθεν πολυπολιτισμικότητα. Και ποιος σας είπε ότι αυτή η δυνατότητα συνυπάρξεως των πολιτισμών έχει σαν προϋπόθεση να δοθεί η ιθαγένεια; Σε ποιο άλλο κράτος εξηρτήθη η συμβίωση ετερόκλητων ανθρώπων από πλευράς προελεύσεως, χρώματος, θρησκείας ή δεν ξέρω τι άλλο, από την κοινή ιθαγένεια.

Δεν είναι λοιπόν αυτός ο λόγος. Αυτό είναι το πρόσχημα. Ο λόγος είναι προφανής, φαίνεται τον συνομολογείτε, θα έλεγα τον ανομολόγητε λέγοντας ότι αυτοί θα ψηφίσουν στις δημοτικές εκλογές. Θέλετε να πυκνώσετε τις στρατιές εκείνων οι οποίοι θα σας στηρίξουν στις δημοτικές εκλογές. Δεν μπορώ να σας κατηγορήσω για έλλειψη διορατικότητας. Φαίνεται ότι βλέπετε ότι η πορεία σας αρχίζει να μην βαίνει στη σωστή ρότα.

Δίνετε λοιπόν ιθαγένεια. Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, έχετε αναλογιστεί τι θα πει ιθαγένεια;

Εννοιολογικά, ετυμολογικά προέρχεται από τη λέξη ιθής ..., που σημαίνει ευθύς και γένος.

Ιθαγένεια έχει όποιος προέρχεται ευθέως από τη γενιά κάποιου άλλου. Εγώ δε νομίζω ότι προέρχομαι από τη γενιά κάποιου βουδιστή, βραχμάνου, κίτρινου, μαύρου, άσπρου, χωρίς να σημαίνει πως είμαι καλύτερος από αυτόν. Προς Θεού! Όποιος λέει τέτοια πράγματα του κολλάνε μια ρετινιά, όχι εσείς προσωπικά γιατί γνωρίζω το ήθος σας. Λένε ότι αυτός είναι ακροδεξιός, σε μένα δεν κολλάνε αυτά ή αυτός είναι συντηρητικός ή εμείς θεωρούμε αλλού τη συντήρηση και την

πρόοδο και όχι εκεί.

Θεωρώ λοιπόν ότι διαπράττει σοβαρό ολίσθημα η Κυβέρνησή σας με το να φέρνει την ιθαγένεια. Αντί να θωρακίσετε την απροστάτευτη ελληνική πολιτεία, απροστάτευτη λόγω της ιδιομορφίας και ποικιλομορφίας των ατόμων, απροστάτευτης λόγω της νησιωτικής εκφάνσεως που έχουν τα όριά της –η Χίος του φίλου μου του κ. Μουσουρούλη και των υπολοίπων νησιών- αντί να την προστατεύσετε γίνεται δέλεαρ. Αυτό κάνετε.

Με αυτόν τον τρόπο όμως, χωρίς να έχετε εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις αυτοί οι άνθρωποι που θα έλθουν δεν είναι σαν τους ανατολικοευρωπαίους μετανάστες του 1900, οι οποίοι πάλι δημιούργησαν προβλήματα αλλά είχαν κοινή πολιτισμική ταυτότητα. Αυτοί κουβαλάνε μαζί τους και τα ήθη και τα έθιμά τους και καλά κάνουν, τον τρόπο ζωής τους θα γίνει ένα Chinatown εδώ ή θα γίνει κάτι άλλο εδώ με αποτέλεσμα να δημιουργούνται γκέτο με αποτέλεσμα να ωθούνται στην ανεργία οι Έλληνες, με αποτέλεσμα οι ίδιοι αυτοί οι ξένοι οι ατυχείς να γίνονται αντικείμενο εκμεταλλεύσεως και να προσφέρουν μαύρη εργασία και με αποτέλεσμα να αναμένουμε ακόμη και ένα ισλαμικό κόμμα ή μία διακήρυξη για τη μπούργκα.

Αυτά δεν είναι αναχρονισμοί. Αυτά είναι η ευθυτενής θεώρηση των πραγμάτων. Δεν μπορεί κανείς να τα παραβλέψει. Καταφέρατε και τεμαχίσατε ακόμη και τη δημοκρατία. Η ψήφος και η δημοκρατία είναι αδιαίρετα, τώρα έχουμε δύο ταχυτήτων. Έχουμε ανθρώπους οι οποίοι ψηφίζουν στις δημοτικές εκλογές, αλλά δεν ψηφίζουν αλλού.

Με αυτόν τον τρόπο όμως, τεμαχίζοντας τη δημοκρατία διαιρείτε και τον λαό. Εξ ου και κάποιοι επιτήδαιοι ακραίοι ή και κάπηλοι εκμεταλλεύονται αυτή την κατάσταση και δημιουργούν στο λαό προβληματισμούς, δημιουργείται μια ξενοφοβία άκρατη, την οποία εμείς δεν την θέλουμε, δεν την υιοθετούμε και η οποία δεν μας κολακεύει. Και όλα αυτά γιατί; Γιατί δεν ακολουθήσατε αυτό που κάνει όλη η Ευρώπη. Δεν σας συνιστώ τα σκληρά μέτρα που έλαβε η Ιταλία και η Ισπανία. Θα περίμενα όμως έναν ευρύτατο διάλογο και όχι αυτό που αρχίσατε μέσω της ιστοσελίδας σας στις 29 Δεκεμβρίου. Θα περίμενα έναν ευρύτατο διάλογο, ένα πλέγμα μέτρων αποθαρρύνσεως της προσελκύσεως καινούργιων μεταναστών. Όλοι τώρα ξέρουν ότι η Ελλάδα είναι ένα ξέφραγο αμπέλι από αυτής της πλευράς, μπαίνουμε, δεν μας διώχνουν, ερχόμαστε ως διερχόμενοι transit αλλά τελικώς τον κάνουμε τόπο τελικού προορισμού μας το χώρο αυτό της Ελλάδος και στο τέλος θα νομιμοποιηθούμε. Αυτά θα περιμέναμε εμείς. Αντί αυτών εσείς έλθετε για να πυκνώσετε τις κομματικές σας στρατιές.

Αρνούμεθα να συμπράξουμε σε αυτή σας την ενέργεια. Θεωρούμε ότι έχει απαξία, η οποία να ήταν απλώς θεωρητική θα ήταν αντικείμενο μόνο δική μας αποδοκιμασίας. Θεωρούμε ότι είναι και κινδυνώδης και ως τέτοια την αντιμετωπίζουμε και έστω την υστάτη ώρα σας κρούουμε τον κίνδυνο.

Καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο ευσυνείδητα για τους λόγους που πρόλαβα να πω και για μια πληθώρα άλλων που είπαν οι συνάδελφοί μου είτε θα μου δοθεί και εμένα η ευκαιρία να συμπληρώσω δια των άρθρων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο τώρα έχει η Μάγια Τσόκλη Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΜΑΓΙΑ ΤΣΟΚΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω πάθει ένα μικρό πολιτισμικό σοκ αλλά παρόλα αυτά να συνεχίσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από χρόνια ταξίδευα στο Πακιστάν στο Karakum Highway, ένα τεράστιο δρόμο 1300 χιλιομέτρων που διασχίζει τον Ινδοκάυκασο, που χίλιοι άνθρωποι έχουν σκοτωθεί για να γίνει αυτός ο δρόμος που ενώνει το Πακιστάν με την Κίνα και αυτό γιατί υπάρχουν πάρα πολλές κατολισθήσεις. Σε μια τέτοια λοιπόν πέσαμε και εμείς και αναγκαστήκαμε να περιμένουμε να έρθουν οι τεχνικοί να φτιάξουν το δρόμο. Κατέβηκα λοιπόν και έκανα μια βόλτα.

Ήρθε κοντά μου ένας Πακιστανός, ένας κανονικότατος πακιστανός όπως μπορούμε να φανταστούμε τον Πακιστανό με τα τοπικά του ενδύματα και με το μελαψό του χρώμα και με ρώτησε από πού είμαι και του είπα Γιουνανιστάν. Και μου λέει: Ελλάδα λοιπόν, Μέγας Αλέξανδρος, είμαστε αδέρφια.

Αυτή την ιστορία την έχω πει πολλές φορές γιατί νομίζω πραγματικά ότι καθρεπτίζει μια πραγματικότητα που αγνοούμε και που έχει να κάνει με το πώς βλέπουν τη χώρα μας και εμάς του Έλληνες κάποιοι λαοί με συγκεκριμένη ιστορία συχνά, που στήριξαν για χρόνια στις πλάτες και στα χέρια τους την οικονομία μας και που σήμερα μοιράζονται συχνά ως παρίες στην καθημερινότητα μας. αυτό είναι σίγουρα τροφή για σοβαρή σκέψη.

Τελευταία παρατηρώ τον έντονο διάλογο γύρω από τα κοινωνικά και οικονομικά δικαιώματα των μεταναστών, να ταλαντεύεται ανάμεσα σε ένα αβασάνιστο και απόλυτο ναι, και σε ένα αδιαπραγμάτευτο ξενοφοβικό όχι που θολώνει το τοπίο και την ουσία του προβλήματος που κουβεντιάζουμε. Παρατηρώ ένα διάλογο εκτός θέματος με ακρότητες και αναχρονιστικούς χαρακτηρισμούς, ένα θλιβερό σύμπτωμα τελικά της παθογένειας του δημοσίου διαλόγου στη χώρα μας.

(EP)

(AS)

Τελικά όλες οι συζητήσεις καταλήγουν στο φοβερό δίλημμα «Έλληνας γεννιέσαι ή γίνεσαι;» Για μένα είναι προφανές ότι Έλληνας μπορείς και να γίνεις. Πραγματικά ώρες-ώρες αναρωτιέμαι πόσοι από όλους εμάς τους γηγενείς τιμούμε ή τουλάχιστον σεβόμαστε την περιβόητη ελληνική μας ιθαγένεια. Μιλώντας περί ιθαγένειας στην Ελλάδα δεν έχουμε μόνο να επιλύσουμε σημαντικά πολιτικά και νομικά προβλήματα, αλλά και να αντιμετωπίσουμε ζητήματα ορολογίας που περιπλέκουν ακόμα περισσότερο το διάλογο.

Γιατί στη γλώσσα μας οι όροι «ιθαγένεια, υπηκοότητα, ιδιότητα του πολίτη» έχουν στη συνείδησή μας ακριβώς την ίδια σημασία. Το είπε και ο κ. Νεράντζης. Θα συμφωνήσουμε ότι η χρήση του όρου «ιθαγένεια» είναι ετυμολογικά από τη λέξη «ιθαρός» που σημαίνει αγνός, καθαρός και ιδεολογικά συνδεδεμένη με την έννοια του γένους. Ειδικά, λοιπόν, στα αυτιά των εραστών της αρχαιοελληνικής γλώσσας, η λέξη «ιθαγένεια» δηλώνει το γηγενή, αυτόν που δεν έχει φυλετικές προσμειξείς. Είναι μια λέξη που φέρει το βάρος της ιστορίας της και φυσικά της ερμηνείας που της δίνουμε.

Δεν είναι, λοιπόν, καθόλου τυχαίο ότι μέχρι και σήμερα ήταν εξαιρετικά δύσκολο για κάποιον να λάβει την ιδιότητα του Έλληνα πολίτη. Και δεν είναι τυχαίες και οι όποιες ακραίες απόψεις. Ακόμη και τώρα που πάμε να αλλάξουμε τα πράγματα και να κάνουμε ένα βήμα μπροστά, με το νομοσχέδιο που συζητάμε, δεν διαθέτουμε ένα σωστό όρο, όπως ο αγγλικός citizenship που να αποδίδει σωστά τον καθαρά νομικό δεσμό που συνδέει έναν άνθρωπο με ένα κράτος, με όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που περιλαμβάνει αυτός ο δεσμός. Ενδεχομένως να έπρεπε να το δημιουργήσουμε αυτό τον όρο.

Όσο βολικό και εύκολο είναι να αντιμετωπίζουμε τους μετανάστες είτε ως εξωτικούς φορείς άλλης κουλτούρας είτε ως φορείς εγκληματικότητας και άλλων δεινών, δεν καλούμαστε σήμερα να επιλέξουμε ανάμεσα σε αυτές τις δυο αντιλήψεις αλλά να απαντήσουμε στο εξής ερώτημα. Εφόσον είμαστε ή τουλάχιστον επιθυμούμε να είμαστε ένα σύγχρονο κράτος δικαίου, δεν οφείλουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας απέναντι στους νόμιμους –το επαναλαμβάνω το «νόμιμους»– μετανάστες που ονειρεύτηκαν να κάνουν την Ελλάδα πατρίδα τους και μόχθησαν γι' αυτό; Δεν το οφείλουμε στα παιδιά τους που γεννήθηκαν σ' αυτά τα εδάφη, έμαθαν γράμματα, δουλεύουν και πήραν καλώς ή κακώς -εμείς θα το κρίνουμε και αν ευθυνόμαστε- τη σύγχρονη ελληνική κουλτούρα;

Η προστασία των δικαιωμάτων των μεταναστών και η συμμετοχή στην πολιτική και κοινωνική ζωή που προτείνει το νομοσχέδιο που συζητάμε, σημαίνει ότι επιτέλους αλλάζει ο τρόπος με τον οποίον αντιλαμβανόμασταν μέχρι σήμερα τα δικαιώματα του πολίτη. Μέχρι σήμερα τα δικαιώματα αυτά ήταν αποκλειστική απόρροια της εθνικής ταυτότητας. Σήμερα οι ορίζοντές μας επιτέλους διευρύνονται. Γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι, αν μου επιτρέπετε, τιμώντας τα δικαιώματα του

ανθρώπου πια που έχει αναπτύξει ενεργούς δεσμούς σε μια κοινωνία που πληρώνει φόρους, που συμμετέχει στο σύστημα ασφάλισης.

Είναι δυνατόν σε ένα σύγχρονο κράτος η ιδιότητα του πολίτη από την οποία –το τονίζω– απορρέουν τα κοινωνικά, πολιτικά δικαιώματα, αλλά και οι υποχρεώσεις του να εξαρτάται αποκλειστικά από το δίκαιο του αίματος; Πόσο μάλλον όταν τα δικαιώματα των μεταναστών αποτελούν πλέον κεκτημένο του ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού. Πόσο μάλλον όταν ως Ευρωπαίοι βαδίζουμε προς την καθιέρωση κοινής για όλους μας ευρωπαϊκής ιθαγένειας, όταν ως νοήμονες πολίτες του κόσμου έχουμε συνειδητοποιήσει ότι ο ανθρωπισμός του 21ου αιώνα είναι συνώνυμος της ισονομίας και της ισοπολιτείας προς τους αποκλεισμένους που είναι οι μετανάστες, όταν γνωρίζουμε όλοι μας ότι η Ευρώπη του αύριο, όπως λέει και ο Κλόντ Λέβι Στρος, θα είναι μιγάς, μιας και πέρασε ανεπιστρεπτί το όνειρο της φυλετικής καθαρότητας, της υπεροχής του δυτικού αγέρωχου λευκού, δείγματα του οποίου είμαστε όλοι σ' αυτή την Αίθουσα.

Θα πρέπει επίσης να συνειδητοποιήσουμε ότι η συζήτηση για τη θέση των μεταναστών δεν αφορά μόνο τους μετανάστες. Αφορά θεμελιώδεις αρχές και έννοιες, όπως είναι η δημοκρατία, το κοινωνικό κράτος. Η παρουσία των μεταναστών μας προσκαλεί και μας προκαλεί να επανεξετάσουμε αυτές τις έννοιες και να τους δώσουμε μια νέα διάσταση και ένα νέο νόημα. Η συζήτηση αφορά όλους εμάς που δεν είμαστε μετανάστες. Και μας αφορά, όχι μόνο λόγω του παρελθόντος μας που είναι μοριασμένο με τη μετανάστευση από την αρχαιότητα –μιας και τόσο αρεσκόμαστε στο να ανατρέχουμε στην ασφαλή ιστορία μας- αλλά κυρίως για το παρόν και το μέλλον μας. Γιατί η δεδομένη παρουσία των μεταναστών, μας υποχρεώνει να δούμε την Ελλάδα σε βάθος χρόνου.

Σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή που η Ελλάδα έχει ανάγκη να αξιοποιήσει όλες, μα όλες, τις διαθέσιμες δυνάμεις της για να βγει από την κρίση, αν εμείς προτιμάμε να βλέπουμε βάρη και απειλές εκεί που θα μπορούσαμε να δούμε πολύτιμες χείρες βοήθειας, είμαστε άξιοι της μοίρας μας! Οι παλιές αθώες μαυρόασπρες ελληνικές ταινίες πέρασαν ανεπιστρεπτί και η νοσταλγία δεν βγάζει πουθενά.

Η Ευρώπη και κατ' επέκταση η Ελλάδα του μέλλοντός μας, θέλουμε δεν θέλουμε, θα είναι πολυπολιτισμική και πολυθρησκευτική. Η μετανάστευση είναι σαν ένα ποτάμι ψυχών. Μια λύση είναι να αντισταθούμε, έστω και ηρωικά στη ροή του γνωρίζοντας ότι στο τέλος θα μας πνίξει. Η άλλη είναι να το τιθαसेύσουμε με σοφά φράγματα και ρυάκια, να του φτιάξουμε παρακλάδια, να του δώσουμε διεξόδους. Τότε όχι μόνο δεν θα μας πνίξει αυτό το ποτάμι, αλλά θα ποτίσει και τη διψασμένη γη μας.

Ας μην εθελotuφλούμε. Αντίθετα, ας πάρουμε γενναίες πρωτοβουλίες πριν μας προλάβουν τα γεγονότα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Θεόδωρος Καραόγλου, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το σχέδιο νόμου που αφορά την απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας και την πολιτική συμμετοχή που αποκτούν οι ομογενείς και οι διαμένοντες στη χώρα μας μετανάστες.

Βεβαίως, είναι περιεργό το γεγονός ότι σε διάστημα μόλις πέντε μηνών, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επεξεργάστηκε, μελέτησε, ανέλυσε και κατέθεσε ένα από τα πιο κρίσιμα για την ιστορία του ελληνικού κράτους, νομοσχέδια. Σε σύντομο χρονικό διάστημα από τη στιγμή που αναδείχθηκε φέρνει προς ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα ευαίσθητο για τα δεδομένα της χώρα μας νομοσχέδιο, αυτό της ιθαγένειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζομαστε όλοι μεταξύ μας, όπως είμαι βέβαιος ότι μας γνωρίζει πάρα πολύ καλά και ο ελληνικός λαός. Γνωρίζετε, λοιπόν, και γνωρίζει πολύ καλά και ο ελληνικός λαός, ότι ούτε στην κατηγορία των ρατσιστών ούτε στην κατηγορία των απάτριδων ανθελλήνων θα μπορούσε κανείς να με κατατάξει. Προσπαθώ με σοβαρότητα, με μετριοπάθεια, με υπευθυνότητα να στέκομαι απέναντι στα ζητήματα που απασχολούν τη χώρα.

Λέω, λοιπόν, ότι πράγματι υπάρχει ένα ζήτημα, υπάρχουν προβλήματα που έχουν σχέση με τη

λαθρομετανάστευση, που έχουν σχέση με τους μετανάστες, νόμιμους και μη, με την ενδεχόμενη νομιμοποίησή τους, τα δικαιώματα αλλά και τις υποχρεώσεις τους. Όμως, το ερώτημα που έχω και περιμένω μια καλοπροαίρετη απάντηση από σας είναι: Αυτή έπρεπε να είναι η προτεραιότητα της χώρας;

Βρισκόμαστε στην κορύφωση μιας οικονομικής κρίσης πρωτοφανούς, τέτοιας που δεν έχει γνωρίσει ποτέ στην ιστορία του ο τόπος. Αύριο αναμένεται η χώρα να συγκλονιστεί από μια γενική, παλλαϊκή απεργία, αποτέλεσμα της κακής πολιτικής της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, αποτέλεσμα της πρωτοφανούς για το ελληνικό κράτος μείωσης των εισοδημάτων των Ελλήνων πολιτών. Πού είναι τα νομοσχέδια που θα έπρεπε να προηγηθούν, που θα έπρεπε να δώσετε βαρύτητα και σοβαρότητα; Πού είναι το φορολογικό νομοσχέδιο το οποίο για πέντε μήνες ακούμε να συζητάτε και ακόμα δεν έχετε καταθέσει; Πού είναι το αναπτυξιακό νομοσχέδιο που θα έδινε πνοή και ελπίδα στην ελληνική οικονομία; Πού είναι το ασφαλιστικό; Πού είναι το συνταξιοδοτικό;

Αν, λοιπόν, αυτή η κίνηση της Κυβέρνησης να φέρει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τώρα δεν είναι ύποπτη, τότε μάλλον μπορεί να χαρακτηριστεί ατυχής και βιαστική. Γιατί επιλέγει τώρα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου; Γιατί επτά μήνες πριν τη διεξαγωγή των Δημοτικών και Νομαρχιακών Εκλογών φέρνει προς ψήφιση το εν λόγω νομοσχέδιο; Μήπως αποσκοπεί κάπου συγκεκριμένα με αυτή την προσπάθεια; Μήπως αντί για να λύσει ένα από τα χρονίζοντα προβλήματα που ταλανίζει τη χώρα μας, το μεταναστευτικό, προσπαθεί απλώς να εξυπηρετήσει μικροκομματικές σκοπιμότητες;

Αγαπητοί συνάδελφοι, το μεταναστευτικό είναι ένα σύνθετο πρόβλημα το οποίο απαιτεί τη χάραξη της ανάλογης πολιτικής με υπευθυνότητα, με σοβαρότητα και ευαισθησία. Οφείλουμε όλοι μας να συνδράμουμε προς αυτήν την κατεύθυνση και να εγκαταλείψουμε άλλες προσπάθειες που το μόνο που καταφέρνουν είναι να εξυπηρετούν μικροπολιτικά συμφέροντα. Δυστυχώς, η τακτική της Κυβέρνησής σας, αυτό το συμφέρον μόνο επιδιώκει και εξυπηρετεί.

Σκοπός σας, όπως φαίνεται, δεν είναι η εξεύρεση λύσης σε ένα χρόνιο πρόβλημα που απασχολεί την ελληνική κοινωνία, αλλά η μόνη πρόθεσή σας είναι να αποκομίσετε εκλογικά οφέλη. Η εμμονή σας να φέρετε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για ψήφιση φανερώνει την ψηφοθηρική διάθεση που αποδίδετε σ' αυτό και όχι την πραγματική σας επιθυμία για ουσιαστική λύση του προβλήματος. Το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, σε αντίθεση με την κυρίαρχη νομοθεσία που ισχύει στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, προβλέπει προϋποθέσεις πολιτογράφησης για τους μετανάστες και τους λαθρομετανάστες με τρόπο συνοπτικό, με τρόπο πρόχειρο και άκρως ευνοϊκό γι' αυτούς. Καταδεικνύεται, λοιπόν, ο ελλειμματικός, ο πρόχειρος και ο προβληματικός χαρακτήρας των διατάξεων αυτού του νομοσχεδίου. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επιδιώκει να εισάγει ένα πλαίσιο μαζικής και άτυπης πολιτογράφησης όλων των μεταναστών και των λαθρομεταναστών, το οποίο όμως βρίσκεται σε ριζική ασυμφωνία με την ισχύουσα ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Η χώρα μας, φίλες και φίλοι, είναι μια χώρα ανοικτή και δημοκρατική που καταδικάζει τις ρατσιστικές απόψεις και τάσεις, από όπου και αν αυτές προέρχονται, μια χώρα που έχει μεγάλη και πικρή εμπειρία μεταναστών, καθώς μέχρι πριν από λίγα χρόνια ήταν χώρα εξαγωγής Ελλήνων μεταναστών.

(SS)

(EP)

Έτσι απαιτείται η δέουσα ευαισθησία στο θέμα αυτό. Εν τούτοις όμως, εσείς με το νομοσχέδιο αυτό που παρουσιάζετε, δεν δείχνετε αυτή την ευαισθησία και την υπευθυνότητα που θα έπρεπε να δείξετε. Αυτό που κάνετε είναι με αυτόματο τρόπο να αποδίδετε την ελληνική ιθαγένεια στα τέκνα των μεταναστών, κάτι που πλην του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γαλλίας και πάλι όμως με περιοριστικές διατάξεις, δεν συμβαίνει σε καμία άλλη χώρα της Ευρώπης. Ακόμη υποβαθμίζετε την έννοια της ελληνικής παιδείας, καθώς παρέχετε την ελληνική ιθαγένεια στα τέκνα των μεταναστών που απλώς παρακολούθησαν έξι έτη διδασκαλίας σε ελληνικό σχολείο και μάλιστα όχι συνεχόμενα, χωρίς να απαιτείται σχετικός τίτλος ή βεβαίωση σπουδών, την ώρα που σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες απαιτείται η προγενέστερη πολιτισμική αφομοίωση των μεταναστών στο κυρίαρχο πολιτιστικό πλαίσιο. Και αρκεί μόνο αυτό, αλλά υιοθετείτε χαμηλότερο χρονικό διάστημα νόμιμης

παραμονής, σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, βρίσκεστε σε λάθος κατεύθυνση αν νομίζετε ότι ευρισκόμενος ο μετανάστης για μικρό χρονικό διάστημα στη χώρα μας δύναται να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια. Η απόδοση της ιθαγένειας πραγματοποιείται πολύ πιο επιμελημένα και έπειτα από αυξημένο χρονικό διάστημα παραμονής στην εκάστοτε χώρα.

Ακόμη και εδώ όμως είστε αντίθετοι. Προφανώς βιάζεστε για κάτι. Δεν εξετάζετε καθόλου την παράμετρο του χαρακτήρα ή του υπόβαθρου του υποψηφίου προς πολιτογράφηση αλλοδαπού, καθώς δεν προβλέπετε καμία διαγνωστική διαδικασία.

Δεν κατανοείτε ίσως ότι με αυτόν τον τρόπο υποβαθμίζεται η έννοια της παρεχόμενης ελληνικής παιδείας και υπονομεύεται η ομαλή ένταξη και ενσωμάτωση των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επομένως το ερώτημα παραμένει και επανέρχεται. Για ποιο λόγο η Κυβέρνηση με το παρόν νομοσχέδιο ασχολείται με το θέμα, ξεκινώντας από το τέλος του προβλήματος, στην απόδοση ιθαγένειας; Αγνοεί η Κυβέρνηση ότι η χώρα μας αποτελεί πύλη μαζικής εισόδου μεταναστών; Αγνοεί η Κυβέρνηση το καθεστώς απόδοσης ιθαγένειας που ισχύει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες που δεν αντιμετωπίζουν τόσο εύκολα το πρόβλημα, όπως η δική μας; Γιατί η Κυβέρνηση βιάζεται να αποδώσει ελληνική ιθαγένεια στους διαμένοντες επί πενταετία στη χώρα μας; Γιατί η Κυβέρνηση υιοθετεί ένα πιο χαλαρό σε σύγκριση με άλλες χώρες μοντέλο απόκτησης της ιθαγένειας, χωρίς αυστηρές προϋποθέσεις;

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι σαφές ότι εσείς προσβλέπετε με μηχανορραφίες μόνο σε προεκλογικά οφέλη. Τρέχετε να φέρετε ένα νομοσχέδιο που το μελετήσατε και το επεξεργαστήκατε πάντα με βάση τα δικά σας μέτρα και σταθμά. Επιδιώκετε να αποδώσετε δικαίωμα ψήφου αδιακρίτως στους αλλοδαπούς μετανάστες, την ώρα που ως κόμμα είχατε αντιταχθεί σθεναρά στην επέκταση του δικαιώματος ψήφου στους ομογενείς Έλληνες του εξωτερικού, οι οποίοι διακατέχονται από αποδεδειγμένη ταύτιση με το ελληνικό κράτος και τα εθνικά συμφέροντα.

Γι' αυτό το λόγο, την πρόταση νόμου τη συγκεκριμένη, όχι απλώς την καταψηφίζουμε αλλά υποσχθήκαμε στον ελληνικό λαό ότι θα είναι ένα από τα πρώτα νομοσχέδια που πολύ σύντομα, όταν πάλι ο ελληνικός λαός μας καλέσει να γίνουμε Κυβέρνηση, θα το καταργήσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην Έκθεση της Αίθουσας Ελευθερίου Βενιζέλου και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι τρεις μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 5ο Γενικό Λύκειο Κέρκυρας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Ζήσης Τζηκαλάγιας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από χθες το απόγευμα διεξάγεται διάλογος στην Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου για το νομοσχέδιο που φέρνει η Κυβέρνηση.

Το συμπέρασμα που καταλήγουμε είναι απόσυρση τώρα. Προλαβαίνετε να το κάνετε και τώρα.

Φέρετε βαριά ευθύνη και για το παρόν, αλλά κυρίως για το μέλλον των παιδιών μας. Η χώρα μας έχει νομικό πλαίσιο για τα θέματα της ιθαγένειας. Το διασφάλισαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας με τρία τέσσερα νομοθετήματα τα οποία έφεραν και ψήφισαν τα προηγούμενα χρόνια. Τα παιδιά των μεταναστών είναι νόμιμα ήδη από της γεννήσεώς τους με ελάχιστες απαιτούμενες προϋποθέσεις.

Σας καλούμε, λοιπόν, έστω και τώρα, την ύστατη ώρα, να το αποσύρετε το νομοσχέδιο. Εμείς φυσικά θα το καταψηφίσουμε και εφόσον φυσικά θα περάσει, αν επιμένετε, όταν θα μας δοθεί η δυνατότητα, θα το ανατρέψουμε. Εάν θέλετε να διατηρήσετε τα ελάχιστα προσχήματα για καλές

προθέσεις, τουλάχιστον να μην εφαρμοστούν οι διατάξεις για τα πολιτικά δικαιώματα όσων θα αποκτήσουν τώρα ελληνική ιθαγένεια από τις προσεχείς δημοτικές εκλογές.

Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ξεκάθαρη θέση για το μεταναστευτικό εδώ και δύο δεκαετίες τουλάχιστον. Και τους τελευταίους πέντε έξι μήνες, με την εκλογή του νέου μας Προέδρου, πολλές φορές ο Πρόεδρός μας διατύπωσε ξεκάθαρα τις θέσεις του, ανοιχτά στην κοινωνία και στις κομματικές μας συνδιασκέψεις. Εμείς λέμε λοιπόν, ότι ο μετανάστης μπορεί να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια με πολύ απλό τρόπο, αμέσως μετά την ενηλικίωση του με μια απλή αίτηση, μόνο με δύο απαραίτητες προϋποθέσεις.

Πρώτον, την εννιάχρονη εκπαίδευση, η οποία πρέπει να είναι εννιάχρονη, για να μην πω περισσότερο, μια και ξέρουμε πολύ καλά, σε ποια κατάσταση βρίσκεται η δημόσια παιδεία μας και σ' αυτό την οδήγησαν κυρίως οι κυβερνήσεις σας κατά τη δεκαετία του 1980. Και από την άλλη μεριά να αποποιηθεί ο μετανάστης την ιθαγένεια της χώρας προελεύσεώς του, αν αυτή η χώρα δεν είναι χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εσείς λυσσαλέα αντιδράσατε πριν από λίγα χρόνια, όταν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας θέλησαν να δώσουν ψήφο στην αυτονόητη κατηγορία, στην υπόλοιπη μισή Ελλάδα που βρίσκεται έξω από τα σύνορά μας, στους ομογενείς. Και μια και πριν ο κ. Νεράντζης είχε κάνει ανάλυση του όρου ιθαγενείς, ιθύς στο γένος, ίσιος στο γένος, ομογενής είναι, ομού το γένος, με το ίδιο γένος. Είναι δυνατόν να μην δέχεστε να ψηφίζουν οι ομογενείς μας σε όλη την υφήλιο και να ψηφίζουν οι μετανάστες με τις προϋποθέσεις που θέλετε να το κάνετε;

Ακούστηκαν και εξωφρενικά πράγματα από συναδέλφους της πτέρυγας της πλειοψηφίας, ότι με το νομοσχέδιο αυτό θα συμβάλλουμε στη δημογραφική αύξηση του ελληνικού πληθυσμού. Αν είναι δυνατόν, να το λέτε αυτό κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν έχετε εγκαταλείψει, και δεν δίνετε κίνητρα στους πολύτεκνους, στην οικογένεια, στην εργαζόμενη μητέρα, πράγμα που μπορεί να το κάναμε εμείς με δειλά βήματα τα προηγούμενα έξι χρόνια, αλλά το προχωρήσαμε αρκετά.

Και εσείς καλείστε κανονικά να το κάνετε ακόμα περισσότερο ακόμα και σ' αυτές τις δύσκολες οικονομικά εποχές, γιατί επενδύοντας στην πολύτεκνη οικογένεια, επενδύουμε στην Ελλάδα και όχι με το νόμο που θέλετε να περάσετε που θα γίνουμε μαγνήτης, πόλος έλξης μεταναστών από όλο τον κόσμο.

Ας πούμε λίγα πράγματα για την πολιτισμικότητα, για την οποία πολλά πράγματα λέγονταν τις τελευταίες δεκαετίες. Την πολυπολιτισμικότητα πλέον δεν τη συζητούν. Την εγκαταλείπουν στη σύγχρονη, την προοδευτική, τη δημοκρατική Ευρώπη, γιατί αποτελεί μια παγίδα που οδηγεί σε προκατασκευασμένες εθνοτικές ταυτότητες. Ο πολίτης χάνει την αυτονομία του μέσα σε τέτοια, ας πούμε, καθεστώτα πολιτισμικότητας. Οδηγείται η κοινωνία μας σε κατακερματισμό. Ο Πασκάλ Μπρούκνερ ένας διάσημος διανοούμενος είπε πως η πολυπολιτισμικότητα αποτελεί τον εθνικισμό των μειονοτήτων. Ο Μπασάτ Κτηλ είπε, Γερμανός καθηγητής της κοινωνιολογίας, αλλά προσέξτε συριακής καταγωγής μιλάει πλέον για κυρίαρχη εθνική και ευρωπαϊκή κουλτούρα η οποία πρέπει να επικρατήσει και καλεί τους μουσουλμάνους από την Ασία και την Αφρική που βρίσκονται στην Ευρώπη, να προχωρήσουν στη δημιουργία του μετα-ισλάμ, ενός ευρω-ισλάμ.

Η ελληνική κεντροδεξιά, σαν σύγχρονη προοπτική του ευρωπαϊκή γίνεσθαι και ένα σημαντικό μέρος της ευρωπαϊκής κεντροδεξιάς, έχει ξεκάθαρη θέση σε αυτά τα ζητήματα. Εμείς μιλάμε για πολιτιστική ενσωμάτωση. Σε αυτήν πρέπει να προχωρήσουμε. Αυτή αποτρέπει την γκετοποίηση και τη δημιουργία αυτόνομων φυλάκων.

(SM)

(SS)

Σήμερα μιλάμε για τη διασφάλιση της ταυτότητάς μας. Αυτή θα συμβάλει στην εθνική και την κοινωνική συνοχή –όπως όλες λοιπόν οι προοδευτικές δυνάμεις της Ευρώπης- και εμείς πιστεύουμε ότι ζούμε σε μια ελεύθερη, ανοιχτή και δημοκρατική κοινωνία -και αυτό εκφράζεται κυρίως μέσα από τα φιλελεύθερα κεντροδεξιά κόμματα της Ευρώπης μέρος των οποίων αποτελεί και η Νέα Δημοκρατία- μιλάνε αυτή τη στιγμή για αναγκαιότητα διατήρησης του εθνικού χαρακτήρος του κράτους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Νικόλαος Παναγιωτόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω την αίσθηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι περισσότερο από ποτέ, σε εισαγόμενο προς συζήτηση νομοσχέδιο ταιριάζει σε αυτό εδώ η ρήση ότι ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με αγαθές προθέσεις. Κόλαση, εν προκειμένω, είναι ο σταδιακός αφελληνισμός της κοινωνίας μας, με την ενδυνάμωση του αλλοδαπού στοιχείου και τη νομιμοποίηση αυτού στη χώρα μέσα από κάποιες διαδικασίες, κάποιες μεθόδους, όπου η απονομή ιθαγένειας μετατρέπεται σε μία απλή διοικητική διαδικασία, με προϋποθέσεις που διευρύνονται κατά πολύ στον κάθε ενδιαφερόμενο δικαιούχο.

Και, βεβαίως, αυτές είναι οι πεπονηθείσες μιας ηγετικής ομάδας της κυβερνητικής παράταξης που διέπεται από ένα πνεύμα διεθνούς κοσμοπολιτισμού, που αισθάνεται και λειτουργεί άνετα στα διεθνή φόρα, που ενδεχομένως αισθάνεται πιο οικεία στα κοκτέιλ πάρτυ του Λευκού Οίκου απ' ότι στην ελληνική επαρχία και προχωρά στην αντιμετώπιση ενός εθνικού ζητήματος βασισμένη επάνω σε μία σειρά από λάθος υποθέσεις. Ποιες είναι κάποιες από αυτές;

Πρώτον. Ακούω εδώ και δύο ημέρες τους συναδέλφους της κυβερνητικής παράταξης να τοποθετούνται, λες και έχει υπάρξει μέχρι τα χθες νομοθετικό κενό στο ζήτημα. Νομοθετικές ρυθμίσεις υφιστάμενες υπάρχουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εναρμονισμένες πλήρως με τις κοινοτικές οδηγίες. Εσείς έρχεστε να τις αποδυναμώσετε επί το χαλαρότερον, με τις εισαγόμενες αυτές ρυθμίσεις σας.

Δεύτερον κάνετε τη λανθασμένη υπόθεση ότι η Ελλάδα είναι τελικός προορισμός μεταναστών. Αυτό δεν ισχύει. Ίσως είναι χώρα υποδοχής, βεβαίως. Είναι ενδεχομένως η πρώτη στάση στην Ευρώπη, ιδίως στα ρεύματα που προέρχονται από την Ασία. Είναι σημείο εισόδου στην Ευρώπη, αλλά τελικός προορισμός μάλλον όχι. Από εδώ και πέρα θα γίνει τελικός προορισμός, όταν μαθευτούν οι ρυθμίσεις που θα προσελκύσουν ρεύματα μεταναστευτικά που θα γνωρίζουν από εδώ και στο εξής ότι θα είναι εύκολο να αποκτήσουν διαμονή νόμιμη στην Ελλάδα. Τελικός προορισμός είχε υπάρξει για τους εξ Αλβανίας προερχόμενους μετανάστες σε μία συγκεκριμένη χρονική συγκυρία, πριν από αρκετά χρόνια, πλην όμως υπό συγκεκριμένες κοινωνικοπολιτικές προϋποθέσεις, οι οποίες σήμερα δεν υφίστανται.

Ακόμη και εάν θεωρούσαμε ότι είναι τελικός προορισμός η Ελλάδα, είναι δεδομένο -και είναι λανθασμένη υπόθεση να ισχυριζόμαστε το αντίθετο- ότι είναι σε θέση η Ελλάδα να ελέγξει τα ρεύματα εισόδου. Και τούτο όχι γιατί έχουμε να κάνουμε με ζητήματα κυβερνητικών προθέσεων ή διοικητικών υποδομών αλλά είναι απλό θέμα γεωγραφίας. Ακόμη και εάν φράζαμε με σύρματα τα χερσαία σύνορά μας το Αιγαίο δεν παύει να είναι μία ανοιχτή πόρτα που μπάζει από παντού. Και αυτό δεν το έχετε λάβει υπόψη.

Άλλη λανθασμένη υπόθεση. Τούτη είναι η κατάλληλη πολιτική συγκυρία προκειμένου να μεταρρυθμίσετε την μεταναστευτική μας πολιτική, ιδίως όσον αφορά την απονομή ιθαγένειας. Τούτο δεν ισχύει αυτή τη στιγμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι σε περιόδους έντονης κρίσης που βιώνουμε, η ζήτηση και η κατανάλωση υφίσταται κάμψη. Κάμψη υφίσταται και η παραγωγή. Επομένως, η ζήτηση για εργατικά χέρια μειώνεται. Και στο πλαίσιο αυτού του οξυμένου ανταγωνισμού, η δυσανεμία του εγχώριου εργατικού δυναμικού για το αλλοδαπό, αυξάνεται. Και αυξάνεται ενδεχομένως ανεξέλεγκτα, εγκυμονώντας κοινωνικές εντάσεις, για να μην πω εκρήξεις. Και σας υπενθυμίζω ότι το ζήτημα του Πολωνού υδραυλικού στη Γαλλία, δεν ανέκυψε σε περιόδους οικονομικής ευμάρειας. Ανέκυψε σε περιόδους οικονομικής κρίσης σε μία ανοιχτή κοινωνία που δέχεται αλλοδαπούς απ' όλες τις άκρες της γης και όχι μόνον από την Ευρώπη και μετατράπηκε σε μείζον θέμα, όσον αφορά τη δυσανεμία του ημεδαπού πληθυσμού για τους ξένους μετανάστες.

Θα σας συμβούλευα, εάν θέλετε ανάπτυξη -γιατί το άκουσα και αυτό σήμερα, ότι το νομοσχέδιο αυτό δημιουργεί συνθήκες ανάπτυξης- να απλοποιήσετε άλλες διοικητικές διαδικασίες. Όχι αυτή

για την απόκτηση ιθαγένειας, αλλά αυτή για την έναρξη επιχειρηματικής δραστηριότητας ή για την προσέλκυση επενδύσεων. Αναζητήστε από την Ασία επενδυτές και όχι νομιμοποιημένους μετανάστες.

Και τέταρτον, λανθασμένη υπόθεση είναι, ότι το νομοσχέδιο θα επιφέρει την καλύτερη κοινωνική ενσωμάτωση. Προϋπόθεση γι' αυτό είναι να υπάρξει πρόσφορο έδαφος στην κοινωνία. Φρονώ ότι αυτή τη στιγμή, αυτό δεν υφίσταται. Τόσο σε αυτούς που υποδέχονται τους αλλοδαπούς, όσο και στους ίδιους αυτούς που έρχονται, αυτή την ώρα υπάρχει ένα κλίμα δυσπιστίας, καχυποψίας, ανασφάλειας, ιδίως στην ελληνική περιφέρεια με τα δεδομένα της ερήμωσης, της στασιμότητας ακόμα και της υπογεννητικότητας του ελληνικού πληθυσμού.

Όλα αυτά τα στοιχεία συνιστούν ένα πραγματικά εκρηκτικό μείγμα, που πολύ φοβάμαι ότι θα βρούμε μπροστά μας. Αντιμετωπίζετε το λεκανοπέδιο σαν Μανχάταν ως «χωνευτήρι λαών», δεν ισχύει αυτό. Αντιμετωπίζετε την ελληνική περιφέρεια σαν κάτι ανάμεσα σε Προβηγκία και ολλανδική ύπαιθρο. Δεν ισχύει αυτό. Είναι και θέμα γεωγραφίας.

Φοβούμαι ότι με τη διαδικασία που μόλις θέσατε σε λειτουργία, εισάγοντας αυτό το νομοσχέδιο, θα έρθει η ώρα -το προβλέπω και μακάρι να διαψευσθώ- όπου κάποιο κυβερνητικό κλιμάκιο κάποτε θα επισκεφθεί τη Βόρεια Ελλάδα, μία άκρη της πατρίδας μας, αναζητώντας αυτό το νέο Μανχάταν, το νέο «χωνευτήρι των λαών», για να καλύψει κάποιο νέο Κόσσοβο με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Και μάλιστα ένα νέο Κόσσοβο, όπου οι γηγενείς Έλληνες θα είναι ένα είδος απειλούμενο και με τη σφραγίδα, παρακαλώ, της ελληνικής κυβέρνησης. Και πολύ φοβούμαι ότι τότε θα είναι πολύ αργά για δάκρυα.

Προφανώς και κατανηφίζω το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Θεόδωρος Πάγκαλος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε λυπούμαι που διακόπτω τη διαδικασία. Δεν συνηθίζω, όπως ξέρετε, να παρεμβαίνω ασκόπως. Μόλις όμως προσήλθα στη Βουλή από τη Λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας, υπό τας κραυγής «προδότες, πουλημένοι» και ενώ ερρίπτοντο επί του αυτοκινήτου μου διάφορα αντικείμενα.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα της παρουσίας στην είσοδο ακριβώς της Βουλής μιας ομάδας περίπου διακοσίων ατόμων, οι οποίοι φέρουν τις ελληνικές σημαίες και προφανώς αντιτίθενται στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου. Προφανώς αντιτίθεται στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, γιατί δεν βλέπω ποιοι άλλοι είναι «προδότες». Δεν νομίζω ότι αυτοί που είναι υπέρ του νομοσχεδίου θεωρούν αυτούς που αντιτίθενται στην ψήφιση του νομοσχεδίου προδότες.

Εν πάση περιπτώσει, δεν θα χρησιμοποιούσαν αυτή τη λέξη.

Θέλω να σας παρακαλέσω να διαβιβάσετε το γεγονός αυτό εις τον Πρόεδρο της Βουλής και να μας ενημερώσετε και εμάς και τα μέλη της Κυβερνήσεως, εάν θα λειτουργήσει η Βουλή και κάτω από ποιες συνθήκες.

Εγώ από την πλευρά μου, θα έρθω αμέσως σε επαφή με τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη τον οποίο θα παρακαλέσω να πάρει τα ενδεδειγμένα μέτρα. Είναι απαράδεκτο και είναι χαρακτηριστικό του κλίματος που έχει δημιουργηθεί από τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, ορισμένοι των οποίων τις απόψεις σεβόμαστε, να δημιουργούν μία κατάσταση στράτευσης στους δρόμους της πόλης και μπροστά στο Κοινοβούλιο, ανθρώπων που επιτίθενται εναντίον των Βουλευτών με κραυγές «αίσχος και προδότες».

Αυτά τα πράγματα είχαν να γίνουν πολλά χρόνια στους δρόμους της Αθήνας και θέλω να παρακαλέσω και τους συναδέλφους που ανήκουν εις την παράταξη αυτών που αμφισβητούν και κατανηφίζουν αυτό το νομοσχέδιο –πράγμα που είναι απόλυτο δικαίωμά τους- να αναλογιστούν τις ευθύνες τους για τη δημιουργία τέτοιου κλίματος φανατισμού.

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Αντιπρόεδρε, θα μεταβιβάσουμε στον Πρόεδρο της Βουλής την ενημέρωση αυτή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Θεωρώ αυτονόητο, μετά απ' όσα ανέφερε ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, διότι αφορούν την ίδια τη λειτουργία της Δημοκρατίας και αφορούν την ίδια τη λειτουργία των θεσμών ότι θα υπάρξει, όπως κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η αυτονόητη καταδίκη όλων των Κομμάτων παρόμοιων πρακτικών.

(ΑΜ)

(SM)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Μιχαήλ Γιαννάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καταδίκη τέτοιων φαινομένων, που περιέγραψε πριν λίγο ο κ. Πάγκαλος, είναι δεδομένη από όλους μας. Όποια θέση έχουμε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, τέτοια φαινόμενα είναι απαράδεκτα. Και νομίζω ότι το μήνυμα από αυτήν την Αίθουσα, σε όσους προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την όποια στάση και θέση κομμάτων μέσα στη Βουλή, πρέπει να είναι απόλυτα καταδικαστικό και ξεκάθαρο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Συγχαρητήρια.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βέβαιο, όμως, ότι ο χρόνος και η συγκυρία συζήτησης και ψήφισης ενός νομοσχεδίου έχει ιδιαίτερη πολιτική βαρύτητα και σημασία, γιατί ταυτόχρονα με την ανακοίνωση των πιο οδυνηρών μέτρων των τελευταίων δεκαετιών, τη στιγμή που βρισκόμαστε σε μια βαθιά ύφεση και κρίση, αντί να συζητάμε -όπως η κοινωνία απαιτεί από εμάς, από την πολιτεία, από την Κυβέρνηση- το φορολογικό, που πέντε μήνες μετά δεν το έχουμε, τον αναπτυξιακό νόμο, που είναι ανύπαρκτος, το ασφαλιστικό, σπεύδουμε να επιλύσουμε το θέμα της ιθαγένειας.

Και επειδή από ορισμένους συναδέλφους υπάρχει μια πλειοδοσία πατριωτισμού ή κοινωνικής ευαισθησίας, η οποία νομίζω ότι από όλους μας είναι δεδομένη, δεν μπορεί εδώ να προσπαθεί ο καθένας από εμάς να φανεί αρεστός, είτε σηκώνοντας πατριωτικούς τόνους, είτε τόνους κοινωνικής ευαισθησίας. Αυτό νομίζω ότι οδηγεί σε ανάλογα φαινόμενα που περιέγραψε ο κ. Πάγκαλος. Νομίζω ότι είναι λάθος να προσπαθούμε να λύσουμε το μεταναστευτικό μέσω απονομής της ιθαγένειας, εφόσον υπάρχει το θεσμικό πλαίσιο, το οποίο λύνει σημαντικά ζητήματα. Είναι ένα λάθος μήνυμα σε εκατομμύρια εξαθλιωμένους συνανθρώπους μας που αναζητούν μια καλύτερη τύχη στη Δύση.

Είμαστε αλήθεια μια χώρα που έχουμε τέλεια οργάνωση; Έχουμε μια Τοπική Αυτοδιοίκηση που λειτουργεί με διαφάνεια, ώστε να αφομοιώσει, να κάνει πράξη το νομοσχέδιο που αύριο θα ψηφίσει η πλειοψηφία τουλάχιστον; Έχουμε πλεόνασμα θέσεων εργασίας, ώστε να μπορούμε να εντάξουμε και στην αγορά εργασίας χιλιάδες μετανάστες, μέσω της διαδικασίας ιθαγένειας που θα γίνει πιο ισχυρή η θέση τους, όταν ο ίδιος ο Υπουργός υποστηρίζει ότι η ανεργία μέσα στο 2010 θα φτάσει το 20%; Έχουμε μια ζωντανή και αναπτυσσόμενη περιφέρεια, ιδιαίτερα στις ακριτικές μας περιοχές, ώστε να μην υπάρξουν επιπλέον προβλήματα; Υπάρχουν σοβαροί μηχανισμοί και οργάνωση για την αποτροπή εισόδου παράνομων μεταναστών;

Έχουμε λύσει αλήθεια τέτοια σημαντικά και περίπλοκα προβλήματα, ώστε να σπεύσουμε στη σημερινή μας απόφαση; Έχουμε συνυπολογίσει την μεγάλη ανατροπή που μπορεί να υπάρξει στην αναλογία Ελλήνων και μεταναστών σε κρίσιμα σημεία της ελληνικής περιφέρειας και ιδιαίτερα σε μικρά νησιά;

Μήπως η σπουδή και η προχειρότητα της Κυβέρνησης δίνει τροφή σε ακραίες φωνές, όπως πριν λίγο ακούσαμε, ιδιαίτερα στη σημερινή δύσκολη οικονομική συγκυρία; Και αλήθεια, το θέμα των Ελλήνων ομογενών για μας έχει μικρότερη σημασία από την απονομή ιθαγένειας στους μετανάστες; Γιατί αλήθεια όλη αυτή η σπουδή; Μπορεί πραγματικά η λύση του μεταναστευτικού να προέλθει μέσα από την απονομή ιθαγένειας, η οποία, κατά την άποψή μας, είναι μέγα ιστορικό λάθος;

Είμαι βέβαιος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η πλειοψηφία, η Κυβέρνηση, μάλλον προσπαθεί να διαχειριστεί μια μεγάλη δεξαμενή ψηφοφόρων, παρά να λύσει ένα μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα, ένα εθνικό -θα έλεγα- πρόβλημα. Και αν πραγματικά δεν υπάρχει αυτή η σκοπιμότητα, αρκεί η Κυβέρνηση να προσθέσει μια διάταξη, ώστε στις επόμενες εκλογές να μην ισχύει το δικαίωμα

ψήφου, να ισχύσει στις μεθεπόμενες. Θα ήταν μια ένδειξη ότι πραγματικά στο μυαλό της δεν έχει σαν κεντρική στόχευση αυτού του νομοσχεδίου, τη ψήφο στις επόμενες δημοτικές εκλογές.

Είμαστε βέβαιοι ότι με τη συγκυρία που περιέγραψα, με τα προβλήματα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε και με τα φαινόμενα που θέλω να πιστεύω ότι θα είναι μεμονωμένα και όλοι τα καταδικάζουμε, δεν είναι αυτός ο στόχος. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ξέρουμε πολύ καλά πώς λειτουργούν μικρές τοπικές κοινωνίες και πώς ειδικές ομάδες του πληθυσμού αντιμετωπίζονται προεκλογικά, τουλάχιστον σε τοπικό επίπεδο, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Θα έχουμε επιπλέον προβλήματα αν σπεύσουμε να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Γι' αυτό και είμαστε αντίθετοι, γι' αυτό και ζητάμε από την Κυβέρνηση, τουλάχιστον κάποιες παρατηρήσεις και προτάσεις που κάναμε να τις ενσωματώσεις, ώστε να έχουμε τις λιγότερο δυνατές απώλειες. Γι' αυτό είμαστε αντίθετοι σε αυτό το νομοσχέδιο, γι' αυτό το καταψηφίζουμε και γι' αυτό τονίζουμε ότι όταν γίνουμε κυβέρνηση, θα αποσύρουμε αυτές τις διατάξεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Θα μπορούσα να έχω το λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Άκουσα με εξαιρετική προσοχή την αγωνία του αξιοτίμου Αντιπροέδρου της Βουλής.

Τη συμμερίζομαι και εγώ, κύριε Αντιπρόεδρε. Βέβαια αυτό που μου προξενεί εντύπωση είναι πώς όταν γίνονται πολύ μεγαλύτερες συγκεντρώσεις από αυτήν των εκατόν πενήντα ανθρώπων -πολλούς είπατε διακόσιους- η αστυνομία μπορεί και τους απωθεί στο κάτω μέρος της πλατείας, ενώ τώρα τους έχει στην είσοδο της Βουλής. Παρακαλώ, προσέξτε γιατί το λέω. Είναι ακριβώς για να υπάρξει αυτή η αντίδραση.

Και βεβαίως, καταδικάζουμε τον οποιονδήποτε λέει «αλήτες, προδότες» τους πολιτικούς. Δεν χωράει καμία αμφιβολία, αλλά ψάξτε καλά στα αρχεία των μυστικών υπηρεσιών να βρείτε κάποιους από αυτούς. Και να μην συγχέουμε όλοι μας τον καταπονημένο πολίτη του Αγίου Παντελεήμονος, με αυτούς, οι οποίοι είναι απ' έξω και βωμολοχούν εναντίον των πολιτικών και των Βουλευτών.

Όμως -επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά- ότι μου κάνει εντύπωση. Όταν μαζεύονται οι αναρχικοί, όταν μαζεύονται οι αντιεξουσιαστές, πώς μπορεί η αστυνομία και τους αποκλείει στο κάτω μέρος της πλατείας και αυτά τα φυντάνια, τα άφησαν να φτάσουν στην είσοδο του προαυλίου. Αυτό το καταθέτω για να ξέρουμε όλοι, τι μπορεί να συμβαίνει πίσω από την πλάτη μας εις βάρος της Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Παναγιώτης Αντωνακόπουλος, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι ακούσαμε προηγουμένως από το Βήμα κάποια ερωτήματα, γιατί έρχεται τώρα αυτή η νομοθετική ρύθμιση, εάν είναι τόσο σοβαρό το θέμα. Η διάρκεια της συνεδρίασης και ο αριθμός των Βουλευτών που μίλησαν, δείχνει πόσο σοβαρό είναι το θέμα. Και βέβαια και η ίδια η κοινωνία γνωρίζει πόσο σοβαρό είναι το θέμα.

Άρα, λοιπόν, όταν στην κοινωνική ζωή έχουμε νέα δεδομένα, οφείλουμε ως πολιτική ηγεσία που έχει σχέση με τα τεκταινόμενα, να φέρουμε νομοθετικές ρυθμίσεις που θα προσπαθήσουν να τακτοποιήσουν αυτά τα νέα δεδομένα.

Βέβαια, αυτό που εκπλήσσει είναι η ελαφρότητα με την οποία προσεγγίζει το ζήτημα η Αξιωματική Αντιπολίτευση και πολλοί συνάδελφοι. Δήθεν καταλογίζουν τη σκοπιμότητα των εκλογών της τοπικής αυτοδιοίκησης, ως το λόγο της απονομής ιθαγένειας σε αρκετούς συμπολίτες μας, με τους οποίους συμβιώνουμε δεκάδες χρόνια τώρα.

Και πράγματι ακούγεται ότι όταν θα γίνουν Κυβέρνηση, θα καταργήσουν αυτό το νόμο. Νομίζω ότι το λένε εκ του ασφαλούς, διότι προφανώς υπολογίζουν ότι αυτός ο χρόνος θα είναι μακριά και δεν θα έχουν την ανάγκη να διαψεύσουν τον εαυτό τους.

Πράγματι για τη χώρα μας το μεταναστευτικό είναι ένα θέμα το οποίο έχει εθνική διάσταση. Και βεβαίως, η δημιουργία αυτού του ζητήματος δεν οφείλεται μόνο σε εσωτερικούς λόγους της χώρας. Είμαστε μια χώρα, η οποία ζει κοντά στις περιοχές στις οποίες πρόσφατα κατέρρευσαν καθεστώτα και εννοώ τη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Είμαστε μια χώρα που είμαστε πύλη εισόδου για εκείνους τους κυνηγημένους ανθρώπους από τις εμπόλεμες περιοχές. Και βέβαια, είμαστε μια χώρα που πάλι είμαστε κοντά σε περιοχές που βιώνουν τις τραγικές συνέπειες των κλιματικών αλλαγών. Και από την άλλη, βέβαια, έχουμε την αποτυχία ενός μοντέλου οικονομικής ανάπτυξης που συνεχώς φέρνει πεινασμένους προς τις περιοχές, όπου προπαγανδίζεται ότι υπάρχει ευμάρεια.

Εκεί, λοιπόν, στο σταυροδρόμι αυτών των ρευμάτων, είναι η Ελλάδα. Και εδώ θα έλεγα ότι υπάρχει ένα έλλειμμα ευρωπαϊκής πολιτικής στο πώς να αντιμετωπίσουμε μόνοι μας αυτό το πρόβλημα, διότι ούτε ο οργανισμός FRONTEX αρκεί, ούτε, βεβαίως, οι ευρωπαϊκές πολιτικές απέναντι στην Τουρκία, που αρνούνται επιδεικτικά να εφαρμόσουν αυτούς τους κανονισμούς περί επαναπροώθησης, αρκούν.

(XS)

(AM)

Πρέπει, λοιπόν, αυτό το ζήτημα να είναι και ένα ζήτημα διαπραγμάτευσης εκ μέρους των ελληνικών αρχών στα ευρωπαϊκά κέντρα.

Εκείνο, όμως, που επίσης πρέπει να καλλιεργείται μέσα απ' αυτή τη συζήτηση είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν ρυθμίζει τη λαθρομετανάστευση. Σήμερα μιλάμε για τους νόμιμους μετανάστες και ο αριθμός τους θα είναι προφανώς κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες. Θα είναι διακόσιοι, διακόσιες πενήντα χιλιάδες.

Αυτό που πρέπει να απαντήσουμε σήμερα είναι ότι η νόμιμη ένταξη αυτών των ανθρώπων στην οικονομία, στην κοινωνία και στα πολιτικά τεκταινόμενα της χώρας αμέσως δημιουργεί τις δυνατότητες στο να αντιμετωπίσουμε, να εφαρμόσουμε το νόμο γι' αυτούς που παράνομα είναι στη χώρα.

Και εδώ πρέπει βεβαίως όλοι να συνομολογήσουμε και να στηρίξουμε μια πολιτική τήρησης των νόμων.

Όσον αφορά τη συμμετοχή τους στις εκλογές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης νομίζω ότι ο πρώτος βαθμός τοπικής αυτοδιοίκησης ρυθμίζει τις τοπικές υποθέσεις. Άρα, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι που ζουν χρόνια μαζί μας, εργάζονται, στέλνουν τα παιδιά τους σχολείο, έχουν την αγωνία και αυτοί για το πώς θα πάει η οικονομία γιατί σε αυτή την οικονομία ζουν, έχουν την αγωνία για τις υποδομές της χώρας, νομίζω ότι δικαιούνται να έχουν λόγο στο ποιοι θα διοικήσουν αυτές τις τοπικές υποθέσεις. Και αυτό δεν αποτελεί ελληνική πρωτοτυπία. Μιας και όλοι επικαλούνται άλλες χώρες, νομίζω ότι και σε πολλές χώρες στο εξωτερικό το ίδιο γίνεται. Και εν πάση περιπτώσει, ας μη φοβούνται κάποιοι ότι θα έχουμε αλλοίωση εθνολογικού χαρακτήρα, γιατί τέτοιες θεωρίες νομίζω ότι είναι εντελώς ξεπερασμένες και πολλές φορές μπορεί να ευνοούν την επώαση διαφόρων φαινομένων που δεν θέλουμε να τα ξαναδούμε.

Ο ελληνικός πολιτισμός, λοιπόν, δεν χαρακτηρίζεται ούτε από εσωστρέφεια ούτε από φοβικά σύνδρομα ούτε βεβαίως είναι καλή η προγονοπληξία. Σήμερα απαιτείται εξωστρέφεια, να αντιμετωπίσουμε τον πολιτισμό σαν ένα ζωντανό μόρφωμα το οποίο εξελίσσεται επικοινωνεί και βελτιώνεται.

Ας μην ξεχνάμε ότι αυτός ο περίφημος ελληνικός πολιτισμός, όπως στο διάβα του χρόνου αναζωογονείται, έχει στηριχθεί στο αλφάβητο που πήραμε από τους Φοίνικες και στους αριθμούς από τους Άραβες.

Άρα, λοιπόν, δεν νομίζω ότι έχουμε ανάγκη σήμερα από κάποιους να ανακηρύσσονται σε Ηρακλειδείς των ελληνικών αξιών. Ο ίδιος ο ελληνικός λαός είναι αυτός ο οποίος έχει δώσει το ενδιαφέρον του και τις μάχες του για να προστατεύσει αυτόν τον πολιτισμό.

Σχετικά με κάτι που ακούστηκε για τις ελληνοποιήσεις του 2000, νομίζω ότι όσοι ασχολούνται με τα κοινά γνωρίζουν πολύ καλά ότι οι αρμοδιότητες απονομής αυτής της ιδιότητας ανήκαν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στην αιρετή τοπική αυτοδιοίκηση. Και εν πάση περιπτώσει, σε εκείνες τις νομαρχίες που παρατηρήθηκαν οι περισσότερες ελληνοποιήσεις είχαν εκλεγεί νομάρχες οι οποίοι

δεν είχαν τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ. Έτσι για την αποκατάσταση της ιστορίας, προκαλείται να δημιουργηθεί μια συνειρμική σχέση του παρόντος νομοσχεδίου με εκείνη την εποχή. Τα στοιχεία τα γνωρίζουν όλοι και βεβαίως είναι κακός σύμβουλος η επίκληση αυτού του παραδείγματος. Νομίζω ότι στην ιστορία θα καταγραφούν ποιοι τελικά ήταν ρεαλιστές, ποιοι ήταν σοβαροί και συνεπείς απέναντι στις κοινωνικές ανάγκες. Και το ΠΑΣΟΚ έχει δείξει στο παρελθόν με αντίστοιχα νομοσχέδια που αφορούν την εργασιακή νομιμότητα των μεταναστών στη χώρα, για την άδεια εργασίας, την άδεια εισόδου, την άδεια παραμονής, καθώς επίσης και ως Κυβέρνηση είναι η πρώτη που θέσπισε το Σώμα των Συνοριακών Φυλάκων, ούτως ώστε να περιοριστεί η λαθραία είσοδος στη χώρα.

Το σημερινό νομοσχέδιο θα καταγραφεί και αυτό ως ένα σημαντικό βήμα της σοβαρής μεταναστευτικής πολιτικής στη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιος Δαβάκης έχει το λόγο για έξι λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από χθες στην Αίθουσα αυτή κονταροχτύπιοι οι προοδευτικοί και οι συντηρητικοί, οι οπισθοδρομικοί. Ανταλλάσσουν -λυπούμαι που θα το πω- και ύβρεις μερικές φορές, για θέματα τα οποία άπτονται της σημερινής κοινωνικής πραγματικότητας, μιας κοινωνικής πραγματικότητας που σίγουρα πρωτεύοντα ρόλο έχουν και οι φίλοι μας μετανάστες. Όλοι εκείνοι δηλαδή, που τις τελευταίες δεκαετίες πιεζόμενοι από την προσωπική τους ζωή, την προσωπική τους πενία, τα προσωπικά τους προβλήματα έχουν βρει στην πατρίδα μας καταφύγιο και άσυλο.

Αναβίωσε μέχρι και εθνικός διχασμός, οι τραγικές στιγμές της καταστροφής του 1922 και όλα εκείνα τα οποία επακολούθησαν μέχρι τις ημέρες μας, προκειμένου να τοποθετηθούν βέλη στη φαρέτρα κάποιων, βέλη φαρμακερά για την εθνική μας συνοχή, την εθνική μας αυτοσυνειδησία και την εθνική μας ομοψυχία.

Είναι βέβαιο ότι το μεταναστευτικό πρόβλημα, μια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το συγκεκριμένο πληθυσμό, με τα συγκεκριμένα προβλήματα και τη συγκεκριμένη κοινωνική διαστρωμάτωση, είναι ένα ζήτημα το οποίο δύσκολα, μπορεί να αντιμετωπίσει.

Μπορεί να το αντιμετωπίσει, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όχι ανεμίζοντας νομοσχέδια και νομοθετικές πρωτοβουλίες πάνω σε υπαρκτά προβλήματα, αλλά μπορεί να το αντιμετωπίσει αποτυπώνοντας αυτό καθ' αυτό το πρόβλημα και θα έλεγα μη χρησιμοποιώντας πολιτικά ή πολιτικάντικα κριτήρια, προκειμένου να εκμεταλλευθεί εν πολλοίς εντός ή εκτός εισαγωγικών, αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι τόσα χρόνια βρίσκονται και ζουν ανάμεσά μας.

Πριν από λίγο η συνάδελφος η κυρία Τσόκλη ανέφερε ότι σε μια από τις περιηγήσεις της ανά τον κόσμο, συνάντησε έναν Πακιστανό ο οποίος της είπε ότι είναι απόγονος του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Δεν ξέρω κατά πόσον οι Πακιστανοί είναι απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου, αλλά δικαιούνται και αυτοί να είναι περήφανοι για την ιστορία τους, την όποια ιστορία έχουν, όπως δικαιούμαστε και εμείς να είμαστε περήφανοι για τη δική μας ιστορία και εν πάση περιπτώσει να λέμε ότι δεν κάνουμε φυλετικά συμμέτοχους κάποιους που οι ιστορικές αποκλίσεις ή οι ιστορικές τους καταβολές, δεν είχαν συναντηθεί με τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο ή με άλλες χρονικές περιόδους.

Αυτό το οποίο μετράει πάνω απ' όλα είναι να πούμε και να δούμε τι μου είπε εμένα ένας μετανάστης στην περιφέρειά μου στη Λακωνία και όχι στις ανά τον κόσμο περιηγήσεις μου, ένας μετανάστης ο οποίος ενδιαφέρεται για μια συνεχή εργασία, ενδιαφέρεται για τη μη εκμετάλλευσή του από οποιονδήποτε εργοδότη και ενδιαφέρεται στο να ριζώσει και να προσπαθήσει να βρει ένα δικό του τρόπο ζωής σε αυτό το χώρο, σε αυτήν την πατρίδα.

Θεωρώ ότι η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης δεν αντικατοπτρίζει και δεν ανταποκρίνεται σ' αυτό καθ' αυτό το πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζει αυτός ο λαθρομετανάστης ή

ο μετανάστης. Διότι αντιλαμβάνεστε ότι από την εφαρμογή και μετά του συγκεκριμένου νομοσχεδίου ως νόμου του κράτους, δεν γνωρίζω τι θα συμβεί στις ακτές του Κάβου Μαλιά στην ιδιαίτερα μου πατρίδα ή στις ακτές του Ταινάρου. Ξέρω τι συμβαίνει σήμερα. Φοβούμαι, όμως, ότι θα συμβούν ακόμη περισσότερα γεγονότα, γεγονότα λαθρομετανάστευσης και εκμετάλλευσης από τους γνωστούς δουλεμπόρους αυτών των ψυχών, αυτών των ανθρώπων που έρχονται για να βρουν μια καλύτερη μοίρα και αντιμετωπίζουν νομοσχέδια με τα οποία τους απονέμουνε την ελληνική ιθαγένεια.

Λύνει το πρόβλημα αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτών των ανθρώπων αυτή η απονομή; Δίνει μια ευοίωνη προοπτική στη ζωή αυτών των ανθρώπων όταν με νομικό τω τρόπο αυτοί οι άνθρωποι γίνονται, αν θέλετε, Έλληνες με ευθεία γραμμή με το ελληνικό γένος; Όταν οι ίδιοι Έλληνες σ' αυτή τη χώρα αντιμετωπίζουμε τεράστια προβλήματα πέραν αυτών των προβλημάτων της ιθαγένειας;

Μελέτησα το νομοσχέδιο και είδα πολλές πλευρές που έχουν και την αχλή και τη σκιά της πολιτικής εκμετάλλευσης. Κορυφαίο σημείο των οποίων είναι βέβαια το ζήτημα του δικαιώματος εκλέγειν και εκλέγεσθαι κατά τις Δημοτικές Εκλογές, δημιουργώντας δυο ταχυτήτων Έλληνες πολίτες ή δυο ταχυτήτων πολίτες σ' αυτή τη χώρα. Πολίτες που ψηφίζουν σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις και πολίτες που μπορούν να ψηφίζουν και να ψηφίζονται για δημοτικοί σύμβουλοι και να έχουν λόγο για τις τοπικές υποθέσεις.

Πιστεύω ότι είναι αναντίρρητη και αδήριτη ανάγκη, αυτοί οι οποίοι βρίσκονται σήμερα στη χώρα μας να θέλουν κάτι περισσότερο απ' αυτά που σήμερα αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να τους δώσει. Θέλουν ένα ήρεμο εργασιακό περιβάλλον, αλλά και οι Έλληνες χρειάζονται κάτι περισσότερο απ' αυτό που το νομοσχέδιο έρχεται να τους δώσει.

(FT)

(XS)

Και αυτό το οποίο χρειάζονται οι συμπατριώτες μας είναι ότι πρέπει επιτέλους να υπάρξει μια ασφάλεια, να υπάρξει μία ηρεμία και να υπάρξουν όλα εκείνα τα οποία συνθέτουν μία ευνομούμενη πολιτεία.

Σίγουρα αυτοί οι οποίοι βρίσκονται σήμερα στη χώρα μας, δεν είναι όλοι περιθωριακά στοιχεία, δεν συγκροτούν όλοι εγκληματογόνες εστίες. Εν πάση περιπτώσει όμως, υπάρχουν προβλήματα, ένα εκ των οποίων έζησε η ιδιαίτερα μου πατρίδα πριν από λίγα 24ωρα και το οποίο καταδικάζω, όπως υπάρχουν και προβλήματα, μερικά εκ των οποίων αντιμετώπισε –όπως άκουσα προηγουμένως- ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Πάγκαλος, το οποίο και αυτό καταδικάζουμε. Αυτό το οποίο προέχει είναι να μετέλθουν όλοι αυτοί οι άνθρωποι της ελληνικής παιδείας και αυτό θα γίνει με την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας περί 9ετούς εκπαίδευσης στην υποχρεωτική εκπαίδευση και από εκεί και μπρος, ελεύθερα να επιλέξουν εάν θέλουν να πάρουν και την ελληνική ιθαγένεια ή εν πάση περιπτώσει να επιλέξουν αυτό που θέλουν. Γιατί ένας ο οποίος κατά την εφηβεία του –και τελειώνω κύριε Πρόεδρε- βρίσκεται σε μία φάση αναζήτησης και της εθνικής του ταυτότητας και των ριζών του, μπορεί ενδεχομένως να πει ότι εγώ κύριε είμαι Βούλγαρος, εγώ κύριε είμαι Ρώσος, εγώ κύριε είμαι Αλβανός. Με γειά του με χαρά του.

Εν πάση περιπτώσει όμως, πρέπει εμείς ως πολιτικό σύστημα να μην υποκρινόμαστε και να μη δημιουργούμε προοπτικές, οι οποίες θα έλεγα ότι είναι και εφιαλτικές –εν μέρει, εν πολλοίς- αλλά και δεν οδηγούν πουθενά για αυτούς τους ανθρώπους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Δαβάκη, πάντως η θεωρία ότι όλοι οι Πακιστανοί είναι ελληνικής καταγωγής, δεν έχει ούτε τηλεοπτικός θεμελιωθεί...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Η κυρία Τσόκλη το είπε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): ...ούτε η κυρία Τσόκλη, η οποία κάνει πάντα εκπομπές θεμελιωμένες και πολιτιστικά και ιστορικά. Για την φυλή των Καλάς πιθανότατα θα αναφέρεστε, η οποία είναι μια γαλαζόξανθη φυλή εκεί, όπου οι άνθρωποι αυτοί πολιτιστικά αισθάνονται ότι έχουν μία καταγωγή...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Μπορώ να σας πω κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Η κυρία Τσόκλη ευθέως είπε ότι συνάντησε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα προκαλέσουμε την είσοδο της κυρίας Τσόκλη για να τοποθετηθεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Όχι, εντάξει δεν είναι θέμα. Απλά για να αντικρούσω αυτό που είπατε. Ενδεχομένως, με την γνωστή φωνή την οποία έχει και τη διακρίνει αυτή η μειλίχια και γλυκεία αντίκρουση, είπε ο Πακιστανός τον οποίο συνάντησε της είπε ότι είναι απόγονος του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Με γειά του με χαρά του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αν ήταν από τη φυλή των Καλάς, μπορεί να το ισχυρίστηκε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Μπορεί. Δεν έκανε διάκριση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αλλά εσείς είπατε ότι όλοι οι Πακιστανοί ισχυρίζονται ότι είναι ελληνικής καταγωγής. Μη δημιουργούμε τώρα τέτοια σύγχυση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, όπως το λέει. Ας τον αφήσουμε ήσυχο. Αφού έτσι νομίζει, θα του κάνουμε εξέταση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εισερχόμεθα τώρα στον επόμενο ομιλητή, τον κ. Αθανάσιο Παπαδόπουλο, Βουλευτή Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ.

Έχετε το λόγο για έξι λεπτά κ. Παπαδόπουλε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το σχέδιο νόμου για την πολιτική συμμετοχή των ομογενών μας, αλλά και των αλλοδαπών υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα και μακροχρόνια στην Ελλάδα.

Η χώρα μας πριν από είκοσι περίπου χρόνια γνώρισε τη μετανάστευση από μια διαφορετική οπτική γωνία. Δέχθηκε το πρώτο κύμα μεταναστών στη σύγχρονη ιστορία της, κυρίως από τη γειτονική Αλβανία και έγινε χώρα εισαγωγής μεταναστών. Οι δυσκολίες σχεδιασμού αποτελεσματικών πολιτικών σε συνδυασμό με την εκμετάλλευση του μεταναστευτικού δυναμικού από την παραοικονομία, κατέστησαν τη χώρα μας πόλο έλξης της παράνομης εργασίας και δημιούργησαν έναν πληθυσμό μεταναστών στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής και της νομιμότητας.

Και στη χώρα μας, όπως και σε άλλα Ευρωπαϊκά κράτη, οι απόπειρες μαζικών νομιμοποιήσεων με σκοπό τον έλεγχο της κατάστασης, δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα. Αντίθετα, τα όρια μεταξύ της νόμιμης και της παράνομης διαμονής και απασχόλησης, έγιναν σαφώς δυσδιάκριτα. Δημιούργησαν νέες προσδοκίες και άνοιξαν δρόμους για νέες μεταναστευτικές ροές. Το αποτέλεσμα του συνόλου αυτών των πολιτικών είναι το γεγονός ότι σήμερα στη χώρα μας ζουν και εργάζονται νόμιμα πάνω από μισό εκατομμύριο μετανάστες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος της συγκεκριμένης νομοθετικής πρωτοβουλίας είναι η κοινωνική συνοχή και η ενσωμάτωση των νομιμοποιημένων μεταναστών και των παιδιών τους στην ελληνική κοινωνία, με ίσους όρους, ίσες ευκαιρίες, αλλά και ίσες υποχρεώσεις.

Στόχος του νομοσχεδίου είναι ο περιορισμός της εκμετάλλευσης απελπισμένων ανθρώπων και ο εναρμονισμός στη χώρα μας με το μέσο όρο του ευρωπαϊκού δείκτη ενσωμάτωσης μεταναστών. Με το κεφάλαιο Α του νομοσχεδίου τροποποιούνται, συμπληρώνονται ή αντικαθίστανται διατάξεις του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, με σκοπό τον ορθολογισμό των κριτηρίων απονομής της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη σε υπηκόους τρίτων χωρών, εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ουσιαστικά, αμβλύνεται η μέχρι σήμερα αμυντική στάση της ελληνικής Πολιτείας και η προσκόλληση στην απόλυτη και χωρίς εξαιρέσεις ισχύ του λεγόμενου «νόμου του αίματος» για την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας.

Το σύστημα αυτό, που προσδιόρισε και τον Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, αρμόζει σε χώρες παραγωγούς μεταναστών, όπως ήταν μέχρι πρόσφατα η χώρα μας. Και παραμένει σε ισχύ για την συγκράτηση των δεσμών της ομογένειας με την πατρίδα. Οι συγγενείς όλων μας, στα πέρατα του κόσμου και μέχρι της νιοστής γενιάς, έχουν και θα έχουν την ελληνική ιθαγένεια και μπορούν οποτεδήποτε να επιδιώξουν την εγγραφή τους στα δημοτολόγια της χώρας, χωρίς να χρειάζεται να πολιτογραφηθούν ξανά.

Ταυτόχρονα, όμως, επειδή η χώρα μας είναι χώρα εισαγωγής μεταναστών, χρειάζεται να

λειτουργήσει παράλληλα και το λεγόμενο σύστημα της Επικράτειας, για την χορήγηση ιθαγένειας στα παιδιά νόμιμων μεταναστών, με την προϋπόθεση της συμμετοχής τους στην ελληνική παιδεία ή τη γέννησή τους στη χώρα μας από γονείς μετανάστες.

Και βέβαια, η ελληνική ιθαγένεια δεν χορηγείται υποχρεωτικά σε κανέναν αλλοδαπό και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι συνεπάγεται και υποχρεώσεις, όπως αυτή της στρατιωτικής θητείας.

Με τα άρθρα του δεύτερου κεφαλαίου το σχέδιο νόμου αποβλέπει στην εναρμόνιση της εθνικής μας νομοθεσίας, με τις κατευθύνσεις της σύμβασης για τη συμμετοχή αλλοδαπών στη δημόσια ζωή, σε τοπικό επίπεδο, του Συμβουλίου της Ευρώπης και τις προβλέψεις του προγράμματος της Στοκχόλμης, σχετικά με την απονομή δικαιωμάτων στους αλλοδαπούς υπηκόους τρίτων χωρών. Ταυτόχρονα, η ενεργητική μορφή ένταξης που προσδιορίζει ο νέος θεσμός του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι στην πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση για τους ομογενείς και τους αλλοδαπούς υπηκόους τρίτων χωρών, θα συντελέσει αποφασιστικά στην άρση των αποκλεισμών και της περιχαράκωσης. Είναι σαφές ότι με τον τρόπο αυτό θα συμβάλλουμε στην ομαλή ένταξη των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία. Η απονομή του δικαιώματος της πολιτικής συμμετοχής στις τοπικές υποθέσεις της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης, μόνο καλό μπορεί να κάνει σε όλους. Θα βοηθήσει στην ασφάλεια της συμβίωσης και στην κοινωνική συνοχή, ενώ παράλληλα θα απελευθερωθεί και ο δυναμισμός των ανθρώπων, που μέχρι σήμερα είναι περιορισμένος και εξαντλείται στην προσπάθεια απόκτησης νομιμότητας.

Η διατήρηση μεγάλου μέρους της εργατικής δύναμης σε επισφαλή θέση έχει προφανώς αρνητικές επιπτώσεις για το σύνολο των εργαζομένων στη χώρα μας και σχετίζεται άμεσα με τα ασφαλιστικά και εργασιακά δεδομένα και δικαιώματα.

Η ένταξη των μεταναστών στην κοινωνία μας είναι κάτι που θα συμβεί με τον έναν ή τον άλλο τρόπο. Στο χέρι μας είναι να διαλέξουμε η ένταξη αυτή να γίνει με διακρίσεις ή με ίσες ευκαιρίες, με περιπέτειες εκμετάλλευσης ή με παραγωγική συνύπαρξη, με βία, ρατσισμό και πόνο ή με αλληλοσεβασμό, αλληλεγγύη και κοινωνική συνοχή.

(PS)

(7FT)

Εμείς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιλέγουμε η ένταξη των μεταναστών να γίνει με αυτό το νομοσχέδιο και γι' αυτό το υπερψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α΄ Αθηνών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Παντελής Οικονόμου, για έξι λεπτά.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θετική γνώμη και ψήφος μου για το υπό συζήτηση νομοσχέδιο οφείλεται σε τέσσερις συγκεκριμένους λόγους.

Ο πρώτος λόγος είναι ότι καθίσταται σαφές ότι το βασικό κριτήριο του ποιος είναι Έλληνας και ποιος δεν είναι, είναι η συμμετοχή του κρινόμενου στην ελληνική παιδεία. Βεβαίως, κάποια στιγμή θα πρέπει να βρούμε την ευκαιρία να συζητήσουμε, τι θα κάνουμε με τους ήδη Έλληνες υπηκόους, οι οποίοι αποφεύγουν να μετέχουν της ελληνικής παιδείας και πιθανολογούνται περισσότεροι απ' ό,τι φανταζόμαστε.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου υπηρετείται μία πολιτική ενσωμάτωσης, σε αντιδιαστολή με μία πολιτική πολιτισμικότητας, κάτι το οποίο το θεωρώ και καθοριστικό και θετικό. Με άλλα λόγια παραπέμπει το σχέδιο νόμου σε ένα έθνος με αυτοπεποίθηση και δυνατότητες συναναστροφής, σε αντιδιαστολή με ένα ψηφιδωτό μειονοτήτων. Με τα κριτήρια τα οποία περιγράφετε στις διατάξεις προς τα εκεί πηγαίνουμε.

Ο τρίτος λόγος είναι ότι οι διατάξεις του σχεδίου νόμου περιγράφουν μία διαδοχή πράξεων που, και μεν επαναεπιβεβαιώνει την κυριαρχία του κράτους, όπως πράγματι πρέπει να συμβαίνει, διότι μέσα στον πυρήνα της κυριαρχίας είναι και η απόδοση της ιθαγένειας, ταυτοχρόνως, όμως, εκπολιτίζει και τη συμπεριφορά του συγκεκριμένου κράτους κατά την άσκηση της κυριαρχίας του. Διότι θα πρέπει να υπενθυμίσω ότι είναι κατανοητό γιατί έχουμε το άγχος αν είμαστε κράτος αυτές τις μέρες

και με αυτά που βλέπουμε, αλλά πρέπει να έχουμε και άγχος εάν είμαστε κράτος δικαίου. Διότι αυτό ακριβώς υπογραμμίζουμε με τη θέσπιση ως υποχρέωση του κράτους, να απαντά αιτιολογημένα και εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος σε οποιονδήποτε αιτείται οτιδήποτε.

Αν επιαιρόμαστε συνεχώς για την παράδοσή μας ως πολιτισμένου κράτους, είναι καιρός να τιμήσουμε την παράδοση αυτή με πράξεις και επιλογές σήμερα.

Αλλά πέρα από αυτά, εδώ υπάρχει ένα θέμα. Έχει καταστεί σαφές από όλη τη συζήτηση ότι το σχέδιο νόμου δεν αφορά σε λαθρομετανάστες. Βεβαίως, αίρει μία από τις προϋποθέσεις υπόθαλψης της λαθρομετανάστευσης, που είναι η απροσδιοριστία των προϋποθέσεων για να βρίσκεται κάποιος εδώ πέρα και να είναι Έλληνας, να δουλεύει κανονικά κ.λπ.. Και συνεπώς, βοηθάει και τη διάκριση με αυτούς που δεν πρέπει να είναι εδώ, τους λαθρομετανάστες οι οποίοι πρέπει να φύγουν.

Είμαστε ανυποχώρητοι στο ότι δεν δεχόμαστε ούτε έναν λαθρομετανάστη. Όσοι έχουν τη δυνατότητα να νομιμοποιηθούν, πρέπει να νομιμοποιηθούν και όσοι πρέπει να φύγουν, πρέπει να φύγουν. Αλλά τότε πού οφείλεται αυτή η μανία να συζητάμε συνεχώς για λαθρομετανάστες; Η εξήγηση κατά τη γνώμη μου είναι απλή.

Υπάρχει ένας διάχυτος και εύλογος φόβος στην ελληνική κοινωνία από τη φτώχεια, την ανεργία και την ανασφάλεια. Και υπάρχουν δύο πολιτικοί δρόμοι για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης.

Ο ένας είναι ο τίμιος και δύσκολος δρόμος, να πει κάποιος «έκανα λάθος, η πολιτική μου δημιούργησε αυτήν την κατάσταση». Και μάλιστα είναι και τίμιος, διότι θα ήταν εναρμονισμένος με την ετυμηγορία του ελληνικού λαού στις πρόσφατες εκλογές. Υπάρχει, όμως, και ο εύκολος δρόμος. Να μετατρέψουμε το φόβο για τους λόγους αυτούς σε ξενοφοβία.

Αν ήταν απλώς μία εξεύρεση αποδιοπομπαίου, δεν πειράζει. Κάποιος ένοχος θα προσπαθούσε να απαλλαγεί από τις ευθύνες του. Αλλά είναι κάτι πολύ χειρότερο, είναι μια απαράδεκτη πολιτική επιλογή. Επιχειρεί να κάνει τους Έλληνες ξενόφοβους και ρατσιστές, κόντρα στην παράδοσή μας. Και βέβαια, μόνο σε ένα κλίμα φοβίας μπορεί να ακουστούν ορισμένα επιχειρήματα τόσο παράλογα, όσο αυτά που ακούσαμε στην Αίθουσα αυτή. Πάρτε πίσω το νομοσχέδιο αυτό – επιχείρημα- διότι αλλιώς, θα αποσύρουμε τη συναίνεσή μας, η οποία είναι απαραίτητη αυτές τις μέρες λόγω της κρίσης που υπάρχει.

Εάν ένας άνθρωπος δεν είναι φοβισμένος, μπορεί να ακούσει ποτέ τέτοιο επιχείρημα και να το πάρει στα σοβαρά; Αυτός είναι ένας βολικός μύθος για την άσκηση πολιτικής κερδοσκοπίας, αλλά αν επικρατούσε, όπως και όλα τα ζωτικά ψεύδη αυτού του μεγέθους, θα είχαμε καταστροφικές συνέπειες. Και αυτό το οποίο επισήμανε προηγουμένως ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης είναι μια μικρή μόνο εκδήλωση του τι θα μπορούσε να συμβεί, εάν εμείς δεν παίρναμε μία συγκεκριμένη απόφαση να σταθούμε απέναντι σε αυτή την πρακτική εκφοβισμού του κόσμου για μικροκομματικούς σκοπούς και το εννοώ αυτό που λέω.

Εάν είμαστε Έλληνες, όλοι σε αυτή την Αίθουσα, δεν πρέπει να επιτρέψουμε να επιχειρήσει ο οποιοσδήποτε να κάνει τους συμπατριώτες μας ρατσιστές και για οποιοδήποτε λόγο.

Πρέπει να σεβαστούμε την παράδοσή μας, να πιστέψουμε στο μέλλον μας και να σταθούμε θετικά στο σχέδιο νόμου που πάει να βάλει τάξη σε μια ανοικτή πληγή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κασαπίδης, Βουλευτής Κοζάνης της Νέας Δημοκρατίας για έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προβλήματα που βιώνουμε στην εποχή μας αυξάνουν την αβεβαιότητα και την ανασφάλεια που εκδηλώνονται και με τα πρωτοφανή μεταναστευτικά ρεύματα: Η μετανάστευση ως συνέπεια του πολέμου μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ή η προσφυγιά μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, σε περιπτώσεις άλλων λαών παρόμοιες καταστάσεις, οδήγησαν ανθρώπινες ψυχές στην αναζήτηση της ελπίδας σε άλλες πατρίδες. Σήμερα, ως απότοκο της παγκοσμιοποίησης, τα μεταναστευτικά ρεύματα υπαγορεύουν την ανεκτικότητα του διαφορετικού ως σημαντική αξία στην κοινωνία μας. Για τον πολιτισμό μας η μετανάστευση έπαιζε και παίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωσή του.

Ως λαός με ανήσυχο πνεύμα δεν περιοριστήκαμε ποτέ από τα φυσικά μας σύνορα, τα οποία βέβαια αποδείχτηκαν πολλές φορές ευμετάβλητα. Επιβιώσαμε σε αυτό το σταυροδρόμι λαών και πολιτισμών, διότι με ανοικτό μυαλό και θεμελιώδεις αρχές αφομοιώσαμε καινούργια ερεθίσματα. Με δημιουργικότητα συνθέσαμε την ταυτότητά μας, με γνώση και με δύναμη αποφύγαμε τον μιμητισμό, με πίστη και με πνεύμα σμιλεύουμε στον ιερό βράχο της Ακρόπολης, το μοναδικό ελληνικό πολιτισμό.

Επιβιώσαμε, όμως, και μακριά από την πατρίδα μας, διότι διαθέταμε το σθένος να αναζητούμε νέες ευκαιρίες. Εργαζόμασταν σκληρά για να απλώσουμε καινούργιες ρίζες. Όσο μακριά και αν βρισκόμασταν, κρατούσαμε πάντα ζωντανές τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμά μας. Δεν χάσαμε ποτέ την ταυτότητά μας. Διαχρονικά συνεχίζουμε να σμιλεύουμε στο βράχο της Ακρόπολης, με αυτοπεποίθηση διαδώσαμε τον πολιτισμό μας στα πέρατα της οικουμένης, δεν αλλοιώθηκε ποτέ η φυσιογνωμία μας.

Αυτό τον κίνδυνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αποφύγαμε με πολέμους και θυσίες, αλλά και με πνεύμα αναζήτησης και φιλοξενίας, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον δημιουργείτε με την εσπευσμένη ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου που ουσιαστικά θα μετατρέψει την Ελλάδα σε μαγνήτη νέων κυμάτων παράνομης μετανάστευσης. Σε περίοδο μάλιστα πρωτόγνωρης ύφεσης και μαζικής ανεργίας, η Κυβέρνηση επιχειρεί να πολλαπλασιάσει αυτήν την ανεργία και τη φτώχεια, ναρκοθετώντας παράλληλα στο μέλλον την αυτοκυριαρχία μας και στο εσωτερικό της πατρίδας ως μικρό έθνος με μεγάλη ιστορία.

Είναι γεγονός ότι η έλλειψη ουσιαστικής μεταναστευτικής πολιτικής για πολλά χρόνια από την πρωτοεμφάνιση των μαζικών ρευμάτων μεταναστών, κατέστησε τη χώρα μας σε ένα κέντρο διερχομένων. Δυστυχώς, δεν καταφέραμε να δημιουργήσουμε όλες αυτές τις συνθήκες που θα επέτρεπαν τη μετανάστευση στη χώρα μας ανθρώπινου δυναμικού με δεξιότητες και επιστημονική γνώση. Μόνο οι ανειδίκευτοι και οι απελπισμένοι κατέκλυσαν κάθε γωνιά της πατρίδος μας.

Όμως, οι δυνατότητες που έχουμε ως χώρα να εντάξουμε νέους πολίτες τώρα, είναι πολύ περιορισμένες. Τα ανεξέλεγκτα κύματα μεταναστών που αποβιβάζονται αδιάκοπα στη χώρα μας, έχουν δημιουργήσει τεράστια κοινωνικά προβλήματα τόσο για τους ίδιους, όσο και για την πατρίδα μας. Και είναι βέβαιο ότι με το παρόν σχέδιο νόμου δεν επιλύονται αυτά, ούτε για τους ίδιους, ούτε όμως και για την πατρίδα μας.

Τα νοσοκομεία, τα σχολεία, οι θέσεις εργασίας και η κοινωνική πρόνοια δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις νέες ανάγκες, με αποτέλεσμα τα πλεονεκτήματα της μετανάστευσης να χάνονται και να δίνουν τη θέση τους στο χάος.

Την ίδια στιγμή, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που απορρίπτετε τις προτάσεις μας για τον καλύτερο έλεγχο και ένταξη στην ελληνική κοινωνία, όσων πραγματικά το θέλουν, με διαδικασίες και προϋποθέσεις που θα αφομοιώνονται ομαλά στο κοινωνικό μας σύστημα μέσα από την ένταξη στην ημετέρα παιδεία, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι ενώ με το νομοσχέδιο που προτείνετε ευνοείτε τις μαζικές πολιτογραφήσεις και καθιστάτε τη χώρα μας μαγνήτη παράνομων μεταναστών, εσείς ως Κυβέρνηση, το 2003 υπογράψατε τη Συμφωνία του Δουβλίνου II, που ουσιαστικά απαγορεύει, όχι, την είσοδο παράνομων μεταναστών στην Ελλάδα, αλλά αυτούς που θα νομιμοποιούνται εύκολα στην πατρίδα μας να μη βγαίνουν από αυτή.

Εύλογο είναι, λοιπόν, η ελληνική κοινωνία να αντιδράσει ξενοφοβικά και ρατσιστικά, γιατί όταν στην καρδιά της χειρότερης οικονομικής κρίσης που πλήττει το εισόδημα και αυξάνει την ανεργία των Ελλήνων, η ελληνική Κυβέρνηση χορηγεί μαζικά ιθαγένεια σε μισό εκατομμύριο μετανάστες μαζί με τα παιδιά τους, αντί να εκτονωθεί η κατάσταση γίνεται πιο έκρυθμη και πιο ρευστή.

(AS)

(PS)

Πράγματι κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί από τους μετανάστες μας έχουν έρθει τα προηγούμενα χρόνια, έχουν δημιουργήσει πλέον δεσμούς ζωής με τη χώρα και επιλέγουν να μείνουν σε αυτή. Πράγματι, πρέπει να τους εντάξουμε, αλλά ομαλά χωρίς να δημιουργήσουμε αντιδράσεις. Τους εντάσσουμε σταδιακά και με τρόπο που να μη στέλνει το μήνυμα ότι η Ελλάδα

είναι πόλος έλξης παράνομων μεταναστών. Το μήνυμα που προκαλεί τόσο τους δουλεμπόρους να φέρουν και άλλες καραβιές απελπισμένων, αλλά και την ελληνική κοινωνία που βρίσκεται στα όριά της.

Αυτό θα μπορούσατε να το είχατε πετύχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, αποδεχόμενοι τουλάχιστον τις προτάσεις που σας κατέθεσε ο Προέδρός μας, ο Αντώνης Σαμαράς. Εσείς όμως κινήστε τελείως αντίθετα και αυτό εμείς προσπαθούμε να αποτρέψουμε, γι' αυτό και δεν ψηφίζουμε το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο μοναδικός Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου, ο οποίος εκπροσωπεί τον Νομό Θεσπρωτίας, ο κ. Χρήστος Κατσούρας έχει ιδιαίτερο λόγο να είναι χαρούμενος, καθώς μαζί με αυτόν όλοι υποδεχόμεθα αυτή την ώρα στα άνω δυτικά θεωρία, ενενήντα εννέα μαθητές και έξι εκπαιδευτικούς από το Γενικό Λύκειο Ηγουμενίτσας.

Τα παιδιά πρώτα ξεναγήθηκαν στην Έκθεση της Αίθουσας «Ελευθερίου Βενιζέλου» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτιρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ακολούθως, τα παιδιά θα έχουν τη δυνατότητα να ακούσουν έναν επίσης Ηπειρώτη Βουλευτή, τον κ. Κωνσταντίνο Τασούλα Βουλευτή Ιωαννίνων.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για το σύγχρονο τρόπο αντιμετώπισης των θεμάτων των μεταναστών και την απόκτηση της ιθαγένειας είναι ψευδεπίγραφο. Και είναι ψευδεπίγραφο, γιατί στην πραγματικότητα δεν εγκαθιδρύει μια μεταναστευτική πολιτική, μια πολιτική ενσωματώσεως στην ελληνική κοινωνία.

Στην πραγματικότητα, με το πρόσχημα της μεταναστευτικής πολιτικής ή με το πρόσχημα της πολυπολιτισμικότητας ή με το πρόσχημα της δήθεν προτιμήσεως προς την Ελλάδα, δημιουργεί μια κρίσιμη μάζα ψηφοφόρων -όχι πολιτών, γιατί έτσι τους βλέπετε μόνο- με την προσδοκία ότι αυτή η μάζα ψηφοφόρων θα ποδηγηθεθεί προς το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δημιουργεί αντιδράσεις αυτό το ψευδεπίγραφο νομοσχέδιο, οι οποίες είναι ακριβώς η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος.

Όπως εσείς κύριε Πάγκαλε, φιλοδοξείτε να προσελκύσετε αυτήν την κρίσιμη μάζα ψηφοφόρων που αφειδώς και απερισκεπώς τους απονέμετε την ελληνική ιθαγένεια, έτσι και το κόμμα του ΛΑ.Ο.Σ. φιλοδοξεί για δικούς του λόγους να προσελκύσει κρίσιμη ποσότητα ψηφοφόρων από τους Έλληνες πολίτες, οι οποίοι ευλόγως ανησυχούν για την τακτική που ακολουθείτε.

Το θέμα όμως αυτή τη στιγμή δεν είναι τα άγχη του ΛΑ.Ο.Σ. και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το θέμα είναι ότι με αυτό το νομοσχέδιο έχετε μπερδέψει αυτό το ανθρώπινο δυναμικό που χρειάζεται φροντίδα και ενσωμάτωση, αλλά χρειάζεται να έχει και το δικαίωμα της επιλογής.

Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν να κάνουν, κύριε Πρόεδρε, με τους Έλληνες μετανάστες των δεκαετιών του 1950 και 1960. Στην μεγάλη τους πλειονότητα αυτοί οι άνθρωποι, αυτοί οι χειμαζόμενοι και αναξιοπαθούντες άνθρωποι, δεν έρχονται στην Ελλάδα. Έρχονται στην πρώτη χώρα που βρίσκουν μπροστά τους. Δεν βλέπουν την Ελλάδα, όπως θέλετε να μας πείσετε. Έρχονται κατατρεγμένοι, έρχονται καθημαγμένοι, έρχονται με μεγάλη εκμετάλλευση εις βάρος τους στην πρώτη χώρα που γεωγραφικώς βρίσκουν μπροστά τους και της οποίας το βιοτικό επίπεδο είναι καλύτερο από τη χώρα η οποία τους έδιωξε, η οποία δεν τους άντεξε ή την οποία δεν άντεξαν.

Αυτοί οι άνθρωποι συνεπώς, οι διωγμένοι, οι κατατρεγμένοι, καθημαγμένοι αντιμετωπίζονται σαν κελεπούρι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ και αυτό το κελεπούρι το ΠΑ.ΣΟ.Κ θέλει να το μετατρέψει σε ψηφοφόρους. Το ΛΑ.Ο.Σ. επίσης, θέλει το δικό του κελεπούρι στον ελληνικό λαό, στους Έλληνες πολίτες, καλλιεργώντας αυτά τα άγχη και αυτές τις ανησυχίες που προκύπτουν από τη δική σας πολιτική.

Δεν είναι κανένα κελεπούρι κανείς. Και πρέπει να το αντιμετωπίσετε, έστω και την ύστατη αυτή ώρα με την σοβαρότητα που αρμόζει. Διότι την ώρα που η χώρα περνάει τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση από την δεκαετία ενδεχομένων του 1950 και μετά, που εσείς διαχειρίζεστε και

αντιμετωπίζετε αυτήν την πρόκληση, την ίδια στιγμή η Κυβέρνηση δείχνει ότι δεν έχει καταλάβει το φορτίο που επωμίζεται και ανοίγει σωρηδόν νέα μέτωπα, τα οποία υπονομεύουν το αρραγές εσωτερικό μέτωπο το οποίο χρειάζεται για να αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση τη δεινή οικονομική κρίση.

Ανοίγεται μέτωπο με το ψευδεπίγραφο «μεταναστευτικό», το οποίο στην πραγματικότητα σας προσφέρει για τα μάτια σας αυτό το κελεπούρι ψηφοφόρων. Ανοίγεται μέτωπο με μια ιστορία απίστευτης νέας πολιτικής επιθετικότητας στη δημόσια διοίκηση, με τις διατάξεις τις οποίες φέρνετε καταργώντας όλους τους προϊσταμένους με διαδικασίες, οι οποίες δεν συνάδουν με τη σύγχρονη Ελλάδα.

Διασπάται το αρραγές μέτωπο, διότι προβήκατε σε πρωτοφανή σφαγιασμό στις Ένοπλες δυνάμεις. Αποστρατεύσατε δεκάδες ανωτάτους αξιωματικούς σε αριθμούς οι οποίοι δεν έχουν προηγούμενο, με μόνο κριτήριο την πολιτική τους ιδιότητα.

Περιμένετε με τέτοια συμπεριφορά και με τέτοια υπονόμευση του εσωτερικού μετώπου, να συμπράξει ο ελληνικός λαός, να συμπράξει η ελληνική κοινωνία, στην ανάγκη να πορευθούμε αυτόν τον ανηφορικό δρόμο, προκειμένου να ξεφύγουμε από την οικονομική κρίση.

Είναι μεγάλο λάθος, το οποίο διαπράττετε, είναι μεγάλο λάθος το οποίο εσάς θα εμποδίσει να αντιμετωπίσετε την κρίση και είναι μεγάλο λάθος το οποίο η Νέα Δημοκρατία ασφαλώς, δεν είναι σε θέση, ούτε οφείλει ούτε πρέπει να σας βοηθήσει.

Ο κ. Σαμαράς από αυτή τη θέση σας κάλεσε να αποσύρετε το νομοσχέδιο. Αύριο η Νέα Δημοκρατία θα καταθέσει αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας για μια δεκάδα άρθρων, για τα οποία πρέπει ο καθένας να πάρει τις ευθύνες του.

Μέχρι τότε, όπως όλοι οι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, έτσι και ο ομιλών προσθέτω την έκκλησή μου να αναλάβετε τις ευθύνες σας και να αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο υπονομεύει σε ώρες κρίσιμες την κοινωνική συνοχή της Ελλάδος και μετατρέπει ένα ανθρώπινο δυναμικό σε πλήρη εκμετάλλευση εκ μέρους σας, τους οποίους επαναλαμβάνω δεν τους βλέπετε, ούτε καν ως πολίτες, τους βλέπετε σαν δυνητικούς ψηφοφόρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Σπυροπάνος Μαργέλης Βουλευτής Λευκάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα πολλά ερωτήματα που απασχολούν την κοινή γνώμη και που φαίνεται ότι απασχολούν και έγκυρους δημοσιογράφους, αλλά και με άλλο τελείως διαφορετικό τρόπο από ό,τι ακούσαμε όλη τη μέρα σήμερα, φαίνεται να απασχολούν και πολλούς συναδέλφους και συναδέλφισες από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, είναι αν σε περίοδο κρίσης μπορούμε να ασχολούμαστε με μεγάλα θέματα τελικά. Αν στη σημερινή πολιτική συγκυρία μπορούμε και οφείλουμε να προχωράμε στις μεγάλες ανατροπές, στις μεγάλες αλλαγές που έχουμε δεσμευθεί απέναντι στον ελληνικό λαό και που έχει ανάγκη ο τόπος μας.

Μπορούμε δηλαδή, σήμερα που η οικονομική κρίση είναι στην ατζέντα όλων, που το δημόσιο χρέος, το έλλειμμα κοντεύει να μας πνίξει και που δυσκολευόμαστε να δανειστούμε, που γινόμαστε πρωτοσέλιδα σε όλες τις μεγάλες ευρωπαϊκές εφημερίδες και δυστυχώς, προκαλούμε τη χλεύη όλων αυτών, μπορούμε σήμερα να ασχολούμαστε με τα μεγάλα θέματα και με τις μεγάλες πολιτικές;

(ΕΡ)

Η μήπως τελικά η κρίση μπορεί να οδηγήσει την πολιτική σε μια λογική ταμειακής διαχείρισης; Μήπως ανησυχούν οι πολίτες τελικά αν το χρέος και όλα αυτά που είπαμε νωρίτερα, μπορούν να λειτουργήσουν σαν μια μαύρη τρύπα, που μέσα εκεί θα χαθούν όλα τα μεγάλα θέματα;

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε πει ξεκάθαρα και πριν τις εκλογές και μετά με το πρόγραμμά μας, με τον Πρόεδρό μας, με τις διακηρύξεις, με την κυβέρνησή μας και τους Υπουργούς μας, ότι για μας η κρίση είναι μια ευκαιρία να ασχοληθούμε με τα μεγάλα προβλήματα και να κάνουμε τις μεγάλες αλλαγές, που έχει ανάγκη ο τόπος.

Έχουμε πει, έχουμε δεσμευθεί και χαίρομαι και ανέβηκα στο Βήμα για να εκφράσω και αυτή την

ικανοποίηση, διότι παρά τον αγώνα που δίνει η χώρα μας, που δίνει η Κυβέρνηση για να φύγει από αυτόν τον φαύλο κύκλο του ελλείμματος και της υπερχρέωσης δεν παραλείπουμε και τις μεγάλες μας δεσμεύσεις.

Ο Υπουργός Εσωτερικών πρώτα πρώτα με το νομοσχέδιο για την υπαγωγή ολόκληρου του ευρύτερου δημόσιου τομέα στις διαδικασίες του ΑΣΕΠ, που πραγματικά προσπαθεί και προσπαθούμε να χτίσουμε ένα άλλο κράτος, να δώσουμε αξιοπρέπεια και περηφάνια στους Έλληνες πολίτες και κυρίως στους νέους ανθρώπους, που με τις διαδικασίες που είχαν ακολουθηθεί τα προηγούμενα χρόνια, είχαν προσβάλει την αξιοπρέπειά τους και την περηφάνια τους. Τώρα μ' αυτό το νομοσχέδιο, που κουβεντιάζουμε σήμερα ερχόμαστε να απαντήσουμε θετικά σε ένα μεγάλο πρόβλημα, που απασχολεί την ελληνική κοινωνία και απασχολεί και όλους αυτούς τους συνανθρώπους μας που από διάφορες περιοχές του κόσμου και με διάφορους λόγους και αιτίες ήρθαν στη χώρα.

Ερχόμαστε με τόλμη και παρρησία να λύσουμε αυτό το πρόβλημα, γιατί δεν επιτρέπεται στην πολιτική και στους πολιτικούς να μην βλέπουν τα προβλήματα, να μην τολμούν να ασχοληθούν με τα προβλήματα, να τα παρακάμπτουν. Αυτό κάναμε όλα τα προηγούμενα χρόνια. Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε που με δικές μας πολιτικές ενέργειες και αποφάσεις, νομιμοποιήσαμε 500.000 και 600.000 τέτοιους συνανθρώπους μας και στη συνέχεια τους ξεχάσαμε. Όμως, αυτοί οι άνθρωποι έχουν ενταχθεί στην κοινωνία μας, τα παιδιά τους πάνε στο σχολείο μαζί με τα δικά μας. Συμβάλουν στη συνολικότερη, δημιουργική προσπάθεια που κάνει η χώρα μας. Συμμετέχουν ενεργά στο κοινωνικό και οικονομικό γίγνεσθαι της πατρίδας μας.

Σωστά, λοιπόν, έρχεται η κυβέρνηση σήμερα. Και με αυτή την νομοθετική πρωτοβουλία έρχεται να δώσει δικαιώματα, ιθαγένεια και στη συνέχεια και πολιτικά δικαιώματα σε όλους αυτούς τους ανθρώπους. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγονται φωνές φοβικές, για το τι θα γίνει, πώς θα πάνε τα πράγματα, θα χάσουμε την ταυτότητά μας, θα χάσουμε το προφίλ μας, αυτό που είμαστε οι Έλληνες.

Λέω, λοιπόν, ότι ο ελληνικός πολιτισμός, η κουλτούρα μας, η ιστορία μας δεν μπορεί να μας περιχαράκωνει σε τέτοιες λογικές. Αντίθετα, λέω ότι ο πολιτισμός μας και η ιστορία μας και αυτό που είμαστε οι Έλληνες και η πατρίδα μας, μας οδηγεί και μας προασπίζει απέναντι σε αυτές τις φοβίες και σε αυτούς τους κινδύνους, που ακούγονται τον τελευταίο καιρό. Λέω ότι μ' αυτό μας το νομοσχέδιο θα δημιουργήσουμε συνθήκες κοινωνικής ειρήνης και συμφιλίωσης, ανάμεσα σε ανθρώπους που ζουν στην ελληνική πατρίδα.

Στο τέλος-τέλος θα τιμήσουμε κιόλας αυτούς τους ανθρώπους, τους οποίους έχουμε νομιμοποιήσει, οι οποίοι πληρώνουν φόρους, πληρώνουν στα ασφαλιστικά ταμεία και είναι ανάμεσά μας. Θα τους τιμήσουμε δίνοντάς τους δικαιώματα, που τους στερούσαμε τόσα χρόνια. Δεν μπορεί διαρκώς να αναφερόμαστε στην πολιτισμένη Ευρώπη και το τι γίνεται σε άλλες χώρες. Δεν μας τιμά και δεν μας περιποιεί υπερηφάνεια, όταν εμείς είμαστε τελευταίοι στις λίστες των χωρών της Ευρώπης σε απόδοση τέτοιων δικαιωμάτων στους συνανθρώπους, οι οποίοι έρχονται εδώ και ζουν μαζί μας, στους ξένους, όπως θέλουμε να τους λέμε.

Με αυτές τις σκέψεις, εγώ υπερψηφίζω το νομοσχέδιο και εκφράζω την ικανοποίησή μου και θα πω και μια τελευταία προσωπική κουβέντα. Θα μου επιτρέψετε αυτή μου η ομιλία να είναι αναφορά στην μνήμη του πατέρα μου, που μετανάστης τα δύσκολα χρόνια της δεκαετίας του '60 στη Δυτική-τότε- Γερμανία που υπέφερε πολλά, όταν γύρναγε στην πατρίδα μου έλεγε: «Παιδί μου πρόσεχε, ο κόσμος αλλάζει. Αν κάποια φορά ξένοι άνθρωποι έλθουν στη χώρα μας να τους φερθείτε με ευαισθησία αγάπη και σεβασμό».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπούμε στον τελευταίο ομιλητή θέλω να σας ενημερώσω ότι έχουν ήδη ζητήσει το λόγο να δευτερολογήσουν τόσο ο ειδικός αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ, όσο και ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ.

Οι κύριοι ειδικοί αγορητές και εισηγητές από τα άλλα κόμματα, εκδηλώνουν επιθυμία να δευτερολογήσουν;

Κύριε Νάκο, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Προκειμένου να διευκολύνουμε τη συζήτηση δεχόμαστε να παραιτηθούμε, αλλά να παραιτηθούμε όλοι, της δευτερολογίας. Και αύριο που θα διαρκέσει η συνεδρίαση όλη την ημέρα, όπως σήμερα θα μιλήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κ. Διαμαντίδη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Και εμείς δεχόμαστε να παραιτηθούμε της δευτερολογίας και να μας δοθεί μια άνεση χρόνου αύριο, αλλά με την προϋπόθεση: να συμφωνήσουμε όλοι. Εάν κάποιος άλλος συνάδελφος εισηγητής άλλου κόμματος μιλήσει, τότε θα μιλήσω και εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Και εκ μέρους του ΚΚΕ, ο κύριος Μαυρίκος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Συμφωνούμε με ό,τι ρύθμιση ενιαία γίνει. Είμαστε σύμφωνοι αλλά για όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα ακούσουμε τώρα τον τελευταίο αγορητή τον κ.

Παρασκευά Κουκουλόπουλο, Βουλευτή Κοζάνης του ΠΑ.ΣΟ.Κ με τον οποίο και κλείνει ο κύκλος των αγορεύσεων επί της αρχής, των πρωταγορεύσεων.

Παρακαλώ, κύριε Κουκουλόπουλε, έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Είναι απολύτως καθαρό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η συζήτηση αφορά ένα ζήτημα εξόχως ιδεολογικό και έγινε αντιληπτό, νομίζω, και σε αυτή την Αίθουσα καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης. Αυτό δε σημαίνει ότι κάποιιοι θα μας οδηγήσουν σε μαζική παράνοια. Υπάρχουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο οπτικές, που επιτρέπουν χρήσιμα συμπεράσματα για το ζήτημα μιας σύγχρονης μεταναστευτικής πολιτικής.

Η μια οπτική είναι αυτή της ελληνικής ιστορίας, ή εάν θέλετε καλύτερα της ιστορίας του ελληνισμού. Η άλλη οπτική –και ανέφερε ο τελευταίος, πριν από εμένα, αγορητής ένα πολύ χρήσιμο συμπέρασμα– είναι αυτή του σύγχρονου κράτους δικαίου. Μια έννοια στην οποία οι ελληνικές ιδέες συνέβαλαν τα μέγιστα, αλλά από την οποία πόρρω απέχει το Ελληνικό Κράτος. Και οι δύο αυτές οπτικές δίνουν, όχι απλά μας δίνουν χρήσιμα συμπεράσματα, αλλά και συντριπτικά πολλές φορές επιχειρήματα, για το ορθό της νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης.

Εγώ θα προτιμήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προσγειωθούμε σε μια πιο γήινη πραγματικότητα. Και θα χρησιμοποιήσω μια άλλη οπτική, αυτή των πραγματικών γεγονότων. Ήταν Νοέμβριος του 2005, όταν η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων πραγματοποιούσε το τακτικό της συνέδριο στη Ρόδο. Εκεί, λοιπόν, ως Πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ, είχα την τιμή να προτείνω στο Συνέδριο να θεσμοθετηθεί ψήφος των μεταναστών στις Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές.

Παρούσα σύμπασα η πολιτική ηγεσία του τόπου. Η πρότασή μου χαιρετίστηκε από όλους. Όλες οι παρατάξεις της ΚΕΔΚΕ συναίνεσαν σε αυτή την πρόταση. Έχει σημασία να το τονίσω και είναι παρούσα εδώ, η επικεφαλής των δυνάμεων της Νέας Δημοκρατίας στην ΚΕΔΚΕ, η κυρία Ντόρα Μπακογιάννη, τότε Δήμαρχος Αθηναίων.

Ο τότε Υπουργός Εσωτερικών, κ. Παυλόπουλος, τον Νοέμβριο του 2005 χαιρέτησε και αυτός την πρωτοβουλία και την πρόταση του Προέδρου της ΚΕΔΚΕ και δήλωσε πως ναι, μεν θα περιμένει με ενδιαφέρον τις αποφάσεις του Συνεδρίου, αλλά βλέπει κάπως χλωμό να το νομοθετήσει για τις εκλογές του 2006, αλλά δεσμεύτηκε από το βήμα του Συνεδρίου, να το θεσμοθετήσει για τις αμέσως επόμενες δημοτικές εκλογές.

(SS)

(EP)

Η πρόταση δεν βρήκε απλά γόνιμο έδαφος στο συνέδριο, συνέδριο στο οποίο συμμετείχαν 500 σύνεδροι και επιπλέον 600 δήμαρχοι και κοινοτάρχες, παρατηρητές από όλη την Ελλάδα. Όλοι σχεδόν οι επικεφαλείς των Οργανισμών Αυτοδιοίκησης και η πρόταση ψηφίστηκε ομόφωνα. Προς άγραν πελατείας αναρωτιέμαι ψήφισαν όλοι αυτοί, οι αιρετοί αυτήν την πρόταση;

Και έρχομαι στο προκείμενο κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σήμερα βέβαια κάποιιοι επικαλούνται εδώ μία επιφύλαξη που υπάρχει στην κοινωνία, την οποία όμως οι ίδιοι δημιούργησαν. Γιατί στο χρόνο που έχει διαδράμει πραγματικά από τότε μέχρι τώρα έχουν υπάρξει γεγονότα. Υπήρξε αθρόα είσοδος στη χώρα παράνομων μεταναστών, γιατί δεν είχαμε καμία πολιτική στα σύνορα. Υπήρξε συλλήβδην ελληνοποίηση χωρίς διαδικασίες, αναφέρθηκε αναλυτικά ο Υπουργός το πρωί στην ομιλία του, χωρίς κανένα κριτήριο. Και βέβαια, υπήρξε πλήρης

ανυπαρξία οποιασδήποτε μεταναστευτικής πολιτικής στη χώρα. Κυρίως, υπήρξε όμως μία πολιτική εξέλιξη, ενδυνάμωση πολιτικά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο οποίος εδώ και πέντε χρόνια πιέζει ολοένα και σε πιο ακροδεξιές θέσεις τη Νέα Δημοκρατία σε ένα θέμα, στο οποίο η Νέα Δημοκρατία πριν πέντε χρόνια είχε άλλη οπτική και άλλη προσέγγιση.

Αυτό έχει συμβεί κύριοι. Σήμερα είμαστε στο προκείμενο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτοί που δημιούργησαν σύνδρομα φοβικά και ρατσιστικά στην ελληνική κοινωνία έρχονται να κλάψουν και οδύρονται μπροστά στις συνέπειες των πράξεών τους και μας λένε η κοινωνία φοβάται. Αυτοί που δημιούργησαν το πρόβλημα δηλαδή έρχονται και μιλάνε για το πρόβλημα. Είναι οι τελευταίοι που μπορούν να μιλήσουν. Είναι οι τελευταίοι που μπορούν να μιλήσουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Μένοντας στην ίδια οπτική γωνία και ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να καλέσω όλους τους συναδέλφους που διατύπωσαν επιφυλάξεις και αναφέρομαι στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ, ο καθένας δικαιούται να έχει αντιρρήσεις, αλλά τουλάχιστον ας μην είμαστε υποκριτές μεταξύ μας. Τουλάχιστον, ας έχουμε την τόλμη και την παρρησία ό,τι ζητάμε και για ό,τι καμαρώνουμε για τους Έλληνες στο εξωτερικό να το επιφυλάξουμε ως συμπεριφορά και για τους ξένους, από την αλλοδαπή προερχόμενους συμπολίτες μας στην Ελλάδα.

Δεν είναι δυνατόν να καμαρώνουμε για Έλληνες Δημάρχους, Βουλευτές, Γερουσιαστές και δεν ξέρω και εγώ τι άλλο ανά τον κόσμο και για την Ελλάδα να ισχύουν άλλα. Δεν είναι δυνατόν να ζητάμε να μην εξανδραποδίζεται η δεύτερη και τρίτη γενιά από τη γλώσσα και να μην τολμάμε στην Ελλάδα να βάλουμε ζητήματα σε μεγάλες ομάδες όπως είναι τα παιδιά των Αλβανών να διδάσκεται και επίσημα σαν βοηθητική η αλβανική γλώσσα, για να μαθαίνουν ορθά τη μητρική τους γλώσσα αυτά τα παιδιά.

Και δεν ξέρω αν προκαλώ ή όχι, αλλά δεν μπορεί να τα ζητάμε για τους Έλληνες της Γερμανίας, της Αυστραλίας και δεν ξέρω ποιας άλλης χώρας και εμείς δεν τα εφαρμόζουμε εδώ πέρα στην Ελλάδα.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι δεν μπορεί κανένας μέσα σε αυτήν την Αίθουσα να προκαλεί τη νοημοσύνη μας. Είναι ώρα να σταματήσουν κάποιοι να μιλάνε για επαρκή πολιτική που είχε η χώρα στο ζήτημα των μεταναστών, γιατί θυμίζει τα περί θωρακισμένης οικονομίας που έλεγε ο Πρωθυπουργός πέρυσι το Μάρτη. Και είναι καιρός να σταματήσουν κάποιοι να προκαλούν τη νοημοσύνη μας μιλώντας για υπερηφάνεια, όταν συνέβαλαν τα μέγιστα για να βάλεται πανταχόθεν η αξιοπρέπεια του Έλληνα από φίλους, εχθρούς και άσπονδους και μη τους τελευταίους μήνες με την περιπέτεια στην οποία έχουν βάλει τη χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού με ενημέρωσε προηγουμένως ότι δεν θα ομιλήσουν ούτε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ούτε ο Ειδικός Αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ..

Ως εκ τούτου αντιλαμβάνομαι ότι ισχύουν οι δηλώσεις των προλαλησάντων Ειδικών Αγορητών και Εισηγητών των άλλων κομμάτων. Συμφωνεί και ο κ. Κουβέλης από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., και ο κ.

Διαμαντίδης και ως εκ τούτου θα κηρύξω περαιωμένη τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης «Σύγχρονες διατάξεις για την ελληνική ιθαγένεια και την πολιτική συμμετοχή ομογενών και νομίμως διαμενόντων μεταναστών και άλλες ρυθμίσεις». Για την ψήφιση του νομοσχεδίου επί της αρχής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας.

Θα αναγνώσω τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Καρατζαφέρης Γεώργιος. Παρών.

Ο κ. Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος. Παρών.

Ο κ. Ανατολάκης Γεώργιος. Παρών.

Ο κ. Αποστολάτος Βαΐτσης. Παρών.

Ο κ. Βελόπουλος Κυριάκος. Παρών.

Ο κ. Βορίδης Μαυρουδής. Παρών.

Ο κ. Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις. Παρών.

Ο κ. Κοραντής Ιωάννης. Παρών.

Ο κ. Κολοκοτρώνης Άγγελος. Παρών.

Ο κ. Μαρκάκης Παύλος. Παρών.

Η κ. Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία. Παρούσα.

Ο κ. Πλεύρης Αθανάσιος. Παρών.

Ο κ. Πολατίδης Ηλίας. Παρών.

Ο κ. Ροντούλης Αστέριος. Παρών.

Ο κ. Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος. Παρών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως εκ τούτου υπάρχει ο απαιτούμενος αριθμός υπογραφόντων στην αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακοπουμε τη συνεδρίαση για δέκα λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(SM)

(SS)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Επειδή, υπάρχουν συνάδελφοι οι οποίοι έχουν έκτακτες, πολύ έκτακτες προσωπικές ανάγκες και ζήτησαν την κατανόηση όλων σας για να προηγηθούν. Και επειδή είστε όλοι πολύ ευγενικοί δείξατε την κατανόησή σας.

Θα γίνει ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης:

«Σύγχρονες διατάξεις για την Ελληνική Ιθαγένεια και την πολιτική συμμετοχή ομογενών και νομίμως διαμενόντων μεταναστών και άλλες ρυθμίσεις».

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου ο κύριος Ιωάννης Βλαντής από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κ. Νικόλαος Καντερές από τη Νέα Δημοκρατία.

Σας ενημερώνω ότι έχουν έρθει στο Προεδρείου τηλεομοιοτυπίες (fax) συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους επί της αρχής του νομοσχεδίου. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση η οποία θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κύριος Γρηγόριος Νιώτης)
(ΑΜ)

(SM)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Οι επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους και εκφράζουν πρόθεση ψήφου, καταχωρίζονται στα Πρακτικά, αλλά δεν προσμετρώνται στο αποτέλεσμα και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 259 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 170 Βουλευτές.

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 86 Βουλευτές.

Ψήφισαν «ΠΑΡΩΝ» 3 Βουλευτές.

Συνεπώς το νομοσχέδιο «Σύγχρονες διατάξεις για την Ελληνική Ιθαγένεια και την πολιτική συμμετοχή ομογενών και νομίμως διαμενόντων μεταναστών και άλλες ρυθμίσεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 21.17' λύεται η συνεδρίαση για την Πέμπτη 11 Μαρτίου 2010 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης «Σύγχρονες διατάξεις για την Ελληνική Ιθαγένεια και την πολιτική συμμετοχή

ομογενών και νομίμως διαμενόντων μεταναστών και άλλες ρυθμίσεις».
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ